Ellen G. White Estate

POSLEDNÍ DNY PLANETY ZEMĚ

ELLEN G. WHITE

New Covenant Publications International Ltd. Czech

Autorská práva © 2020. Mezinárodní Publikace Nové Smlouvy.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli způsobem bez výslovného písemného souhlasu autora, s výjimkou krátkých citací uvedených, kritických článcích, odkazů a recenzích.. Veškeré dotazy směřujte na Nakladatelství.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této knihy nesmí být reprodukována nebo přenášena v jakékoli formě nebo jakýmkoli způsobem, elektronickými nebo mechanickými, včetně kopírování, záznamu nebo systémem ukládání a vyhledávání informací - s výjimkou recenzenta, který může citovat krátké pasáže v recenzi, která má být vytištěna v časopise nebo novinách - bez písemného souhlasu vydavatele.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogizaci v publikačních datech

Upravil a Navrhl: Mezinárodní SkupinaNové Smlouvy.

Vytištěno ve Spojeném království.
První tisk 26 května 2020

Vydalo New Covenant Publications International

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Navštivte webové stránky: www.newcovenant.co.uk

POSLEDNÍ DNY PLANETY ZEMĚ

ELLEN GOULD WHITEOVÁ

Ta doba je už blízko. Znamení, která dnes vidíme kolem sebe, nám ukazují, že stojíme na prahu velkých a slavných událostí. Celý svět je v pohybu. Před našima očima se naplňuje Spasitelovo proroctví o událostech, které mají předcházet jeho příchodu: “Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách … Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech.” Matouš 24,6.7.Pozornost vládců a státníků, ale vlastně i všech ostatních lidí, je upřena k událostem, které se kolem nás dějí. Sledují složité a neklidné vztahy mezi národy a napětí, které zachvacuje všechny pozemské živly. Poznávají, že se blíží něco velkého a rozhodujícího, že svět je na pokraji hrozivé krize. Andělé zatím zadržují větry bojů, dokud svět nebude varován před záhubou, která na něj přichází. Blíží se však bouře, která již brzy propukne. Když Bůh přikáže svým andělům, aby tyto větry pustili, nastane nepopsatelný boj.

Kapitola 19

Vzdělávání

Ellen G. Whiteová

Tato stránka je záměrně prázdná

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformované Knihy, Přetvořené Mysle

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Poděkování

Věnováno Bohu.

Předmluva

Nová mezinárodná publikovaná smlouva znovu spojuje čtenáře s božským plánem, který váže nebe a zemi a posiluje věčnost zákona lásky. Erb archy smlouvy představuje intimitu mezi Ježíšem Kristem, jeho lidem a ústřední význam božího zákona. Jak je psáno: „Bude to smlouva, kterou učiním s domem Izraele, řekl pán, vložím svůj zákon do jejich vnitřních částí a zapíšu je do jejich srdcí a oni budou mými lidmi, a zas já budu jejich Bůh. “ (Jeremiah 31: 31-33; Židům 8: 8-10). Nová smlouva skutečně svědčí o vykoupení, které vzniklo nezmírněným sporem a bylo zapečetěno krví.

Po mnoho staletí mnozí snášeli otřesné trápení a nepochopitelný útlak, navržen tak, aby vymazal z povrchu zemského pravdu. Zejména v temném období bylo toto světlo dobře zahaleno a zakryto lidskými tradicemi a lidskou nevědomostí, protože obyvatelé světa pohrdali moudrostí a porušovali smlouvu. Zkáza zpronevěření s množícím se zlem vyvolal velikou pohromu nespoutané degenerace a diabolského nelidství, že mnoho životů bylo nespravedlivě obětováno a odmítalo se vzdát svobody svědomí. Nicméně ztracené znalosti byly obnoveny, konkrétně v období reformace.

Reformační období 16. století vyvolalo okamžik pravdy, zásadní změny a následné turbulence, které se odráží v protireformaci. Jenom že prostřednictvím tohoto svazku však jeden znovu objevuje nepopiratelný význam této jedinečné revoluce z pohledu reformátorů a dalších odvážných průkopníků. Z jejich účtů lze pochopit strhující bitvy, důvody tohoto fenomenálního odporu a nadpřirozených zásahů.

Naše motto: „Reformované Knihy, Přetvořené Mysle“, zdůrazňuje odlišný žánr literatury, vytvořený v kritickém období a jeho dopad. Rezonuje také naléhavost osobní reformace, znovuzrození a transformace. Protože gutenbergský tisk, spojený s překladatelskou agenturou, šířil principy reformované víry, asi před 500 lety, digitalizovaný tisk a online média budou komunikovat v každém jazyce světla pravdy v těchto posledních časech.

Obsah

Obsah 3
1. Kapitola — Poslední krize na zemi 5
2. Kapitola — Znamení Kristova blízkého návratu 9
3. Kapitola — Kdy se to stane? 16
4. Kapitola — Boží církev doby konce9 22
5. Kapitola — Duchovní život “ostatku” 32
6. Kapitola — Životní styl “ostatku” 38
7. Kapitola — Život na vesnici 48
8. Kapitola — Města 56
9. Kapitola — Nedělní zákony 63
10. Kapitola — Krátký čas soužení 73
11. Kapitola — Satanovy podvody v poslední době 79
12. Kapitola — Tříbení 87
13. Kapitola — Pozdní déšť 93
14. Kapitola — Hlasité volání 100
15. Kapitola — Boží pečeť a znamení šelmy 109
16. Kapitola — Ukončení doby zkoušky 115
17. Kapitola — Sedm Posledních ran a Bezbožní 121
18. Kapitola — Sedm Posledních ran a Spravedliví 128
19. Kapitola — Kristův návrat 137
20. Kapitola — Dědictví vykoupených34 143

1. Kapitola — Poslední krize na zemi

Strach z budoucnosti

Současnost je dobou, o kterou se všichni lidé velmi zajímají. Panovníci a státníci, muži, kteří zaujímají odpovědná a významná místa, přemýšlející muži i ženy všech vrstev lidí upírají svou pozornost na události, které se dějí kolem nás. Sledují mezinárodní vztahy. Pozorují, jak každý pozemský živel nabývá na síle, a uvědomují si, že se chystá něco velkého a rozhodného — že se svět nalézá na pokraji obrovské krize. (Prophets and Kings, s. 537) PPZ 11.1

Neštěstí na zemi i na moři, nejistý stav lidské společnosti a válečná varování jsou zlověstná. Předpovídají blížící se události největšího významu. Nástroje zla spojují síly a snaží se je upevnit. Posilují se pro poslední velkou krizi. Brzy nastanou ve světě veliké změny a spád posledních událostí bude rychlý. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 11) PPZ 11.2

Doba nesnází nastane velmi brzy

Doba soužení, které se bude až do konce stupňovat, je již velmi blízko. Nesmíme více mrhat časem. Svět je otřásán válkami. Proroctví jedenácté kapitoly Danielovy knihy se již téměř zcela naplnila. (The Review and Herald, 24. listopadu 1904) PPZ 11.3

Doba soužení — soužení, jakého nebylo nikdy od vzniku národa (Daniel 12,1) — je těsně před námi, a my jsme jako spící panny. Musíme se probudit a prosit Pána Ježíše, aby nás vzal do své náruče a přenesl přes dobu zkoušky, která nás čeká. (Manuscript Releases 3, s. 305) PPZ 11.4

Ve světě je stále více bezpráví. Brzy mezi národy zavládne velké soužení — soužení, jež neustane, dokud Ježíš nepřijde. (The Review and Herald, 11. února 1904) PPZ 11.5

Jsme na samém prahu doby soužení a před námi se nalézají zmatky, o kterých se nám ani nezdálo. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 43) PPZ 11.6

Stojíme na prahu rozhodné chvíle věků. Boží soudy přijdou v rychlém sledu jeden za druhým — požáry, záplavy a zemětřesení spolu s válkami a krveprolitím. (Prophets and Kings, s. 278) PPZ 11.7

Čas bouře je bezprostředně před námi, ale nevyslovujme žádné slovo nevěry či malomyslnosti. (Christian Service, s. 136) PPZ 11.8

Bůh vždy varoval před přicházejícími soudy

Dříve než Bůh seslal na zem své soudy, vždycky člověka varoval. Lidé, kteří Božímu poselství uvěřili, žili podle své víry a podle Božích přikázání, unikli ranám, jež dopadly na neposlušné a nevěřící. PPZ 12.1

Noemovi Bůh řekl: “Vejdi ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý.” 1. Mojžíšova 7,1. Noe uposlechl a byl zachráněn. Lot dostal poselství: “Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu.” 1. Mojžíšova 19,14. PPZ 12.2

Lot se svěřil pod ochranu nebeských poslů a byl zachráněn. Také Ježíšovi učedníci předem věděli o zničení Jeruzaléma. Lidé, kteří čekali, až se objeví znamení zkázy, a utekli z města, unikli záhubě. V dnešní době známe varovné poselství o druhém Kristově příchodu a blížící se zkáze světa. Kdo si je vezme k srdci, bude spasen. (Touha věků, s. 405-406) PPZ 12.3

Bůh nás upozornil, co máme v naší době očekávat

Před svým ukřižováním Spasitel vysvětloval svým učedníkům, že bude zabit, ale znovu vstane z hrobu. Přítomní andělé se snažili vštípit Kristova slova do myslí a srdcí učedníků. 1 Učedníci však očekávali vysvobození z římské poroby, a nemohli snést pomyšlení, že by ten, v něhož skládali všechny naděje, měl zemřít potupnou smrtí. Slova, která si měli připomínat, se vytratila z jejich myslí, a když přišla doba zkoušky, nebyli připraveni. Smrt Pána Ježíše úplně zničila jejich naděje, jako by je Pán na to nikdy nepřipravoval. Proroctví nám zjevují budoucnost stejně jasně jako slova Pána Ježíše učedníkům. Srozumitelně nám přibližují události spojené s ukončením doby milosti a s přípravou na dobu soužení. Mnoho lidí však těmto důležitým pravdám nerozumí, jako by je Pán nikdy nezjevil. (The Great Controversy, s. 594) PPZ 12.4

Proroctví pro poslední dobu vyžadují naši pozornost

Potom jsem viděla třetího anděla. (Zjevení 14,9-11). Anděl, který mne doprovázel, mi řekl: “Jeho dílo je strašné. Jeho poslání je hrozné. Je to anděl, který má oddělit pšenici od plev a pšenici zapečetit nebo svázat, aby byla připravena pro nebeská humna. Tyto věci by měly zaujmout celou mysl i celou pozornost.” (Early Writings, s. 118) PPZ 12.5

Budeme muset stát před vrchností, abychom se zodpovídali ze své věrnosti k Božímu zákonu a objasnili základy naší víry. Mladí lidé by tomu měli porozumět. Měli by znát události, které se stanou před ukončením světových dějin. Týkají se naší věčné blaženosti, a proto by jim měli učitelé a žáci věnovat více pozornosti. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 128-129) PPZ 12.6

Měli bychom studovat velké ukazatele označující dobu, ve které žijeme. (Manuscript Releases 4, s. 163) PPZ 13.1

Ti, kdo se odevzdají Bohu a nechají se jím vést a usměrňovat, postřehnou pevný chod událostí, které Pán předpověděl. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 14) PPZ 13.2

V dějinách máme vidět naplnění proroctví, studovat dílo Prozřetelnosti ve velikých reformačních hnutích a porozumět sledu událostí, jež vedou národy k poslednímu utkání tohoto velkého sporu. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 307) PPZ 13.3

Studujte především knihu Daniela a Zjevení

Je třeba důsledněji studovat Boží slovo. Zvláště knihám Daniel a Zjevení bychom měli věnovat více pozornosti než kdy jindy. … Světlo, které Daniel obdržel od Boha, bylo dáno zvláště pro poslední dobu. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 112-113) PPZ 13.4

Čtěme a studujme dvanáctou kapitolu Daniela. Přináší varování, kterému bychom měli všichni před dobou konce porozumět. (Manuscript Releases 15, s. 228) PPZ 13.5

Poslední kniha Nového zákona je plná pravdy, které potřebujeme porozumět. (Christ's Object Lessons, s. 133) PPZ 13.6

Nenaplněné předpovědi knihy Zjevení se brzy naplní. Boží lid by měl toto proroctví nyní horlivě studovat a jasně pochopit. Zjevení nechce pravdu zatajit, nýbrž důrazně varuje a oznamuje nám, co se stane v budoucnosti. (Notebook Leaflets from the Elmshaven Library, sv. 1, s. 96) PPZ 13.7

Slavnostní poselství, jak je ve své posloupnosti nacházíme ve Zjevení, mají zaujímat první místo v mysli Božího lidu. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 302) PPZ 13.8

Zvěstovat jasně a zřetelně

Je mnoho lidí, kteří nerozumějí významu proroctví, týkajících se našich dnů, a těmto lidem musíme přinést světlo. Je to povinností jak strážných, tak i obecného lidu, aby dali troubě jasný hlas. (Evangelism, s. 194-195) PPZ 13.9

Strážní mají nyní pozvednout své hlasy a hlásat poselství, jež představuje přítomnou pravdu pro naši dobu. Ukažme lidem, na kterém místě prorockých dějin se nalézáme. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 716) PPZ 13.10

Existuje den, který Bůh ustanovil jako konec dějin tohoto světa: “A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům, a teprve potom přijde konec.” Proroctví se rychle naplňuje. Více, mnohem více je nutné¨mluvit o těchto tak důležitých věcech. Den, kdy bude o osudu všech lidí navždy rozhodnuto, je na dosah ruky. … PPZ 13.11

Musíme vynaložit veškeré úsilí, abychom tuto záležitost představili lidem. Nejen lidem ze světa, ale i našim sborům je nutné předložit vážnou skutečnost, že den Páně přijde náhle a neočekávaně. Strašné varování proroctví je určeno každé duši. Ať si nikdo není jistý, že nemůže být zaskočen. Ať vás žádný výklad proroctví nezbaví přesvědčení, že přítomné události svědčí o blízkosti tohoto dne. (Fundamentals of Christian Education, s. 335-336) PPZ 14.1

Trápit se již teď?

Nyní nejsme schopni popsat důkladně scény, které se budou odehrávat v budoucnosti. Jedno je však jisté: v tomto čase pomůže jen bdít a modlit se, neboť velký den Páně je blízko. (Selected Messages, sv. 2, s. 35) PPZ 14.2

Znamení šelmy je přesně to, co bylo zvěstováno. Ještě nerozumíme všemu, co souvisí s touto otázkou a neporozumíme tomu, dokud se svitek nerozvine úplně. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 17) PPZ 14.3

Mnozí budou přehlížet současné povinnosti, ale i požehnání, a budou si přidělávat zbytečné starosti ohledně budoucí krize. To bude předčasné vytváření doby soužení. Nebude nám však poskytnuta žádná milost, abychom mohli snášet takovéto předčasné soužení. (Selected Messages, sv. 3, s. 383-384) PPZ 14.4

Doba soužení přijde na Boží lid, ale toto bychom neměli lidem neustále připomínat a vést je k tomu, aby již teď žili v soužení. Mezi Božím lidem musí nastat tříbení, toto tříbení však není přítomnou pravdou, jež má být přinesena sborům. (Selected Messages, sv. 1, s. 180)

2. Kapitola — Znamení Kristova blízkého návratu

Ježíšova proroctví o posledních událostech

Kristus předem varoval učedníky před zničením Jeruzaléma a řekl jim o znameních, která nastanou před příchodem Syna člověka. Celá dvacátá čtvrtá Kapitola Matoušova evangelia je proroctvím týkajícím se událostí, které se uskuteční před jeho příchodem. Zničení Jeruzaléma posloužilo jako symbol posledního velkého zničení světa ohněm. (Manuscript 77, 1899) PPZ 15.1

Na hoře Olivetské Kristus znovu popsal hrozné soudy, jež měly předejít jeho druhý příchod: “Budete slyšet válečný ryk a zvěsti o válkách; hleďte, abyste se nelekali. Musí to být, ale to ještě nebude konec. Povstane národ proti národu a království proti království, bude hlad a zemětřesení na mnoha místech. Ale to vše bude teprve začátek bolestí.” Matouš 24,6-8. I když se tato proroctví během zboření Jeruzaléma částečně naplnila, mnohem více se však vztahují na situaci v době konce. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 753) PPZ 15.2

Znamení na nebi

Na konci velkého středověkého pronásledování se podle Kristových slov zatmí slunce a měsíc přestane svítit. Potom budou z nebe padat hvězdy. Dále Ježíš říká: “Od fíkovníku si vezměte poučení: Když už jeho větev raší a vyráží listí, víte, že je léto blízko. Tak i vy, až toto všecko uvidíte, vězte, že ten čas je blízko, přede dveřmi.” Matouš 24,32-33. Kristus odhalil znamení svého příchodu. Podle nich můžeme poznat, že je již blízko, téměř přede dveřmi. O lidech, kteří zmíněná znamení uvidí, řekl: “Nepomine toto pokolení, než se to všechno stane.” Matouš 24,34. A znamení, o kterých hovořil, se naplnila.2 Víme tedy jistě, že příchod našeho Pána je velmi blízko. (Touha věků, s. 404) PPZ 15.3

Znamení na zemi

Pán Ježíš řekl: “Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů.” Lukáš 21,25; Matouš 24,29; Marek 13,24-26; Zjevení 6,12-17. Lidé, kteří rozpoznají znamení jeho příchodu, poznají, že “je blízko, přede dveřmi”. Matouš 24,33; (The Great Controversy, s. 37-38) PPZ 16.1

Národy jsou zneklidněny. Blíží se doba velkého zmatku. Srdce lidí budou sevřená strachem v očekávání věcí, které přijdou na svět. Ale ti, kteří věří Bohu, uslyší jeho hlas volající uprostřed bouře: “To jsem já, nebojte se.” (The Signs of the Times, 9. října 1901) PPZ 16.2

Dějiny zapsané v nebeských knihách jsou předivné a plné událostí — událostí, které shodně s předpovědí mají nastat těsně před velkým dnem Páně. Vším na tomto světě bude pohnuto ze svého místa. (Manuscript Releases 3, s. 313) PPZ 16.3

Falešní proroci

Jedním ze znamení zkázy Jeruzaléma mělo být i to, že “povstanou lživí proroci a mnohé svedou”. Matouš 24,11. Falešní proroci skutečně přišli, sváděli lid a mnohé zavedli na poušť. Kouzelníci a čarodějové o sobě tvrdili, že mají divotvornou moc, získali lidi a vodili je na osamělá místa v horách. Ježíšovo proroctví se však vztahuje i na poslední dobu. Uvedené znamení je předzvěstí druhého příchodu. (Touha věků, s. 403) PPZ 16.4

Setkáme se s falešnými tvrzeními. Povstanou falešní proroci, budou také falešné sny a vidění. Ale hlásejte Slovo; nedejte se odtáhnout od hlasu Boha promlouvajícího skrze jeho Slovo. (Selected Messages, sv. 2, s. 49) PPZ 16.5

Byli mi ukázání mnozí, kteří budou tvrdit, že jsou zvlášť Bohem poučeni, budou se pokoušet vést jiné a s falešným pocitem závazku se budou snažit vykonat dílo, kterým je Bůh nikdy nepověřil. Výsledkem takového úsilí bude jen zmatek. Ať každý hledá Boha co nejhorlivěji sám pro sebe, aby osobně mohl pochopit jeho vůli. (Selected Messages, sv. 2, s. 72) PPZ 16.6

Zkušenost s falešným prorokem

Včera večer k nám přišel jeden mladý člověk, kterého nikdo z nás neznal. Vydával se za bratra z Victorie (Austrálie) a prosil o setkání se sestrou Whiteovou. Bylo pozdě večer, a proto jsem setkání s ním odřekla. Pozvali jsme jej, aby se zdržel přes noc a společně s námi posnídal. Po naší obvyklé ranní pobožnosti, když jsme se již chtěli rozejít ke svým povinnostem, tento mládenec povstal a pokynul nám, abychom všichni usedli. Řekl: “Máte nějaké zpěvníky? Zazpíváme píseň a potom vám předložím poselství, jež mi bylo dáno.” Řekla jsem: “Jestliže máš nějaké poselství, tak je předlož ihned, protože pospícháme, abychom odeslali dopisy do Ameriky a máme velmi málo času.” Začal tedy něco číst, co měl předem napsáno, a mimo jiné tvrdil, že již začal soud nad živými… PPZ 16.7

Poslouchala jsem, dokud neskončil, a potom jsem mu řekla: “Můj bratře, nejsi zcela při zdravých smyslech. Sděl nám jasně a stručně, jakým způsobem se nás týká tvé poselství. Řekni nám to teď, okamžitě. Tvá mysl je přepracována a přeceňuješ své dílo. Větší část toho, co jsi řekl, se shoduje s Biblí a zcela tomu věříme. Jsi však předrážděný. Řekni prosím, co nám máš oznámit.” PPZ 17.1

Řekl nám, že se máme ihned sbalit a jet do Battle Creeku. Otázala jsem se, z jakého důvodu máme takto postupovat. Odpověděl: “Abyste předložili poselství, že začal soud nad živými.” Tehdy jsem mu řekla: “Dílo, které nám Pán dal k vykonání, ještě není ukončeno. Když však bude dokončeno, Pán nás bude určitě informovat o tom, že se máme odebrat do Battle Creeku, místo toho, aby o našich povinnostech poučoval tebe.” Nechala jsem ho s bratrem Starrem, aby s ním chvíli hovořil a já mohla dokončit psaní. PPZ 17.2

Tento mládenec mu tehdy řekl, že když s ním sestra Whiteová upřímně, avšak s autoritou hovořila, začal chápat, že se dopustil chyby a že pocity, které jej tak silně rozrušily, byly nerozumné a nerozvážné. I když je naše rodina početná, neboť se skládá z deseti osob, a to k ní nepočítám další tři hosty, kteří u nás právě bydleli, rozhodli jsme se tohoto mladíka na nějakou dobu u nás zdržet. Nechtěli jsme, aby byl vystaven společnosti lidí, kteří by s ním jednali nevhodně a neupřímně, a také jsme nechtěli, aby někde opakoval své “objevy”. Zůstane u nás na krátkou chvíli, abychom se s ním sblížili, a bude-li to možné, nasměrovali ho na bezpečnou a pevnou stezku. (Letter 66, 1894) PPZ 17.3

Obžerství a nestřídmost

Obžerství a nestřídmost jsou základem mravní zkaženosti v našem světě. Satan o tom ví, a proto stále pokouší muže a ženy, aby dali přednost chuti za cenu vlastního zdraví, a dokonce i života. Jídlo, pití a oblékání je cílem života v tomto světě. Stejně tomu bylo i před potopou. Tato nezdrženlivost je jedním z jasných důkazů, že dějiny světa se blíží k závěru. (Letter 34, 1875) PPZ 17.4

Obraz světa před potopou, jak jej podává Písmo svaté, znázorňuje velmi věrně stav, do něhož se rychle řítí moderní společnost. (Patriarchs and Prophets, s. 102) PPZ 17.5

Víme, že Pán přijde brzy. Svět se v rychlém tempu stává takovým, jakým byl za dnů Noe. Oddává se sobeckému požitkářství. V jídle a pití nezná míru. Lidé pijí škodlivé nápoje, které je činí nepříčetnými. (Letter 308, 1907) PPZ 18.1

Násilné činy

Za dnů Noe se většina lidí protivila pravdě a přikláněla se ke lži. Země byla naplněna krutostí. Války, zločiny, vraždy byly na denním pořádku. Stejně tomu bude před druhým příchodem Krista. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 1, s. 1090) PPZ 18.2

Odborové svazy se rychle přiklánějí k násilnému vynucování svých požadavků, pokud jim není ihned vyhověno. Skutečnost, že obyvatelé tohoto světa nejsou v souladu s Bohem, je stále jasnější. Žádná vědecká teorie není schopná objasnit stále narůstající počet zločinů pod vedením satana. V každém rozzuřeném lidském davu působí padlí andělé, kteří lidi povzbuzují, aby se dopouštěli krutostí… PPZ 18.3

Zvrácenost a krutost lidí dosáhnou takové úrovně, že se zjeví sám Bůh, aby tomu ve svém majestátu učinil přítrž. Ničemnost světa již brzy překročí míru a stejně jako za dnů Noe Bůh vykoná své soudy. (The Upward Look, s. 334) PPZ 18.4

Strašlivé zprávy o vraždách a loupežích, o železničních neštěstích a násilných činech výrazně svědčí o tom, že konec je blízko. Nyní, již nyní, musíme být připraveni na druhý příchod Pána Ježíše. (Letter 308, 1907) PPZ 18.5

Války a katastrofy

Blíží se bouře a my se musíme připravit na její útok pokáním před Bohem ve víře v našeho Pána Ježíše Krista. Pán povstane, aby strašně zatřásl zemí. Budeme pozorovat problémy na všech stranách. Tisíce lodí utonou v hlubinách moří. Válečná loďstva půjdou ke dnu a budou obětovány miliony lidských životů. Nečekaně budou vznikat požáry a žádné lidské úsilí je nebude schopno dostat pod kontrolu. Nejskvělejší budovy světa budou zničeny v plamenech. Železniční neštěstí budou stále častější. Zmatky, katastrofy a smrtelné úrazy se bez varování přihodí na hlavních dopravních tepnách. Konec je blízký, doba zkoušky se chýlí k závěru. Hledejme Pána, dokud může být nalezen, volejme k němu, dokud je blízko! (Messages to Young People, s. 89-90) PPZ 18.6

Poslední scény pozemských dějin budou naplněny válkou. Přijdou nákazy, pohromy a hlad. Vody z hlubin přetečou přes své hranice. Majetek a životy lidí budou ničeny ohněm a vodou. Je naší povinností se již nyní připravit k bydlení v příbytcích, které Ježíš připravil pro ty, kteří ho milují. (Maranatha s. 174) PPZ 18.7

Velké ohnivé koule

V pátek ráno, těsně před probuzením, jsem měla velmi působivé vidění. Zdálo se mi, že jsem se probudila, ale ne ve svém domě. Z oken pokoje jsem spatřila obrovský požár. Na střechy domů padaly velké ohnivé koule a z nich létaly ohnivé šípy všemi směry. Oheň nebylo možné zvládnout. Vše hořelo a mnoho míst bylo zcela zničeno. Nelze popsat panický strach, který lidi ovládl. Pak jsem se probudila a zjistila jsem, že jsem doma. (Evangelism, s. 17) PPZ 19.1

Viděla jsem mezi krásné budovy padat ohromnou ohnivou kouli, která je v okamžení zničila. Slyšela jsem, jak někdo řekl: “Věděli jsme, že Boží soudy přijdou na tuto zem, ale nevěděli jsme, že přijdou tak brzy.” Jiní úzkostlivým hlasem odpovídali: “Vy jste to věděli. Proč jste nám to neřekli? My jsme to nevěděli.” (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 28) PPZ 19.2

Zemětřesení a povodně

Nepřítel působil a působí i nadále. Přichází s velikou mocí a Duch svatý je odnímán světu. Bůh oddaluje svou ruku. Pohleďme na Johnstown (Pensylvánie). Bůh ďáblovi nezabránil, aby z povrchu země neodstranil celé město.3 Podobné události se budou odehrávat stále častěji až do ukončení světových dějin. (Sermons and Talks, sv. 1, s. 109) PPZ 19.3

Zemská kůra bude praskat pod vlivem rozpálených živlů, které vřou v nitru země. Tyto živly, až jednou budou uvolněny, zničí poklady těch, kteří po celá léta shromažďovali majetek na úkor svých zaměstnanců, kteří dostávali minimální mzdu. Také náboženský svět zažije strašlivý otřes, neboť konec všech věcí je blízko. (Manuscript Releases 3, s. 208) PPZ 19.4

Přichází doba, kdy budeme chvíli stát na pevné zemi, ale v následujícím okamžiku se tato země bude pod našima nohama pohybovat. Zemětřesení budou vznikat tam, kde to lidé budou nejméně očekávat. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers) PPZ 19.5

Skrze požáry, povodně, zemětřesení, rozpoutané živly, neštěstí na moři i pevnině je dávána výstraha, že Boží Duch se s člověkem nebude stále potýkat. (Manuscript Releases 3, s. 315) PPZ 19.6

Než se Syn člověka zjeví na nebeském oblaku, všechno v přírodě bude otřeseno. Blesky z nebe se spojí s ohněm na zemi a způsobí, že hory budou jako pec a budou vylévat řeky lávy na vesnice i města. Roztavené scaly budou stékat do vod a způsobí, že vroucí voda bude vyvrhovat kameny i půdu. Nastanou velká zemětřesení a mnoho lidí přijde o život. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 946) PPZ 19.7

Zločiny, hlad a epidemie

Satan pracuje v atmosféře, kterou otravuje. Náš současný i věčný život je tak zcela závislý na Bohu. V takovéto situaci proto musíme být střízliví a bdělí, zcela odevzdaní a zasvěcení Bohu. Vypadá to však, jako bychom byli ochrnuti. Ó, Bože nebes, probuď nás! (Selected Messages, sv. 2, s. 52) PPZ 20.1

Bůh nebrání silám temnoty v jejich smrtonosném díle znečišťování ovzduší — jednoho z pramenů života a výživy. Má to vliv nejen na svět rostlin, ale rovněž lidé trpí chorobami… Tyto věci jsou výsledkem kapek padajících na zem z kalichu Božího hněvu4. (Viz 2. Mojžíšova 7,3; 8,28; 1. Paralipomenon 10,4.13.14) a jsou jen nepatrnou předzvěstí toho, co nastane v blízké budoucnosti. (Selected Messages, sv. 3, s. 391) PPZ 20.2

Budou se šířit hladomory. Epidemie budou kosit své oběti po tisících. Nebezpečí číhá všude vůkol, jak ze strany vnějších sil, tak i skrze satanovo působení v nás, avšak zadržující Boží moc stále ještě působí. (Manuscript Releases 19, s. 382) PPZ 20.3

Bylo mi ukázáno, že Duch Páně je odnímán ze země. Brzy bude zachovávající Boží moc odňata všem, kteří vytrvale pohrdají jeho svatým zákonem. O nezákonných transakcích, vraždách a zločinech nejrůznějšího druhu jsme denně informováni. Přestupky se stávají tak všeobecnými, že nás již nešokují, jak tomu bylo dříve. (Letter 258, 1907) PPZ 20.4

Boží cíl v dopouštění neštěstí

Co naznačují strašlivá neštěstí na mořích, kdy jsou lodě pohlcovány hlubinami bez jediného varování? Co znamenají neštěstí na pevnině — požáry stravující bohatství nashromážděné lidmi často na úkor chudiny? Pán nebude chránit majetky těch, kteří přestupují jeho právo, nedodržují jeho smlouvu, šlapou po jeho sobotě a přijímají falešný den odpočinku. PPZ 20.5

Boží rány již padají na zem, žárem nebeského ohně ničí nejnákladnější stavby. Neměly by tyto soudy vzpamatovat ty, kteří se považují za křesťany? Bůh rány dopouští, aby byl svět varován a aby se hříšníci zalekli a třásli se před ním. (Manuscript Releases 3, s. 311) PPZ 20.6

Bůh má svůj cíl a zvláštní úmysl v tom, že dopouští neštěstí. Prostřednictvím neobvyklých událostí v přírodě ukazuje pochybujícím lidem to, co jasně zjevil ve svém Slovu. (Manuscript Releases 19, s. 279) PPZ 21.1

Jak často slýcháme o zemětřeseních a vichřicích, o zkázách způsobených požáry a záplavami, při nichž dochází k velkým ztrátám na životech a na majetku! Tyto pohromy jsou jen zdánlivě způsobovány náhodným uvolněním neuspořádaných a neovládaných přírodních sil, v tom všem však můžeme spatřovat Boží záměr. Pohromy patří k prostředkům, jimiž se Bůh snaží vyburcovat lidi, aby si uvědomili, že jim hrozí nebezpečí. (Prophets and Kings, s. 277) PPZ 21.2

Přicházející události jsou v rukou Pána

Svět není bez panovníka. Průběh příštích událostí leží v Božích rukou. Osud národů, ale i záležitosti jeho církve jsou pod kontrolou Majestátu nebes. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 753) PPZ 21.3

Symbolická ilustrace (jedovatí hadi na poušti) má dvojí význam. Boží lid se z ní naučil nejen tomu, že Stvořitel vládne nad přírodou, ale také, že se pod jeho kontrolou nalézají i náboženská hnutí. To se týká obzvláště vynucování svěcení neděle. (Manuscript Releases 19, s. 281) PPZ 21.4

Při ukončení Božího díla se setkáme s těžkostmi a komplikovanými situacemi a nebudeme vědět, jak se vůči nim zachovat. Nezapomeňme však, že Bůh, Kristus a Duch svatý pracují a bdí. Pamatujme, že Boží dlaň drží kormidlo a že Bůh vede svou věc. (Evangelism, s. 44) PPZ 21.5

Jako ruka ukrytá pod křídly cherubínů uvedla nadpřirozeným způsobem do pohybu složité soukolí, tak se pod Boží kontrolou nalézají také všechny spletité události lidstva. Pán trůnící nad cherubíny i uprostřed zmatků a válek vede a ovládá vše, co se na zemi odehrává.5 (Education, s. 178). PPZ 21.6

Podle záznamů o lidských dějinách se zdá, že růst národů, rozkvět a pád říší závisí na vůli a statečnosti člověka. Podle těchto záznamů se zdá, že vývoj událostí je do značné míry určován jeho mocí, ctižádostí nebo rozmarem. Avšak Boží slovo odkrývá oponu a my vidíme, že nad vší hrou lidských zájmů, sil a vášní a skrze ně působí tiše a trpělivě činitelé Všemohoucího podle rady jeho vůle. (Prophets and Kings, s. 499-500) PPZ 21.7

Péče nebes o zemské věci

Tím, že ušetřil život prvního vraha, dal Bůh celému vesmíru naučení o velkém sporu. … Jeho úmyslem bylo nejen potlačit vzpouru, ale i ukázat celému vesmíru její povahu. … Nevinní obyvatelé ostatních světů sledovali události, k nimž došlo na zemi, s nejhlubším zájmem. … Bůh získává sympatie a souhlas celého vesmíru, jak se jeho velký plán krok za krokem blíží svému splnění. (Patriarchs and Prophets, s. 78-79) PPZ 22.1

Kristova smrt pro spásu člověka nejen zpřístupní nebe lidem, ale před celým vesmírem ospravedlní postup Boha a jeho Syna proti satanově vzpouře. (Patriarchs and Prophets, s. 68-69) PPZ 22.2

Celý vesmír s nevýslovným zájmem sleduje závěrečné výjevy velkého sporu mezi dobrem a zlem. (Prophets and Kings, s. 148) PPZ 22.3

Náš malý svět je učebnicí vesmíru. (Touha věků, s. 9)6

3. Kapitola — Kdy se to stane?

Učedníci se ptají Ježíše na jeho příchod

“Vidíte toto všechno? Amen, pravím vám, že tu nezůstane kámen na kameni, všecko bude rozmetáno.” Matouš 24,2. Kristus pronesl svá slova v přítomnosti velkého zástupu lidí. Když potom sám seděl na Olivové hoře, přistoupili k němu Petr, Jan, Jakub a Ondřej a ptali se ho: “Pověz nám, kdy to nastane a jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku!” Matouš 24,3. Ježíš ve své odpovědi učedníkům neoddělil zničení Jeruzaléma od slavného dne svého příchodu. Hovořil o obou událostech současně. PPZ 23.1

Kdyby byl odhalil učedníkům budoucnost tak, jak ji sám viděl, nebyli by to unesli. Ve své milosti jim popsal dvě závažné události najednou a nechal je, aby sami dospěli k pochopení jeho slov. (Touha věků, s. 401) PPZ 23.2

Čas Kristova návratu není znám

Mnozí z těch, kteří se nazývají adventisty, se zabývají určováním času. Datum Kristova příchodu bylo určováno mnohokrát, avšak výsledkem toho bylo opětovné nesplnění těchto předpovědí. Přesný čas Kristova příchodu podle Písma není v dosahu poznání žádného smrtelníka. Ani andělé, kteří slouží těm, kdo se mají stát dědici spasení, neznají den ani hodinu. “O tom pak dni a hodině té žádný neví, ani andělé nebeští, jedině sám Otec můj.” Matouš 24,36 BK; (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 307) PPZ 23.3

Nemáme znát přesný čas vylití Ducha svatého ani Kristova příchodu… Proč nám to Bůh nezjevil? — Protože bychom z toho neměli dobrý užitek. Kdyby Boží lid znal toto datum, vedlo by to ke značnému zpomalení Božího díla při přípravě lidí, aby nebyli zaskočeni oním velkým dnem, který má přijít. Nemáme žít ovlivněni jen dobou… PPZ 23.4

Nebudete schopni říci, že Ježíš přijde za rok, dva nebo za pět let, ani nemůžete oddálit termín jeho příchodu tvrzením, že k němu nedojde ani za deset, ani za dvacet let. (The Review and Herald, 22. března 1892) PPZ 23.5

Blížíme se k velkému Božímu dni. Znamení se naplňují. Nemáme však žádné poselství v otázce dne a hodiny Ježíšova příchodu. Pán to ve své moudrosti před námi zatajil, abychom byli neustále bdělí ve stavu očekávání a připraveni na druhý příchod našeho Pána Ježíše Krista na nebeských oblacích. (Letter 28, 1897) PPZ 23.6

Přesný čas druhého příchodu Syna člověka je Božím tajemstvím. (Touha věků 404) PPZ 24.1

Naším poselstvím není určovat čas

Nepatříme k těm, kteří stanovují čas, který ještě uplyne do slavného a mocného druhého Ježíšova příchodu. Někteří určovali čas, a když se nic nestalo, jejich domýšlivá srdce nepřijala napomenutí, nýbrž stanovili další termíny. Jejich časté omyly byly důkazem, že tito lidé jsou falešnými proroky. (Fundamentals of Christian Education, s. 335) PPZ 24.2

Bůh neposílá nikoho hlásat poselství, že konec dějin země přijde za deset či dvacet let. Nepřijímá také žádné omluvy pro otálení v přípravách na Ježíšův příchod. Nikdo mu nebude moci říci jako nevěrný služebník: "Můj Pán otálí se svým příchodem," protože toto vede k trestuhodnému zlehčování možností a předností daných k tomu, abychom se připravili na tento velký den. (The Review and Herald, 27. listopadu 1900) PPZ 24.3

Určování data vede k nevěře

Protože znovu a znovu určovaný čas pominul, svět ještě rozhodněji než dříve nedůvěřuje Kristovu příchodu. Lidé se znechuceně dívají na zklamané určovatele času. A protože jsou takto zklamáni, odvracejí se od té pravdy, která je zakotvena v Božím slově, totiž že se všemu přiblížil konec. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 307) PPZ 24.4

Chápu, že bratr (E. P.) Daniels měl jakoby určit čas tvrzením, že Pán přijde ne později než za pět let. Doufám, že nevznikne dojmem, jako bychom všichni byli stoupenci určování data konce světa. Ať nikdo nedává důvod k tomu, aby vznikaly takovéto domněnky. Nepřinese to nic dobrého. Nesnažte se takovýmto způsobem působit oživení. Raději dávejte pozor na každé slovo, jež vyslovíte, aby fanatici nezneužili vašich slov a mezi lidmi nevyvolali nadšení, kterým by zarmoutili Ducha svatého. Nechceme vyvolávat lidské emoce, jež by vedly k nekontrolovatelným citovým výbuchům. Cítím, že bychom měli být po všech stránkách ostražití, neboť satan usiluje učinit vše k zamaskování svých výmyslů, aby měly co nejškodlivější vliv. Vše, co vyvolává nezdravé vzrušení a vzbuzuje nesprávné emoce, by mělo být zavrženo, neboť zcela určitě to bude mít špatný vliv. (Letter 34, 1887) PPZ 24.5

Vždy budou existovat falešná a fanatická hnutí rozšiřovaná v církvi lidmi, kteří tvrdí, že jsou vedeni Bohem, těmi, kteří se vydávají k běhu předtím, než jsou posláni. Ti budou určovat dny a data výskytu ještě nenaplněných proroctví. Nepřítel je spokojen, když takto jednají, protože jejich následné omyly a falešná tvrzení vedou k neporozumění a nevíře. (Selected Messages, sv. 2, s. 84) PPZ 25.1

Žádné prorocké určení času po roce 1844

Během táborového shromáždění v Jacksonu jsem fanatickým skupinám zcela jasně řekla, že konají dílo nepřítele duší a že chodí ve tmě. Tvrdili, že mají velké světlo o tom, že doba zkoušky bude ukončena v říjnu roku 1884. Oznámila jsem tam veřejně, že mi Pán ukázal, že v poselstvích, která se týkají času po roce 1844, není již žádné přesně stanovené datum. (Selected Messages, sv. 2, s. 73) PPZ 25.2

Naším úkolem je čekat a bdít bez určování jakéhokoli data od roku 1844 až do příchodu Pána. (Manuscript Releases 10, s. 270) PPZ 25.3

Lidé již neobdrží poselství, jež by obsahovalo nějaké přesně určené datum. Po tomto období (Zjevení 10,4-6), od roku 1842 do 1844, nejsou žádná přesně popsaná prorocká údobí času. Poslední proroctví podávající konkrétní datum sahá do podzimu roku 1844. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 971) PPZ 25.4

Ellen Whiteová očekávala, že Kristus přijde za jejího života

Byli mi ukázáni přítomní na konferenci. Anděl řekl: “Někteří budou potravou pro červy, někteří budou účastni posledních sedmi ran, někteří pak zůstanou naživu na zemi, aby byli při Ježíšově příchodu vzati do nebe.” (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 131,132) PPZ 25.5

Protože čas je krátký, měli bychom pracovat pilně a s dvojnásobnou energií. Naše děti již možná nebudou studovat. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 159, 1872) PPZ 25.6

Není rozumné mít nyní děti. Čas je velmi krátký, neštěstí doby konce jsou před námi a malé děti budou většinou vzaty, než bude vše ukončeno. (Letter 48, 1876) PPZ 25.7

V této době, kdy světové dějiny spějí ke svému konci a my vstupujeme do doby soužení, jakého zde ještě nikdy nebylo, bylo by pro muže a ženy lépe, kdyby bylo pokud možno uzavíráno méně sňatků. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 366) PPZ 25.8

Hodina příchodu se blíží, je již blízko, a někteří z nás, věřících, se této doby dočkají živí, uvidí naplnění této předpovědi, uslyší hlas archanděla a trouby Boží rozléhající se po horách i dolinách, po mořích i v nejvzdálenějších zákoutích země. (The Review and Herald, 31. července 1888) PPZ 26.1

Nastala doba zkoušky, neboť hlasité volání třetího anděla již začalo zjevením Kristovy spravedlnosti, spravedlnosti našeho Spasitele odpouštějícího hříchy. (Selected Messages, sv. 1, s. 363) PPZ 26.2

Vysvětlení prodlení

Dlouhá temná noc je plná strádání, ale příchod rána se odkládá, protože kdyby Mistr už přišel, mnozí by byli nalezeni nepřipraveni. (Testimonies For The Church, sv. 2, s. 194) PPZ 26.3

Kdyby se adventisté po velkém zklamání v roce 1844 mocně chopili víry a kráčeli sjednoceni vpřed, kdybychom využili projevy Boží prozřetelnosti, které nám byly prokazovány, a hlásali světu v moci Ducha svatého poselství třetího anděla, uzřeli bychom spasení. Pán by mocně podpořil všechno naše úsilí, práce by byla dokončena a Kristus by mohl přijít, aby dal svému lidu patřičnou odměnu… Nebylo Boží vůlí, aby Kristův příchod podlehl takovému prodlení… Přes čtyřicet let brzdila a oddalovala vejití starého Izraele do Kanánu nevěra, reptání a vzpoura. Tytéž hříchy způsobily prodlení a zapříčinily to, že i současný Izrael ještě nevešel do nebeského Kanánu. Boží zaslíbení nezklamala ani v jednom, ani ve druhém případě. Jsou to vlastně nevěra, světáctví, neposvěcenost a spory lidu, považujícího se za Boží lid, které nás po tak dlouhá léta zdržují na tomto hříšném a smutném světě. (Evangelism, s. 695,696) PPZ 26.4

Kdyby Kristova církev plnila úkol, který jí Pán svěřil, svět by byl včas varován a Ježíš by v moci a slávě přišel na zem. (Touha věků, s. 405) PPZ 26.5

Boží zaslíbení jsou podmíněná

Boží andělé v poselstvích k lidem sdělují, že čas, který nám ještě zůstává, je velmi krátký.7 Tak mi to bylo vždy představováno. Je pravdou, že doba čekání byla delší, než jsme očekávali v počáteční době hlásání tohoto poselství. Náš Spasitel se neobjevil tak rychle, jak jsme čekali, ale zklamalo nás v čemkoli slovo Páně? Nikdy. Je vždy nutné si pamatovat, že Boží zaslíbení a výstrahy jsou podmíněné…8 PPZ 26.6

Tak jako děti starého Izraele zůstáváme na tomto světě kvůli neposlušnosti a mnohaletému nepodřízení se. Ale v Kristovu jménu by jeho lid neměl přidávat nové hříchy ke starým a obviňovat Boha za následky svého vlastního nesprávného způsobu jednání. (Evangelism, s. 695,696) PPZ 27.1

Na co Kristus čeká?

Kristovým toužebným přáním je, aby mu byl jeho lid podobný. Když se na jeho následovnících dokonale projeví Kristova povaha, tehdy přijde, aby je přijal jako své vlastnictví. PPZ 27.2

Předností každého křesťana je nejen radostně očekávat příchod Páně, ale také jej uspíšit. Kdyby všichni, kteří vyznávají jeho jméno, přinášeli ovoce k jeho chvále, jak rychle by bylo na celém světě zaseto zrno evangelia. Poslední velká žeň by rychle dozrála a Kristus by přišel, aby sklidil svou drahocennou úrodu. (Christ's Object Lessons, s. 69) PPZ 27.3

Šířením evangelia ve světě můžeme urychlit návrat našeho Pána. Nemáme jen nečinně čekat, až Boží den přijde. Je třeba přispívat k tomu, aby přišel co nejdříve. (2. Petrův 3,12) (Touha věků, s. 405) PPZ 27.4

Když se staneme jeho spolupracovníky, dá nám moc, aby byl učiněn konec této tragédii. (Education, s. 264) PPZ 27.5

Hranice Boží trpělivosti

Všemohoucí s neomylnou přesností zapisuje skutky všech národů. Dokud ještě nabízí svou milost s výzvou k pokání, zůstává záznam otevřený. Když ale číslo dosáhne určité výše, kterou Bůh stanovil, bude zahájeno vyměření jeho hněvu. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 208) PPZ 27.6

Bůh vede přesný zápis týkající se národů. Záznamy v nebeských knihách svědčí proti nim. Když bude přestupování prvního dne týdne trestáno, tehdy se kalich naplní. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 910) PPZ 27.7

Bůh vede účtování s národy… A když nadejde čas a nepravost dosáhne vyznačené meze Božího milosrdenství, jeho trpělivost skončí. Když nahromaděná čísla v záznamech nebeských knih ukážou, že míra přestoupení dosáhla svého vrcholu, bude vylit hněv nesmíšený s milostí. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 524) PPZ 27.8

…i když Boží smilování má dlouho s hříšníkem trpělivost, jsou meze, za něž lidé již nemohou v hříchu pokračovat. Je-li této meze dosaženo, přestanou nabídky milosti a začíná soudní řízení. (Patriarchs and Prophets, s. 165) PPZ 27.9

Přichází doba, kdy lidé ve svém klamu a domýšlivosti dospějí k takovému vrcholu, že jim Pán nedovolí pokračovat, a oni zjistí, že i Hospodinova trpělivost má své meze. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 13) PPZ 28.1

Je mez, za niž Hospodinovy soudy již nemohou být odloženy. (Prophets and Kings, s. 417) PPZ 28.2

Nepravosti již téměř dosáhly hranice

Ještě chvíli potrvá, než obyvatelé země naplní kalich svými nepravostmi, a potom procitne Boží hněv, který tak dlouho dřímal. Tato země světla bude pít kalich jeho čistého hněvu. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 363) PPZ 28.3

Pohár nepravosti je téměř naplněn a Boží trestající spravedlnost zakrátko zasáhne viníky. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 489) PPZ 28.4

Bezbožnost obyvatel světa téměř naplnila míru nepravosti. Tato země téměř dosáhla stupně, kdy Bůh dovolí ničiteli vykonat práci podle jeho libosti. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 141) PPZ 28.5

Přestoupení již dosáhlo svých hranic. Zmatek naplňuje svět a zakrátko lidstvo překvapí veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravit na to, co brzy přijde na svět jako strašné překvapení. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 28) PPZ 28.6

Je naší povinností pamatovat na velký Boží den

Musíme se naučit přemýšlet o velkých událostech, které jsou před námi. Když si budeme připomínat onen velký den Páně, ve kterém budou všechny věci odhaleny, ovlivní to i náš charakter. PPZ 28.7

Jeden bratr se mě otázal: “Sestro Whiteová, myslíš si, že Pán Ježíš přijde do deseti let?” “A jaký je v tom pro tebe rozdíl, zda přijde za dva, čtyři, nebo za deset let?” “Myslím, že kdybych věděl, že Pán přijde do deseti let, některé věci bych dělal jinak.” “Co bys tedy dělal?” otázala jsem se. “No, prodal bych svůj majetek a začal bych zvěstovat Boží slovo, abych lidi varoval a naklonil je, aby se připravili na jeho příchod, a sám bych prosil Boha, abych i já byl hotov na setkání s Pánem.” PPZ 28.8

Tehdy jsem se ho zeptala: “A kdybys věděl, že Pán ještě nepřijde za dvacet let, žil bys jinak?” Odpověděl: “Asi ano…” PPZ 28.9

Jak sobecké bylo vyjádření, že by žil jinak, kdyby věděl, že Pán přijde za necelých deset let! Enoch chodil s Bohem tři sta let. To je poučením pro nás, že máme s Bohem chodit každý den. Jestliže nejsme bdělí v očekávání a přípravě, nemůžeme být v bezpečí. (Manuscript 10, 1886) PPZ 28.10

Čas je krátký

Kéž by Pán nedal ani ve dne ani v noci pokoj těm, kteří jsou nyní nedbalí a lhostejní v Božím díle. Konec je blízko. Ježíš touží po tom, abychom neustále měli na paměti to, že čas je krátký. (Letter 97, 1886) PPZ 29.1

Když se zlatými harfami a korunami slávy budeme se všemi vykoupenými stát na skleném moři a před námi bude věčnost, tehdy pochopíme, jak krátký byl čas očekávání a zkoušky. (Manuscript Releases 10, s. 266)

4. Kapitola — Boží církev doby konce9

Poslušnost

Bůh má na zemi církev, která vyvyšuje jeho pošlapaný zákon a představuje světu Božího Beránka, který snímá hříchy světa… PPZ 30.1

Je pouze jedna církev na světě, která v přítomné době stojí v průrvě, opravuje zeď a znovu obnovuje staré zbořeniny… PPZ 30.2

Nechť je každý opatrný, chce-li pozvednout svůj hlas proti jedinému lidu, který se shoduje s popisem "ostatků" zachovávajících přikázání Boží a vlastnících Ježíšovu víru… Bůh má zvláštní lid, svou církev na zemi, jež nemá sobě rovné, která předčí ostatní svou způsobilostí k vyučování pravdy a vyvyšování Božího zákona… Můj bratře, jestliže učíš, že Církev adventistů sedmého dne je Babylonem, jsi v bludu. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 50,58,59,) PPZ 30.3

Ochrana před omylem

V době, kdy se blíží konec a úkol zvěstovat světu poslední varovné poselství nabývá na rozměrech, je pro všechny, kteří přijímají přítomnou pravdu, zvlášť důležité, aby měli jasno o podstatě a vlivu svědectví, které Bůh od počátku spojil s dílem poselství třetího anděla. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 654) PPZ 30.4

Lidé vytvářejí plán za plánem a nepřítel se bude snažit odvádět duše od pravdy. Ale všichni, kteří věří, že ústy sestry Whiteové mluvil Pán a dal jí poselství, budou v bezpečí před mnohým zklamáním, které přijde v těchto posledních dnech. (Selected Messages, sv. 3, s. 83,84) PPZ 30.5

Budou i takoví, kteří budou tvrdit, že mají vidění. Dá-li Bůh jasný důkaz, že vidění je od něj, můžete je akceptovat, avšak neakceptujte je na základě jakéhokoli jiného důvodu. Nebezpečí bludu bude v budoucnosti větší a větší. (Selected Messages, sv. 2, s. 72) PPZ 30.6

"Významné" biblické doktríny

Rok 1844 byl rokem velkých událostí, které ukázaly našim překvapeným očím očištění svatyně, jež je v nebi a má bezprostřední spojitost s Božím lidem na zemi, a také poselství prvního, druhého a třetího anděla nesoucí korouhev s nápisem: "Boží přikázání a Ježíšova víra". Jedním z hlavních základů tohoto poselství byla Boží svatyně, kterou jeho lid milující pravdu spatřil v nebi, a také truhla smlouvy obsahující Boží právo. Světlo soboty čtvrtého přikázání osvětlilo svými silnými paprsky stezku přestupníků Božího zákona. Zničení bezbožných je rovněž pravdou, jež je starým a jistým ukazatelem cesty. (Counsels to Writers and Editors, s. 30,31) PPZ 31.1

Zvláštní poselství Církve adventistů sedmého dne

Pán nám dal za úkol chránit jeho zákon. Svěřil nám svatou a věčnou pravdu, která má být ostatním zvěstována věrným varováním, napomínáním a povzbuzováním. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 381) PPZ 31.2

Adventisty sedmého dne si Bůh vyvolil za svůj zvláštní lid oddělený od světa. Mocným zásahem pravdy jej oddělil od shonu tohoto světa a připoutal k sobě. Učinil ho svým zástupcem a povolal ho za svého vyslance v posledním záchranném díle. Největší bohatství pravdy, jaké kdy bylo smrtelníkům svěřeno, nejvznešenější a nejvážnější varování, jaká kdy Bůh člověku poslal, byla svěřena tomuto lidu, aby je oznámil světu. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 138) PPZ 31.3

Adventisté sedmého dne jsou ve zvláštním smyslu ustanoveni za strážné a nositele světla tomuto světu. Jim je svěřena výstraha pro hynoucí svět. Jim září předivné světlo z Božího slova. Jim je dáno dílo nejslavnější důležitosti, totiž zvěstování poselství prvního, druhého i třetího anděla. Není žádné dílo, které by bylo důležitější než toto; proto také nesmějí dovolit, aby něco jiného zaujalo jejich mysl. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 19) PPZ 31.4

Důvody pro organizaci Církve adventistů s. d.

Vzhledem k početnímu růstu bylo zřejmé, že bez nějaké organizační formy dojde brzy k velkému zmatku a dílo nebude úspěšně postupovat vpřed. Organizace byla naprosto nutná, aby kazatelům byly zajištěny jejich existenční potřeby, aby se podpořila působnost v nových oblastech, aby sbory i kazatelé byli chráněni před nehodnými vyznavači, k udržování církevního majetku, k publikování pravdy pomocí tisku a k zajištění mnoha jiných věcí. PPZ 31.5

Skrze Božího Ducha bylo uděleno světlo, že v církvi musí zavládnout pořádek a naprostá disciplína — a toho se nedá dosáhnout bez organizace. Systém a pořádek můžeme vidět v celém vesmíru ve všech Božích činech. Pořádek je právem nebes, má tudíž být i právem Božího lidu na zemi. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 26) PPZ 32.1

Organizace bude vždy podstatná

Kdyby sbory nebyly organizovány tak, aby stanovovaly pevná pravidla a uskutečňovaly pořádek, neměly by do budoucna žádnou perspektivu. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 270) PPZ 32.2

Ó, jak by satan jásal, kdyby se mu podařilo dostat se mezi tento lid a způsobit nepořádek v díle právě v době, kdy je dokonalá organizace vrcholně důležitá a kdy bude vší silou bojovat proti falešným hnutím a odmítat teorie neověřené Božím slovem. Musíme udržet rovné řady, aby se nezhroutil systém a pořádek, který byl moudře a starostlivě budován. Nesmíme povolovat rebelujícím živlům, které v této době touží ovládnout dílo. PPZ 32.3

Někteří obhajovali myšlenku, že v blížícím se čase konce bude každé Boží dítko jednat nezávisle na jakékoliv církevní organizaci. Pán mne však poučil, že v tomto díle není ani řeči o nezávislosti jednoho na druhém. Všechny nebeské hvězdy poslouchají zákon, jedna ovlivňuje druhou při vykonávání Boží vůle a společně respektují zákon, který usměrňuje jejich běh.10 (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 257,258) PPZ 32.4

Jak se blížíme ke konečné krizi, místo abychom se domnívali, že je zapotřebí méně řádu a svornosti v jednání, měli bychom být systematičtější než dříve. (Selected Messages, sv. 3, s. 26) PPZ 32.5

Zvláštní autorita Boží církve

Bůh obdařil svoji církev zvláštní autoritou a mocí a nikdo ji nemůže lehkovážně přehlížet a pohrdat jí, aniž by tím nepohrdal Božím hlasem. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 417) PPZ 32.6

Bůh udělil své církvi nejvyšší moc, jaká je pod nebem. Boží hlas, který zní v lidu sjednoceném v církvi, má být vždy respektován. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 451) PPZ 32.7

Doba duchovní slepoty a slabosti

Vše, co jsem řekla v Minneapolisu, mi bylo potvrzeno, totiž že v církvi musí nastoupit reformace. Protože na lidi, kteří byli obdařeni velkými možnostmi, přednostmi a světlem, přišla duchovní slabost a slepota, musejí být provedeny reformy. Jako reformátoři vyšli z jiných denominací, ale nyní jednají tak, jako by v nich byli i nadále. Doufali jsme, že nebude zapotřebí dalšího vyjití.11 I když podporujeme "jednotu ducha" ve svazku pokoje, nepřestaneme perem i slovy protestovat proti falešné zbožnosti a fanatismu. (The Ellen G. White 1888 Materials, s. 356-357) PPZ 33.1

O těch, kteří se chlubí světlem, které obdrželi, ale přitom v tomto světle nechodí, Kristus praví: "Týru a Sidónu bude lehčeji v den soudu nežli vám. A ty, Kafarnaum [Církvi adventistů sedmého dne, mající velké světlo], budeš snad vyvýšeno až do nebe? [Pokud jde o privilegia.] Až do propasti klesneš! Neboť kdyby se byly v Sodomě dály takové mocné skutky jako u vás, stála by podnes." (The Review and Herald l. srpna 1893)12 PPZ 33.2

Církev se nalézá v laodicejském stavu. Bůh v ní nepřebývá. (Notebook Leaflets from the Elmshaven Library, sv. 1, s. 99) PPZ 33.3

Zneužití pravomoci církevním vedením

Zdá se, že sama Generální konference podléhá zkáze následkem nesprávných názorů a zásad… PPZ 33.4

Někteří špatně zacházeli s těmi, o kterých se domnívali, že jsou jim podřízeni. Byli rozhodnuti nutit je k přijetí všech jejich podmínek. Chtěli nad nimi vládnout, nebo je zničit… PPZ 33.5

Vláda silné ruky se tak rozvinula, jakoby svěřená pozice udělala z lidí bohy. To mě naplňuje strachem, a mělo by to budit obavy. Taková vláda je prokletím, kdekoliv a skrze kohokoliv je vykonávána. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 359-361) PPZ 33.6

Stává se příliš často, že se velká zodpovědnost svěřuje několika málo lidem, a někteří z nich se dokonce neradí ani s Bohem. Co mohou takoví lidé vědět o potřebách díla v cizích zemích? Odkud mohou vědět, jak odpovědět na otázky těch, kteří k nim přicházejí s prosbou o informace? Uplynou dlouhé měsíce, než pracovníci v dalekých krajích obdrží odpověď na své otázky, přestože při vyřizování jejich dopisů nedošlo k žádnému odkladu. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 321) PPZ 33.7

Ti, kteří pracují v zahraničí, neučiní to, co sami uznají za vhodné a rozumné, dokud nevyšlou do Battle Creeku prosbu o povolení. Než učiní krok vpřed, čekají na “ano” nebo “ne” z tohoto místa. (Special Testimonies for Ministers and Workers, No. 9, s. 32) PPZ 34.1

Není moudré vybrat jednoho člověka jako vedoucího Generální konference. Činnost Generální konference se rozšiřuje a některé věci jsou takto zbytečně komplikovány. Vzniká potřeba učinit rychlá rozhodnutí. Mělo by se rozdělit pracovní pole, nebo zavést jiný plán, aby došlo ke změně současného způsobu řízení.13 (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 342) PPZ 34.2

Nemoudří vedoucí nemluví ve jménu Boha

Hlas z Battle Creeku, považovaný až dosud za autoritu ve věci vedení díla, již není Božím hlasem. (Manuscript Releases 17, s. 185) PPZ 34.3

Již několik let nepovažuji Generální konferenci za Boží hlas. (Manuscript Releases 17, s. 316) PPZ 34.4

Víra, že v Generální konferenci jsou muži stojící na svatém místě, aby byli Božím hlasem vůči lidu, náleží minulosti. (The General Conference Bulletin, 3. dubna 1901, s. 25) PPZ 34.5

Nová denominace není potřebná

Vybíráte například ze Svědectví statě, které hovoří o ukončení doby zkoušky, o tříbení mezi Božím lidem, a mluvíte o tom, že z tohoto lidu povstane jiný lid, čistější a svatější, který bude připraven uvítat Pána. Takový postup se velmi líbí nepříteli… Kdyby vaše názory, které hlásáte, mnozí přijali a jednali podle nich, byli bychom svědky jednoho z největších fanatických hnutí, jaké vůbec kdy bylo pozorováno mezi adventisty sedmého dne. To je to, co chce satan. (Selected Messages, sv. 1, s. 179) PPZ 34.6

Pán vám nedal poselství, ve kterém je Církev adventistů sedmého dne nazvána Babylonem a které volá Boží lid, aby z něj vyšel. Všechny důkazy, které můžete podávat, nemají žádný význam, protože Pán mi dal zcela jasné světlo, jež je proti poselstvím tohoto druhu… PPZ 35.1

Vím, že Pán miluje svoji církev, a proto v ní nemají vznikat rozdělujicí hnutí. V žádném případě k tomu nedává souhlas a neexistuje nejmenší důkaz, že by tomu tak mělo být. (Selected Messages, sv. 2, s. 63,69) PPZ 35.2

Pravím vám, bratři, že Pán má organizované tělo, prostřednictvím kterého chce působit… Jestliže se někdo odlučuje od organizovaného těla lidu, zachovávajícího Boží přikázání, začne-li vážit církev na svých lidských vahách a bude-li proti ní pronášet své úsudky, pak vězte, že jej nevede Bůh. Je na bludné cestě. (Selected Messages, sv. 3, s. 17,18) PPZ 35.3

Bůh dá vše do pořádku

Není třeba pochybovat nebo se obávat toho, že dílo nebude úspěšné. Pán Bůh stojí v čele naší církve a on vše dá do pořádku. I když v našem vedení není vše tak, jak by mělo být, nedělám si starosti, protože on dá vše do pořádku. PPZ 35.4

Mějme víru, že Božím záměrem je doprovodit drahocennou loď, v níž pluje jeho lid, bezpečně až do přístavu. (Selected Messages, sv. 2, s. 390) PPZ 35.5

Nemá snad Bůh svoji živou církev? Má, je to však církev bojující, a ne církev vítězná. Zarmucuje nás, že jsou mezi námi neupřímní vyznavači, kteří jsou koukolem mezi pšenicí… I když v církvi existuje zlo a bude tam až do konce světa, přesto církev v posledním čase má být světlem pro hříchem zkažený a demoralizovaný svět. Církev, slabá a plná nedostatků, s potřebou napomenutí, kárání, varování a rad, je jediným objektem na zemi, kterému Pán věnuje největší pozornost. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 45,49) PPZ 35.6

Satanské čety nikdy nezvítězí. Vítězství bude doprovázet trojandělské poselství. Tak jak Vůdce Hospodinova vojska obrátil zdi Jericha v ruiny, tak Boží lid, zachovávající jeho přikázání, dosáhne vítězství a všichni jeho nepřátelé budou poraženi. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 410) PPZ 35.7

Rozdělte zodpovědnost

Nyní je potřebná reorganizace. Chceme začít od základů a stavět na jiných zásadách. PPZ 36.1

Máme lidi pověřené vedením našich různých institucí, výchovných ústavů a sdružení na rozmanitých místech v různých státech. Všichni by měli vyslat své reprezentanty a mít rozhodující hlas v sestavování plánů k další činnosti. Nevystačí jedna, dvě či tři osoby, aby obsáhly celé dílo. Dílo je velké a žádný jednotlivec nestačí na to, aby sám udělal plány pro práci, která musí být vykonána… PPZ 36.2

Chci říci, že Bůh v našich řadách neustanovil něco jako královskou vládu, řízenou jediným člověkem v jakémkoli odvětví díla. Dílo bylo značně brzděno následkem pokusů zavést všude kontrolu. Musí dojít k obnovení, reorganizaci, moc a síla musí přejít do rukou výborů, které se musí vytvořit.14 (The General Conference Bulletin, 3. dubna 1901, s. 25-26) PPZ 36.3

Je zapotřebí utvořit nová sdružení. Když byla v Austrálii utvořena unie, bylo to ve shodě s Božím plánem… Není potřebné posílat prosby o radu tisíce mil do Battle Creeku a potom celé týdny čekat na odpověď. Ti, kteří jsou na místě, mají rozhodovat, co je nutné udělat. (The General Conference Bulletin, 5. dubna 1901, 69,70) PPZ 36.4

V roce 1901 — Generální konference reaguje

Co myslíte, kdo byl mezi námi, když začala tato konference? Kdo odstranil nežádoucí jevy, jež se obvykle projevují během takovýchto setkání? Kdo se procházel řadami tohoto svatostánku? Bůh nebes a jeho andělé. Nepřišli sem, aby vás roztrhali na kusy, ale aby přinesli pokoj do vašich myslí. Byli mezi námi konat Boží úmysl — zadrželi mocnosti temnoty, aby Boží dílo, které má být vykonáno, nebylo brzděno. Boží andělé pracovali mezi námi… PPZ 36.5

Ve svém životě jsem nebyla ničím tak udivena, jako obratem událostí během tohoto setkání. Není to naše zásluha. To učinil Bůh. Byly mi dány informace s tím spojené, ale dokud se to vše během porad nestalo, neuměla jsem si představit, jakým způsobem budou tyto události uskutečněny. Boží andělé se procházeli tímto shromážděním. Chci, abyste si to pamatovali, a chci, abyste pamatovali také na Boží prohlášení, že vyléčí rány svého lidu. (The General Conference Bulletin, 25. dubna 1901, s. 463) PPZ 36.6

Během Generální konference Pán mocně působil mezi svým lidem. Když přemýšlím o tomto setkání, ovládne mne slavnostní pocit a v mé duši se rodí pocit vděčnosti. Viděli jsme doslovně stopy šlépějí našeho Pána a Vykupitele. Velebíme jeho svaté jméno, neboť přinesl záchranu svému lidu. (The Review and Herald, 26. listopadu 1901) PPZ 37.1

Bylo nutné zorganizovat unie, aby Generální konference nerozšiřovala svou diktaturu nad všemi sdruženími. Vláda svěřená konferenci se nemá nalézat v rukou jedné, dvou či šesti osob. V každém sdružení by měla existovat zvláštní rada.15 (Manuscript 26, 3. dubna 1903) PPZ 37.2

Znovu obnovená důvěra k organizaci Církve adventistů s. d.

Nemůžeme a nechceme základy naší víry, které položil sám Bůh, jednoduše vyměnit za jiné. Vyhovět přání po nové organizaci by mělo za následek odpadnutí od pravdy. (Selected Messages, sv. 2, s. 390) PPZ 37.3

Byla jsem pověřena říci adventistům na celém světě, že jsme lidem, který je pro Boha zvláštním pokladem. Bůh na zemi založil svou církev, aby zůstala až do konce časů sjednocena s jeho Duchem a s jeho učením. (Selected Messages, sv. 2, s. 397) PPZ 37.4

Někdy, když se malá skupina lidí, pověřená všeobecným řízením díla, snažila ve jménu Generální konference uplatnit nemoudré plány, jež by vedly k omezení Božího díla, řekla jsem, že nemohu dále považovat hlas Generální konference, představovaný těmito několika málo jednotlivci, za Boží hlas. Tím však nechci říci, že by se nemělo respektovat rozhodnutí Generální konference představující shromáždění náležitě volených zodpovědných zástupců ze všech části světoširého pole. PPZ 37.5

Bůh ustanovil, aby zástupci jeho církve ze všech částí světa shromáždění při zasedání Generální konference měli autoritativní hlas. Omyl, kterého se mohou někteří dopustit, spočívá v tom, že považují názor a úsudek jednoho člověka nebo malé skupiny lidí za plnou míru autority a vlivu, jimiž Bůh obdařil svoji církev při rozhodování a vyjadřování se shromážděné Generální konference k plánování rozmachu a pokroku jeho díla. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 260-261) PPZ 37.6

Bůh vybavil svou církev zvláštní autoritou a mocí, kterou nikdo není oprávněn znevažovat nebo jí nedbat, neboť ten, kdo tak činí, pohrdá Božím hlasem. (The Acts of the Apostles, s. 164) PPZ 38.1

Dodává mi to odvahu a cítím požehnání, když vidím, že Bůh Izraele vede svůj lid a bude s ním až do konce.16 (Selected Messages, sv. 2, s. 406) PPZ 38.2

Prohlášení W. C. Whitea

Řekl jsem jí (paní Lidě Scottové), jak si matka cenila zkušeností církve ostatků a že výslovně zdůraznila, že Bůh nikdy nepřipustí, aby tato církev zcela odpadla a z ní povstala jiná církev. (W. C. White k E. E. Andross, 23. května 1915, White Correspondence File) PPZ 38.3

Potřeba duchovního oživení

Jednoho dne v poledne jsem psala o tom, co mohlo být vykonáno při posledním zasedání Generální konference (1901), kdyby se muži na zodpovědných místech řídili Boží radou. Ti, kteří měli veliké světlo, v něm nechodili. Shromáždění skončilo a změna nenastala. Lidé se nepokořili před Pánem, jak to měli učinit, a tak neobdrželi Ducha svatého. PPZ 38.4

Psala jsem, dokud jsem neupadla do bezvědomí a zdálo se mi, že jsem svědkem událostí v Battle Creeku. PPZ 38.5

Byli jsme shromážděni v posluchárně Tabernacle. Po modlitbě jsme zpívali písně a opět se modlili. K Bohu se vznášely ty nejhorlivější prosby. Shromáždění bylo proniknuto přítomností Ducha svatého… PPZ 38.6

Nikdo se necítil být natolik pyšným, aby neučinil upřímné vyznání. V čele tohoto díla stáli vlivní jednotlivci, kteří však předtím neměli odvahu vyznat své hříchy. PPZ 38.7

Nastala taková radost, jakou nikdy předtím nebylo v Tabernacle slyšet. PPZ 38.8

Tehdy jsem se probrala ze své mdloby a chvíli jsem nebyla schopna si uvědomit, kde jsem. Pero jsem držela stále v ruce. Slyšela jsem slova: “Tak tomu mohlo být. Toto vše byl Pán připraven učinit pro svůj lid. Celá nebesa na to čekala.” Přemýšlela jsem nad tím, kde jsme již mohli být, kdyby bylo na Generální konferenci vykonáno důkladné dílo. (Testimonies For The Church, sv. 8, 104-106) PPZ 38.9

Jsem pod hlubokým dojmem scén, které jsem nedávno spatřila v nočním vidění. Viděla jsem něco, co připomínalo velké hnutí — dílo oživení — na mnoha místech. Naši lidé se na Boží výzvu stavěli v šik.17 (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 515) PPZ 39.1

Boží trpělivost s jeho lidem

Církev velmi smutně zklamala, nesplnila očekávání Spasitele, a přece se Pán od svého lidu neodvrátil. Stále jej snáší, ne proto, že je v něm něco dobrého, ale proto, aby nebylo mezi nepřáteli pravdy a spravedlnosti zneuctěno Boží jméno a aby satanské mocnosti netriumfovaly tím, že Boží lid padl. Pán dlouho snáší odpadlictví, nevěru a nerozumnost svého lidu. S obdivuhodnou trpělivostí a soucitem jej napomíná a kárá. Přijme-li poučení, Pán ho očistí od všech špatných sklonů, na věky jej spasí a učiní z něj věčný a živý pomník moci své milosti. (The Signs of the Times, 13. listopadu 1901) PPZ 39.2

Měli by si pamatovat, že církev, i když je slabá a plná nedostatků, je jediným objektem na zemi, kterému Kristus věnuje svoji nejvyšší pozornost. Zahrnuje ji největší péčí a zmocňuje ji Duchem svatým. (Selected Messages, sv. 2, s. 396) PPZ 39.3

Bůh působí skrze ty, kteří jsou mu věrní

Pán Ježíš bude mít vždy svůj vyvolený lid, který mu věrně slouží. Když Židé zavrhli Krista, Knížete života, odebral jim tehdy Boží království a dal je pohanům. Tímto způsobem Bůh jedná v každém odvětví svého díla. PPZ 39.4

Když se církev stane nevěrnou slovu Páně, pak bez ohledu na pozici, jakou zaujímá, na vznešenost a svatost povolání, Pán nemůže spolupracovat s těmi, kteří jej zklamali. Tehdy povolává jiné, aby převzali zodpovědnost. Jestliže pak ani oni neodstraní ze svého jednání všechno zlo a nebudou-li dodržovat čisté a svaté zásady, tehdy na ně Pán přivede zkoušky a pokoří je, a nebudou-li činit pokání, odstraní je z jejich místa a udělí jim pokárání. (Manuscript Releases 14, s. 102) PPZ 39.5

Souzeni na základě seslaného světla

Církev adventistů sedmého dne bude položena na váhy svatyně. Bude souzena na základě příležitostí a předností, jaké jí byly dány. Jestliže její duchovní zkušenost nebude odpovídat přednostem, které na ni Kristus za nesmírnou cenu seslal, jestliže udělená požehnání nebudou využita pro to, aby bylo vykonáno dílo, kterým byla pověřena, bude nad ní vyřčen výrok: “Nalezena lehká.” Budeme souzeni na základě světla, které nám bylo uděleno, a podle možností, které nám byly dány… PPZ 39.6

Zničení vážených středisek18 je zjevným varováním, kterým je nám řečeno: “Rozpomeň se, odkud jsi spadl, čiň pokání a jednej jako dřív.” Zjevení 2,5. PPZ 40.1

Nebude-li církev, která je nyní prokvašena svým vlastním odpadnutím, činit pokání a neobrátí-li se, bude jíst ovoce svých vlastních skutků, dokud se sama sobě nezošklivi. Bude-li odporovat zlému a volit si dobré, bude-li ve vší pokoře hledat Boha a usilovat o své vysoké povolání v Kristu, staví se na základ věčné pravdy a vírou se chápe toho, co je pro ni připraveno. Bude uzdravena. Objeví se v prostotě, kterou jí dá Bůh, oddělí se od pozemských závazků a osvědčí, že ji pravda skutečně osvobodila. Pak budou její členové opravdu vyvoleným lidem, budou reprezentovat Boha. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 247-251) PPZ 40.2

Dějiny Izraele jsou pro nás výstrahou

V těchto posledních dnech bude Boží lid vystaven stejnému nebezpečí, jakému byl vystaven starý Izrael. Ti, kteří nepřijmou Boží varování, upadnou do stejných neštěstí, do jakých upadal Izrael, a nevejdou kvůli nevěře do odpočinutí. Na starý Izrael přicházela neštěstí v důsledku neposvěcených srdcí a nepodřízení vůle. Zavržení Izraele jako národa bylo důsledkem nevěry, přílišné sebedůvěry, neochoty litovat svých skutků, nedostatku pokory, slepoty myšlení a zatvrzelosti srdce. Jejich dějiny jsou pro nás výstražným znamením. PPZ 40.3

“Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha … Vždyť máme účast na Kristu, jen když své počáteční předsevzetí zachováme pevné až do konce.” Židům 3,12.14 (Letter 30, 1895) PPZ 40.4

Církev bojující je nedokonalá

Církev bojující není církví vítěznou a země není nebem. Církev se skládá z bloudících a nedokonalých mužů a žen, kteří jsou žáky v Kristově škole a kteří musejí být školeni, cvičeni v kázni a poslušnosti, vychováni do příštího, nesmrtelného života. (The Signs of the Times, 4. ledna 1883) PPZ 40.5

Někteří lidé se domnívají, že když vstoupí do církve, mohou očekávat okamžité naplnění svých očekávání a že se zde setkají pouze s těmi, kteří jsou čistí a dokonalí. Tito lidé jsou horliví ve víře, ale když vidí vady u členů církve, říkají: “Opustili jsme svět, abychom neměli nic společného se zlem, ale zde se zlo nachází.” Pak se ptají, jako se ptali služebníci v podobenství: “Odkud se vzal koukol?” Nesmíme však být kvůli tomu zklamaní, neboť Pán nezaručil, že církev bude dokonalá, a ani všechna naše horlivost nedokáže, aby se církev bojující stala tak čistou jako vítězná církev. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 47) PPZ 41.1

Církev vítězná bude věrná a podobná Kristu

Naše práce má už brzy skončit. Členové bojující církve, kteří budou věrni, se stanou členy církve vítězné. (Evangelism, s. 707) PPZ 41.2

Kristův život byl životem naplněným poselstvím Boží lásky a Ježíš vroucně toužil ostatním udělit tuto lásku a milost v bohaté míře. V jeho tváři se zračil soucit a jeho chování bylo plné lásky, pokory, pravdy a milosti. Každý člen jeho bojující církve, chce-li náležet do církve vítězné, musí vlastnit tytéž vlastnosti. (Fundamentals of Christian Education, s. 179)

5. Kapitola — Duchovní život “ostatku”

Modlitba a jednání

V této době, těsně před druhým Kristovým příchodem na nebeských oblacích, má být vykonáno podobné dílo, jaké konal Jan Křtitel. Bůh volá muže, kteří by připravili lidi, aby obstáli ve velikém dni Páně. … Abychom přinesli takové poselství, jaké hlásal Jan, musíme mít podobnou duchovní zkušenost, jakou měl on. Totéž dílo musí být vykonáno v nás. Musíme hledět na Pána a v tomto pohledu ztratit ze zřetele vlastní já. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 332-333) PPZ 42.1

Společenství s Bohem zušlechťuje charakter i život. Tak, jako to lidé poznali na učednících, poznají i na nás, že jsme přebývali s Ježíšem. PPZ 42.2

Tato zkušenost bude pro pracovníky zdrojem moci, jakou jim nemůže dát nic jiného. Nemůžeme dovolit, aby nás cokoliv zbavilo této moci. Musíme žít dvojitým životem — životem přemýšlení a jednání, životem tiché modlitby a horlivé práce. (The Ministry of Healing, s. 512) PPZ 42.3

Modlitba a úsilí, úsilí a modlitba, to bude náplň vašeho života. Na vaší modlitbě musí být vidět, že veškeré své schopnosti i zásluhy připisujete Bohu a pracujete tak, jako by celá zodpovědnost spočívala jen na vašich ramenou. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 538) PPZ 42.4

Nikdo není v bezpečí ani den, ba ani hodinu bez modlitby. (The Great Controversy, s. 530) PPZ 42.5

Kdo nepracuje a jen se modlí, přestane se také brzy modlit. (Steps to Christ, s. 101) PPZ 42.6

Upevněni v Kristu

Přichází krize, krize, která vyzkouší víru každého člověka. Věřící musí být již nyní mocně vkořeněni v Krista, jinak budou svedeni nějakým bludem. (Evangelism, s. 361-362) PPZ 42.7

Prospělo by nám, kdybychom každý den uvažovali o Kristově životě. Měli bychom jej projít krok za krokem a představit si, čím vším musel projít. Zvláštní pozornost bychom měli věnovat posledním událostem jeho života. (Touha věků, s. 50) PPZ 42.8

Jedinou obranou proti zlu je přijmout do svého srdce Krista vírou v jeho spravedlnost. Pokud nebudeme mít živé spojení s Bohem, neodoláme hříšnému vlivu sebelásky, nestřídmosti a pokušení. Můžeme se zbavit mnoha zlozvyků, na nějakou dobu se můžeme od satana odtrhnout, ale bez živého PPZ 43.1

spojení s Bohem a bez naprosté odevzdanosti Kristu budeme přemoženi. Bez osobního poznání Spasitele a bez neustálého společenství s ním se vydáváme na milost a nemilost nepříteli a nakonec se mu poddáme. (Touha věků, s. 205) PPZ 43.2

Kristus, a to ukřižovaný, by měl být předmětem našeho přemýšlení, rozhovorů a nejradostnějších pocitů. (Steps to Christ, s. 103-104) PPZ 43.3

Přetvořeni Duchem svatým

Lidské srdce nikdy nepozná štěstí, dokud se nepoddá a nebude přetvořeno Božím Duchem. Duch svatý přizpůsobí znovuzrozenou duši vzoru, kterým je Ježíš Kristus. Skrze jeho vliv se nepřátelství vůči Bohu mění na víru a pokornou lásku. Duše uvidí nádheru pravdy a Kristus je vyvýšen v dokonalosti a kráse charakteru. (Our High Calling, s. 152) PPZ 43.4

Není popudu v naší povaze, není hnutí mysli nebo náklonnosti srdce, které by nemuselo být ustavičně pod dohledem Božího Ducha. (Patriarchs and Prophets, s. 421) PPZ 43.5

Duch osvětluje temnoty, které nás obklopují, poučuje nás a pomáhá nám v zabezpečování našich rozličných potřeb. Naše mysl se však musí neustále upírat k Bohu. Dovolíme-li, aby se k nám vkradlo zesvětštění, nemáme-li touhu po modlitbě a žádnou touhu být spojeni s tím, který je zdrojem síly a moudrosti, pak v nás Duch svatý nebude přebývat. (Our High Calling, s. 154) PPZ 43.6

Nutnost studia Bible

Žádné obnovené srdce nemůže zůstat zachováno v tomto zázračném stavu bez každodenního používání soli Slova. Boží milost musí být přijímána každodenně, jinak člověk své obrácení ztratí. (Our High Calling, s. 215) PPZ 43.7

Ať je vaše víra utvrzena v Božím slově. Uchopte mocně živé svědectví pravdy. Věřte v Krista, vašeho osobního Spasitele. Ježíš byl a vždy bude naší skálou spasení. (Evangelism, s. 362) PPZ 43.8

Křesťané by měli být připraveni na to, co překvapivě brzy přijde na svět. Tato příprava by měla spočívat v pilném zkoumání Božího slova a v úsilí žít ve shodě s jeho předpisy. (Prophets and Kings, s. 626) PPZ 43.9

Pouze lidé, kteří opevní svou mysl pravdami Bible, obstojí v posledním velkém boji. (The Great Controversy, s. 593-594) PPZ 44.1

Pouze lidé, kteří opravdově studují Písmo a zamilovali si pravdu, budou chráněni před velkým klamem, který ohrozí celý svět. (The Great Controversy, s. 625, 1911) PPZ 44.2

Naši lidé musí rozumět živému Božímu slovu. Potřebují mít systematické znalosti zásad pravdy, které jim pomohou v přípravě na to, co má přijít na svět, a díky kterým nebudou zmítání sem a tam každým větrem nových nauk. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 273) PPZ 44.3

Učte se znát Písmo zpaměti

Denně bychom měli několik vzácných chvil věnovat modlitbě, studiu Písma a naučení se třeba jen jedinému verši nazpaměť, aby v duši mohl existovat duchovní život. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 459) PPZ 44.4

Vzácné Boží slovo je korouhví pro mládež, která chce být věrná Králi nebes. Nechť mládež studuje Písmo svaté. Nechť se učí nazpaměť text za textem a osvojuje si znalosti toho, co řekl Pán. (My Life Today, s. 315) PPZ 44.5

Stavějme kolem sebe biblickou hradbu a uvidíme, že svět ji nebude moci zbořit. Učte se Písmu svatému nazpaměť, a když satan přijde se svým pokušením, odmítnete jej slovy: “Je psáno.” Tímto způsobem se náš Pán vzepřel satanovým pokušením a odrazil je. (The Review and Herald, 10. dubna 1888) PPZ 44.6

Pamatujme vždy na tato převzácná Kristova slova. Měli bychom si jich vážit více než zlata a stříbra. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 81) PPZ 44.7

V práci mějte u sebe kapesní Bibli a využijte každou příležitost, abyste se její cenná zaslíbení naučili nazpaměť. (The Review and Herald, 27. dubna 1905) PPZ 44.8

Přijde doba, kdy mnozí nebudou mít přístup k Písmu. Budeme-li mít však toto Slovo zachováno v paměti, nikdo nám je nevezme. (Manuscript Release No. 760, s. 24) PPZ 44.9

Studujte Boží slovo. Učte se zpaměti jeho cenným zaslíbením, abyste měli Boží slovo i tehdy, když přijdete o své Bible. (Manuscript Releases 10, s. 298) PPZ 44.10

Čtrnáctá Kapitola Zjevení Jana je kotvou Božího lidu

V těchto posledních dobách je naší povinností pochopit plně význam trojandělského poselství. Všechno naše jednání se musí shodovat s Božím slovem. Trojandělské poselství tvoří jednotný celek a je obsaženo ve čtrnácté kapitole knihy Zjevení, od šestého verše do konce kapitoly. (Manuscript Releases 13, s. 68) PPZ 44.11

Mnozí z těch, kteří přijali třetí andělské poselství, neměli zkušenosti se dvěma předcházejícími poselstvími. Satan o tom věděl a upřel na ně svůj zlý pohled, aby se zachvěli. Avšak třetí anděl jim poukázal na svatyni svatých a ti, kteří měli zkušenosti s předcházejícími poselstvími, jim ukazovali cestu do nebeské svatyně. Mnozí, když v poselství tří andělů uviděli dokonalý řetěz pravdy, s radostí přijali tato poselství v jejich posloupnosti a ve víře následovali Pána Ježíše do nebeské svatyně. Bylo mi řečeno, že tato poselství jsou kotvou Božího lidu. Ti, kteří jim porozumí a přijmou je, budou chráněni před satanovými svody. (Early Writings, s. 256) PPZ 45.1

Důvěřujte Božímu slovu

Mnozí mají pocit, že mají právo zpochybňovat Boží slovo, pochybují o všem a chopí se sebenepatrnější příčiny k nevíře. Tito lidé se nakonec přesvědčí, že budou muset vynaložit obrovské úsilí, aby si v těžkých dobách zachovali víru. Je téměř nemožné překonat vliv, jemuž byla vystavena mysl navyklá nevíře. Takový postoj přivádí duši do satanových osidel a činí ji neschopnou přetrhat sítě, do kterých se stále mocněji vplétá. PPZ 45.2

Pochybující člověk si zve na pomoc satanovy pomocníky. Jedinou nadějí pro člověka, který stále setrvává v nevíře, je padnout v naprosté nemohoucnosti před Spasitelem a jako malé dítě poddat svou vůli i život Kristu, aby svým zázračným světlem prosvětlil tuto temnotu. Člověk nemá sílu se ze satanových osidel sám vysvobodit. Ten, kdo stále pochybuje, kdo dělá ze všeho problémy a jen kritizuje, se utvrzuje v nevíře. (Manuscript 3, 1895) PPZ 45.3

Příprava na budoucí zkoušky

Kristovi služebníci si nemají připravovat proslovy, které chtějí přednášet, když kvůli své víře budou muset stát před soudem. Jejich příprava závisí na každodenním shromažďování cenných pravd Božího slova ve svých srdcích, na sycení se Kristovým učením a na posilování víry modlitbou. Když stanou před soudem, Duch svatý jim připomene pravdy, které se dotknou srdcí posluchačů. Bůh ve správném čase, až to bude potřebné, oživí v paměti poznatky, které jsme získali během pilného studia Písma svatého. (Counsels on Sabbath School Work, s. 40-41) PPZ 45.4

Když přijde čas zkoušky, najdou se lidé, kteří dnes jiným kážou, ale kteří při důkladném prozkoumání svých postojů zjistí, že je mnoho věcí, pro které nejsou schopni dát uspokojivé vysvětlení. Až do doby zkoušky si mnozí nebudou vědomi své veliké neznalosti. V církvi jsou mnozí pevně přesvědčeni, že tomu, čemu věří, rozumějí, ale dokud nevyvstanou sporné otázky, svou slabost nepoznají. Když budou od svých spoluvěřících odděleni a odkázáni na to, aby sami odůvodnili svou víru, ke svému údivu poznají, jak zmatené představy mají o přijaté pravdě. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 707) PPZ 45.5

Ovládání mravních sil

Umění zdůvodnit naši víru je dobrou schopností, ale pokud pravda nejde ještě hlouběji než tato schopnost, člověk v žádném případě nemůže být spasen. Srdce musí být očištěno ode všech mravních slabostí. (Our High Calling, s. 142) PPZ 46.1

Jen někteří si uvědomují, že mít pod kontrolou své myšlenky a fantazii je jejich povinností. Je těžké soustředit neovladatelnou mysl na hodnotný objekt přemýšlení. Jestliže naše myšlenky nebudou správně ovládány, pak víra nemůže působit na srdce. Naše myšlení musí být zaujato svatými a věčnými věcmi, neboť v opačném případě budou pěstovány běžné a povrchní myšlenky. Naše intelektuální a morální sklony musí být poddány kázni a takovýmto cvičením budou sílit a rozvíjet se. (Our High Calling, s. 111) PPZ 46.2

Potřebujeme pěstovat čisté a šlechetné myšlenky, a také posilovat mravní sílu, a ne nízké, tělesné vášně. Bože, pomoz nám probudit se z našeho požitkářství! (Medical Ministry, s. 278 PPZ 46.3

Enochův příklad

Předtím, než byl vzat do nebe, chodil Enoch s Bohem tři sta let, i když stav tehdejšího světa zdokonalování křesťanského charakteru nepřál více než nyní. Jakým způsobem chodil Enoch s Bohem? Vzdělával svoji mysl i srdce, aby stále cítily Boží přítomnost, a v pokušení se modlil o Boží ochranu. PPZ 46.4

Nesouhlasil s ničím, co by mohlo Boha zranit nebo urážet. Vždy měl Pána před očima. Modlil se: “Vyučuj mne své cestě, abych nebloudil. Co si ode mne přeješ? Můj Bože, co mám dělat, abych tě uctil?” Tímto způsobem bylo jeho jednání stále v souladu s Božími přikázáními, a tak plně důvěřoval nebeskému Otci a spoléhal se na jeho pomoc. Všechny jeho myšlenky i vůle byly poddány Bohu. PPZ 46.5

Enoch je představitelem těch, kteří se živí dočkají Kristova příchodu a budou vzati do nebe, aniž by okusili smrt. (Sermons and Talks, sv. 1, s. 32) PPZ 46.6

Enoch byl pokoušen stejně jako my. Byl obklopen společností, která spravedlnosti nebyla nakloněna o nic více, než je tomu dnes. Vzduch, který dýchal, byl také prosáknut hříchem a mravní zkažeností. Přesto však Enoch žil svatým životem. Hříchem, který jej obklopoval, nebyl vůbec poskvrněn. Stejně tak i my můžeme zůstat čistými a neposkvrněnými. (Testimonies For The Church, sv. 2, s. 122) PPZ 46.7

Pamatujme na Boží požehnání v minulosti

Dívám-li se zpět na naše dějiny a analyzuji-li každý krok až do přítomné chvíle, mohu říci: “Chvála Bohu!” Když vidím, co Pán vykonal, jsem naplněna obdivem a nabývám stále větší důvěru ke Kristu jako k vůdci. Nemáme se v budoucnosti čeho obávat, jestliže nezapomeneme na jeho učení a na cestu, kterou nás Pán vedl v minulosti. (Life Sketches of Ellen G. White, s. 196) PPZ 47.1

Nastala doba k vážnému zamyšlení

Byla-li kdy doba, kdy všichni měli úctu před Bohem a měli potřebu vážného zamýšlení se, pak je to nyní, kdy má osobní zbožnost rozhodující význam. Každý si musí položit otázku: “Kým jsem a co je v této době mým PPZ 47.2

úkolem a posláním? Na čí straně působím — na straně Kristově nebo na straně nepřítele?” Ať se dnes každý před Bohem pokoří, protože je jisté, že žijeme ve “Velkém dni smíření”. Právě teď jsou Bohem prohlíženy záznamy mnohých lidí, třebaže tito lidé spí ve svých hrobech jen krátce. Je to váš vztah k Ježíši, a ne vyznání víry, co je zárukou v onom dni. Je svatyně mé duše očištěna od toho, co ji znečišťuje? Jsou mé hříchy vyznány? Činím pokání a prosím Boha, aby byly vymazány? Vážím si toho? Jsem připraven obětovat vše, jen abych poznal Ježíše Krista? Jsem v každé chvíli přesvědčen o tom, že nepatřím sám sobě, ale že patřím Kristu a že je mou povinností sloužit Bohu, kterému náležím? (Manuscript 87, 1886) PPZ 47.3

Musíme se zeptat sami sebe: “Proč žijeme a pracujeme? Jak to vše skončí?” (The Signs of the Times, 21. listopadu 1892) PPZ 47.4

Připomínání si závažnosti dne soudu

Když jsem v našich městech viděla lidi, jak se ženou za svými záležitostmi, přemýšlela jsem, jestli vůbec někdy myslí na Boží den, který je těsně před námi. Naší povinností je žít s pocitem vážnosti velkého dne, který brzy přijde. (Sermons and Talks, sv. 1, s. 25) PPZ 47.5

Nemůžeme si dovolit život bez přemýšlení nad vážností dne soudu. I když dlouho prodlévá, je již blízko u dveří — a neopozdí se. Troubení archanděla brzy zatřese žijícími a mrtvé probudí ze sna. (Child Guidance, s. 560-561) PPZ 47.6

Připraveni na Kristův návrat

Pokud nyní nenacházíme radost v přemýšlení o nebeských věcech, pokud netoužíme poznávat Boha a nemáme radost z toho, když hledíme na Kristův charakter, a pokud svatost není pro nás přitažlivá — pak si můžeme být jisti, že naše naděje na nebe je marná. Dokonalý soulad s Boží vůlí má být křesťanovým vysokým cílem. Křesťan bude rád hovořit o Bohu a o Ježíši, o vlasti potěšení a čistoty, kterou Kristus připravil těm, kteří ho milují. Poznávání těchto věcí, když se duše těší z blahodárných Božích ujištění, popisuje apoštol jako “zakoušení moci budoucího věku”. Židům 6,5. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 745) PPZ 48.1

Máš-li věci s Bohem v pořádku, jsi dnes připraven na Kristův příchod. (In Heavenly Places, s. 227)

6. Kapitola — Životní styl “ostatku”

Duch služby a obětování

Dlouho již Bůh čeká na to, až celou církev prostoupí duch služby tak, že každý její člen bude pro něho pracovat podle svých schopností. Až všichni členové Boží církve budou konat dílo, jež jim bylo uloženo, všude, kde je toho zapotřebí, ať doma nebo za hranicemi, a tak budou plnit příkaz evangelia, pak bude celý svět záhy vyburcován a Pán Ježíš se vrátí na tuto zemi s mocí a velkou slávou. (The Acts of the Apostles, s. 111) PPZ 49.1

Tendencí je nahradit snahu jednotlivce organizacemi. Snažíme se vše zcentralizovat a vytvořit velká shromáždění a zařízení. Mnozí přenechají skutky lásky k bližnímu úřadům a organizacím. Omlouvají se tím, že takto nemají žádné spojení se světem, ale jejich srdce přitom chladnou. Zaměstnávají se jen sami sebou a nouzi druhého nevěnují pozornost. Láska k Bohu a k bližnímu umírá. PPZ 49.2

Kristus svěřuje svým následovníkům osobní práci, ve které je nemůže nikdo jiný zastoupit. Služba nemocným a chudým, předávání poselství ztraceným nemůže být předností výborů nebo dobročinných spolků. Osobní odpovědnost, osobní úsilí, osobní posvěcení, to je to, co vyžaduje evangelium. (The Ministry of Healing, s. 147) PPZ 49.3

“Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu”

Kristus řekl: “Hospodařte s nimi, dokud nepřijdu.” Lukáš 19,13. Je možné, že nám zbývá již jen několik málo let, avšak musíme až do samého konce hospodařit s tím, co nám bylo svěřeno. (The Review and Herald, 21. dubna 1896) PPZ 49.4

Kristus touží, aby se každý v klidu učil přemýšlet o jeho druhém příchodu. Všichni mají každodenně studovat Boží slovo, přitom však nesmějí zanedbávat své povinnosti. (Letter 28, 1897) PPZ 49.5

Kristus řekl, že když přijde, budou někteří z těch, kteří jej očekávají, zaujati prací. Někteří budou rozsévat na poli, jiní žnout a sbírat úrodu a jiní budou mlít ve mlýnech. Boží vůlí není, aby jeho vyvolení odložili své závazky a povinnosti časného života, poddali se prázdnému rozjímání a žili v náboženském snění. (Manuscript 26, 1901) PPZ 49.6

Naplňte svůj život všemi dobrými činy, které můžete vykonat. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 488) PPZ 50.1

Jakoby každý den byl naším posledním dnem

Jsme povinni bdít, pracovat a modlit se tak, jakoby každý den byl posledním dnem, který nám byl darován. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 200) PPZ 50.2

Bezpečí nám zaručuje jedině dobře vykonaná každodenní práce, námaha, bdělost, očekávání a stálé spoléhání se na moc toho, který byl mrtev, ožil a žije na věky. (Letter 66, 1894) PPZ 50.3

Každé ráno vždy znovu pro nastávající den posvěcujte sebe i své děti Pánu. Nepočítejte na měsíce a léta dopředu, neboť ty nejsou vaše. Vám je dán jenom krátký den. V průběhu jeho hodin pracujte pro Mistra, jako by to byl váš poslední den na zemi. Všechny své záměry předkládejte Bohu a zkoumejte, máte-li je podle jeho prozřetelnosti provést nebo zavrhnout. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 44) PPZ 50.4

Svědomité zachovávání sobotního dne19

Náš nebeský Otec touží po tom, aby svěcením soboty bylo udržováno poznání Boha mezi lidmi. Přeje si, aby sobota obracela naši mysl na pravého a živého Boha a abychom tím, že ho známe, získali život a pokoj. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 349) PPZ 50.5

Po celý týden bychom měli pamatovat na sobotu a konat přípravy, abychom ji světili podle přikázání. Měli bychom dbát na zachovávání soboty nejen podle litery zákona. Měli bychom chápat také její duchovní souvislost s veškerým jednáním našeho života… PPZ 50.6

Když takovýmto způsobem budeme pamatovat na sobotu, pak časné věci nebudou převyšovat věci duchovní. Žádné povinnosti šesti pracovních dnů nemají zůstat odloženy na sobotu. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 353-354) PPZ 50.7

I člověk má v sobotu své povinnosti. Musí se postarat o základní životní potřeby, zabezpečit nemocné, pomáhat chudým. Ten, kdo v sobotu přehlíží potřeby trpících, není bez viny. Boží den odpočinku byl stvořen pro člověka a skutky milosrdenství k němu patří. Bůh nechce, aby jeho stvoření, byť jen jednu hodinu, trpělo, pokud je možné mu v sobotu nebo v kterýkoli jiný den pomoci. (Touha věků, s. 128) PPZ 50.8

Věrni v desátcích a darech

Desátek je svatý. Bůh si jej vyhradil pro sebe. Má být přinesen do jeho pokladnice, aby mohl být použit k podpoře pracovníků v díle evangelia… Čtěte pozorně 3. kapitolu proroka Malachiáše, abyste věděli, co Bůh praví o desátcích. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 249) PPZ 51.1

Nový zákon nedefinuje znovu otázku desátku, stejně jako nedefinuje znovu otázku soboty. Důležitost obou těchto věcí zůstává zachována a jejich hluboký duchovní význam objasněn. (Counsels on Stewardship, s. 66) PPZ 51.2

Pán nyní na každém místě vybízí adventisty s. d., aby se mu posvětili a podle svých možností vykonali to nejlepší, co mohou, a tím přispěli v jeho díle. Bůh touží, aby svou štědrostí v přinášení darů a obětí projevili, jak si cení jeho požehnání a jaká je jejich vděčnost za jeho milost. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 132, 1909) PPZ 51.3

Studená dobročinnost je slabou náhražkou živé obětavosti. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 155) PPZ 51.4

Potřeby díla budou ustavičně narůstat, čím více se blížíme konci času. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 156) PPZ 51.5

Na tomto světě procházíme zkouškami, které mají ukázat, zda jsme připraveni pro budoucí svět. Do nebe nevejde nikdo, jehož charakter je poznamenán sobectvím. Proto nás Bůh zde prověřuje tím, že nám svěřuje dočasný majetek, abychom při jeho používání prokázali, zda nám bude možné svěřit věčná bohatství. (Counsels on Stewardship, s. 22) PPZ 51.6

Výstavba nových institucí

Někteří mohou říkat: "Když Pán přijde brzy, proč zakládáme školy, sanatoria a výrobní závody? Proč se má naše mládež učit různá povolání?" PPZ 51.7

Záměrem Pána je, abychom stále rozvíjeli své talenty, které nám dal. Můžeme toho dosáhnout jedině tehdy, když je budeme používat. Perspektiva Kristova brzkého příchodu nás nesmí činit nečinnými. Naopak by nás to mělo vést ke konání všeho, co je možné učinit k požehnání a prospěchu lidstva. (Medical Ministry, s. 268) PPZ 51.8

Na světě musí být vykonáno velké dílo. Ať si nikdo nemyslí, že když se blíží konec světa, pak není důvod, proč by se měla vynakládat zvláštní námaha na výstavbu různých institucí, které podporují Boží dílo… Teprve poté, až nám Pán přikáže nestavět další modlitebny nebo nezařizovat další školy, nemocnice či nakladatelství, přijde čas, kdy složíme ruce do klína a necháme na Pánu, aby své dílo dokončil. Nyní však máme příležitost ukázat naše nadšení pro Boží věci a lásku k bližnímu. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 440) PPZ 51.9

Lékařská misijní činnost

Když náboženská agrese zruší svobodu v našem národě, ti, kteří budou stát za svobodou svědomí, se ocitnou v nepříznivé situaci. Pro vlastní dobro by se měli učit léčit nemoci, poznávat příčiny jejich vzniku a způsoby, jak jim předcházet. Ti, kteří získají tyto znalosti, všude naleznou pole působnosti. Bude mnoho trpících lidí potřebujících pomoc nejen mezi věřícími, ale také mezi těmi, kteří neznají pravdu. (Counsels on Health, s. 506) PPZ 52.1

Chci vám říci, že kazatelskou práci brzy nebude možné vykonávat, ale lékařskou misijní činnost ano. (Counsels on Health, s. 533, 1901) PPZ 52.2

Boží lid si váží svého zdraví

Bylo mi ukázáno, že zdravotní reforma je součástí trojandělského poselství a je s ním spojena tak úzce jako paže a ruka s lidským tělem. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 486) PPZ 52.3

Na čaj, kávu, tabák a alkohol musíme poukazovat jako na hříšné záliby. Nemůžeme je položit na našem stole na stejné místo jako maso, vejce, máslo, sýr a podobné potraviny. Tyto potraviny nemají být stavěny do popředí, ale čaj, káva, tabák, pivo, víno a všechny lihoviny se nemají požívat ani mírně, mají být zcela zavrženy. (Selected Messages, sv. 3, s. 287) PPZ 52.4

Pravá střídmost od nás vyžaduje, abychom se zdržovali všeho škodlivého a moudře používali to, co je zdraví prospěšné. (Patriarchs and Prophets, s. 562) PPZ 52.5

Čistý vzduch, slunce, střídmost, odpočinek, pohyb, patřičná dieta, používání vody a důvěra v Boží moc — to jsou pravé léky. (The Ministry of Healing, s. 127) PPZ 52.6

Vše, co ničí naše zdraví, oslabuje nejen naši fyzickou životaschopnost, nýbrž také i duchovní a mravní síly. Povolnost v jakékoli nezdravé praxi snižuje schopnost rozlišování mezi dobrým a špatným, a proto je pak obtížnější vzdorovat zlu. (The Ministry of Healing, s. 128) PPZ 52.7

Návrat k původní dietě

Bůh se nás snaží vést krok za krokem ke svému původnímu záměru — člověk se má živit přirozenými plody země. Ti, kteří očekávají příchod Pána Ježíše, maso nakonec nebudou jíst, přestane být součástí jejich jídelníčku. Měli bychom to mít na zřeteli a stále směřovat k tomuto ideálu. (Counsels on Health, s. 450) PPZ 52.8

Mezi lidem očekávajícím brzký Kristův příchod se musí uskutečnit velké reformy. Zdravotní reforma musí mezi naším lidem vykonat práci, která ještě nebyla vykonána. Je mnoho těch, které ještě musíme poučit o nebezpečích vyplývajících z pojídání masa. Jsou mnozí, kteří nadále jedí maso, a tím ohrožují své fyzické, psychické i duchovní zdraví. Mnozí z těch, kteří se nyní v otázce požívání masa obrátili jen napůl, odejdou od Božího lidu a nikdy se k němu nevrátí. (The Review and Herald, 27. května 1902) PPZ 53.1

Čas půstu a modlitby

Nyní a postupně až do konce času má být Boží lid horlivější, probuzenější, nemá doufat ve svou vlastní moudrost, ale v moudrost svého Vůdce. Měly by se určit dny postu a modliteb. Nemělo by být vynucováno úplné zdržování se od jídla, stačí přejít ke skromnějším a co nejprostším pokrmům. (Counsels on Diet and Foods, s. 188-189) PPZ 53.2

Pravý půst, který by měl být doporučován všem, je úplné zřeknutí se dráždivých pokrmů všeho druhu a správné používání plnohodnotných, prostých pokrmů, kterými nás Bůh tak hojně obdařil. Lidé by se měli méně zamýšlet nad časným pokrmem a nápojem, více však nad pokrmem z nebe, který oživuje celou náboženskou zkušenost. (Medical Ministry, s. 283) PPZ 53.3

Kvas zbožnosti ještě zcela nepozbyl své síly. Když nebezpečí a malomyslnost církve budou největší, malá skupina stojící ve světle bude lkát a plakat nad ohavnostmi, které se dějí na zemi. Budou vysílat zvláštní modlitby za církev, protože její členové žijí podle způsobů světa. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 209-210) PPZ 53.4

Úplná důvěra v Boha

Neposvěceným pracovníkům se mnoho věci nezdaří. Můžete naříkat nad výsledkem nesprávného počínání jiných, avšak netrapte se. Božský Mistr sám bdí nad svým dílem. Žádá jenom, aby pracovníci k němu přišli pro radu a uposlechli jeho směrnice. Všechna odvětví díla — naše sbory, misie, sobotní školy a instituce — nese na svém srdci. Proč se tedy trápit? Vřelá touha vidět církev plnou života musí být spojena s naprostou důvěrou v Boha… PPZ 53.5

Ať nikdo nepřeceňuje Bohem mu dané síly, aby násilně postrkoval Boží dílo kupředu. Moc člověka nemůže urychlit toto dílo, musí být spojena s mocí nebes… I kdyby všichni pracovníci, kteří dnes nesou nejtěžší břemena, přestali pracovat a ustoupili bokem, Boží dílo by i tak šlo kupředu. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 298) PPZ 53.6

Rodinné pobožnosti

Konejte spolu s dětmi ranní i večerní pobožnosti. Čtěte Boží slovo a chvalte Boha písněmi. Učte děti přikázáním Božího zákona. (Evangelism, s. 499) PPZ 54.1

Ať jsou rodinné pobožnosti krátké a plné života. Nenapomínejte vaše děti nebo jiné členy domácnosti, když jim pobožnost připadá nudná. Studuje-li se příliš dlouhá Kapitola a přednášejí-li se dlouhé modlitby, stává se cenná pobožnost unavující a všichni cítí úlevu, když skončí… PPZ 54.2

Ať otec vybere určitou část Písma, která je zajímavá a není těžká k pochopení, stačí několik veršů k výkladu a prostudování. Z takové pobožnosti potom můžeme čerpat během celého dne. Můžeme klást otázky, říci několik zajímavých komentářů, krátkou ilustraci k věci nebo stručně vysvětlit obsah studované části. Můžeme zazpívat alespoň jednu nebo dvě sloky oslavné písně, modlitby však musí být stručné a krátké. Ten, kdo se modlí, nemá prosit o vše možné, potřeby se mají vyjádřit stručnými slovy. Má však chválit Boha a děkovat mu. (Child Guidance, s. 521-522) PPZ 54.3

Chraňte se spojení se světem

“Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje s nebe; a země byla ozářena jeho slávou. Zvolal mohutným hlasem: ‘Padl, padl veliký Babylón a stal se doupětem démonů, skrýší všech nečistých duchů a každého zlověstného a nenáviděného ptáka; neboť vínem Božího hněvu pro smilství té nevěstky byly opojeny všecky národy, králové světa s ní smilnili a bohatí kupci země bohatli z její rozmařilosti a přepychu.’” Zjevení 18,1-3. PPZ 54.4

Zatímco toto poselství zní, zatímco zvěstování pravdy koná své dílo oddělování, musíme jako věrná Boží hlídka rozeznat, jaký je náš skutečný postoj. Nemáme se spojovat se světáky, abychom se nenechali prostoupit jejich duchem a aby naše duchovní rozeznávání nebylo pokřiveno. Pak bychom se na ty, kteří mají pravdu a hlásají poselství Páně, dívali tak, jak se na ně dívají ostatní křesťanské církve. Zároveň však nemáme být jako farizejové a stranit se těchto lidí. (The Ellen G. White 1888 Materials, s. 1161) PPZ 54.5

Ti, kteří bdí a očekávají Kristův příchod na nebeských oblacích, se nebudou mísit se světem ve vyhledávání rozkoší a nebudou se účastnit setkání, jejichž cílem je pouze zábava. (Manuscript 4, 1898) PPZ 54.6

Uzavírání smluv a společenství či obchodní spojení s těmi, kteří nejsou stejné víry, není shodné s Božím pověřením. (The Review and Herald, 4. srpna 1904) PPZ 54.7

Můžeme se spojovat s jinými lidmi jen natolik, nakolik nám to dovolují naše zásady. To neznamená, že se máme připojit k jejich zájmovým skupinám a spolkům. Máme se jim dát poznat jako lidé, kteří k nim mají nadevše srdečné sympatie, ale jsou zdrženliví. (Temperance 220) PPZ 55.1

Rekreace, kterou Kristus schvaluje

Předností a povinností křesťanů je občerstvení ducha a posílení těla nevinnou rekreací, aby fyzické a rozumové síly mohly být použity k oslavení Boha. (Messages to Young People, s. 364) PPZ 55.2

Křesťané mají k dispozici mnoho zdrojů radosti a s neomylnou přesností mohou říci, které příjemné věci jsou správné a vhodné. Užitek mohou mít z takové rekreace, která nerozptyluje a nenarušuje mysl ani duši, která nepůsobí zklamání a nezanechává smutný a bolestný dojem, že zničila sebeúctu nebo postavila překážku na cestě být užitečnými. Mohou-li s sebou vždy vzít Krista a posilovat se duchem modlitby, jsou v naprostém bezpečí. (Messages to Young People, s. 38) PPZ 55.3

Naše setkání by měla být vedena tak, abychom po návratu domů měli čisté svědomí, že jsme neurazili Boha ani lidi, že jsme nezranili ani nezarmoutili nikoho z těch, s nimiž jsme byli, a nepůsobili na ně nějakým špatným vlivem… PPZ 55.4

Každá zábava, které se můžeš účastnit s vírou a prosbou o Boží požehnání, bude bezpečná. Ale jakákoli zábava, která tě odloučí od tiché modlitby a posvěcení se Bohu nebo od účasti v modlitební pobožnosti, není bezpečná, ale škodlivá. (Messages to Young People, s. 386) PPZ 55.5

Hudba, která pozvedá

Tak jako si kdysi izraelští synové zpříjemňovali putování přes poušť hudbou a svatými písněmi, tak také i dnes Bůh touží, aby hudba a písně zpříjemňovaly jeho dětem životní pouť.

Písně pomáhají k tomu, abychom si lépe zapamatovali Boží slovo. Zpěvy tohoto druhu mají nadpřirozenou moc uchvátit srdce lidí, rozjasnit mysl a probudit soucit. Vedou k harmonii našeho jednání a rozhánějí temnotu. Tyto písně mají neobvyklou schopnost, neboť zmocňují člověka k nové odvaze, odstraňují nepokoj a povzbuzují k činům. (Education, s. 167-168) PPZ 55.6

Hudba je součástí uctívání Boha v nebeských síních, a proto bychom měli usilovat o to, abychom se svými chvalozpěvy co nejvíce přiblížili harmonii nebeských kůrů… Zpěv jako součást bohoslužby je při uctívání Boha roven modlitbě. (Patriarchs and Prophets, s. 594) PPZ 55.7

Nemůžeme mít nic proti tomu, aby při této příležitosti byly použity i hudební nástroje. Hudební nástroje byly používány během náboženských obřadů již ve starověku. Boží ctitelé vzdávali Bohu hold hrou na harfu nebo cimbály. Hudba by pobožnosti měla doprovázet. (Evangelism, s. 500-501) PPZ 56.1

Tanec a divadlo

Mezi nejvíce nebezpečné druhy zábavy patří divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se o něm často tvrdí, ale ve skutečnosti je semeništěm nemravnosti. Tyto společenské zábavy posilují a upevňují neřestné návyky a hříšné sklony. Milostné písně, necudná gesta a výrazy kazí představivost a snižují morálku. Každý mladý člověk, který si zvykne navštěvovat taková představení, jde vstříc zkáze. Žádný jiný vliv v naší zemi neotravuje mocněji představivost, neničí vliv náboženství a neotupuje zálibu v pokojných zábavách a ve střízlivém prožívání života jako divadelní představení. Obliba takové podívané roste s každým představením, podobně jako s požíváním opojného nápoje roste i touha po něm. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 652-653) PPZ 56.2

Bůh nepožehná hodiny strávené v divadle nebo při tancích. Žádný křesťan by si nepřál setkat se v takovýchto místech se smrtí. Nikdo by se tam nechtěl nalézat, až přijde Kristus. (Messages to Young People, s. 398) PPZ 56.3

Zábavy, které neodstraňují vážné a náboženské myšlenky, jsou jedinými bezpečnými zábavami. Bezpečná místa naší radosti nalézáme tam, kde můžeme s sebou vzít Ježíše. (Our High Calling, s. 284) PPZ 56.4

Oblečení a šperky

Neměli bychom činit z otázky našeho oblečení hlavní bod víry. Měli bychom hovořit o něčem daleko závažnějším a cennějším. Hovořte o Kristu, a když se člověk ve svém srdci obrátí, pak vše, co není v souladu s Božím slovem, z něj bude odstraněno. (Evangelism, s. 272) PPZ 56.5

Jsme-li křesťany, měli bychom následovat Krista, i kdyby stezka, kterou chceme jít, zkřížila stezky našich přirozených sklonů. Nemá smysl přesvědčovat vás, že nemáte nosit to nebo ono, protože je-li ve vašem srdci záliba v těchto věcech, pak sundávání ozdob pro vás bude jako trhání listů ze stromů. Přirozené sklony srdce dají o sobě zcela určitě vědět. Musíte postupovat shodně s vlastním svědomím. (Child Guidance, s. 429-430) PPZ 56.6

Snažně prosím náš lid, aby chodil před Bohem opatrně a obezřetně. Přizpůsobte se zvykům v oblékání natolik, nakolik se shodují se zdravotními zásadami. Nechť se naše sestry oblékají prostě — jak to také mnohé činí — a ať mají oděv z dobrého, trvanlivého materiálu, vhodného pro věk a danou dobu. Nechť také otázka oblékání příliš jejich myšlenky nezaměstnává. Naše sestry by se měly oblékat jednoduše, skromně a střízlivě. Ukazujte světu živý příklad vnitřní ozdoby z Boží milosti. (Selected Messages, sv. 3, s. 242) PPZ 57.1

Zevnějšek vyjadřuje to, co je v srdci. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 136) PPZ 57.2

Potřeba literatury

Měli bychom vydávat publikace psané průzračným a prostým jazykem, v nichž jsou objasňovány životní problémy a které hovoří o tom, co má přijít na tento svět. (The Missionary Magazine, 1. února 1890) PPZ 57.3

První a druhé andělské poselství bylo hlásáno v letech 1843 a 1844. Nyní hlásáme třetí poselství, avšak i nadále mají být hlásána všechna tři poselství… Tato poselství máme světu představovat v přednáškách a publikacích, které ukazují na prorockou vizi událostí, které se staly a které se stanou. (Counsels to Writers and Editors, s. 26-27) PPZ 57.4

Ryzí pravda musí být hlásána v brožurách a letácích, a ty musí být rozesety jako listí na podzim. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 230) PPZ 57.5

Knihy jako Patriarchové a proroci, Daniel a Zjevení nebo Velký spor věků jsou dnes potřebné jako nikdy dříve. Měly by být velmi rozšířeny, protože pravdy v nich obsažené otevřou oči mnoha lidem. (Colporteur Ministry, s. 123) PPZ 57.6

Dokud trvá čas milosti, bude tu i příležitost pro kolportérskou práci. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 478) PPZ 57.7

Žádné ostré útoky v našich časopisech

Kdo píše do našich časopisů, neměl by nepřívětivě útočit, protože takové narážky škodí, způsobují těžkosti a budou nám překážet v práci při získávání všech vrstev lidí, včetně katolíků. Naším úkolem je zvěstovat pravdu v lásce a nesměšovat neposvěcené vlastnosti přirozeného srdce s pravdou ani mluvit cokoli, co by bylo prodchnuto stejným duchem, jakého mají naši nepřátelé… PPZ 57.8

Nemáme používat drsná a ostrá slova. Neměla by se vyskytovat v žádných článcích a máme je odstranit z každé výzvy. Nechme, ať Boží slovo samo řeže a napomíná. Pomíjitelný člověk by měl být skryt v Kristu a měl by v něm zůstat. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 240-241.244) PPZ 57.9

Z našich publikací bychom měli odstranit každé vyjádření, které by mohlo být při vytržení z kontextu mylně interpretováno jako něco, co se staví proti zákonům a pořádku. Vše by mělo být pečlivě promyšleno, abychom nebyli prostřednictvím vlastních slov chápáni jako lidé, kteří nejsou loajální vůči své zemi a jejím zákonům. (Letter 36, 1895) PPZ 58.1

Křesťanství nemá být projevováno tvrdým odsuzováním a obviňováním jiných. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 397) PPZ 58.2

Vyvarujte se sporných otázek

Bůh neprošel svým lidem a nevybral si jen tu a tam jednotlivého člověka, aby pouze jemu svěřil svou pravdu. Nedal také žádnému jednotlivci nové světlo, které by bylo v rozporu s vírou celé církve. Lidé s takovými požadavky vystupovali v každé době, v níž byly prováděny reformy… Ať nikdo nedůvěřuje sám sobě a nedomnívá se, že mu Bůh poskytl zvláštní poznání, které přesahuje znalosti jeho bratrů… PPZ 58.3

Někteří přijmou nějaké nové, originální učení, které, jak se zdá, neodporuje pravdě. Mluví o něm a neustále se jím zabývají, až se jim jeví jako hodnotné a důležité, protože satanův vliv je dost velký na to, aby takovéto zdání vzbudil. Nakonec tyto názory ovládnou celé myšlení a všechna jiná témata se koncentrují kolem nich, až dochází k tomu, že pravda je ze srdce odsunuta… PPZ 58.4

Varuji vás, chraňte se před takovými podružnými otázkami, jejichž účelem je odvádět od podstaty pravdy. Blud není nikdy neškodný. Nevede nikdy k posvěcení, ale neustále způsobuje zmatek a rozbroje. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 291-292) PPZ 58.5

Zdůrazňujte jednotu, nikoliv rozdíly

Tisíce pokušení číhají na ty, kteří mají světlo pravdy. Jedinou ochranou pro nás všechny je to, že nebudeme přijímat žádné nové učení a žádný nový výklad Písma, dokud vše nejprve nepředložíme zkušeným bratrům. Předložme jim to v pokoře, s učenlivým duchem a vážnou modlitbou. A pokud oni v tom neuvidí žádné nové světlo, pak se podrobme jejich úsudku, neboť "v množství rádců je záchrana…" PPZ 58.6

Povstanou mužové a ženy a budou tvrdit, že mají nové poznání nebo zjevení, které směřuje k tomu, aby podkopalo víru v základní pravdy. Jejich učení neobstojí ve zkoušce Božím slovem, a přesto někteří lidé podlehnou jejich klamům. Budou kolovat falešné zprávy a mnozí upadnou do této léčky… Nemůžeme být nikdy dost bdělí vůči každé formě bludu, neboť satan se nepřetržitě pokouší odvádět lidi od pravdy. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 293,295—296) PPZ 58.7

Musíme zdůrazňovat význam jednoty, ne proto, aby se nám jiní podřídili, ale proto, že všichni, kteří usilují o dosažení Kristovy pokory a skromnosti, budou také vlastnit Kristovu mysl. Pak bude panovat jednota ducha. (Letter 15, 1892) PPZ 59.1

Zvláště prosím ty, kteří tvrdí, že věří pravdě, aby kráčeli sjednoceni se svými bratry. Nedejte světu příležitost k pomluvám o extremismu, nedostatku jednoty či nesouladu v našem učení. Vyhýbejte se rozporům. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 57) PPZ 59.2

Jak přijímat kritiku

Ti, kteří se odloučili od víry, budou přicházet do našich shromáždění, aby odvrátili naši pozornost od Božího díla, které nám Bůh svěřil. Nemůžeme si dovolit naslouchat bajkám místo pravdy. Nepřestaňte se pokoušet získat toho, kdo kritizuje vaši práci, ale zřetelně mu ukažte, že jste inspirováni Duchem Ježíše Krista. Boží andělé vloží do vašich úst slova, jež zasáhnou srdce odpůrců. Budou-li však tito lidé i nadále ve svých názorech tvrdošíjně setrvávat, pak ti, kteří budou ve shromáždění rozumní, pochopí, že vaše cesta je lepší. Z vašeho jednání bude zřejmé, že skrze vás mluví Ježíš. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 148-149) PPZ 59.3

Vyvyšujte Boží slovo

Kdo podněcuje náboženské pocity, brzy uvidí, jak se tyto pocity stanou neovladatelnými. Klidně a jasně "zvěstujte Boží slovo". Naším úkolem není vytvoření atmosféry vzrušení. Jedině Duch svatý může vzbudit zdravé nadšení. Nechť Bůh pracuje. Nejlepší je, když jeho pracovníci opatrně následují jeho kroky, bdí, modlí se a dívají na Ježíše. Jejich práce bude dobrá, když se nechají vést Božím Duchem, který je světlem i životem. (Selected Messages, sv. 2, s. 16-17) PPZ 59.4

Musíme lidem zvěstovat čisté Boží slovo. Když je přijmou, pak může přijít Duch svatý. Jak jsem již dříve řekla, vždycky přichází způsobem, jakým sám chce, aby posoudil lidi. V naší řeči, zpěvu i všech praktikách duchovního života máme projevovat pokoj, důstojnost a Boží bázeň, což jsou znaky každého Božího dítěte. (Selected Messages, sv. 2, s. 43) PPZ 59.5

Nechceme náš lid ovlivnit pocity ani vzrušením, nýbrž prostřednictvím Slova, aby byl poslušný pravdě. Boží slovo je bezpečnou základnou a na té stojíme. (Selected Messages, sv. 3, s. 375)

7. Kapitola — Život na vesnici

Boží ideál

I když všechno, co Bůh stvořil, bylo dokonalé a krásné a na zemi nescházelo nic, co by Adamovi a Evě chybělo ke štěstí, přesto jim Pán prokázal zvláštní milost a lásku tím, že speciálně pro ně vysadil zahradu. Část svého času měli věnovat péči o ni, část k přijímání návštěv andělů a naslouchání jejich poučením a radostným úvahám. Jejich práce nebyla unavující, ale příjemná a posilující. Tato nádherná zahrada měla být jejich domovem, jejich zvláštní rezidencí. (Spiritual Gifts, sv. 3, s. 34) PPZ 60.1

Jaké prostředí připravil Otec pro svého Syna? Oddělený domek mezi galilejskými pahorky a rodinu, která se živila poctivou prací. Prostý život — každodenní těžký boj o životní potřeby, sebezapření, šetrnost a trpělivou službu, hodiny strávené po boku matky nad svitky Písma, modlitby při svítání a západu slunce, úzký styk s přírodou, studium díla stvoření a prozřetelnosti, obecenství s Bohem. V takových podmínkách trávil Ježíš mladá léta svého života. (The Ministry of Healing, s. 365-366) PPZ 60.2

Vzdáleni od měst

Vyjděte z měst co možná nejrychleji a kupte si malý kousek země, abyste mohli mít zahradu, v níž budou vaše děti pozorovat rostoucí květy a budou se od nich učit prostotě a čistotě. (Selected Messages, sv. 2, s. 356) PPZ 60.3

Daleko od měst — to je mé poselství pro tuto dobu. Buďte si jisti, že náš lid je vyzýván, aby se usídlil daleko od velkých měst. Stačí jeden pohled na San Francisko, aby každá inteligentní mysl pochopila, že je nutné se vystěhovat… PPZ 60.4

Pán vyzývá svůj lid, aby sídlil v místech vzdálených od měst, neboť v hodinu, kdy se nenadějete, bude na ně z nebe padat oheň a kamenné krupobití. Trest bude úměrný jejich hříchům. Když bude zničeno jedno město, ať to Boží děti nepovažují za malichernou událost a ať se nedomnívají, že za příznivých okolností si budou moci v tomto postiženém městě opět postavit domy… PPZ 60.5

Všichni, kdo chtějí pochopit význam těchto věcí, ať studují jedenáctou kapitolu knihy Zjevení Jana. Čtěte bedlivě každý verš a dozvíte se, co se má ve městech odehrát. Obraťte rovněž zřetel na scény popsané v osmnácté kapitole téže knihy. (Manuscript Releases 1518, 10. května 1906) PPZ 60.6

Otcové i matky, kteří vlastní kousek půdy a pohodlný dům, jsou králi a královnami. (The Adventist Home, s. 141) PPZ 61.1

Do práce ve městech máme docházet zvenčí

Jako lid zachovávající Boží přikázání bychom měli bydlet podle našich možností mimo město. Podobně jako Enoch musíme ve městech pracovat, avšak, je-li to možné, nemáme v nich bydlet v nich. (Evangelism, s. 77-78) PPZ 61.2

Do práce ve městech máme přicházet zvenčí. Boží posel řekl: "Mají snad města zůstat bez výstrahy? Ano, mají být varována, avšak ne prostřednictvím lidí, kteří v nich bydlí, ale těmi, kteří je navštěvují, aby je varovali před tím, co má přijít na svět." (Selected Messages, sv. 2, s. 358) PPZ 61.3

Po celá léta jsem dostávala zvláštní světlo, že centra naší činnosti by se neměla nacházet ve městech. Spěch a zmatek převládající v těchto městech, podmínky vytvořené odborovými svazy a stávky jimi vyvolávané budou velkou překážkou našemu dílu. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 84) PPZ 61.4

Žije-li národ v nepravostech, je vždy slyšet hlas, který varuje a napomíná. Stejně tak byl v Sodomě slyšet Lotův hlas. Lot mohl svou rodinu uchránit od neštěstí, kdyby nebydlel v tomto zlém a hříšném městě. Práci, kterou Lot a jeho rodina v Sodomě konali, mohli vykonávat stejně dobře, i kdyby bydleli mimo město. (Evangelism, s. 78) PPZ 61.5

V současnosti byli někteří povoláni k práci v Chicagu, měli by si však najít bydlení na vesnici, odkud budou moci docházet do práce ve městě. Pán si přeje, aby se jeho lid porozhlédl a jako centra své práce si připravil třeba skromná místa, nepříliš drahá na udržování. Čas od času bude jejich pozornost obrácena k místům, která bude možné získat za velmi nízkou cenu. (Evangelism, s. 402) PPZ 61.6

Hojná požehnání přírodního prostředí

Opět říkáme: "Pryč z měst." Nepovažujte to za velké odříkání, máte-li bydlet mezi pahorky a údolími. Hledejte ústraní, kde budete v nejužším spojení s Bohem, abyste se učili poznávat jeho vůli a jeho cesty… PPZ 61.7

Povzbuzuji Boží lid, aby vyhledávání duchovních hodnot učinil svým životním cílem. Kristus je přede dveřmi. Proto pravím lidu: "Nepovažujte to za ztrátu, když jste vyzváni opustit města a přestěhovat se do vesnického prostředí. Čekají vás zde hojná požehnání, stačí po nich jen sáhnout. Budete pozorovat přírodu, dílo rukou Stvořitele, a nepozorovaně se budete měnit k jeho obrazu." (Selected Messages, sv. 2, s. 355-356) PPZ 61.8

Charakter se lépe vyvíjí na venkově

Rodiče se s dětmi houfně stěhují do měst, neboť se domnívají, že si tam snadněji vydělají na živobytí. Děti, které po vyučování nemají nic na práci, získávají pouliční vzdělání. Od špatných kamarádů přejímají zlozvyky a výstřednosti. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 232) PPZ 62.1

Pokud posíláte své děti do škol ve městech, kde je přitahují a demoralizují velká pokušení, dílo budování jejich charakterů bude desetkrát těžší, jak pro rodiče, tak i pro děti. (Fundamentals of Christian Education, s. 326) PPZ 62.2

Města jsou plná pokušení. Máme proto plánovat naši práci tak, abychom mladé lidi udrželi co nejdále od tohoto znečištění. (The Adventist Home, s. 136) PPZ 62.3

Je čas, aby náš lid odstěhoval své rodiny z měst do odlehlejších míst, jinak mnozí z mladých i starších budou zajati a polapeni nepřítelem. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 101) PPZ 62.4

Neexistuje jediná rodina ze sta, jejíž fyzické, myšlenkové a duchovní zdraví by se zlepšilo díky tomu, že bydlí ve městě. Víru, naději, lásku a štěstí lze mnohem snadněji nalézt v ústraní, v místech mezi pahorky a lesy. Oddělte vaše děti daleko od pohledů a zvyků města, daleko od hluku ulic, a jejich mysl bude zdravější. Bude mnohem snadnější do jejich srdcí vložit pravdu Božího slova. (The Adventist Home, s. 137) PPZ 62.5

Lepší fyzické zdraví ve venkovském prostředí

Není Boží vůlí, aby se jeho věrný lid usídlil ve městech, kde stále vládne hluk a zmatek. Své děti bychom od toho měli uchránit, neboť celý jejich organismus trpí následkem spěchu a hluku. (Selected Messages, sv. 2, s. 357) PPZ 62.6

Lidé, kteří žijí ve městech, nemají ani kousek trávníku a po celá léta vidí jen špinavé dvorky, úzké uličky, zdi a cihlové ohrady nebo oblohu začouzenou dýmem. Když se pak ocitnou na vesnici uprostřed zelených polí, v lese, na pahorku či nad břehem potůčku, pod čistou oblohou a na čerstvém vzduchu, cítí se téměř jako v nebi. (The Ministry of Healing, s. 191-192) PPZ 62.7

Prostředí ve městech je někdy pro zdraví i nebezpečné. Neustálé vystavování se nemocem, zkaženému ovzduší, vodě a potravinám, pobyt ve stísněných a tmavých bytech — to jsou pouze některé z nedostatků. Božím záměrem není, aby se lidé tísnili ve městech, v těsných suterénech a na půdách. (The Ministry of Healing, s. 365) PPZ 62.8

Pěstujte vlastní úrodu

Pán si přeje, aby se jeho věrní vystěhovali na venkov, kde by mohli mít svou vlastní půdu, mohli pěstovat ovoce a zeleninu a kde by jejich děti mohly vyrůstat v bezprostředním styku s Božím dílem v přírodě. Odveďte své rodiny co nejdále od měst — to je mé poselství. (Selected Messages, sv. 2, s. 357-358) PPZ 63.1

Mnohokrát nás Pán učil, aby věřící odvedli své rodiny z měst na vesnici, kde budou moci sami pěstovat rostliny, zvlášť když v budoucnu vznikne problém při nakupování a prodávání. Měli bychom rozhodně přijmout tato opakovaná doporučení: Přestěhujte se z měst na vesnici, kde domy nejsou na sebe natlačeny. Na vesnicích je dost místa a vliv nepřátel Božího lidu je tam mnohem menší. (Selected Messages, sv. 2, s. 141) PPZ 63.2

Zakládejte instituce mimo velká města

Vyhledávejte lidi se zdravým úsudkem, kteří budou pátrat po vhodných nemovitostech na venkově, odkud budeme mít snadný přístup do měst. Tato místa musí být vhodná k založení menších škol, v nichž se budou vzdělávat naši pracovníci, aby mohli přinášet pomoc nemocným a zarmouceným duším, které neznají pravdu. Hledejte takováto místa mimo okruh velkých měst. Snažte se zajistit vhodné objekty buď jako dar vlastníků, nebo za přiměřenou cenu za peníze darované na tyto účely naším lidem. Nestavějte v hlučných městech. (Evangelism, s. 77) PPZ 63.3

Cooranbong, New South Wales

Na jakém místě by měla být založena australská biblická škola? … Budou-li školy zakládány ve městech nebo v jejich blízkosti, bude velmi těžké odstranit vliv dosavadní výchovy. Mám na mysli způsob trávení volného času a praktiky s tím spojené, například dostihy, uzavírání sázek a hazardní hry… PPZ 63.4

Měli bychom si uvědomit nutnost zakládat školy dále od měst, avšak v takové vzdálenosti, aby měly s městem kontakt a mohly působit k jeho dobru světlem uprostřed mravní temnoty. (Fundamentals of Christian Education, s. 310.313) PPZ 63.5

Všechno se mi na tomto místě líbilo, kromě toho, že jsme byli příliš vzdáleni od dopravních možností. Neměli bychom totiž příležitost svítit uprostřed mravní temnoty, která zahaluje velká města jako pohřební příkrov. To byl jediný nedostatek, který jsem postřehla. Přesto bych nedoporučovala zakládat školy v žádném velkém městě. (Manuscript Releases 8, s. 137) PPZ 63.6

Jsem více než přesvědčena, že je to dobré místo pro založení školy. (Manuscript Releases 8, s. 360) PPZ 64.1

Huntsville, Alabama

Osoby zodpovědné za práci škol v Graysville20 a Huntsville by se měly zamyslet, co je možné prostřednictvím těchto institucí učinit, aby byla připravena pracovní místa a aby si naši lidé, kteří chtějí opustit města, bez velkých finančních nákladů mohli pořídit skromné domky, a také získat zaměstnání. (Letter 25, 1902) PPZ 64.2

Díky Boží prozřetelnosti byla v Huntsville zakoupena usedlost za účelem založení školy. Je to dobré místo. Poblíž se nachází velké zahradnictví, v němž někteří studenti během léta pracovali, aby si vydělali na studium v Huntsville School. (The Oakwood Manual Training School s. 11} PPZ 64.3

Usedlost Huntsville School je nejkrásnějším místem. S více než 120 ha půdy se toho může udělat mnoho pro vyučování řemesel a pěstování plodin. (The Huntsville School s. 13) PPZ 64.4

Nedávno mi byla položena otázka: “Nebylo by dobré prodat usedlost v Huntsville a koupit něco menšího?” Byla jsem však poučena, že toto hospodářství nemáme prodávat, neboť škola, která zde byla založena, má možnost stát se školou pro černochy. (Spalding and Magan Collection, s. 359) PPZ 64.5

Berrien Springs, Michigan

Slyšela jsem, že se zrodila myšlenka umístit školu v Berrien Springs v jihozápadním Michiganu. Velmi se mi líbí popis tohoto místa… Na takovém místě, jako je Berrien Springs, může vzniknout vzorná škola. Doufám, že realizaci tohoto projektu nebude nikdo překážet. (Manuscript Releases 4, 12. července 1901, s. 407) PPZ 64.6

Dobrotivá ruka Páně byla s naším lidem, když se hledalo místo pro školu. Odpovídá plně doporučením, která jsem obdržela ohledně umísťování našich škol. Je v dostatečné vzdálenosti od měst a kolem se rozprostírá úrodná půda. Je zde rovněž dostatek místa, kde lze stavět, a přitom domy nemusejí stát jeden vedle druhého. Je zde dost orné půdy, aby se žáci mohli učit práci na poli. (The Review and Herald, 28. ledna 1902) PPZ 64.7

Přestěhováním školy z Battle Creeku do Berrien Springs jednali bratři Magan a Sutherland podle světla, které jim dal Pán Bůh. Museli těžce pracovat, aby překonali překážky… Bůh byl s nimi a dopřál jim úspěch. (Manuscript Releases 4, s. 260-261) PPZ 65.1

Stoneham, Massachusetts

Pán ve své péči poskytl svým pracovníkům v Nové Anglii příznivé podmínky — na místě, na kterém musí být vykonána zvláštní práce. Bratři mohli přestěhovat sanatorium ze South Lancasteru do Melrose, místa ležícího mnohem blíže Bostonu, ale dostatečně daleko od hlučného města tak, aby pacienti měli ty nejlepší podmínky pro uzdravení. Přenesení sanatoria do místa, kam je možné se snadno z Bostonu dostat, bylo Božím úmyslem. PPZ 65.2

Když Pán vztáhne svou ruku, aby nám připravil cestu, nedovolí, aby kdokoliv byl proti či pochyboval, zda jde o moudré jednání, nebo aby věci bránil či nebyl ochoten pomoci. Bylo mi zjeveno, že přestěhování sanatoria ze South Lancastaru do Melrose bylo řízeno Pánem. {SpT-B (13) 3, 1902} PPZ 65.3

Takoma Park, Washington, D. C.

Volba tohoto místa pro naši školu a sanatorium byla správná. Pozemek odpovídá tomu, co mi ukázal Pán. Je vhodný pro účel, kterému má sloužit. Je zde dostatek místa pro školu i sanatorium. Vzduch je čistý, voda rovněž. Ze severu na jih protéká krásný potok. Je to poklad větší ceny než zlato a stříbro. Pozemek pro budovu je dostatečně vysoko a základ není podmočený. PPZ 65.4

Jednoho dne jsme se vydali na dlouhou projížďku po Takoma Parku. Velkou část tohoto místa pokrývá nádherný les. Domy se nenacházejí jeden vedle druhého a nejsou malé, nýbrž prostorné a pohodlné, obklopené borovicemi, duby, kleny a jinými krásnými stromy. Majiteli těchto domů jsou většinou obchodníci, ale také mnozí státní úředníci z Washingtonu. Každé ráno odcházejí do města a večer se vracejí do svých tichých domovů. PPZ 65.5

Bylo vybráno dobré místo pro tiskárnu — blízko pošty — a také místo pro modlitebnu. Zdá se, jakoby Takoma Park byl připraven speciálně pro nás a jen čekal na naše instituce a pracovníky. (The Signs of the Times, 15. června 1904) PPZ 65.6

Pán mi představil tuto věc zcela jasně. Nakladatelská činnost, která byla konána v Battle Creeku, má být nyní přenesena do okolí Washingtonu. Jestliže po nějaké době Pán sdělí: “Přestěhujte se dál od Washingtonu,” pak to provedeme. (The Review and Herald, 11. srpna 1903) PPZ 65.7

Madison, Tennessee

Byla jsem překvapena, když jsem se při rozmluvě o plánech činnosti na jihu dověděla o založení nové školy v místě nalézajícím se daleko od Nashville. Na základě Božího pokynu vím, že to není dobré rozhodnutí, což jsem jim také sdělila. Dílo, které tito bratři (E. A. Stherland a P. T. Magan) mohou díky zkušenostem získaným v Berrien Springs vykonat, by mělo být konáno dále, avšak v okolí Nashville, protože zde dosud nebylo vykonáno to, co by mělo být. Pro zaměstnance školy by bylo velkým požehnáním bydlet blízko Nashville, aby se mohli radit s těmi, kteří tam pracují. PPZ 66.1

Při hledání místa pro školu nalezli bratři farmu na pozemku o 160 ha, která se nachází ve vzdálenosti asi čtrnácti kilometrů od Nashville. Zdá se, že velikost farmy, její poloha, vzdálenost od Nashville i přijatelná cena ukazují, že je to pro školu to nejvhodnější místo. Radili jsme, aby toto místo bylo koupeno. Jsem si jistá, že celá tato plocha bude nakonec využita. (The Review and Herald, 18. srpna 1904) PPZ 66.2

Mountain View, Kalifornie

Byly mi dány pokyny, aby nakladatelství Pacific Press bylo přestěhováno z Oaklandu. V průběhu času se totiž město natolik rozrostlo, že bylo nutné založit nakladatelství na méně obydleném místě, kde bude dost prostoru na domy pro zaměstnance. Ti, kteří pracují v našich nakladatelstvích, by neměli být nuceni bydlet v přelidněných městech. Měli by mít možnost bydlet tam, kde nemusejí platit vysoké nájemné. (Fundamentals of Christian Education, s. 492) PPZ 66.3

Mountain View je městem s mnohými přednostmi. Je obklopeno nádhernými sady. Má příznivé klima, v němž je možné pěstovat nejrůznější druhy ovoce a zeleniny. Město ještě není velké a má elektrické osvětlení, poštu a jiné výhody nacházející se pouze ve městech. (Letter 141, 1904) PPZ 66.4

Někteří se divili, proč má být naše nakladatelství přestěhováno z Oaklandu do Mountain View. Bůh vyzývá svůj lid, aby opustil města. Mládež umístěná v našich institucích by neměla být vystavena pokušením a mravní zkáze, která panuje ve velkých městech. Mountain View se zdá být vhodným místem pro vydavatelství. (Country Living, s. 29) PPZ 66.5

Loma Linda, Kalifornie

Děkujeme Pánu, že máme dobré sanatorium v Paradise Valley vzdálené asi deset kilometrů od San Diega, sanatorium v Glendale vzdálené dvanáct kilometrů od Los Angeles a rovněž velké a krásné místo v Loma Lindě, sto kilometrů na východ od Los Angeles v blízkosti Redlands, Riverside i San Bernardina. Usedlost v Loma Lindě je jedním z nejkrásnějších a nejvhodnějších míst pro sanatorium, jaké jsem kdy viděla. (Loma Linda Messages, s. 141) PPZ 66.6

Loma Linda je místem, které Pán zvláště označil jako centrum přípravy lékařských misionářů. (Letter 188, 1907) PPZ 67.1

Jsou tam vynikající podmínky pro založení školy. Zemědělská usedlost, sad, louky, prostorné budovy, nádherná krajina — to vše je velkým požehnáním. (Loma Linda Messages, s. 310) PPZ 67.2

Loma Linda má nádherné podmínky, a jestliže ti, kteří tam přijdou, aby se připravili pro lékařskou misijní službu, budou chtít mít z nich užitek, bude jejich světlo svítit všem, mezi nimiž se budou nacházet. Musíme každodenně prosit Boha, aby nám udělil svou moudrost. (Letter 374, 1907) PPZ 67.3

Máme zde ideální podmínky pro školu a sanatorium. Jsou zde vhodné podmínky pro studenty a vynikající podmínky pro pacienty. Byla jsem poučena, že zde máme umístit školu, jejíž vedení bude založeno na zásadách, jaké existovaly ve starověkých prorockých školách… Budoucí lékaři zde mají získat své vzdělání. (Medical Ministry, s. 75,76) PPZ 67.4

Angwin, Kalifornie

Když jsem si prohlédla tuto usedlost, zjistila jsem, že je z mnoha hledisek naprosto dokonalá. Pro školu by nemohla být nalezena lepší lokalita. St. Helena je odtud vzdálena dvanáct kilometrů. Toto místo je oproštěno od pokušení města… PPZ 67.5

V průběhu času bude možné pro studenty vystavět více domků. Mohou je stavět sami studenti. Dřevo na stavbu se může připravit přímo na pozemku a studenti se mohou naučit, jak správně stavět. PPZ 67.6

Nemusíme se obávat, že budeme pít znečištěnou vodu, neboť tato oblast je bohatě zásobena vodou z Boží pokladnice. Nevím, jak vyjádřit svou vděčnost za všechna tato dobrodiní… PPZ 67.7

Plně si uvědomujeme, že Pán zná naše potřeby a že to bylo jeho vedení, které nás sem přivedlo… Bůh chtěl, abychom byli zde a on nás sem přivedl. Byla jsem si tím zcela jistá, když jsem se poprvé ocitla na tomto pozemku… Věřím, že když navštívíte toto místo, dojdete ke stejnému názoru — Pán stvořil toto místo pro nás. (Manuscript Releases 1, s. 340,341.343)

8. Kapitola — Města

První stavitelé měst

Kain, když byl Bohem proklet, odešel z domácnosti svého otce. Za své zaměstnání si zvolil obdělávání půdy a založil město, jež nazval jménem svého nejstaršího syna. Odešel od Hospodinovy tváře, zřekl se zaslíbení obnoveného ráje a hledal svou obživu a potěšení v zemi postižené kletbou hříchu. Stál tak na počátku oné velké třídy lidí, kteří vyznávají boha tohoto světa. (Patriarchs and Prophets, s. 81) PPZ 68.1

Nějakou dobu Noemovi potomci přebývali v horách, kde spočinula archa. Když jejich počet vzrostl, rozdělili se. Ti, kteří zapomněli na Stvořitele a přestupovali ustanovení jeho zákona, nelibě pociťovali poučování a příklad svých bohabojných bližních a posléze se rozhodli opustit ty, kteří Boha vyznávali, a odtáhli do roviny Sinear na březích řeky Eufratu… PPZ 68.2

Dohodli se, že zde vystavějí město a v něm věž tak nesmírně vysokou, že bude divem světa. (Patriarchs and Prophets, s. 118) PPZ 68.3

Města jsou střediskem zločinu

Především ve městech se lidé ženou za nejrůznějšími rozkošemi. Rodiče, kteří pro své děti volí raději život ve městě v domnění, že tam naleznou lepší existenční možnosti, dojdou zklamání a nakonec litují, že se dopustili tak hrozného omylu. Dnešní města se začínají podobat Sodomě a Gomoře. Je zde mnoho volného času, který vede k nicnedělání. Podmanivé zábavy, hry, holdování alkoholu a noční hýření podněcují lidské vášně na maximum. Tento všeobecný proud strhává i mládež. (Christ's Object Lessons, s. 54) PPZ 68.4

Byla jsem poučena, že města budou naplněna chaosem, násilím, zločinností a že tyto věci se budou rozmáhat až do konce pozemských dějin. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 84) PPZ 68.5

Na celém světě se města stávají střediskem zločinu. Na každém kroku se v nich setkáváme se zlem. Všude je možné vidět obrazy povzbuzující smyslnost a vyvolávající mravní nevázanost. (The Ministry of Healing, s. 363) PPZ 68.6

Soudy, jež mají postihnout města

Na zemi přijdou strašné otřesy. Paláce boháčů, postavené s obrovskými náklady, se zcela jistě stanou hromadami sutin. (Manuscript Releases 3, s. 312) PPZ 69.1

Když Boží zadržující ruka bude stažena, zhoubce zahájí své hrozné dílo. Tehdy přijdou na města strašná neštěstí. (Manuscript Releases 3, s. 314) PPZ 69.2

Požáry v Chicagu, v Melbourne, Londýně a Novém Yorku byly výstrahou, které Pán poslal obyvatelům země. (Manuscript 127, 1897) PPZ 69.3

Konec je blízký a všechna města budou vzhůru nohama. V každém městě bude panovat obrovský zmatek. Se vším, s čím může být pohnuto, bude pohnuto, a nevíme, co se může přihodit zítra. Soudy budou přiměřené nepravostem lidí a světlu pravdy, které tito lidé předtím obdrželi. (Manuscript Releases 1, s. 248) PPZ 69.4

Ó, kdyby Boží lid cítil blízkost zničení tisíců měst, která zcela podlehla modloslužbě. (Evangelism, s. 29) PPZ 69.5

Přichází doba, kdy velká města budou smetena z povrchu země, a proto by všichni měli být varováni před blížící se záhubou. (Evangelism, s. 29) PPZ 69.6

“Nezničitelné” stavby budou obráceny v popel

Viděla jsem nejnákladnější stavby, jež byly prohlášeny za ohnivzdorné, které však stejně jako Sodoma hynuly v plamenech Boží pomsty a měnily se v popel… Křehké pomníky lidské pýchy budou obráceny v prach dříve, než nastane konečné zničení světa. (Selected Messages, sv. 3, s. 418) PPZ 69.7

Bůh odnímá svého Ducha ze zločinných měst, jež se stále více podobají předpotopním městům nebo Sodomě a Gomoře… Nákladná obydlí a zázraky architektury budou zničeny v jediném okamžiku, když jejich obyvatelé překročí hranice odpuštění. To, že majestátní stavby, jež dosud byly považovány za zcela ohnivzdorné, budou zničeny ohněm, je znamením, že se v krátké době všechny pozemské stavby stanou ruinami. (This Day With God, s. 152) PPZ 69.8

Lidé budou nadále stavět drahé budovy a budou na ně vynakládat astronomické částky. Zvláštní pozornost bude věnována jejich architektonické kráse, trvanlivosti a solidnosti konstrukce. Pán mne ale poučil, že přes všechna tato opatření budou budovy sdílet osud jeruzalémského chrámu. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, s. 1098) PPZ 69.9

New York

Bůh nevykonal svůj soud bez milosrdenství. Jeho ruka je ještě natažena. Boží poselství musí být ohlášeno i ve velkém New Yorku. Lidé musejí pochopit, že Bůh jediným dotykem své ruky může zničit majetek, který nashromáždili před posledním velkým dnem. (Manuscript Releases 3, s. 310,311) PPZ 69.10

Nemám zvláštní informace o tom, co se má stát v New Yorku, vím pouze tolik, že mohutné stavby tohoto města budou během jediného dne zbořeny působením Boží moci… Všude bude panovat smrt. Proto mi tak velmi leží na srdci, aby byla města varována. (The Review and Herald, 5. července 1906) PPZ 70.1

Když jsem jednou byla v New Yorku, byly mi v nočním vidění ukázány velké budovy, které se tyčily mnoha patry k nebi. Tyto budovy měly být ohnivzdorné a jejich účelem bylo proslavit jejich vlastníky a stavitele… PPZ 70.2

Pak jsem slyšela vyhlášení požárního poplachu. Lidé hleděli na tyto ohnivzdorné budovy a říkali: “Jsou naprosto bezpečné.” Ale tyto stavby byly stráveny ohněm, jako by byly ze smůly. Protipožární zařízení nebylo schopno zabránit jejich zničení. Hasiči nemohli použít své přístroje. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 12,13) PPZ 70.3

Chicago a Los Angeles

Byly mi ukázány scény, které se brzy odehrají v Chicagu a v jiných velkých městech. Podle toho, jak se bude stupňovat lidská nepravost a Boží ochrana bude odnímána, budou vznikat ničicí uragány a bouře. Budovy budou ničeny ohněm a zemětřeseními. PPZ 70.4

O něco později mi bylo ukázáno, že stavba nových budov v Chicagu, sbírka peněz na jejich výstavbu mezi Božím lidem a jejich následné zničení se pro nás stanou názornou lekcí. Bude to varování před investováním prostředků do nemovitostí v Chicagu a jiných městech, pokud nám ovšem Boží prozřetelnost naprosto jasně neukáže, že budování nebo kupování budov na těchto místech je nutné proto, aby lidem mohlo být přineseno varovné poselství. Podobná výstraha byla dána ohledně výstavby v Los Angeles. Byla jsem několikrát poučena, že nemáme investovat do drahých budov v těchto městech. (The Paulson Collection of Ellen G. White Letters, s. 50) PPZ 70.5

San Francisko a Oakland

San Francisko a Oakland se stávají Sodomou a Gomorou a Pán je navštíví soudem, který na ně již brzy dopadne. (Manuscript 30, 1903) PPZ 70.6

Po obrovském zemětřesení, které postihlo San Francisko21, nastoupí ještě i jiné projevy Boží moci. Jeho zákon byl překročen. Město bylo poskvrněno hříchem. Studuj historii Ninive. Bůh skrze Jonáše poslal zvláštní poselství tomuto městu… Mnoho podobných poselství bude předáno v naší době, pokud hříšná města budou ochotna činit pokání jako Ninive. (Manuscript 61a, 1906) PPZ 70.7

Dokonce i ve městech, na něž dopadly Boží soudy v důsledku jejich přestoupení, nejsou známky nějaké nápravy. Místa zábavy jsou nadále otevřena a na lidi čeká stále mnoho pokušení. (Letter 268, 20. srpna 1906) PPZ 71.1

Jiná hříšná města

V době blížícího se konce budeme v různých jiných městech svědky takových neštěstí, jaká se odehrála v San Francisku… Z toho všeho cítím vážnost přicházejícího soudu. Soudy, které již nastaly, jsou varováním, ale ne konečným trestem, který dopadne na zločinná města… (Abdijáš 1,1—20; Sofonjáš 1,1-3,20; Zacharjáš 1,1-4,14; Malachiáš 1,1-4). Toto se brzy naplní, jak bylo napsáno. Vyzývám všechny, aby tyto výjimečné texty Písma svatého vzali v úvahu. Proroctví zapsaná ve Starém zákoně jsou Božím slovem pro poslední dny a zcela určitě se naplní, jak jsme to viděli při zničení San Franciska. (Letter 154, 26. května 1906) PPZ 71.2

Byla jsem vybídnuta, abych sdělila poselství, že města, která jsou plná přestoupení a jsou mimořádně hříšná, budou zničena zemětřeseními, požáry a záplavami. (Evangelism, s. 27, 27. dubna 1906) PPZ 71.3

Všechna Kristova varování spojená s posledními událostmi země dojdou ve velkých městech svého naplnění. Bůh dovolí, aby uzřela denní světlo, aby se o nich každý mohl dovědět. San Francisko je příkladem toho, co se bude dít na celém světě. Nestoudná korupce, plýtvání prostředky, podvodné transakce, které budou páchat lidé na vysokých vládních místech, aby osvobodili provinilé a uvěznili nevinné, takové zlo naplňuje velká města naší Země a takto připodobňuje dnešní svět světu předpotopnímu. (Letter 230, 1907) PPZ 71.4

Odborové svazy ve městech

Satan velmi pilně pracuje v našich městech plných lidí. Jeho práce je vidět ve zmatcích, sporech, nesouladu mezi kapitálem a prací a v pokrytectví, které vstoupilo do církví. … Tělesné touhy, pýcha očí, sobectví, zneužívání moci, surovost a násilí způsobují, že se lidé spojují v konfederacích a odborech — a tak ze sebe činí snopy připravené ke spálení v posledním ohni — to vše je práce satanových agentur. (Evangelism, s. 26) PPZ 71.5

Přestupníci se spojují ve skupinách, svazech a konfederacích. Nemějme s těmito organizacemi nic společného. Bůh je naším Vládcem, naším Rádcem a volá nás, abychom vyšli z tohoto světa a oddělili se. "'Proto vyjděte z jejich středu a oddělte se,' praví Hospodin a 'ničeho nečistého se nedotýkejte'" 2. Korintským 6,17. Neučiníme-li tak, budeme-li nadále udržovat spojení se světem a pohlížet na každou věc z pohledu tohoto světa, staneme se mu podobní. Jestliže jsme vedeni světskými metodami a světskými názory, nemůžeme zastávat vznešené a svaté stanovisko věčné pravdy. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 4, s. 1142) PPZ 71.6

Odborové svazy jsou zdrojem starostí pro adventisty

Odborové svazy budou jedním z činitelů, které povedou k soužení, jakého nebylo od založení světa… PPZ 72.1

Několik lidí se bude snažit získat všechen prospěch, kterého lze dosáhnout v určitých odvětvích obchodu. Budou vytvořeny odborové svazy a ti, kteří se s nimi odmítnou spojit, budou poznamenáni… PPZ 72.2

Tyto svazy způsobí, že práce našich institucí ve městech bude obtížná. Držte se daleko od měst. Nestavějte sanatoria ve městech. (Selected Messages, sv. 2, s. 142) PPZ 72.3

Blíží se doba, kdy ovládání ze strany odborů bude velmi despotické… (Selected Messages, sv. 2, s. 141) PPZ 72.4

Mnoho lidí ve městech touží po světle a pravdě

I když bude s městy zacházeno přísně, přece ještě nemusejí snášet Boží hněv, protože v nich žijí lidé, kteří se od satana odvrátí, budou činit pokání a obrátí se k Bohu. (Evangelism, s. 27) PPZ 72.5

Duchovní temnota, přikrývající svět, je ještě hustší v přelidněných lidských centrech. Ve městech se evangelisté setkávají s nejnaléhavějšími PPZ 72.6

potřebami. Tam se také před dobyvateli duší otevírají největší možnosti. Ve skupinách, které nemají ponětí o Bohu a nebi, se nalézají lidé, kteří touží po světle a čistotě srdce. Dokonce i mezi bezstarostnými a na nic nedbajícími lidmi je mnoho takových, jejichž pozornost může být nasměrována na projevy Boží lásky k lidem. (The Review and Herald, 17. listopadu 1910) PPZ 72.7

Opravdové úsilí potřebné ve městech

Při přípravě na příchod Páně je pro nás ve velkých městech hodně práce. Těmto velkým lidským skupinám máme přinést naše svědectví. (Words of Encouragement to Self-supporting Workers, s. 5) PPZ 72.8

Poselství výstrahy pro přítomnou dobu není dost horlivě hlásáno ve světě velkých obchodů. Den za dnem jsou obchodní centra navštěvována lidmi, kteří potřebují poznat pravdu pro tuto dobu, ale oni se nedozvídají o spasení. Nejsme dost horliví dotknout se této skupiny lidí tam, kde se nalézá. (Counsels to Writers and Editors, s. 14) PPZ 73.1

Poselství třetího anděla má být nyní hlásáno nejen v dalekých krajích, ale také v zanedbaných místech blízko nás, kde žijí tisíce lidí, kteří nebyli varováni ani spaseni. Města prosí o vyslání horlivých a posvěcených Božích služebníků, kteří by tam chtěli pracovat. (The Review and Herald, 17. listopadu 1910) PPZ 73.2

Všichni ještě nemohou opustit města

Kdekoliv je to možné, je povinností rodičů připravit dětem domov na vesnici. (The Adventist Home, s. 141) PPZ 73.3

Jak bude čas plynout, ve stále větší míře bude náš lid opouštět města. Po celá léta jsme poučováni, aby naši bratři a sestry, a zvláště rodiny s dětmi, plánovaly opuštění měst, pokud se jim naskytne vhodná příležitost. Mnozí pro to budou muset vyvinout velké úsilí. Než ale vyjdou z měst, měli by aktivně konat misijní práci, i kdyby rozsah jejich vlivu byl docela malý. (Selected Messages, sv. 2, s. 360) PPZ 73.4

Ve městech roste nepravost a stále více je možné vidět, jak ti, kteří v nich zbytečně zůstávají, riskují spasení vlastních duší. (Country Living, s. 9) PPZ 73.5

Velká i malá města jsou zaplavena hříchy a mravní zkažeností, avšak v každé Sodomě je i Lot. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 136) PPZ 73.6

Školy, sbory a restaurace ve městech

Je možné vykonat daleko více, abychom zachránili a vzdělávali děti těch, kteří nyní nemohou opustit města. Měli bychom o to co nejvíce usilovat. Ve městech bychom měli zakládat naše školy, a také se postarat, abychom vytvořili možnosti vyššího vzdělání, kdekoliv je to potřebné. (Child Guidance, s. 306) PPZ 73.7

Ve městech jsou potřebné i naše restaurace, neboť v opačném případě se jejich pracovníci nebudou moci setkat s lidmi a učit je správným životním zásadám. (Selected Messages, sv. 2, s. 142) PPZ 73.8

Mnohokrát nás Pán poučoval, že máme pracovat ve městech, do nichž máme docházet z oblastí umístěných mimo ně. V těchto městech máme mít modlitebny jako Boží pomníky, avšak instituce publikující naši literaturu, léčící nemocné a připravující pracovníky pro dílo mají být zakládány dale od měst. Důležité je zvláště to, abychom ochránili naši mládež před pokušeními, která s sebou přináší život ve městě. (Selected Messages, sv. 2, s. 385) PPZ 73.9

Není doporučeno neuvážené stěhování se na vesnici

Ať každý patřičně zváží celou situaci a nejedná jako člověk v podobenství, který začal stavět, ale nebyl schopen stavbu dokončit. Neměli bychom učinit žádný krok, pokud vše nebude důsledně promyšleno a pečlivě uváženo… PPZ 74.1

Mohou se najít lidé, kteří se pustí do nějaké činnosti a zajímají se o věci, o kterých nic nevědí. To od nás Pán Bůh nevyžaduje… PPZ 74.2

Kdo plánuje stěhování na vesnici, má vše důkladně promyslet, aby neutrpěl ztrátu, kterou by už nikdy nemohl nahradit. Nenechte se impulsivními přednáškami nutit k něčemu, co není Boží vůlí. Pro toho, kdo jedná jen z nadšení, se může vítězství lehce změnit v porážku.22 (Selected Messages, sv. 2, s. 362,363, 1893) PPZ 74.3

Signál k útěku z měst

Není daleko doba, kdy podobně jako učedníci budeme nuceni hledat útočiště na pustých a osamělých místech. Jako pro křesťany v Judsku bylo obležení Jeruzaléma římským vojskem signálem k útěku, tak pro nás bude výstrahou, když si část USA přisvojí moc vynucovat zákonem svěcení papežského dne odpočinku. To bude signál k opuštění velkých měst, k přípravě na opuštění také menších měst a k hledání domova v ústraní hor. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 464,465) PPZ 74.4

Někteří spravedliví zůstanou ve městech i po vyhlášení rozsudku smrti

V době soužení jsme všichni utekli z měst a vesnic, byli jsme napadeni bezbožnými, kteří vtrhli do našich domů se zbraněmi. (Early Writings, s. 34) PPZ 74.5

Když svatí opouštěli města a vesnice, byli pronásledováni zlými lidmi, kteří je chtěli zabít. Ale zbraně pozvednuté k zabití Božích věrných dítek se zlomily a padly jako uschlá tráva. Boží Andělé chránili svaté. (Early Writings, s. 284-285) PPZ 74.6

I když všeobecné nařízení stanoví dobu, kdy mají být lidé věrní Božím přikázáním odsouzeni k smrti, nebudou jejich nepřátelé v mnoha případech čekat na stanovenou dobu a budou se pokoušet připravit je o život ještě dříve, než zákon vstoupí v platnost. Nikdo však nebude moci překonat mocné strážce hlídající každého věrného Kristova následovníka. Někteří věrní budou napadáni při svém útěku z měst a vesnic, ale zbraně pozdvižené proti nim se zlomí a klesnou bezmocně k zemi jako stébla trávy. Jiné ochrání andělé v podobě vojáků. (The Great Controversy, s. 631)

9. Kapitola — Nedělní zákony

Satan zpochybňuje Boží autoritu

Bůh odhalí Babylon, “který opojil všechny národy svým smilstvím”. Bůh stvořil svět v šesti dnech a sedmého dne odpočinul, posvětil ho a oddělil jej jako svatý od ostatních dní, aby byl zachováván Božím lidem po celé generace. Avšak hříšný člověk, který se vyvyšuje nad Boha a chová se, jako by sám byl Bohem, si usmyslel, že změní dobu i zákon. Tato moc, aby dokázala, že se nejen rovná Bohu, ale dokonce jej převyšuje, změnila den odpočinku a nahradila sedmý den týdne prvním dnem. Protestantský svět považuje tento papežský výtvor za svatost. A to Boží slovo nazývá smilstvem. (Zjevení 14,8). (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 979) PPZ 76.1

V křesťanské éře začal velký nepřítel lidského štěstí zvlášť napadat sobotu podle čtvrtého přikázání. Satan praví: “Budu křížit Boží úmysly. Zmocním své následovníky, aby zrušili Boží památník, sedmý den, sobotu. Tak ukážu světu, že den posvěcený a požehnaný Bohem byl změněn. Ten den už nebude dál žít v paměti lidu. Chci vymazat památku na něj. Ustanovím na jeho místo den, který nemůže být znamením mezi Bohem a jeho lidem. Svedu ty, kdo přijmou tento den, aby mu přikládali svatost, kterou Bůh vložil na sedmý den.” (Prophets and Kings, s. 183,184) PPZ 76.2

Sobota velkou spornou otázkou

V boji, který má být veden v posledních dnech, se proti Božímu lidu spojí všechny hříšné moci, které odpadly od věrnosti Hospodinovu zákonu. Velkým sporným bodem v tomto boji bude sobota čtvrtého přikázání, neboť v tomto přikázání o sobotě se veliký Zákonodárce označuje Stvořitelem nebe i země. (Selected Messages, sv. 3, s. 392) PPZ 76.3

“…A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.” 2. Mojžíšova 31,13 BK. Někteří se budou snažit najít důkazy proti zachovávání soboty a budou říkat: “Vždyť přece nevíte, který den je sobota.” Ale mají pocit, že vědí, který den je neděle a s velkou horlivostí vnucují zákony přikazující její zachovávání. (The Kress Collection, s. 148) PPZ 76.4

Hnutí pro vydání nedělního zákona v osmdesátých letech devatenáctého století23

Mnoho let jsme čekali na zahájení zavedení nedělních zákonů v našem kraji, a nyní, když se toto hnutí začíná projevovat, se tážeme: “Co v této záležitosti máme dělat?” … Naší povinností je hledat milost a Boží moc. Bůh žije a jsme přesvědčeni, že ještě nenadešel čas, kdy bude naše svoboda zcela omezena. PPZ 77.1

Prorok viděl, “jak se čtyři andělé postavili do čtyř úhlů země a bránili všem čtyřem větrům, aby žádný z nich neval na zemi ani na moře ani na jakékoli stromoví. A hle, jiný anděl vystupoval od východu slunce; v ruce držel pečetidlo živého Boha a mocným hlasem volal na ty čtyři anděly, jimž bylo dáno škodit zemi i moři: ‘Neškoďte zemi, moři ani stromoví, dokud neoznačíme služebníky našeho Boha na jejich čelech!’” Zjevení 7,1-3. To poukazuje na dílo, které máme nyní vykonat. Máme volat k Bohu, aby prostřednictvím svých andělů zadržel čtyři větry, dokud nebudou vysláni misionáři do všech částí světa, aby varovali před přestupováním Božího zákona. (The Review and Herald Extra, 11. prosince 1888) PPZ 77.2

Zastánci nedělních zákonů si neuvědomují, čeho se dopouštějí

Nedělní hnutí si potají razí cestu. Vůdcové maskují skutečné záměry a mnozí z těch, kteří se připojují k tomuto hnutí, nechápou, kam toto hnutí vlastně směřuje… Jednají v naprosté zaslepenosti. Neuvědomují si, že když protestantská vláda odstoupí od zásad, které nás činí svobodným, nezávislým národem, a cestou legislativních procesů zavede zásady propagující papežskou faleš a svody, uvede národ do hrůz římského středověku. (The Review and Herald Extra, 11. prosince 1888) PPZ 77.3

Jsou mnozí, dokonce mezi těmi, kteří podporují hnutí pro nucené svěcení neděle, kteří si neuvědomují, jaké následky bude mít jejich úsilí. Nevidí, že bojují přímo proti náboženské svobodě. Mnozí nikdy nepochopili pravý význam biblické soboty a nevědí, že zdůvodňování zavedení neděle je falešné. PPZ 77.4

Lidé, kteří usilují, aby změnili ústavu a prosadili zákon k vynucování svěcení neděle, si jen částečně uvědomují, k čemu to povede. Stojíme bezprostředně před důležitým rozhodnutím. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 711.753) PPZ 77.5

Nesmíme tiše a nečinně sedět

Naší povinností je činit vše, co je v naší moci, abychom zažehnali nebezpečí… Na lidech modlitby spočívá velká zodpovědnost. Mají vznášet své prosby k Bohu, aby rozehnal mračna zla a dal nám ještě několik let milosti, abychom mohli pracovat pro Mistra. (The Review and Herald Extra, 11. prosince 1888) PPZ 77.6

Ti, kteří zachovávají Boží přikázání, se musejí probudit, aby obdrželi zvláštní pomoc, kterou jim může dát jedině Bůh. Měli by co nejhorlivěji pracovat, aby co možná nejvíce oddálili hrozící neštěstí. (The Review and Herald, 18. prosince 1888) PPZ 78.1

Ať lid zachovávající Boží přikázání nyní nemlčí, jako by se s touto situací smířil. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 975) PPZ 78.2

Neplníme Boží vůli, když sedíme s klidnou myslí a nepodnikáme nic, abychom zajistili svobodu svědomí. K nebi mají být vysílány vážné a naléhavé modlitby, aby tato pohroma byla zadržena a abychom mohli dokončit dílo, které tak dlouho bylo zanedbáváno. Modleme se o to s největší vážností, a potom jděme v souladu s našimi modlitbami pracovat. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 714) PPZ 78.3

Zdá se, že je mnoho těch, kteří se ničím netrápí, jakoby spali. Říkají: “Jestliže proroctví předpovědělo vynucené zachovávání neděle, pak tento zákon bude zcela jistě zaveden.” Když dojdou k takovému závěru, poklidně sedí a očekávají to, k čemu má dojít. Utěšují se myšlenkou, že Bůh je v době soužení ochrání. Bůh nás však neochrání, jestliže nepodnikneme nic, abychom vykonali práci, kterou nás pověřil… PPZ 78.4

Jako věrní strážní musíme vidět přicházející meč a varovat muže i ženy, aby nesetrvávali ve falešné jistotě, že mu uniknou, pokud budou znát pravdu. (The Review and Herald Extra, 24. prosince 1889) PPZ 78.5

Spojené státy vydají nedělní zákon

Až USA tak daleko opustí směrnice své ústavy, že vydají nedělní zákon, protestantismus podá ruku papežství. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 712) PPZ 79.1

Protestanté použijí všechen svůj vliv a sílu a postaví se na stranu papežství. Celostátním aktem prosazujícím svěcení falešné soboty odevzdají své životy a sílu úplatné víře Říma, což oživí její tyranii a útlak svědomí. (Maranatha s. 179) PPZ 79.2

Dříve či později budou nedělní zákony zavedeny. (The Review and Herald, 16. února 1905) PPZ 79.3

Brzy bude vynucen nedělní zákon a lidé na vlivných místech budou podněcováni proti hrstce Božího lidu zachovávajícího přikázání. (Manuscript Releases 4, s. 278) PPZ 79.4

Proroctví 13. kapitole Zjevení říká, že moc znázorněná šelmou se dvěma beránčími rohy přinutí “zemi a její obyvatele”, aby se klaněli papežství, které v proroctví představuje šelma podobná levhartu. … Jak jsme již uvedli, moc představená v proroctví šelmou s beránčími rohy jsou Spojené státy. Proroctví se vyplní, až Spojené státy budou vynucovat zachovávání neděle, kterou Řím pokládá za zvláštní uznání své svrchovanosti. … PPZ 79.5

Politická korupce podkopává lásku k spravedlnosti a úctu k pravdě. I ve svobodné Americe se vláda a zákonodárci podrobí žádosti a vydají zákon, který bude vynucovat svěcení neděle, aby si zachovali přízeň lidu. (The Great Controversy, s. 578,579,592) PPZ 79.6

Odporujte nedělním zákonům písemně i hlasy

Nemůžeme splnit požadavky lidí, kteří používají svůj vliv, aby odstranili náboženskou svobodu a přinutili své bližní k zachovávání neděle jako dne odpočinku. První den týdne si nezasluhuje uctívání. Je to falešná sobota. Boží dítky nemohou spolupracovat s lidmi, kteří vyvyšují tento falešný den a porušují Boží zákon pošlapáváním Božího dne odpočinku. Boží lid nemůže volit takovéto lidi do veřejných funkcí, neboť tím nese zodpovědnost za jejich hříchy. (Fundamentals of Christian Education, s. 475) PPZ 78.6

Doufám, že ve věci nedělního hnutí zazní varovný zvuk trouby zcela jasně. Myslím si, že by bylo nejlépe, kdyby otázka věčnosti Božího zákona byla v našich publikacích stálým tématem… PPZ 78.7

Musíme činit vše, co je v naší moci, a jasně se postavit proti nedělnímu zákonu. (Counsels to Writers and Editors, s. 97,98, 1906) PPZ 78.8

Důvody stoupenců nedělního zákona

Satan vysvětluje probíhající události po svém a vede lidi k názoru, že neštěstí a pohromy, které postihují zemi, jsou následkem znevažování neděle. Ve snaze zmírnit Boží hněv budou vlivní lidé usilovat o zavedení zákonů vynucujících zachovávání neděle. (Manuscript Releases 10, s. 239) PPZ 79.7

Právě tito lidé však tvrdí, že rychle se šířící zkaženost je do značné míry způsobena znesvěcováním takzvané "křesťanské soboty" a že vynucené zachovávání neděle by zlepšilo mravní stav společnosti. Toto tvrzení slyšíme zvláště v Americe, kde nejvýrazněji zaznělo učení o pravé sobotě. (The Great Controversy, s. 587) PPZ 79.8

Protestantismus a katolicismus budou spolupracovat

Protestantismus podá přátelskou ruku římské moci. Tehdy budou schváleny zákony proti pravé sobotě, památníku stvořitelského díla, a tehdy také Bůh na zemi vykoná své "mocné dílo". (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 910) PPZ 79.9

Nevíme, jakým způsobem by se mohla římská církev očistit od výtky modloslužebnictví… A to je náboženství, které protestanté začínají stále více obdivovat a se kterým se nakonec spojí. K tomuto spojení nedojde v důsledku změn v lůně katolicismu, protože Řím se nikdy nezmění. Katolická církev tvrdí, že je neomylná. Bude to protestantismus, který se změní. Přijetí idejí liberalismu jej přivede do takového stavu, že bude připraven podat ruku katolicismu. (The Review and Herald, 1. června 1886) PPZ 80.1

Protestantský svět se sjednotí s člověkem hříchu. Církev a svět se spojí k nečisté jednotě. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 975) PPZ 80.2

Katolicismus ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém světě budou postupovat společně proti lidem, kteří dodržují všechna Boží přikázání. (The Great Controversy, s. 616) PPZ 80.3

Nedělní zákony oslavují Řím

Až se přední církve Spojených států sjednotí v těch bodech věrouky, které stejně zachovávají, a ovlivní stát, aby prosadil jejich nařízení a podpořil jejich ustanovení, protestantská Amerika tím vytvoří obraz římské církevní vlády, jehož nevyhnutelným výsledkem bude zavedení civilních trestů pro lidi, kteří se nepodvolí. … PPZ 80.4

Vynucují-li protestantské církve zachovávání neděle, vynucují tím vlastně uctívání papežství, šelmy. … PPZ 80.5

Tím, že vynucují náboženskou povinnost státní mocí, zřizují církve šelmě sochu (obraz). Proto bude vynucené zachovávání neděle ve Spojených státech vynuceným uctíváním šelmy a její sochy. (The Great Controversy, s. 445.448,449) PPZ 80.6

Když protestantismus napřáhne svou ruku přes propast, aby se uchopil ruky římské moci, když nad propastí vztáhne svou ruku, aby se chopil dlaně spiritismu, když vlivem tohoto trojího spojení naše země zavrhne všechny zásady své ústavy opírající se o protestantismus a republikanismus a učiní opatření k hlásání papežských lží a bludů, tehdy si můžeme být jisti, že nastal čas pro neobyčejné satanovo působení a že konec je blízko. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 451) PPZ 80.7

Řím získá ztracenou nadvládu

Čím více se blížíme k poslední krizi, tím je důležitější, aby Boží instituce pracovaly jednotně. Svět je naplněn zmatky, válkou a rozpory. Avšak pod vedením jedné moci — papežství — se lid spojí, aby se postavil na odpor Bohu a jeho svědkům. Toto spojení bude upevněno tím velkým odpadlíkem. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 182) PPZ 80.8

Zákony vynucující zachovávání neděle jako dne odpočinku způsobí všeobecné odpadnutí od zásad republikanismu, o něž se vlády opíraly. Vládci přijmou papežské náboženství a Boží právo bude prohlášeno za neplatné. (Manuscript Releases 7, s. 192) PPZ 81.1

Doby velké intelektuální temnoty byly dobami triumfu papežství. Ukáže se však, že stejně velký triumf papežství získá i v dobách intelektuálního osvícení. (The Spirit of Prophecy, sv. 4, s. 390) PPZ 81.2

Protestanté ve Spojených státech kráčejí nyní ve stopách katolíků tím, že se snaží získat pro církevní instituce a zvyky podporu státu. Navíc tím otevírají katolicismu cestu, aby mohl v protestantské Americe získat moc, kterou v Evropě ztratil. (The Great Controversy, s. 573) PPZ 81.3

Národní nedělní zákon je znakem celostátního odpadnutí

Aby si zajistili popularitu a přízeň, vyhoví zákonodárci žádosti o nedělní zákon… Vydáním dekretu, který uráží Boží zákon tím, že sjedná platnost papežského nařízení, se americký národ zcela odvrátí od spravedlnosti… PPZ 81.4

Jako byl pro učedníky vpád římského vojska znamením nadcházející zkázy Jeruzaléma, toto odpadnutí bude pro nás znamením toho, že Boží trpělivost dosáhla vrcholu. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 451) PPZ 81.5

Naše stanovisko, že nebudeme uctívat první den týdne jako den odpočinku, musí být pevné. Tento den není požehnaný a posvěcený Hospodinem a uctíváním neděle bychom se sami postavili na satanovu stranu… PPZ 81.6

Když Boží zákon bude zavržen a odpadnutí se stane hříchem celého národa, Pán bude jednat ve prospěch svého lidu. (Selected Messages, sv. 3, s. 388) PPZ 81.7

Lidé ve Spojených státech byli obdařeni zvláštním požehnáním. Jakmile však omezí náboženskou svobodu, zřeknou se zásad protestantismu a vrátí se k papežství, bude míra jejich viny naplněna a v nebeských knihách bude zapsáno: "Národní odpadnutí". (The Review and Herald, 2. května 1893) PPZ 81.8

Zkáza jednoho národa

Když zákonodárné shromáždění našeho národa zavede nedělní zákony, které omezují svědomí lidí ve věci náboženské svobody a které vyvinou nátlak na ty, kteří zachovávají sedmý den týdne, sobotu, bude Boží zákon v našem kraji prohlášen za neplatný a za národním odpadnutím bude následovat národní zkáza. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 977) PPZ 81.9

Bude to doba národního odpadnutí, kdy se vládnoucí státníci postaví podle satanovy taktiky na stranu člověka hříchu. Míra viny bude naplněna. Národní odpadnutí se stane signálem pro národní zkázu. (Selected Messages, sv. 2, s. 373) PPZ 82.1

Zásady římského katolicismu budou chráněny státem. Národní zkáza bude následovat rychle po tomto národním odpadnutí. (The Review and Herald, 15. června 1897) PPZ 82.2

Jakmile se protestantské církve spojí se světskou mocí, aby podpořily falešné náboženství, kterému jejich předkové i za cenu nelítostného pronásledování odporovali, papežský den odpočinku bude vynucován spojenou církevní a státní vládou. Tehdy dojde k národnímu odpadnutí, které může být ukončeno jedině národní zkázou. (Evangelism, s. 235) PPZ 82.3

Když stát použije svou moc, aby vynutil církevní ustanovení, protestantská Amerika vytvoří obraz papežství. Důsledkem toho bude národní odpadnutí, které způsobí národní zkázu. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 976) PPZ 82.4

Všeobecné nedělní zákony

Dějiny se budou opakovat. Bude vyvýšeno falešné náboženství. První den týdne, obyčejný všední den, který nemá žádnou svatost, bude vyvýšen jako babylonská socha. Všichni lidé, národy a jazyky budou nuceni, aby se klaněli falešné sobotě… Výnos vyžadující svěcení tohoto dne bude přijat na celém světě. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 976) PPZ 82.5

Když se Amerika, země náboženské svobody, spojí s papežstvím, aby znásilňovala svědomí a nutila lidi k zachovávání falešné soboty, lidé všech národů země se dají svést k následování jejího příkladu. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 17) PPZ 82.6

Sobota se stane nejdůležitější otázkou v posledním velkém sporu, kterého se bude účastnit celý svět. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 352) PPZ 82.7

Ostatní národy budou následovat příkladu Spojených států. Ačkoliv Spojené státy budou prvními, bude náš lid ve všech krajinách světa postižen stejnou krizí. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 395) PPZ 82.8

Náhrada pravdy bludem bude posledním dějstvím dramatu. Když se toto stane všeobecnou skutečností, zjeví se Bůh. Když lidské zákony budou vyvýšeny nad zákon Boží, když pozemské mocnosti se budou snažit přinutit lidi k zachovávání prvního dne týdne, vězte, že nastal čas, kdy Bůh začne jednat. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 980) PPZ 82.9

Náhrada Božího zákona lidskými zákony, vyvýšení neděle pouhou lidskou autoritou místo biblické soboty je posledním aktem tohoto dramatu. Když se tato skutečnost rozšíří po celém světě, zjeví se samotný Bůh. Povstane ve svém majestátu, aby mocně zatřásl zemí. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 141) PPZ 83.1

Celý svět podpoří nedělní zákony

Bezbožní… budou prohlašovat, že mají pravdu, že u nich se dějí zázraky a znamení, že s nimi hovoří nebeští andělé, že na jejich straně je veliká moc a že toto je časné tisíciletí, které již tak dlouho očekávají. Celý svět je obrácen a souhlasí s nedělním zákonem. (Selected Messages, sv. 3, s. 427,428) PPZ 83.2

Celý svět bude souhlasit s nepřátelským postojem vůči adventistům sedmého dne, protože se nechtějí poddat papežskému bludu a nechtějí uctívat neděli, jejíž svěcení je výmyslem této antikristovské moci. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 37) PPZ 83.3

Ti, kteří pošlapávají Boží zákon zaváděním lidských nařízení, budou nutit všechny k jejich akceptování. Lidé se budou radit a plánovat svá jednání. Řeknou, že celý svět zachovává neděli, proč by se tedy tato nevelká skupina měla protivit závaznému zákonu této země? (Manuscript 163, 1897) PPZ 83.4

Jádro sporu v křesťanském světě

Tak zvaný křesťanský svět má být divadlem velkých a rozhodujících dějů. Vlády budou po vzoru papežského úřadu vynucovat zákony omezující svobodu svědomí. Babylon opojí všechny národy vínem svého smilství. Všechny národy se toho zúčastní. O této době píše Jan ve Zjevení. (Zjevení 18,3—7; 17,13—14) “Budou zajedno ve svých úmyslech.” Bude vytvořena světová jednota, jeden velký spolek, spiknutí satanských sil. Ti “svou sílu a moc dají šelmě”. Tímto způsobem se projeví stejná despotická moc proti náboženské svobodě, proti svobodě uctívat Boha podle příkazů svědomí, jak to očividně prokázalo papežství, když v minulosti pronásledovalo ty, kteří se odvážili odmítnout přizpůsobit se náboženským obřadům a slavnostem Říma. (Selected Messages, sv. 3, s. 392) PPZ 83.5

Celý křesťanský svět se zúčastní velkého konfliktu mezi vírou a nevěrou. (The Review and Herald, 7. února 1893) PPZ 83.6

V závěru zápasu mezi dobrem a zlem se celé křesťanstvo rozdělí na dvě skupiny — jednu budou tvořit lidé, kteří zachovávají Boží přikázání a víru v Ježíše, a druhou ti, kdo uctívají šelmu, její sochu (obraz) a přijímají její cejch. (The Great Controversy, s. 450) PPZ 83.7

Protože se sobota stane předmětem sporu v celém křesťanstvu a protože se církve spojí se světskými úřady, aby vynutily uctívání neděle, stane se předmětem všeobecného zatracování malá menšina, která bude vytrvale odmítat podvolit se názoru většiny. (The Great Controversy, s. 615) PPZ 84.1

Protože dekrety vydané různými představiteli křesťanstva proti věřícím, kteří budou zachovávat Boží přikázání, zruší ochranu, kterou jim poskytuje vláda, budou vydáni napospas lidem, kteří je budou chtít zničit. Proto Boží lid uteče z měst a vesnic a společně odejde na nejpustší a nejosamělejší místa. (The Great Controversy, s. 626) PPZ 84.2

Neprovokujte

Členové našich sborů mají charakterové vlastnosti, které je, pokud nebudou opatrní, přivedou k pocitům pohoršení, když jim budou odebrána práva na práci v neděli. Nerozčilujte se kvůli tomu, ale svěřte vše na modlitbě Bohu. Jedině on může bránit moci zákonodárců. Nejednejte unáhleně. Ať se nikdo nechlubí svou náboženskou svobodou a ať ji nepoužívá jako pláštík pro svou škodolibost, nýbrž jako Boží služebníci “ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte”. 1. Petrův 2,17. PPZ 84.3

Tato rada má velikou hodnotu pro všechny, kteří budou podrobeni zkouškám. Není nám dovoleno činit nic, co by vypadalo jako provokace či zloba. (Manuscript Releases 2, s. 193,194) PPZ 84.4

Zdržte se práce v neděli

Jedná-li se o jih24, práce tam musí být vykonávána moudře a opatrně, jak je to jen možné, a to způsobem, jako by ji konal Kristus. Lidé se dovědí, co si myslíte o tématu neděle a soboty, protože vám budou klást otázky. Tehdy jim můžete říci pravdu. Avšak neupozorňujte na sebe tím, že pracujete v neděli. Neztrácejte možnost pro své působení kvůli práci v neděli. PPZ 84.5

Tím, že se zdržíte práce v neděli, nepřijímáte znamení šelmy… V místech, kde je opozice tak silná, že hrozí pronásledováním, chcete-li v neděli pracovat, využijte tento den pro misijní práci. (The Southern Work, s. 69,70.) PPZ 84.6

Pokud by sem přišli a řekli: “Musíte vaši tiskárnu v neděli uzavřít,” neřekla bych vám: “Nezavírejte tiskárnu,” protože vás nenutí k něčemu, co by způsobilo, že byste vůči Bohu neměli čisté svědomí. (Manuscript 163, 1898) PPZ 84.7

Neměli bychom dráždit své sousedy, kteří zachovávají neděli. Měli bychom být neustále pokorní. Našim nepřátelům by se neměla poskytnout žádná příležitost k tomu, aby nás obviňovali, že se cítíme nezávislí a pohrdáme zákony tím, že se schválně snažíme před nimi v tento den pracovat. Naše sestry by neměly v neděli věšet prádlo. (Selected Messages, sv. 3, s. 399) PPZ 85.1

Věnujte neděli duchovním zájmům

Chci se pokusit odpovědět na otázku, jak se zachovat v případě, že by došlo k uplatňování nedělních zákonů. PPZ 85.2

Podle světla, které mi Pán dal v době, kdy jsme očekávali právě podobnou krizi, jaká podle všeho na vás přichází, měli by adventisté sedmého dne projevovat svoji moudrost tím, že se v tento den zdrží své obvyklé práce a věnují se práci misijní. PPZ 85.3

Odpor proti nedělním zákonům posílí náboženské horlivce prosazující tyto zájmy v jejich úsilí. Nedejte jim příležitost, aby vás nazývali přestupníky zákona… Kdo uzná, že je moudřejší zdržet se práce, která někoho pohoršuje, a koná přitom svrchovaně důležité dílo, tím ještě nepřijímá znamení šelmy… PPZ 85.4

Věnujeme-li neděli misijní práci, bereme tím hůl z ruky jakýmkoliv horlivcům, kteří by se radovali, kdyby mohli pokořit adventisty sedmého dne. Až uvidí, že se v neděli věnujeme návštěvám lidí, kterým vysvětlujeme Písmo, poznají, že je zbytečné chtít překážet našemu dílu vydáváním nedělních zákonů. PPZ 85.5

Nedělní čas lze využívat k práci v rozličných odvětvích díla, čímž může pro Pána být mnoho vykonáno. V tento den se mohou pořádat shromáždění v přírodě a na venkově. Můžeme také konat misijní práci v rodinách dům od domu. Ti, kdo píší, mohou tento den použít k psaní svých článků. Tam, kde je to možné, by se měly v neděli konat pobožnosti. Tato shromáždění by měla být obzvláště zajímavá. Zpívejte povzbudivé písně a s mocí a jistotou mluvte o Spasitelově lásce. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 232.233) PPZ 85.6

Jděte se svými žáky do sousedních shromáždění nebo konejte lékařskou misijní práci. Najdete lidi doma a budete mít jedinečnou příležitost předkládat jim pravdu. Když takto strávíte neděli, bude to Pánu vždy příjemné. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 238, 1909) PPZ 85.7

Pravda září ještě více díky opozici

Horlivost těch, kteří poslouchají Pána, vzroste, jakmile se církev a stát spojí proti Božímu zákonu. Všechny výhrady vznesené proti Božím přikázáním způsobí, že pravda bude rychle postupovat a umožní jejím obráncům představit lidem její cenu. V pravdě se nachází krása a síla, která se nejvíce projeví právě při pronásledování a odporu. (Manuscript Releases 13, s. 71,72, 1896) PPZ 85.8

V době, kdy se bude prosazovat nucené svěcení neděle, máme příležitost představit světu pravou sobotu místo falešné. Pán ve své předvídavosti kráčí daleko před námi. Dovolil, aby se otázka neděle dostala do popředí, a aby tak sobota čtvrtého přikázání mohla být představena zákonodárným shromážděním. Tak bude pozornost představitelů národa obrácena na pravou sobotu. (Manuscript Releases 2, s. 197) PPZ 86.1

Musíme raději poslouchat Boha než lidi

Vyznavači pravdy jsou nyní vyzváni k tomu, aby se rozhodli mezi znevážením jasného požadavku Božího slova, nebo ztrátou své svobody. Odejdeme-li od Božího slova a přijmeme-li lidské obyčeje a tradice, budeme PPZ 86.2

moci nadále žít mezi lidmi, nakupovat, prodávat a mít svá práva. Pokud však zůstaneme věrni Bohu, musíme se zříci svých práv mezi lidmi, protože nepřátelé Božího zákona se sjednotili, aby vydávali zákony ve věcech víry a ovládli svědomí lidí… PPZ 86.3

Boží lid uznává lidské vlády jako Bohem ustanovené a slovem i příkladem uznává poslušnost vůči nim jako svatou povinnost tak dlouho, dokud vlády nepřekročí vyznačené hranice. Jestliže však jejich požadavky jsou proti Božím požadavkům, pak musíme poslouchat raději Boha než lidi. Boží slovo musí být uznáno za nejvyšší autoritu, která stojí nad lidskými zákony. “Tak praví Pán” nemůže být odloženo stranou kvůli “tak praví církev” nebo “tak chce stát”. Ježíšova koruna má být vyvýšena nad diadémy zemských vládců. (The Missionary Magazine, 1. listopadu 1893) PPZ 86.4

Satan nabízí lidem království tohoto světa, jestliže uznají jeho autoritu. Mnozí to činí, a obětují tím věčný život. Lépe je zemřít než hřešit. Raději mít nedostatek než podvádět. Raději hladovět než lhát. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 495)

10. Kapitola — Krátký čas soužení

Doba soužení před koncem doby milosti

Na straně 33 Early Writings je napsáno: "…Na počátku doby soužení jsme byli naplněni Duchem svatým tak, že jsme vyšli a ještě plněji zvěstovali sobotu." PPZ 87.1

Toto vidění bylo dáno roku 1847, kdy bylo jen málo adventistů zachovávajících sobotu a kdy si sotva někteří z nich uvědomovali, že zachovávání soboty bude tak důležité, že se stane rozdělujícím prvkem mezi Božím lidem a nevěřícími. Nyní se toto proroctví stále zřetelněji naplňuje. "Počátek doby soužení", který je zde uveden, se nevztahuje na dobu, kdy bude vylito sedm posledních ran, nýbrž na krátkou dobu předtím, kdy Kristus ještě bude ve svatyni. Tehdy, když se dílo zachraňování lidí bude chýlit ke konci, přijde na svět soužení a národy se rozhněvají. Budou však zadrženy, aby nebránily dílu třetího anděla. (Early Writings, s. 85,86) PPZ 87.2

Konec náboženské svobody ve Spojených státech

Pod vlivem satana bude Boží zákon prohlášen za neplatný. V Americe, která se chlubí náboženskou svobodou, bude tato svoboda pošlapána. Bude zde probíhat spor o sobotu, který pohne celým světem. (Evangelism, s. 236, 1875) PPZ 87.3

Na Boží lid přijde velká krize. Již zanedlouho se náš národ pokusí vynucovat na všech zachovávání neděle jako svatého dne. Neustoupí ani před znásilňováním svědomí lidí, aby je přinutil k zachovávání dne, který bude všeobecně uznáván za den odpočinku. (The Review and Herald Extra, 11. prosince 1888) PPZ 87.4

Adventisté sedmého dne budou bojovat o sobotu. Vlády ve Spojených státech a jiných zemích povstanou ve své pýše a moci a zavedou zákony omezující náboženskou svobodu. (Manuscript 78, 1897) PPZ 87.5

Protestanté ze Spojených států jako první napřáhnou ruku přes propast, aby uchopili ruku spiritismu, a podají ruku přes propast, aby si jí potřásli s Římem. Pod vlivem toho trojnásobného spojenectví půjdou Spojené státy ve stopách Říma a pošlapou svobodu svědomí. (The Great Controversy, s. 588) PPZ 87.6

Církev a stát proti Božímu lidu

Ti, kteří odmítnou vzdát se biblické soboty ve prospěch falešného dne odpočinku, poznají pronásledování nejen od papežské moci, ale i od protestantismu — obrazu šelmy. (Selected Messages, sv. 2, s. 380) PPZ 88.1

Náboženské skupiny, které zavrhnou Boží varovné poselství, budou svedeny a spojí se se světskou mocí, aby pronásledovaly svaté. Protestantské církve se spojí s papežskou mocí při pronásledování Božího lidu zachovávajícího Boží přikázání… PPZ 88.2

Moc podobná beránkovi se spojí s drakem, aby bojovala proti těm, kteří zachovávají Boží přikázání a mají svědectví Ježíše Krista. (Manuscript Releases 14, s. 162) PPZ 88.3

Církve budou žádat o pomoc stát, aby jim pomohl. V tom úsilí se katolíci spojí s protestanty. (The Great Controversy, s. 607) PPZ 88.4

Před soudy

Ti, kteří žijí v posledních dnech dějin této země, poznají, co znamená pronásledování pro pravdu. Na soudech bude panovat nespravedlnost. Soudci nebudou chtít naslouchat obhajobě těch, kteří zůstanou věrni Božím přikázáním, protože vědí, že důkazy pro čtvrté přikázání se nedají vyvrátit. Budou říkat: “Máme zákon a podle tohoto zákona musíte zemřít.” Boží zákon pro ně nic neznamená. “Lidské právo” je pro ně vším. Ti, kteří respektují toto lidské právo, budou ctěni, avšak ti, kteří neustoupí před modloslužebným dnem odpočinku, se nesetkají s porozuměním. (The Signs of the Times, 26. května 1898) PPZ 88.5

Když budeme postaveni před soudy, budeme nuceni smířit se se ztrátou svých práv, nebo se zprotivit Bohu. Neobhajujeme však svá práva, nýbrž Boží právo na naši službu. (Manuscript Releases 5, s. 69) PPZ 88.6

Adventisty bude pohrdáno

Stejný duch násilí, který se v minulých dobách projevil proti věrným všech věků, se stále pokouší zbavit svět těch, kteří se bojí Boha a zachovávají jeho přikázání… Bohatství, inteligence a vzdělání se spojí, aby Boží lid zahrnuli pohrdáním. Pronásledující představitelé vlád a církevní činitelé budou společně spřádat plány proti Božímu lidu. Slovem i písmem, výhružkami a posměchem se budou pokoušet zničit jejich víru. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 450) PPZ 88.7

Nastane čas, kdy pro obranu biblické pravdy budeme prohlášeni za zrádce. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 394) PPZ 88.8

Ti, kdo budou zachovávat biblickou sobotu, budou označeni za nepřátele zákona a pořádku, kteří boří mravní zábrany společnosti, působí anarchii a zkázu a přivolávají na svět Boží tresty. Jejich svědomité dodržování Božích zásad bude označováno za umíněnost a pohrdání státní mocí. Budou obviňováni z nepřátelství proti vládě. (The Great Controversy, s. 592, 1911) PPZ 89.1

Všem, kdo v této zlé době budou chtít statečně sloužit Bohu podle hlasu svědomí, bude třeba odvahy, pevnosti a známosti Boha a jeho Slova, neboť ti, kdo zůstanou Bohu věrni, budou pronásledováni, jejich pohnutky budou napadány, jejich snahy překrucovány a jejich jména pranýřována. (The Acts of the Apostles, s. 431,432) PPZ 89.2

Všechny druhy pronásledování

Pronásledování protestantů Římem, kterým bylo náboženství Ježíše Krista téměř zničeno, bude zopakováno s ještě větší silou, až se protestantismus spojí s papežstvím. (Selected Messages, sv. 3, s. 387) PPZ 89.3

Satan má tisíce maskovaných zbraní, které použije proti věrnému Božímu lidu zachovávajícímu Boží přikázání, aby jej přinutil ke znásilnění svědomí. (Letter 30a, 1892) PPZ 89.4

Nic z toho, co se bude odehrávat, nás nemusí překvapit. Nedivme se, že bude přibývat hrůzy. Ti, kdo svýma neposvěcenýma nohama pošlapávají Boží zákon, mají téhož ducha jako lidé, kteří zneuctili a vydali na smrt Ježíše. Bez nejmenších výčitek svědomí budou konat skutky svého otce satana. (Selected Messages, sv. 3, s. 416) PPZ 89.5

Ať ti, kteří touží po osvěžení mysli a poučení v pravdě, studují dějiny prvotní církve těsně po letnicích. Studujte pečlivě ve Skutcích apoštolů životní příběhy Pavla a jiných věřících, protože Boží lid v naší době bude prožívat podobné zkušenosti. (The Paulson Collection of Ellen G. White Letters, s. 118) PPZ 89.6

Všechny ochranné zákony země budou odňaty

Nashromážděná bohatství budou brzy bezcenná. Když bude vydán výnos, že nikdo nemůže nakupovat ani prodávat, nebude-li mít znamení šelmy, mnoho majetku nebude k ničemu. Bůh nás proto vyzývá, abychom nyní učinili pro varování světa vše, co je v našich silách. (The Review and Herald, 21. března 1878) PPZ 89.7

Přichází čas, kdy nebudeme moci nic prodat za jakoukoli cenu. Brzy vyjde zákon, který nikomu nedovolí kupovat ani prodávat kromě těch, kteří mají znamení šelmy. Před nedávnem jsme si to v Kalifornii mohli uvědomit, to však byl jen náznak vanutí čtyř větrů. Čtyři andělé je dosud drží. Ještě nejsme připraveni. Ještě musí být vykonáno velké dílo, a teprve pak dostanou andělé pokyn pustit větry, aby zavály na zemi. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 152) PPZ 89.8

V posledním velkém střetu se satanem bude věrný Boží lid připraven i o základní životní potřeby. Nebude moci kupovat ani prodávat, protože odmítne přestupovat Boží zákon a poslouchat světské mocnosti. (Touha věků, s. 73) PPZ 90.1

Satan říká: "…Z obavy, že by přišli o obživu, připojí se k světu a budou přestupovat Boží zákon. Svět bude zcela pod mou nadvládou." (Prophets and Kings, s. 183,184) PPZ 90.2

Někteří budou pro víru uvězněni

Někteří budou uvězněni, protože odmítnou zneuctít sobotu. (The Paulson Collection of Ellen G. White Letters, s. 118) PPZ 90.3

Protože zastánci pravdy odmítnou uctívat neděli jako sobotu, budou mnozí z nich uvězněni, jiní vypovězeni ze země, další budou trpět jako otroci. Dnes nám něco takového připadá nemožné. Až bude však lidem odňat Boží Duch, který je chrání, a až budou ponecháni pod mocí satana, který Boží přikázání nenávidí, budou se dít neobvyklé věci. Lidské srdce umí být velice kruté, když se z něj vytratí Boží láska a úcta. (The Great Controversy, s. 608) PPZ 90.4

Máme-li trpět pro Krista, pak musíme být připraveni jít i do vězení. Musíme mu důvěřovat tak, jako malé děti důvěřují svým rodičům. Nyní je čas, abychom získali důvěru v Boha. (Our High Calling, s. 357) PPZ 90.5

Mnozí půjdou na smrt

Nejlepší pro nás je být v těsném spojení s Bohem. Bude-li chtít, abychom byli mučedníky pro pravdu, právě to může být způsob, jak přivést mnohé jiné lidi k pravdě. (Selected Messages, sv. 3, s. 420) PPZ 90.6

Mnozí budou uvězněni. Další uprchnou z velkých i malých měst, aby nepřišli o život. Jiní budou mučedníky pro Krista, protože budou hájit pravdu. (Selected Messages, sv. 3, s. 397) PPZ 90.7

Hájíme-li Boží zákon, máme před sebou neustálý boj a jsme v nebezpečí, že budeme uvězněni, zbaveni majetku, a dokonce i života. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 712) PPZ 90.8

Od lidí se bude vyžadovat, aby poslouchali lidská nařízení a porušovali božský zákon. Ti, kdo jsou Bohu věrni, budou ohrožováni, zrazováni, pronásledováni. Budou “zrazováni také od vlastních rodičů, bratří, příbuzných a přátel” (Lukáš 21,16) a vydáváni na smrt. (Prophets and Kings, s. 588) PPZ 90.9

Nebudeme mít odvahu a sílu mučedníků, dokud se neocitneme v podobné situaci jako oni… Až nastane doba pronásledování, bude věřícím dána milost, která je uschopní k pravému hrdinství. (Our High Calling, s. 125) PPZ 91.1

Bůh dal učedníkům odvahu a statečnost mučedníků až ve chvíli, kdy ji opravdu potřebovali. (Touha věků, s. 224) PPZ 91.2

Jak vytrvat v době pronásledování

Musíme pochopit, že se máme držet pouze ruky Ježíše Krista. Přátelé se projeví jako ti, kteří nás zradí. Příbuzní, kteří budou nepřítelem svedeni, si budou myslet, že slouží Bohu, když stojí proti nám a snaží se ze všech sil přivést nás do těžkostí, abychom se zřekli své víry. V době největší temnoty a nebezpečí se však můžeme odevzdat do bezpečí Kristovy náruče. (Maranatha s. 197) PPZ 91.3

Jediný způsob, jak lidé budou schopni v blížícím se boji stát pevně, je zakořenění a utvrzení v Kristu. Musí přijmout pravdu, která je v Kristu Ježíši. Jedině takto představená pravda může naplnit touhu duše. Zvěstování Ježíše ukřižovaného, Krista, který je naší spravedlností, ukojí duševní hlad. Jestliže budeme pozornost lidí soustřeďovat na tuto velkou pravdu, víra, naděje a odvaha naplní jejich srdce. (General Conference Daily Bulletin, 28. ledna 1893) PPZ 91.4

Mnozí budou kvůli své víře zbaveni domova a dědictví. Pokud však odevzdají svá srdce Kristu, přijmou poselství jeho milosti a spolehnou se na něj jako na svého Zástupce a Prostředníka — Božího Syna, budou přesto naplněni radostí. (The Signs of the Times, 2. června 1898) PPZ 91.5

Pronásledování rozptýlí Boží lid

Podle toho, jak narůstá na mnoha místech nepřátelství vůči těm, kteří zachovávají sobotu, může být pro Boží lid prospěšné přestěhovat se na místo, kde odpor není tak silný. PPZ 91.6

Bůh od svého lidu nevyžaduje, aby zůstal tam, kde v důsledku jednání bezbožných lidí je vliv jeho věrných oslaben a jejich život je v nebezpečí. Je-li ohrožen život a svoboda, je nejen naší předností, nýbrž i povinností, odejít na místa, kde jsou lidé toužící po Božím slově a kde jsou vhodnější podmínky pro jeho zvěstování. (Manuscript 26, 1904) PPZ 91.7

Doba, kdy bude Boží lid kvůli pronásledování rozptýlen na mnohá místa, se rychle blíží. Ti, kteří mají všestranné vzdělání, si budou umět poradit v každých podmínkách. (Manuscript Releases 5, s. 280) PPZ 91.8

Pronásledování povede Boží lid k jednotě

Když na nás skutečně přijde bouře pronásledování, pravé ovce uslyší hlas svého Pastýře. Na záchranu druhých bude vynaloženo úsilí plné sebezapření a mnozí, kteří zabloudili od stáda, se k němu opět vrátí. Boží lid se semkne a ukáže nepříteli sjednocenou řadu. Tváří v tvář společnému nebezpečí ustane boj o prvenství a hádky o tom, kdo je větší, zcela ustanou. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 401) PPZ 92.1

Krize způsobí, že Boží působení bude viditelnější

Čas od času Pán ukazoval, jakým způsobem pracuje. Pečuje o dění na zemi. Když nadejde krize, objeví se a působí proti satanovým plánům. Pán často dovolí, aby se národy, rodiny i jednotlivci ocitli v krizi, aby mohl zcela jasně projevit své působení. Tím dokazuje, že v Izraeli je Bůh, který pozvedá a ochraňuje svůj lid. PPZ 92.2

Když bude zavržení Hospodinova zákona již téměř celosvětové a Boží lid bude bezbožnými utiskován, Pán bude jednat. Horlivé modlitby Božích dítek budou vyslyšeny, neboť on touží po tom, aby k němu jeho lid volal celým srdcem a spoléhal na něj jako na svého Vykupitele. (The Review and Herald, 15. června 1897) PPZ 92.3

Utiskovatelům bude po nějakou dobu dovoleno, aby vítězili nad těmi, kteří znají svatá Boží přikázání… Bůh až do konce satanovi dovoluje, aby ukazoval svou povahu lháře, žalobce a vraha. Tak bude konečné vítězství jeho lidu zřetelnější, slavnější, plnější a dokonalejší. (Selected Messages, sv. 3, s. 414) PPZ 92.4

Soužení Boží lid očistí

Brzy má přijít soužení na celý svět. O to je nyní důležitější pro každého jednotlivce lépe poznat Boha. Nemůžeme ztrácet čas… PPZ 92.5

Boží láska k jeho církvi je nekonečná. Boží péče o jeho dědictví nikdy nekončí. Nedopustí, aby na jeho církev přišlo jiné soužení než to, které je nutné k pročištění pro věčnou spásu. Očistí svou církev, tak jako očistil chrám na počátku a na konci pozemské služby. Všechna pokušení a zkoušky, které na církev dopustí, slouží k tomu, aby s ním hledala těsnější společenství a získala větší sílu ke zvěstování vítězství kříže ve všech končinách světa. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 228) PPZ 92.6

Současná utrpení, pokušení, protivenství a nejrůznější zkoušky jsou prostředky, které Bůh použil k našemu tříbení, k posvěcení a k přípravě pro život v nebeském společenství. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 115) PPZ 92.7

11. Kapitola — Satanovy podvody v poslední době

Pod pláštíkem křesťanství

Světové dějiny se blíží ke svému závěru a satan pracuje jako nikdy předtím. Snaží se jednat jako vůdce křesťanského světa. S obdivuhodnou horlivostí koná lživé zázraky. Satan je představen jako řvoucí lev obcházející kolem a hledající někoho, koho by pohltil. Chtěl by do svého spiknutí vtáhnout celý svět. Svou zlomyslnost schovává pod pláštíkem křesťanství. Přitom si přisvojuje vlastnosti křesťana a sám se bude vydávat za Krista. (Manuscript Releases 8, s. 346) PPZ 93.1

Boží slovo říká, že poslouží-li to záměru nepřítele, použije svou velkou moc pod maskou křesťanství k tomu, aby svedl "i vyvolené, kdyby to bylo možné". Matouš 24,24; (Manuscript 125, 1901) PPZ 93.2

A protože duchové budou ujišťovat, že věří v Bibli, a budou projevovat úctu k církevním institucím, budou lidé jejich působení přijímat jako projev Boží moci. (The Great Controversy, s. 588) PPZ 93.3

Největší baštou zla v našem světě není život hanebného bezbožníka či opovrhovaného přestupníka, častěji je to život s dobrou pověstí, úctyhodný a ušlechtilý, který však živí hřích a přestoupení… Genialita, talent, sympatický vzhled, dokonce i velkolepé a přátelské činy se mohou stát satanovou léčkou, kterou chce svést lidi do záhuby. (Education, s. 150) PPZ 93.4

Dokonce i v církvi adventistů

Více se musíme bát toho, co přichází zevnitř, než toho, co působí zvenčí. Vliv, který oslabuje a způsobuje neúspěch, bude pocházet mnohem více ze samotné církve než ze světa. Nevěřící mají právo očekávat, že lidé, kteří vyznávají, že zachovávají Boží přikázání a mají Ježíšovu víru, učiní mnohem víc ve věci, kterou reprezentují, a že jejich život bude dobrým příkladem všem ostatním. Často však právě tito zdánliví vyznavači jsou překážkou v postupu. Oddávají se nevěře, projevují své pochybnosti a mají rádi temnotu. Tímto konáním podporují zlé anděly a otevírají cesty, kterými může satan dosáhnout svého cíle. (Selected Messages sv. 1, s. 122) PPZ 93.5

Lživí duchové odporují Písmu

Viděla jsem, že svatí musí hluboce porozumět přítomné pravdě a musí ji umět doložit Písmem. Musí rozumět biblickému učení o stavu mrtvých, neboť se jim budou zjevovat satanští duchové a budou je přesvědčovat, že jsou jejich milovanými přáteli a příbuznými. Budou vysvětlovat, že sobota byla změněna, a budou zvěstovat učení, která nejsou biblická. (Early Writings, s. 87) PPZ 94.1

Tito lživí duchové představují také apoštoly a vkládají jim do úst výroky, které naprosto protiřečí tomu, co apoštolové napsali pod vlivem Ducha svatého, když žili na zemi. Popírají Boží původ Bible. (The Great Controversy, s. 557) PPZ 94.2

Satan dostane lidi na svou stranu pomocí dvou podvodů — lži o nesmrtelnosti duše a lži o posvátnosti neděle. První podvod připravuje půdu pro spiritismus, druhý vytváří náklonnost k Římu. (The Great Controversy, s. 588) PPZ 94.3

Objeví se osoby, které se budou vydávat za Krista a budou vyžadovat tituly a pocty, které patří Vykupiteli světa. Budou konat zázraky uzdravování a budou tvrdit, že mají zjevení z nebe, která budou odporovat výrokům Písma. … PPZ 94.4

Boží lid však nebude sveden. Učení tohoto falešného Krista nebude souhlasit s Písmem. Bude žehnat ctitelům šelmy a jejího obrazu, tedy lidem, o nichž Bible říká, že na ně bude vylit Boží hněv. (The Great Controversy, s. 624,625) PPZ 94.5

Nepravé probuzení

Viděla jsem, že Bůh má své upřímné následovníky i mezi adventisty podle jména, a také v padlých církvích. Před vylitím posledních ran budou tito lidé vyvedeni a s radostí přijmou pravdu. Satan to ví a ještě před zazněním hlasitého volání třetího anděla vyvolá v náboženských společenstvích falešné probuzení s tím, že ti, kteří odmítli pravdu, si budou myslet, že Bůh je s nimi. (Early Writings, s. 261) PPZ 94.6

Dříve než na zem dopadnou konečné Boží soudy, dojde mezi Božím lidem k takovému oživení původní zbožnosti, jaké se neprojevilo od dob apoštolů. … Nepřítel spasení by rád toto dílo zmařil. Dříve než přijde doba pro toto hnutí, pokusí se je napodobit. V církvích, které dostane pod svou klamnou moc, vzbudí dojem, že na ně Bůh seslal své požehnání a projeví se něco, co budou považovat za velké náboženské probuzení. … PPZ 94.7

Je to citové vzrušení, směs pravdy a klamu dobře připravená k tomu, aby zmátla lidi. Nikdo se však nemusí nechat oklamat. Ve světle Božího slova není obtížné rozpoznat podstatu těchto hnutí. Můžeme si být jisti, že tam — kde lidé neberou vážně svědectví Bible a odmítají prosté pravdy, které prověřují lidská srdce a vyžadují sebezapření i odmítnutí světa — Bůh své požehnání neuděluje. (The Great Controversy, s. 464) PPZ 94.8

Svedeni hudbou

Takové příhody jako v Indianě25 se budou na konci doby milosti opakovat. Budou se předvádět nevhodné věci, které budou doprovázeny křikem, primitivní hudbou a tancem. I mysl rozumných bytostí bude tak zmatená, že nebudou schopny prosadit správné rozhodnutí… PPZ 95.1

Lavina zvuků šokuje mysl a znehodnocuje to, co by ve správné podobě mohlo být požehnáním. Moc satanových pomocníků smíchaná s hlukem a vřavou podobnou zvukům karnevalu je nazývána působením Ducha svatého. Tyto věci, které se vyskytovaly již v minulosti, se budou objevovat i v budoucnu. Satan činí z hudby léčku a je v tom velmi úspěšný. Selected Messages, sv. 2, s. 36.38) PPZ 95.2

Nedávejme prostor podivným experimentům, které způsobují, že se stáváme neschopnými přijímat pravé působení Ducha svatého. Boží dílo se projevuje pokojem a důstojností. (Selected Messages, sv. 2, s. 42) PPZ 95.3

Falešné mluvení jazyky

Fanatismus, falešné extáze a mluvení jazyky, či hlučné pobožnosti jsou pokládány za dary milosti od Boha. Mnozí se tím nechali svést. Ovoce těchto projevů se však neprokázalo jako dobré. “Po jejich ovoci je poznáte.” Fanatismus a vyvolávání pozornosti se staly zvláštním znamením víry. Někteří nejsou spokojeni s pobožností, pokud během ní neprožijí něco povznášejícího a euforického. Zaměřují se na citová vzrušení. Ale vliv takových shromáždění není blahodárný. Když smyslové opojení pomine, jsou nespokojenější než před bohoslužbou, protože jejich štěstí nepocházelo ze správného zdroje. PPZ 95.4

Nejpřínosnější bohoslužby pro duchovní růst jsou ty, které se vyznačují vážností a důkladným zkoumáním srdce. Každý usiluje o poznání sebe sama a v upřímné pokoře se snaží poznávat Ježíše. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 412) PPZ 95.5

Padlí andělé se zjevují jako lidské bytosti

Satan využije každou příležitost, aby odváděl věrné lidi od Boha. Spolu s padlými anděly se objevuje na zemi v lidské podobě, aby sváděli jiné lidi. Ale i Boží andělé se zjevují v lidské podobě, aby satanovy úmysly překazili. (Manuscript Releases 8, s. 399, 1903) PPZ 96.1

Padlí andělé v lidské podobě budou rozmlouvat s těmi, kteří znají pravdu, a budou jim nesprávně vykládat výroky Božích poslů. … Zapomněli snad adventisté sedmého dne na výstrahu z 6. kapitoly listu Efezským? Bojujeme proti mocnostem tmy. Pokud nebudeme následovat svého Vůdce, satan nad námi zvítězí. (Selected Messages, sv. 3, s. 411) PPZ 96.2

Padlí andělé se budou vydávat za věřící a budou působit v našich řadách, aby probudili ducha nevěry. Nenechte se tím zmalomyslnět, ale obraťte se celým srdcem k Bohu, který vám pomůže v boji proti satanovým spolupracovníkům. Když se tito vyslanci zla budou účastnit našich setkání, tak ne proto, aby získali užitek z požehnání, ale aby působili proti vlivu Božího Ducha. (Mind, Character, and Personality, sv. 2, s. 504,505.) PPZ 96.3

Zjevování se mrtvých

Padlým andělům nedělá problém vzít na sebe podobu mrtvých věřících nebo i nevěřících, a tak se ukázat lidem. Takové projevy budou stále častější a tím nebezpečnější, čím více se budeme blížit závěru dějin. (Evangelism, s. 604) PPZ 96.4

Jeden z nejúspěšnějších a nejvíce fascinujících satanových svodů je získání důvěry těch, kteří uložili své příbuzné do hrobu. Padlí andělé se budou zjevovat v podobě zesnulých lidí. Budou hovořit o událostech, které se udály za jejich života a budou jednat stejně jako dotyční, když ještě žili. Tímto způsobem dosáhnou toho, že lidé uvěří, že jejich mrtví přátelé se stali anděly, kteří se nad nimi vznášejí a hovoří s nimi. Tito zlí andělé, kteří se vydávají za zemřelé přátele, jsou uctíváni s modloslužebnou úctou a u mnohých má jejich slovo větší váhu než Boží slovo. (The Signs of the Times, 26. srpen 1889.) PPZ 96.5

Satan má moc předvést lidem podobu jejich zesnulých přátel. Podvod je dokonalý — jejich vzhled, slova, hlas —, všechno napodobuje s podivuhodnou přesností. … Mnoho lidí se setká s ďábelskými duchy, kteří se jim zjeví v podobě jejich zesnulých příbuzných nebo přátel a budou hlásat naprosté bludy. Tito návštěvníci se budou dovolávat našich citů a konat zázraky, aby svá tvrzení doložili. (The Great Controversy, s. 552,560) PPZ 96.6

Satan napodobuje Krista

Nepřítel se připravuje svést svět svou zázračně působící silou. Naposledy se totiž ukáže v podobě anděla světla, napodobí samotného Ježíše Krista. (Selected Messages, sv. 2, s. 96) PPZ 97.1

Když se lidé již nyní dají tak lehce svést, jak mají zůstat pevní, když se satan zjeví v Kristově podobě a bude dělat zázraky? Kdo se nenechá svést jeho překrouceninami pravdy, když bude tvrdit, že je Kristem (i když Kristovou osobou bude jen domýšlivý satan), a zdánlivě bude konat Kristovo dílo? (Selected Messages, sv. 2, s. 394) PPZ 97.2

Satan převezme pole působnosti a bude představovat Krista. Všechno, co jen bude možné, bude nesprávně vykládat, převracet a zneužívat. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 411) PPZ 97.3

Síly zla působí, aby připravily poslední velkou scénu tohoto boje — satan přichází jako Kristus a snaží se nečestnostmi oklamat ty, kteří se sdružují v tajných společenstvích. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 28) PPZ 97.4

Satan se podobá Kristu ve všech podrobnostech

Existuje však hranice, za kterou satan jít nemůže. Zde si pomáhá podvodem a falšuje dílo, na které ve skutečnosti jeho moc nestačí. V posledních dnech se bude projevovat takovým způsobem, že lidé budou věřit, že Kristus přišel podruhé na svět. Zjeví se skutečně jako anděl světla. Avšak i když vezme na sebe podobu Krista a bude mu podobný ve všech podrobnostech, bude moci svést jen ty, kteří vědomě odporují pravdě jako faraon. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 698) PPZ 97.5

Vrcholným činem velkého podvodného dramatu bude satanovo napodobení Ježíše Krista. Církev dlouho tvrdí, že očekává příchod Spasitele jako splnění svých nadějí. Boží nepřítel zdánlivě napodobí Kristův příchod. V různých částech světa se satan lidem ukáže jako vznešená bytost oslňující krásy, podobající se Božímu Synu, jak ho popisuje Jan ve Zjevení. (Zj 1,13—15) Slávu, která ho bude obklopovat, nepřekoná nic, co dosud spatřilo lidské oko. Zazní vítězoslavné volání: “Kristus přichází! Kristus přichází!” PPZ 97.6

Lidé budou padat před ním v úctě na zem, on pozvedne ruce a bude jim žehnat, jako Kristus žehnal svým učedníkům, když žil na zemi. Jeho hlas bude měkký a podmanivý, a přitom melodický. Laskavým hlasem zopakuje některé z pravd, které kdysi vyslovil Spasitel, bude uzdravovat lidské nemoci, a pak bude lidem tvrdit, že změnil sobotu na neděli, a bude všem přikazovat, aby světili den, kterému on požehnal. (The Great Controversy, s. 624) PPZ 97.7

Satan předstírá, že vyslýchá modlitby svatých

Satan vidí, že svou věc prohraje. Nepodařilo se mu podmanit si celý svět. Proto podnikne poslední zoufalý pokus zvítězit nad věřícími podvodem. Pokusí se o napodobení Krista. Proto si obléká královské roucho, jak to ve svém vidění přesně popsal apoštol Jan. Má moc to učinit. Svým následovníkům, podvedenému křesťanskému světu, který nemá lásku k pravdě, ale k nepravosti (k přestupování Božího zákona), se zjeví jako Kristus přicházející podruhé na tento svět. PPZ 98.1

Prohlašuje se za Krista. Skutečně má nádhernou majestátní a důstojnou postavu. Má jemný hlas, jeho slova jsou příjemná, je obklopen slávou, jakou lidské oči dosud nikdy nespatřily. Podvedení satanovi stoupenci budou vítězoslavně volat: “Kristus přišel podruhé! Kristus přišel! Pozvedl své ruce přesně tak, jak to dělal Kristus, když žil na zemi a žehnal nám.” … PPZ 98.2

Věřící na to hledí s údivem. Dají se také oni svést? Budou uctívat satana? Jsou však obklopeni Božími anděly. Náhle je slyšet pevný a příjemný hlas: “Pohlédněte vzhůru!” PPZ 98.3

Ti, kteří se modlili, se modlili za jediné — konečnou a věčnou záchranu svých duší. Neustále na to mysleli — věčný život je zaslíben těm, kteří vytrvají do konce. Jejich touha byla opravdová a vřelá. Soud a věčnost byl na dohled. Jejich oči byly ve víře upřeny na zářící trůn, před nímž by měli stát vykoupení, odění do bílých rouch. To jim bránilo, aby se podvolovali hříchu. … PPZ 98.4

Ještě chvíli a satan použije svůj poslední podvod. Slyší neustálé modlitby ke Kristu, aby přišel věřící zachránit. Jeho posledním podvodem je napodobení Krista a přesvědčování lidí, že jejich modlitby byly vyslyšeny. (Manuscript 16, 1884) PPZ 98.5

Čím se skutečnost liší od podvodu

Navíc, Bůh satanu nedovolí, aby přesně napodobil způsob Kristova příchodu. (The Great Controversy, s. 625) PPZ 98.6

Satan… přijde jako Ježíš Kristus a bude činit velké zázraky. Lidé se mu budou klanět a budou ho uctívat jako Spasitele. I my dostaneme příkaz uctívat tuto bytost, kterou bude celý svět velebit jako Krista. Co máme tedy učinit? Je třeba vyprávět lidem, že Kristus nás před tímto nepřítelem varoval. Je to největší nepřítel lidstva, a přesto se vydává za Boha. Když se Kristus, který přijde s mocí a slávou doprovázen miliony andělů, zjeví, poznáme také jeho hlas. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, s. 1106) PPZ 98.7

Satan se snaží využít vše ve svůj prospěch… V postavě anděla světla vystoupí na zemi jako zázračný činitel dobra. Překrásnou řečí bude projevovat ušlechtilé city, bude sdělovat svá doporučení a konat dobré skutky. Tím se bude podobat Kristu. Přece jen se však v jedné věci bude od něj zřetelně odlišovat. Satan bude lidi odvracet od Božího zákona. Bude však tak dobře předstírat spravedlnost, že kdyby to bylo možné, svedl by i vyvolené. Představitelé národů se budou sklánět před jeho falešným učením. (Fundamentals of Christian Education, s. 471,472) PPZ 99.1

Budou se dít zázraky

Před našimi zraky budou uzdravováni nemocní a budou se dít zázraky. Jsme připraveni na zkoušky, které nás očekávají, když se satanovy lživé zázraky budou dít ve stále větší míře? (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 302) PPZ 99.2

Lidé pod vlivem zlých duchů budou konat zázraky. Způsobí, aby lidé onemocněli, uhranou je, aby je pak mohli léčit. Pak budou navádět další lidi, aby vyprávěli o tom, že nemocní byli zázračně uzdraveni. Satan tuto taktiku používá neustále. (Selected Messages, sv. 2, s. 53) PPZ 99.3

Brzy se začnou dít zázraky, které bude mít na svědomí satan. Boží slovo jednoznačně říká, že také satan bude činit divy. Přivede na lidi nemoc, aby ji později podle vlastních potřeb odňal. Tito lidé budou považováni za uzdravené. Zázračné uzdravování bude zkouškou pro adventisty sedmého dne. (Selected Messages, sv. 2, s. 53, 1904) PPZ 99.4

Satan může konat zázraky, které vypadají jako pravé. Když měl být Izrael vysvobozen z egyptského otroctví, satan se pokoušel překazit Boží úmysl opakováním Božích zázraků. (Selected Messages, sv. 2, s. 52) PPZ 99.5

Oheň z nebe

Nesmíme věřit tvrzením lidí. Mohou, jak říká Kristus, činit zázraky a uzdravovat nemocné. Je to snad divné, když za nimi stojí velký podvodník, který činí divy a který způsobí, že před zraky lidí sestoupí z nebe oheň? (Selected Messages, sv. 2, s. 49) PPZ 99.6

Ďábel svede celý svět svými lživými zázraky, a dokonce způsobí, že před zraky lidí bude padat z nebe oheň. Bude konat zázraky a jeho divotvorná moc způsobí, že ho celý svět bude následovat. (Selected Messages, sv. 2, s. 51) PPZ 99.7

Satan přijde, aby tam, kde je to možné, dokonce svedl i vyvolené. Bude se vydávat za Krista a vystoupí jako velký misionář — lékař. Před zraky lidí nechá padat oheň z nebe jen proto, aby dokázal, že je Bůh. (Medical Ministry, s. 87,88) PPZ 99.8

V Božím slově je napsáno, že nepřítel bude působit prostřednictvím těch lidí, kteří odešli od své víry. Ti budou konat falešné zázraky a také nechají před zraky lidí padat oheň z nebe. Selected Messages, sv. 2, s. 54) PPZ 100.1

“Činí veliká znamení, dokonce i oheň z nebe nechá před zraky lidí sestoupit na zem. Bylo jí dáno dělat znamení … a svádět jimi obyvatele země.” Zjevení 13,13-14. Proroctví nepředpovídá jen podvody. Lidé budou podvedeni zázraky, které satanovi pomocníci mohou konat, a ne je jen předstírat. (The Great Controversy, s. 553) PPZ 100.2

Satan bude uctíván jako Bůh

V té době se antikrist zjeví jako pravý Kristus, a pak bude Boží zákon na světě prohlášen za neplatný. Vzpoura proti Božímu zákonu dosáhne vrcholu. Skutečným vůdcem této vzpoury je satan proměněný na anděla světla. Lidé budou svedeni a budou jej uctívat jako boha. Tehdy zasáhne Všemohoucí a vyřkne svůj rozsudek nad odpadlými církvemi, které se spojily v uctívání satana. “…proto v jediném dni dopadnou na ni pohromy: smrt i žal a hlad, a bude zničena ohněm. Neboť mocný je Hospodin, Bůh, který ji odsoudil.” Zjevení 18,8. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 62) PPZ 100.3

Během blížícího se druhého příchodu našeho Pána Ježíše Krista bude růst působení satanovy moci. Satan se nezjeví jen jako člověk, nýbrž také jako Ježíš Kristus a svět, který odmítl pravdu, ho bude vítat jako Pána pánů a Krále králů. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, s. 1105,1106) PPZ 100.4

Zázraky nejsou důkazem

Obraťte se k Bohu a žádejte o duchovní poznání, abyste si mohli být jisti, co je pravda. Jen tak, když pak budou činěny zázraky a nepřítel se objeví jako anděl světla, budete moci vidět rozdíl mezi pravým Božím dílem a napodobeninou konanou mocí temna. (Selected Messages, sv. 3, s. 389) PPZ 100.5

Kristus pracoval tak, že hlásal Boží slovo a trpícím přinášel úlevu zázračným uzdravováním. Byla jsem poučena, že nyní nemůžeme pracovat tímto způsobem26, protože i satan bude svou moc projevovat zázraky. Boží služebníci dnes nemohou při práci konat divy, protože existují mnohá falešná uzdravení, která jsou považována za projev Boží moci. (Selected Messages, sv. 2, s. 54) PPZ 100.6

Zázraky nebudou dávat věřícím žádnou jistotu, neboť satan skutečně napodobí každý div. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 16) PPZ 101.1

Zázraky nemohou nahradit Bibli

Někteří, kteří uzdravují, užívají tuto moc jako omluvu pro znevažování Božího zákona a pokračují v neposlušnosti. I když mají neomezenou moc, neznamená to, že tato moc pochází od Boha. Naopak, tato zázračná moc pochází od velkého podvodníka — satana. (Selected Messages, sv. 2, s. 50,51.) PPZ 101.2

Boží slovo nikdy nesmí být nahrazeno znameními a zázraky. Pravdu je nutno studovat tak, jako když hledáme skrytý poklad. Zázraky nebudou dány, aby nahradily Boží slovo. Držte se pevně toho, co Bůh zjevil ve svém Slově. To povede moudré lidi ke spasení. (Selected Messages, sv. 2, s. 48) PPZ 101.3

Brzy se před námi rozprostře poslední velký klam. Antikrist rozvine před našimi zraky úžasné zázraky. Klam se bude pravdě tak podobat, že jej bude možné rozeznat jen pomocí Písma. Písmem musíme prověřovat každé tvrzení a každý zázrak. (The Great Controversy, s. 593) PPZ 101.4

Klam se rozšiřuje

V této době je zapotřebí mužů a žen horlivě pracujících pro záchranu lidí. Satan jako mocný vládce ovládne prostor a v krátkém čase, který mu ještě zbývá, použije všechny myslitelné prostředky k tomu, aby zavřel dveře světlu, které chce lidem Bůh udělit. Celý svět žene do svých řad a ti, kteří jsou věrni Božím požadavkům, se mu staví na odpor. Proto satan vynakládá všechno úsilí, aby je zničil. (Selected Messages, sv. 3, s. 389) PPZ 101.5

Prostřednictvím vychytralých satanových podvodů se budou zjevovat postavy mrtvých a mnozí se spojí s tím, kdo miluje a rozšiřuje lež. Varuji Boží lid, že někteří z nás se odvrátí od víry a uposlechnou svůdné duchy a satanovo učení. Tito lidé pak budou vystupovat proti pravdě. PPZ 101.6

Budou se dít zázraky. Duchovní, právníci a lékaři, kteří dovolili, aby podvod ovládl jejich myšlení, se sami stanou svůdci a sjednotí se s podvedenými. Ovládne je duchovní opilost. (The Upward Look, s. 317) PPZ 101.7

12. Kapitola — Tříbení

Členství v církvi není zárukou spasení

Toto je vážné sdělení církvi — ani jeden ze dvaceti těch, jejichž jména jsou zapsána ve sborové knize, není připraven ukončit svou pozemskou pouť. Bez Boha a bez naděje by na světě byl jako každý jiný hříšník. (Christian Service, s. 41) PPZ 102.1

Ti, kteří měli příležitost slyšet a přijmout pravdu, stali se členy Církve adventistů sedmého dne a nazývali se těmi, kteří zachovávají Boží přikázání, ale neprojevili větší aktivitu a posvěcení pro Boha než členové jiných církví, pocítí sedm posledních ran stejně jako členové církví, které odporují Božímu zákonu. (Manuscript Releases 19, s. 176) PPZ 102.2

Plevy a pšenice budou odděleny

V církvi dojde k rozdělení. Vzniknou dvě skupiny. Plevy a pšenice však spolu porostou až do žně. (Selected Messages, sv. 2, s. 114) PPZ 102.3

Bude to jako při pohybu síta. Plevy musejí být včas odděleny od pšenice. Protože je rozmnožena nepravost, ustydne láska mnohých. Právě v této době budou opravdoví věřící nejsilnější. (Letter 46, 1887) PPZ 102.4

Dějiny vzpoury Dátana a Abírama se opakují a budou se znovu a znovu opakovat až do konce. Kdo bude stát na Boží straně? Kdo se nechá podvést a sám se stane svůdcem? (Letter 15, 1892) PPZ 102.5

Kristus přijde brzy. V každém sboru nastane proces očišťování a tříbení, protože mezi námi jsou hříšníci, kteří nemilují pravdu, ani neuctívají Boha. (The Review and Herald, 19. března 1895) PPZ 102.6

Žijeme v době tříbení. Vše, co může být protříbeno, bude protříbeno. Bůh neomluví nikoho, kdo sice pravdu zná, ale jeho slova a činy dosvědčují, že neposlouchá jeho přikázání. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 332) PPZ 102.7

Pronásledování očišťuje církev

Úspěch rozmnožuje počet vyznavačů. Protivenství je z církve opět vypuzuje. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 89) PPZ 102.8

Není daleko doba, kdy bude zkoušen každý člověk. Bude nám vnucováno znamení šelmy. Ti, kdo se postupně podřizovali světským příkazům a přizpůsobovali se světským zvykům, se raději podvolí vládcům, než aby se stali předmětem posměchu a urážek s hrozbou vězení či smrti. Boj se odehrává mezi Božími přikázáními a lidskými nařízeními. V této době se v církvi oddělí zlato od strusky. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 81) PPZ 103.1

V době, kdy jsme nebyli pronásledováni, přišlo do našich řad mnoho lidí, kteří působí dobrým dojmem a jejichž křesťanství je nepopiratelné. Až však dojde k pronásledování, tito lidé se od nás oddělí. (Evangelism, s. 360) PPZ 103.2

Když Boží zákon bude zbaven platnosti, přijdou na církev těžké zkoušky a větší podíl věřících, než si dnes umíme představit, se přikloní ke svodům duchovních bytostí a k satanovým naukám. (Selected Messages, sv. 2, s. 368) PPZ 103.3

Formální křesťané zapřou svoji víru

Dílo, které církev nevykonala v době klidu a blahobytu, bude muset vykonat za těžkých podmínek. Bude to doba, která zbavuje odvahy. Varovné poselství, které bylo utlumeno přizpůsobováním se světu, musí být nyní dále rozšiřováno navzdory velkému odporu nepřítele víry. V této době se konzervativní27 a formální křesťané, jejichž vlivem byl postup díla neustále brzděn, zřeknou své víry. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 463) PPZ 103.4

Když satan vidí, jak Bůh žehná svému lidu, nasadí všechny své svody a do řad Božího lidu zaseje semena fanatismu nebo formalismu. (Selected Messages 2, 19) PPZ 103.5

Ti, kteří měli přednost a příležitost poznat pravdu, ale pracovali proti Božímu dílu, budou od Boha odděleni. Pán nepřijímá polovičatou službu. (Manuscript 64, 1898) PPZ 103.6

S přibývajícími zkouškami se v našich řadách projeví jak rozdělení, tak i jednota. Někteří z těch, kdo jsou nyní připraveni jít do boje vyzbrojeni duchovními zbraněmi, se v době skutečného nebezpečí ukážou jako ti, kteří nejsou v pravdě pevně zakotveni, a podlehnou pokušení. Ti, kteří obdrželi velké poznání a zvláštní možnosti, ale nevyužili je, se od nás pod tou či onou záminkou oddělí. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 400) PPZ 103.7

Jasné svědectví vede k tříbení

Ptala jsme se na význam tříbení. Bylo mi ukázáno, že je vyvoláno působením věrného svědka v Laodicejské církvi. Toto působení bude ovlivňovat srdce těch, kteří jej přijmou, a povede k vyzvednutí zásad a k rozšiřování čisté pravdy. Někteří však toto jasné svědectví nesnesou. Postaví se proti němu, a to bude příčinou tříbení mezi Božím lidem. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 181) PPZ 104.1

Mezi námi jsou takoví, kteří budou vyznávat své hříchy, jak to udělal Akán — pozdě pro své spasení… Nejsou v souladu s pravdou. Zlehčují jednoznačné svědectví, které zasahuje lidská srdce, a byli by rádi, kdyby byl umlčen každý, kdo je napomíná. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 272) PPZ 104.2

Pán žádá, aby bylo opakováno jasné svědectví z minulých let. Volá po obnově duchovního života. Duchovní síly jeho lidu jsou již dlouho ochablé, ale nastane probuzení ze zdánlivé smrti. Prostřednictvím modliteb a vyznání svých hříchů připravíme cestu našemu Pánu. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 297) PPZ 104.3

Nespravedlivá kritika vede ke ztrátě duší

Dokonce i v naší době jsou a nadále budou celé rodiny, které se radovaly z pravdy, ale které svou víru ztratily v důsledku rozšiřování pomluv a lží o těch, které milovaly a od kterých obdržely cenné rady. Tito lidé otevřeli svá srdce k setbě koukolu, takže pšenice je zcela vytlačena a vzácná pravda pro ně pozbývá svou sílu. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 411) PPZ 104.4

Falešná učení

Takzvaná věda a náboženství budou stát vůči sobě v opozici, protože omezený lidský rozum nemůže pochopit Boží moc a velikost. Přišla mi na mysl tato slova Bible: “I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu.” Skutky 20,30. Zcela jistě to bude ke spatření mezi Božím lidem. (Evangelism, s. 593, 1890) PPZ 104.5

Když nastane tříbení vlivem příchodu nových učení, budou povrchní čtenáři, kteří nejsou v ničem zakotveni, jako pohyblivé písky. Zaujmou pozice, které budou odpovídat jejich hořkým pocitům. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 112) PPZ 104.6

Protože neobdrželi lásku k pravdě, nechají se ovlivnit svody nepřítele. Budou uctívat duchy a satanovo učení a odvrátí se od pravdy. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 401) PPZ 104.7

Nepřítel bude zavádět falešná učení — třeba to, že svatyně neexistuje. Je to jeden z bodů, kvůli kterému nastane odpadnutí od víry. (Evangelism, s. 224) PPZ 104.8

Odmítnutí svědectví vede k odpadnutí

Jedno je jisté: Adventisté sedmého dne, kteří se postaví na satanovu stranu, se nejprve obrátí proti varování a napomínání Božího Ducha, které je obsaženo ve Svědectví. (Selected Messages, sv. 3, s. 84) PPZ 105.1

Jeden z posledních satanových podvodů bude zacílen na zmaření vlivu svědectví Božího Ducha. “Není-li žádného vidění, lid pustne.” Přísloví 29,l8. Satan bude důmyslně pracovat různými způsoby a prostředky, aby otřásl důvěrou ostatků Božího lidu v pravé svědectví. (Selected Messages sv. 1, 48) PPZ 105.2

Nepřítel mistrně zaměřil své úsilí, aby zničil důvěru Božího lidu ve Svědectví… Vše probíhá podle satanových plánů. Ti, kdo napomáhají tomu, aby lidé nedbali na varování a výstrahy obsažené ve svědectví Božího Ducha, uvidí, že se v jejich životě vyskytnou omyly všeho druhu. (Selected Messages, sv. 3, s. 83) PPZ 105.3

Satanův plán začíná oslabením důvěry věřících ve Svědectví. Pak přicházejí pochybnosti o nejdůležitějších bodech víry, o pilířích naší zvěsti. Poté následuje ztráta důvěry k Písmu svatému, což vede přímo do záhuby. Ti, kteří začnou pochybovat o Svědectvích, kterým věřili, je také zavrhnou. Satan ví, že svedení lidé se zde nezastaví. Zdvojnásobí proto své úsilí, až je přivede k otevřené vzpouře, která je nevyléčitelná a končí zatracením. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 211) PPZ 105.4

Omyly mezi vedoucími

Mnohá hvězda, kterou obdivujeme pro její skvělost, zhasne. (Prophets and Kings, s. 188) PPZ 105.5

Lidé, které Bůh velmi poctil, budou v závěru světových dějin následovat příkladu starého Izraele. … Opustí důležité zásady, které Kristus při svém vyučování položil. Budou sledovat lidské cíle, přičemž zneužijí Písmo svaté pro ospravedlnění svého špatného způsobu jednání. Jsou oslepeni satanovým zničujícím vlivem, který je bude utvrzovat v jejich nesprávném názoru. Pravda, která je mohla zachránit před špatnými činy, zmizí z jejich života jako voda z děravé nádoby. (Manuscript Releases 13, s. 379.381) PPZ 105.6

U mnohých se prokáže, že nebyli jedno s Kristem a že nezemřeli světu, aby s ním mohli žít. Nezřídka odpadnou od víry ti, co zaujímají odpovědná místa. (The Review and Herald, 11. září 1888) PPZ 105.7

Neposvěcení kazatelé budou odstraněni

Stojí před námi vážná otázka (dodržování nedělního zákona), která vyloučí ty, jež Bůh nepovolal. Tím bude mít čisté, věrné a posvěcené služebníky, kteří budou připraveni přijmout pozdní déšť. (Selected Messages, sv. 3, s. 385) PPZ 106.1

Mnozí, kteří budou stát za našimi kazatelnami, budou mít v rukou pochodeň falešného proroctví zapálenou ničicím satanovým ohněm. … Někteří od nás odejdou, protože nebudou moci dále nést truhlu smlouvy. Ti ale nebudou moci klást pravdě žádné překážky, neboť ta půjde nezadržitelně kupředu až k vítěznému konci. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 409.411) PPZ 106.2

Jak předpověděla Bible a podle svědectví, které dal Bůh své služebnici, oddělí se od víry dokonce kazatelé a lékaři. (Manuscript Releases 7, s. 192) PPZ 106.3

Zanikne církev?

Boží tříbení oddělí mnohé jako suché listí. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 89) PPZ 106.4

Plevy budou jako mračno odváty větrem i z těch míst, kde nyní vidíme jen půdu s bohatou pšenicí. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 81) PPZ 106.5

Brzy budou věřící zkoušeni tvrdými spory. Velká část těch, kteří se nyní zdají být jako pravé stádo, se ukáže jako struska. … Když většina pohrdne vírou v Ježíše Krista a jeho zákon bude pošlapán, tehdy by naše horlivost měla být největší a naše odvaha a statečnost naprosto neochvějná. Bránit pravdu a spravedlnost v době, kdy nás většina opouští, nevzdát dobrý boj, i když je jen málo obránců — to bude naše zkouška. V takové době musíme navzdory chladu rozdávat druhým teplo a proti nepřátelství je nutné postavit odvahu a věrnost. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 136) PPZ 106.6

Může se zdát, že Kristova církev je blízko pádu, ale to se nestane. Během oddělování hříšníků jako plev od pšenice přečká církev všechny zkoušky této doby. Je to strašné, ale nezbytné. (Selected Messages, sv. 2, s. 380) PPZ 106.7

Až se bude blížit bouře, mnozí z těch, kdo sice přijali poselství třetího anděla, ale nenechali se posvětit poslušností pravdy, se vzdají svého názoru a přidají se k odpůrcům. (The Great Controversy, s. 608) PPZ 106.8

Věrnost Bohu bude zjevná

Pán má věrné pracovníky. V době zkoušek se ukáže, kteří to jsou. Jsou to vzácní lidé, nyní skrytí, kteří nesklonili svá kolena před Bálem. Ještě neobdrželi takové poznání, jaké bylo uděleno nám. Avšak může se stát, že pod drsným a nepůvabným zevnějškem bude zjeven čistý lesk pravého křesťanského charakteru. Během dne nevidíme hvězdy na nebi. Jsou sice na svých místech, ale lidské oko je nemůže postřehnout. Teprve v noci vidíme jejich světlo. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 80,81) PPZ 106.9

Vždy, když dochází k pronásledování, se věřící rozhodují pro nebo proti Kristu. Ten, kdo bude soucítit s nespravedlivě odsouzenými a nebude proti nim podnikat nic zlého, prokáže svůj vztah ke Kristu. (The Signs of Times, 20. února 1901) PPZ 107.1

Jen co se projeví nepřátelství, zavládne fanatismus a nesnášenlivost, začne pronásledování, malověrní a pokrytci zakolísají a vzdají se své víry. Praví křesťané však odolají a zůstanou pevní jako skála, jejich víra bude silnější a naděje jasnější než v době pohody. (The Great Controversy, s. 602) PPZ 107.2

Řady budou zaplněny

Někteří byli vytříbeni a ponecháni podél cesty. Bezstarostní a lhostejní lidé, kteří se nepřipojili k těm, jež si tak vysoce cení vítězství a spasení, že po něm touží a bez přestání o něj prosí, nezvítězili a byli ponecháni v temnotě. Jejich místa však ihned zaujali ti, kteří přijali pravdu a vstoupili do řad Božího lidu. (Early Writings, s. 271) PPZ 107.3

Prořídlé řady budou doplněny těmi, které Kristus představil jako ty, kteří přišli pracovat na vinici až v jedenáctou hodinu. Je mnoho takových, o které Boží duch usiluje. Čas Božího soudu je časem Boží milosti pro ty, kteří ještě neměli příležitost poznat pravdu. Bůh se na ně dívá s láskou. Jeho srdce je pohnuto soucitem a jeho ruka je stále ještě vztažena k záchraně, zatímco jsou zavřeny dveře těm, kteří vejít nechtěli. Velké množství lidí uslyší v těchto posledních dnech Boží pravdu poprvé. (Letter 103, 1903) PPZ 107.4

Během doby, kdy byly základní nauky jedna po druhé odkládány, připojovaly se zástupy Božího lidu k nepříteli. Ve stejnou dobu se připojuje skupina po skupině z řad nepřítele k těm, kteří zachovávají Boží přikázání. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 41)

13. Kapitola — Pozdní déšť

Práce Ducha svatého připomíná déšť

“Pán vám dá hojný déšť, raný a pozdní.” Na Středním východě padá raný déšť v době setby. Je nutný k vyklíčení semene. Pod vlivem životodárného deště vyrůstají jemné výhonky. Pozdní déšť padá na konci doby růstu pšenice. Pomáhá pšenici dozrát a připravuje ji ke žni. Bůh použil tyto přírodní jevy k vysvětlení působení Ducha svatého.28 PPZ 108.1

Tak jako nejdříve musí padat rosa a déšť, aby zrno začalo klíčit, rostlo a dozrálo, stejně působí Duch svatý krok za krokem v procesu duchovního růstu. Dozrávání pšenice symbolizuje dokončení práce Boží milosti v člověku. Mocí Ducha svatého se Boží obraz projeví v charakteru člověka. Musíme být zcela proměněni do Kristovy podoby. PPZ 108.2

Pozdní déšť, který způsobuje dozrávání pšenice, představuje milost, prostřednictvím které je církev připravována na Kristův příchod. Dokud nepřijde raný déšť, neexistuje život. Jestliže raný déšť nevykoná své dílo, pak pozdní déšť nemůže způsobit dozrání pšenice. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 506)

A. Historická aplikace na církev jako celek

Jarní déšť o letnicích

Uposlechli Kristova příkazu a čekali v Jeruzalémě na splnění Otcova zaslíbení — vylití Ducha. Nečekali nečinně. Písmo praví, že byli “stále ve svatyni” a “velebili Boha”. Lukáš 24,53. PPZ 108.4

Když učedníci čekali, až se zaslíbení vyplní, pokořili se v opravdové lítosti a vyznali svou nevěru. … Učedníci se s opravdovou vážností modlili, aby jim byla dána schopnost jednat s lidmi a promlouvat k nim v běžném styku taková slova, jež přivedou hříšníky ke Kristu. Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství. (The Acts of the Apostles, s. 35,36) PPZ 108.5

Teprve když byli učedníci zcela jednotní a netoužili už po moci, přišlo vylití Ducha svatého. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 20) PPZ 109.1

Vylití Ducha za dnů apoštolů bylo začátkem raného deště a jeho účinek byl slavný. Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi. (The Acts of the Apostles, s. 54,55) PPZ 109.2

Působení jarního deště o letnicích

A pod vlivem Ducha nastalo pokání a vyznávání hříchů, do něhož se mísilo díkuvzdání za odpuštění hříchů… Tisíce lidí byly obráceny v jediném dni… PPZ 109.3

Duch svatý… jim umožnil, aby plynně mluvili jazyky, jež do té doby neznali… Duch svatý učinil pro ně to, co by sami nedokázali zvládnout za celý život. (The Acts of the Apostles, s. 38-40) PPZ 109.4

Jejich srdce přetékala dobročinností tak velikou, tak hlubokou a obětavou, že je nutila jít až na konec světa, aby tam svědčili o Kristově moci. (The Acts of the Apostles, s. 46) PPZ 109.5

Jaký důsledek mělo vylití Ducha o letnicích? Radostná zvěst o vzkříšeném Spasiteli se dostala do nejzazších končin obydleného světa. … A do církve proudili obrácení ze všech stan. Odpadlíci byli znovu obráceni na víru. … Všichni měli jen jeden zájem, jemuž ustoupilo všechno ostatní. Věřící začali usilovat o to, aby nabyli Kristovy povahy a začali pracovat na rozšíření Kristova království. (The Acts of the Apostles, s. 48) PPZ 109.6

Zaslíbení pozdního deště

Vylití Ducha v apoštolské době bylo “raným deštěm” a jeho výsledky byly velkolepé. Avšak pozdní déšť bude ještě hojnější. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 21) PPZ 109.7

Době před ukončením žní na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církev na příchod Syna člověka. Toto vylití Ducha je zpodobněno padáním pozdního deště. (The Acts of the Apostles, s. 55) PPZ 109.8

Dříve než na zem dopadnou konečné Boží soudy, dojde mezi Božím lidem k takovému oživení původní zbožnosti, jaké se neprojevilo od doby apoštolů. Na Boží lid sestoupí Boží Duch a moc. (The Great Controversy, s. 464, 1911) PPZ 109.9

Jeho působení se bude podobat tomu, co se odehrálo o letnicích. Tak jako Pán seslal “raný déšť” ve vylití Ducha svatého na počátku kázání evangelia, aby drahocenné semeno vzklíčilo, tak dá na závěr “pozdní déšť”, aby úroda uzrála. (The Great Controversy, s. 611) PPZ 109.10

Pozdní déšť způsobí hlasité volání

V této době bude seslán “pozdní déšť” jako osvěžení od Pána, aby se posílilo hlasité volání třetího anděla. Svatí budou připraveni projít bez úhony dobou sedmi posledních ran. (Early Writings, s. 86) PPZ 110.1

Slyšela jsem, jak ti, kteří byli oděni do Boží výzbroje, hlásali pravdu s velikou mocí. Přinášelo to výsledky. … Tázala jsem se, co způsobilo tuto velkou změnu. Anděl odpověděl: “To je pozdní déšť, osvěžení od Pána, hlasité volání třetího anděla.” (Early Writings, s. 271)

B. Aplikace na jednotlivé křesťany

Raný déšť vede k obrácení, pozdní déšť pomáhá budovat křesťanský charakter

V žádném okamžiku naší zkušenosti se nemůžeme obejít bez pomoci toho, který nám umožnil začít nový život. Požehnání přijatá během "raného deště" potřebujeme až do konce. Budeme-li prosit Boha o dar Ducha svatého, staneme se pokornými a uvědomíme si, že vylití pozdního deště závisí na Bohu. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 507.509) PPZ 110.3

Duch svatý chce být přítomen v srdci každého člověka. Je-li zván jako vážený host, pak ti, kteří jej přijmou, budou dokonalými v Kristu. Započaté dílo bude dokončeno. Čisté myšlenky, Boží láska a podobnost Kristu v jednání nahradí nečisté myšlenky, hříšné sklony a odbojné chování. (Counsels on Health 561) PPZ 110.4

V určité míře můžeme mít Božího Ducha, ale prostřednictvím modlitby a víry musíme požadovat stále více. Naše úsilí v tomto směru nesmí nikdy PPZ 110.5

ustat. Když nežijeme očekáváním raného a pozdního deště, neděláme-li žádné pokroky, pak nebudeme spaseni vlastní vinou… Velká shromáždění ve sborech i mimo ně a všechny ostatní příležitosti, kdy konáme práci pro spasení druhých, jsou příležitostí obdržet od Boha raný a pozdní déšť. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 508) PPZ 110.6

Když bude připravena cesta pro Božího Ducha, přijde jeho požehnání. Satan nemůže zadržet proud požehnání, který bude vylit na Boží děti, tak jako nemůže uzavřít nebeské průduchy, aby na zem nepršelo. (Selected Messages, sv. 1, s. 124) PPZ 110.7

Měli bychom se horlivě modlit za vylití Ducha svatého

Musíme stejně horlivě prosit o vylití Ducha svatého, jako učedníci v době letnic. Jestliže jej oni potřebovali tehdy, pak mnohem více jej potřebujeme my dnes. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 158) PPZ 110.8

Seslání Ducha svatého na církev je očekáváno v budoucnosti, ale on je církvi darován již nyní. Usilujte o něj, modlete se za něj a důvěřujte mu. Tento dar potřebujeme a nebesa čekají, aby jej mohla seslat. (Evangelism, s. 701) PPZ 111.1

Míra Ducha svatého, jakou obdržíme, bude úměrná naší touze po něm, víře v něj a tomu, jak použijeme poznání a vědění, které nám bylo dáno. (The Review and Herald, 5. května 1896) PPZ 111.2

Málo žádáme Pána ve svých prosbách o dar Ducha svatého. Bůh si přeje, abychom jej zahrnuli těmito prosbami a abychom je přednášeli daleko důrazněji. (Fundamentals of Christian Education, s. 537) PPZ 111.3

Svá srdce musíme pokořit v opravdovém pokání

Nejvíce potřebujeme, aby se mezi námi probudila pravá pokora. Usilovat o to je naším nejdůležitějším úkolem. Musíme vážně usilovat o přijetí Božích požehnání. Ne proto, že by je nám Bůh nebyl ochoten dát, nýbrž proto, že nejsme připraveni je přijmout. Náš nebeský Otec dá svého Ducha těm, kteří o něj prosí, ochotněji, než rodiče dají něco dobrého svým dětem. Ale to je naše úloha, abychom pokorou, poznáním, lítostí a naléhavou modlitbou dosáhli takových předpokladů, které Bohu umožní, aby nám mohl udělit svá požehnání. Obnovení můžeme dosáhnout jen prostřednictvím modliteb. (Selected Messages, sv. 1, s. 121) PPZ 111.4

Ujišťuji vás, že duchovní obnovení je nutné. Potřebujeme obrácené kazatele. Vyznání hříchů, lítost a obrácení jsou nezbytné. Mnozí, kteří kážou Boží slovo, potřebují do svých srdcí přetvořující Kristovu milost. Nic nesmí tomuto důkladnému dílu stát v cestě, než bude navždy pozdě. (Letter 51, 1886) PPZ 111.5

Probuzení a reformace patří k sobě

Probuzení a reformace musí nastat pod vedením Ducha svatého. Probuzení a reformace jsou dvě různé věci. Probuzení znamená obnovu duchovního života, oživení duševních a duchovních sil, probuzení z duchovní smrti. Reformace znamená reorganizaci, změnu v myšlení, v učení, ve zvycích a v jednání. Reformace nepřinese dobré ovoce spravedlnosti, pokud nebude spojena se znovuoživením skrze Ducha svatého. Probuzení a reformace mají konat konkrétní práci a v tomto díle se vzájemně doplňují. (The Review and Herald, 25. února 1902) PPZ 111.6

Musíme odložit hádky a nejednotu

Když v srdcích spolupracovníků na Božím díle, kteří překonají sobectví, bude žít Kristus, když mezi nimi nebude rivalita a hádky o nadvládu, když budou jednotní a všichni se posvětí tak, že jejich láska k druhým bude viditelná a soucitná, pak budou naplněni milostí Ducha svatého. Bůh plní svá zaslíbení. Jestliže někteří sníží práci jiných jen proto, aby ukázali svou přesilu, nestojí za nimi Bůh. Takovým lidem nemůže Pán žehnat. (Selected Messages, sv. 1, s. 175) PPZ 111.7

Když ve velkém Kristově dni chceme stát se svým Pánem, který je naší ochranou, naším hradem, pak musíme odložit všechnu závist a touhu po moci. Kořeny těchto hříchů musí být zcela vymýceny, aby nemohly znovu ožít. Naše místo je bezmezně na straně našeho Pána. (This Day With God, s. 258) PPZ 112.1

Křesťané musí odložit nejednotu a zcela se odevzdat Bohu. Tím mohou být druzí zachráněni. Prosme s vírou o zaslíbená požehnání a dostaneme je. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 21) PPZ 112.2

Láska k druhým

Být křesťanem znamená prokazovat druhým tu nejhlubší lásku… Kristus si zaslouží, aby mu jeho stvoření darovala tu největší lásku. Přesto od nás očekává, že budeme prokazovat pozornost i spoluobčanům. Každý zachráněný člověk je zachráněný z lásky, která pramení u Boha. Pravé obrácení je odvrácení se od sobectví a přilnutí v posvěcené lásce k Bohu a lidem. (Selected Messages, sv. 1, s. 114,115) PPZ 112.3

Milosrdenství a čistota jsou vlastnosti, kterých si Bůh cení nejvíce. Tyto vlastnosti by měly být rozvinuty u každého křesťana. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 85) PPZ 112.4

Nejpřesvědčivějším důkazem pro dobro evangelia je křesťan, který je milující a hodný milování. (The Ministry of Healing, s. 470) PPZ 112.5

Neomezená oddanost

Bůh přijímá pouze úplnou oddanost. Polovičatí, hříchy zatížení křesťané nemohou nikdy vstoupit do nebe. Nenašli by tam žádné štěstí, protože neznají svaté principy, kterými jsou vedeni členové královské rodiny. Pravý křesťan otevře své srdce nebeským věcem. Žije s Kristem. Jeho vůle se shoduje s Kristovou vůlí. Jeho největším přáním je stále více a více se podobat Kristu. (The Review and Herald, 16. května 1907) PPZ 112.6

Duch svatý zde není proto, abychom jej využívali. On má používat nás. Prostřednictvím Ducha Bůh působí na svůj lid, aby chtěli a činili, co se mu líbí. (Filipským 2,13) Mnozí lidé se mu však nechtějí podřídit. Chtějí být sami svými pány. Proto nedostávají Boží dar. Bůh dává svého Ducha těm, kdo na něho pokorně čekají, nechávají se jím vést a spoléhají na jeho milost. (Touha věků, s. 430) PPZ 112.7

Příprava na pozdní déšť

Viděla jsem, že ti, kteří nezvítězili nad každým hříchem, nad pýchou, sobectvím, láskou ke světu i nad každým špatným slovem a činem, nemohli obdržet občerstvení deštěm. Měli bychom se stále více přibližovat k Bohu a usilovat o takovou přípravu, která nás uschopní obstát ve dni Páně. (Early Writings, s. 71) PPZ 113.1

Je na nás, abychom překonali slabosti našeho charakteru a očistili svou duši od každé poskvrny. Pak na nás bude vylit pozdní déšť stejně, jako byl vylit raný déšť o letnicích na učedníky. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 214) PPZ 113.2

Satan se ničeho tak nebojí, jako možnosti, že Boží lid odstraní všechny překážky a připraví volnou cestu, aby Pán mohl vylít svého Ducha na unavenou církev. …Každému pokušení, každému skrytému či otevřenému špatnému vlivu se budeme moci s úspěchem postavit na odpor. “Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů.” Zacharjáš 4,6; (Selected Messages, sv. 1, s. 124) PPZ 113.3

Přijde pozdní déšť a Boží požehnání naplní každou duši očištěnou od veškeré poskvrny. Naším posláním pro tyto dny je cele se odevzdat Kristu, který nás připraví na Boží přítomnost křtem Duchem svatým. (Selected Messages, sv. 1, s. 191) PPZ 113.4

Aktivně spolupracovat

Když se sbory stanou živými a činnými, Duch svatý bude seslán jako odpověď na upřímné prosby. Pak budou otevřeny nebeské průduchy pramenům pozdního deště. (The Review and Herald, 25. února 1890) PPZ 113.5

Mocné vylití Ducha svatého, které ozáří celou zemi Boží slávou, nepřijde, dokud věřící nepoznají vlastní zkušeností, co znamená spolupracovat s Bohem. Když se úplně a z celého srdce oddáme Boží službě, Pán to uzná a daruje nám ve velké míře svého Ducha. K tomu může dojít teprve tehdy, když většina sborů bude s Bohem spolupracovat. (Christian Service, s. 253) PPZ 113.6

Když církev přestane být lenivá a nedbalá, zjeví se Boží Duch v celé své milosti. Projeví se Boží moc. Církev spatří Boží vedení. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 46) PPZ 113.7

“Držte svou nádobu čistou a správnou stranou vzhůru”

Nemusíme si dělat starosti o pozdní déšť. Je důležité, abychom měli své nádoby čisté a otevřené, připravené pro nebeský déšť. Proto ať znějí naše stálé prosby: “Ať je pozdní déšť vylit do mé nádoby. Ať na mne svítí světlo mocného anděla, který se spojí s třetím andělem. Ať se mohu připojit k tomuto dílu, ať mohu zvěstovat poselství a spolupracovat s Ježíšem Kristem.” Ujišťuji vás, že kdo takto hledá Pána, toho Bůh připraví a daruje mu svou milost. (The Upward Look, s. 283) PPZ 113.8

Odpověď může přijít náhle s velikou mocí nebo se také může dny a týdny opozdit, čímž bude zkoušena naše víra. Ale Bůh ví, kdy a jak má vyslyšet naše modlitby. Naším úkolem je zůstat s ním ve spojení. Bůh je zodpovědný za svoji část díla. Dodržuje své sliby. Důležitou prací pro nás je jednota srdcí a myslí, odvržení veškeré závisti a zloby, pokorné sledování událostí a čekání. Ježíš, náš zástupce a Pán, je připraven udělat pro nás totéž, co učinil pro ty, kteří se modlili a čekali o letnicích. (The Spirit of Prophecy, sv. 3, s. 272) PPZ 114.1

Nevím, kdy bude vylit Duch svatý a kdy sestoupí z nebe mocný anděl, jenž se spojí se třetím andělem, aby dokončili dílo na tomto světě. Mohu vám jen říci: “Naše jediná jistota spočívá v přípravě na nebeské oživení a v připravených hořících lampách.” (Selected Messages, sv. 1, s. 192) PPZ 114.2

Pozdní déšť neobdrží všichni

Bylo mi ukázáno, že pokud věřící nevyvinou žádné úsilí, budou nečinně čekat na oživení, které by mělo odstranit jejich slabosti a napravit jejich chyby, a když se budou na toto spoléhat a budou přesvědčeni, že jsou připraveni na volání třetího anděla, poznají, že jim schází to podstatné. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 619) PPZ 114.3

Čekáme, že se obnoví celá církev? To se nikdy nestane. V církvi jsou neobrácení lidé, kteří nejsou ochotni se připojit k opravdovým modlitbám. Každý musí sám začít pracovat. Musíme se více modlit a méně mluvit. (Selected Messages, sv. 1, s. 122) PPZ 114.4

Až bude vylit Duch svatý, můžeme si být jisti, že ti, kteří neobdrželi raný déšť a neocenili jej, nepoznají ani cenu pozdního deště a nebudou mu rozumět. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 399) PPZ 114.5

Jen ti, kteří žijí v souladu se svým poznáním, obdrží ještě více světla. Jestliže denně neděláme pokroky v projevu křesťanských ctností, nepoznáme nic z působení Ducha svatého v pozdním dešti. Může padat na lidi kolem nás, ale my jej nepoznáme ani neobdržíme. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 507) PPZ 114.6

Ti, kteří nevynaloží patřičné úsilí a pouze čekají, že je Duch svatý donutí k činnosti, zahynou v temnotách. Nesmíte zůstat jen sedět a nemít zájem o Boží dílo. (Christian Service, s. 228)

14. Kapitola — Hlasité volání

Bůh má své následovníky ve všech církvích

Ve všech církvích jsou vzácní lidé, kterých si Bůh cení. Není naším úkolem odsuzovat lidi, kteří se hlásí ke křesťanské víře. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 4, s. 1184.1893) PPZ 115.1

Pán má své následovníky ve všech církvích. Tito lidé nepoznali zvláštní věrouku pro poslední dobu, která by přesvědčila srdce a mysl. Proto si nemůžeme myslet, že odmítli světlo a porušili vztah k Bohu. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 70,71) PPZ 115.2

Mezi katolíky je hodně svědomitých křesťanů, kteří žijí podle poznání, které obdrželi. Bůh se zasadí také i o ně. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 243) PPZ 115.3

Navíc, osmnáctá Kapitola knihy Zjevení vyzývá Boží lid, aby "vyšel z Babylona". To znamená, že velká část Božího lidu je ještě stále v Babylonu. Ve kterých církvích můžeme dnes najít většinu Kristových následovníků? Nepochybně v různých protestantských církvích. (The Great Controversy, s. 383) PPZ 115.4

I když v církvích, které jsou znázorněny Babylonem, vládne duchovní temnota a odcizení od Boha, žije v nich stále ještě většina pravých Kristových následovníků. (The Great Controversy, s. 390) PPZ 115.5

Pád Babylona není ještě úplný

"Padl, padl veliký Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvím…" Zjevení 14,8. Jak se to stane? Přinucením lidí, aby přijali falešný den odpočinku. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 94) PPZ 115.6

Ani potom se však nedalo říci, že "padl Babylon, který opojil všechny národy svým smilstvem". Ještě k tomu nesvedl všechny národy. … PPZ 115.7

Teprve až nastane takový stav a až se křesťanské církve plně spojí se světem, bude pád Babylona úplný. Církve k tomu spějí, ale proroctví z knihy Zjevení 14,8 se naplní teprve v budoucnosti. (The Great Controversy, s. 389.390) PPZ 115.8

Kdy jeho hříchy dosáhnou nebes? (Zjevení 18,2-5) Až bude Boží zákon prostřednictvím lidských nařízení zcela zavržen. (The Signs of the Times, 12. června 1893) PPZ 115.9

Poslední Boží varování

Bůh umístil poselství ze 14. kapitoly knihy Zjevení mezi proroctví, a to bude platit až do ukončení dějin této země. (The Ellen G. White 1888 Materials, s. 804) PPZ 116.1

Osmnáctá Kapitola Zjevení ukazuje dobu, kdy po odmítnutí trojitého varovného poselství ze Zjevení 14,6-12 upadnou církve do stavu, jak jej předpověděl druhý anděl, kdy

Boží lid, který bude ještě stále v Babylonu, bude vyzván, aby se od těchto církví oddělil. Bude to poslední poselství pro tento svět. (The Great Controversy, s. 390) PPZ 116.2

Uvedený text Písma (Zjevení 18,1.2.4) poukazuje na budoucí dobu, kdy bude opakováno ohlášení pádu Babylona, které učinil druhý anděl ze Zjevení 14,8. Ve druhém případě však bude poselství doplněno zmínkou o dalším úpadku náboženských organizací, které tvoří Babylon, k němuž došlo od roku 1844, kdy bylo poselství ohlášeno poprvé. … Tyto výzvy spolu s poselstvím třetího anděla jsou posledním varováním obyvatelům této planety. … PPZ 116.3

Odhalí hříchy Babylona, tragické následky vynuceného zachování církevních tradic, vliv spiritismu, nenápadný, ale rychlý postup papežské moci. Budou burcovat lid vážnými výstrahami. Varování vyslechnou tisíce a desetitisíce lidí, kteří ještě nikdy nic takového neslyšeli. (The Great Controversy, s. 603,604,606) PPZ 116.4

Jádro posledního Božího poselství

Někteří se mě v dopisech ptali, zda poselství o ospravedlnění z víry je obsahem trojandělského poselství. Odpověděla jsem jim: “To je skutečně obsah trojandělského poselství.” (Selected Messages, sv. 1, s. 372) PPZ 116.5

Bůh dal ve své velké milosti vzácné poselství bratrům E. J. Waggonerovi a A. T. Jonesovi. Toto poselství mělo lidem představit vznešeného zachránce a oběť za hřích pro celý svět. Ukazuje ospravedlnění z víry na našem Přímluvci. Vyzývá lid k získání Boží spravedlnosti, jež je zjevena v poslušnosti všech Božích přikázání. PPZ 116.6

Mnozí ztratili Ježíše z očí. Bylo nutné usměrnit jejich zrak na jeho božskou osobu jako podstatu a jeho nezměnitelnou lásku k lidem. Všechna moc byla dána do jeho rukou. Jen on může lidi bohatě obdarovat. Bezradným může dát neocenitelný dar své spravedlnosti. Toto je poselství, které máme hlásat světu. Toto je trojandělské poselství, jež má být zvěstováno mocným hlasem a doprovázeno velikým vylitím Ducha svatého. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 91,92) PPZ 116.7

Poselství o Kristově spravedlnosti se má rozléhat od jednoho konce země ke druhému, aby připravilo cestu pro našeho Pána. Toto je Boží sláva, která ukončí dílo třetího anděla. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 19) PPZ 117.1

Poslední poselství milosti, které bude dáno, je zjevením Boží lásky. Boží děti mají dosvědčovat jeho slávu. Svým životem a charakterem mají ukázat, co pro ně učinila Boží milost. (Christ's Object Lessons, s. 415,416.) PPZ 117.2

Poselství přijde s velikou mocí

Když se trojandělské poselství změní v hlasité volání a velká moc a sláva bude doprovázet ukončení díla, pak i věřící budou mít podíl na této slávě. Je to pozdní déšť, který je oživí a dá jim sílu projít dobou soužení. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 984) PPZ 117.3

S blížícím se koncem bude svědectví věřících rozhodnější a mocnější. (Selected Messages, sv. 3, s. 407) PPZ 117.4

Poselství ze Zjevení 14,9-12 zahrnuje dvě předchozí poselství. Bude zvěstováno silným hlasem, to znamená s mocí Ducha svatého. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 980) PPZ 117.5

Když poselství třetího anděla přejde do hlasitého volání, bude doprovázeno velikou mocí. Tváře Božího lidu budou zářit nebeským světlem. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 17) PPZ 117.6

Právě ve stínu rostoucí poslední světové krize bude Boží světlo zářit nejjasněji. Jasně, slavnostně a čistým tónem bude znít píseň naděje a důvěry. (Education, s. 166) PPZ 117.7

Jak je v l8. kapitole knihy Zjevení předpověděno, trojandělské poselství má být s velkou mocí zvěstováno těmi, kteří ponesou poslední varování před šelmou a jejím obrazem. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 118) PPZ 117.8

Jako v roce 1844

Moc, která přivedla lidi ke hnutí v roce 1844, se projeví znovu. Poselství třetího anděla se nebude šířit šeptem, nýbrž mocným hlasem. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 252) PPZ 117.9

Viděla jsem, že hlásání tohoto poselství bude ukončeno s velikou mocí a silou, dokonce ještě větší než půlnoční volání. (Early Writings, s. 278) PPZ 117.10

Jako o letnicích

S vroucí touhou hledím do budoucnosti, kdy se události letnic zopakují s ještě větší mocí. Jan říká: “Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou.” Zjevení 18,1. Tehdy podobně jako o letnicích uslyší každý zvěstovanou pravdu ve svém jazyce. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, s. 1055) PPZ 117.11

Ve snech jsem viděla mezi Božím lidem velké reformační hnutí. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se jiné zázraky. Bylo možné pozorovat ducha přímluv, jaký se projevil před letnicemi. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 126) PPZ 118.1

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem Boží moci, než jakým se vyznačoval jeho začátek. Proroctví, která se splnila při seslání raného deště na počátku křesťanských dějin, se znovu splní v pozdním dešti na konci křesťanských dějin… PPZ 118.2

Boží sluhové s tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili Boží poselství. Po celém světě budou varování šířit tisíce hlasů. Budou se dít zázraky, nemocní budou uzdravováni, věřící budou provázet znamení a zázraky. (The Great Controversy, s. 611,612) PPZ 118.3

Bůh bude používat prostředky, které nás překvapí

Dovolte mi říci, že Pán bude v závěru díla působit takovým způsobem, který se bude zásadně odlišovat od dřívějších postupů a především lidského plánování. Budou však mezi námi takoví lidé, kteří se budou snažit ovládat Boží dílo, a dokonce budou chtít diktovat i určité kroky, přestože práce půjde kupředu pod vedením anděla, který se spojí se třetím andělem v poselství daném světu. Bůh však použije prostředky, které zřetelně dosvědčí, že má kormidlo ve svých rukou. Pracovníci budou překvapeni jednoduchostí prostředků, které Pán použije k urychlení a dokončení díla spravedlnosti. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 300) PPZ 118.4

Nemyslete si, že bude možné rozvrhnout plány do budoucnosti. Uznejte Boha jako toho, který ve všech dobách a za všech okolností drží kormidlo ve svých rukou. K zachování, rozmnožení a k uspořádání svého lidu použije vhodné a odpovídající prostředky. (Counsels to Writers and Editors, s. 71) PPZ 118.5

Utěšitel se nezjeví v okamžiku a z důvodů, které si lidé určili, nýbrž podle Božího plánu, v neočekávaném čase a neočekávaným způsobem, který přinese čest jeho jménu. (The Ellen G. White 1888 Materials, s. 1478) PPZ 118.6

Bůh k vykonání svého díla povolá z lidu obyčejné muže a ženy, tak jako tehdy povolal rybáře, aby byli jeho učedníky. Brzy dojde k probuzení, které mnohé překvapí. Kdo nerozpozná důležitost toho, co musí být vykonáno, bude Bohem pominut. Nebeští poslové budou spolupracovat s prostými lidmi, jež budou uschopněni roznést pravdu na mnohá místa. (Manuscript Releases 15, s. 312) PPZ 118.7

Pracovníci připraveni skrze Ducha svatého

V posledním velkém díle bude pracovat jen několik význačných osobností. … Bůh dokončí dílo v pravý čas, který však bude očekávat jen málokdo. On povolá a použije ty, kteří nemají vysoké vzdělání a praxi z vědeckých ústavů, ale jsou vedeni Duchem svatým. Taková vzdělávací zařízení nemají být v žádném případě podceňována nebo odsuzována, neboť jsou Bohem povolena, ale mohou poskytnout jen vnější přípravu. Bůh ukáže, že není závislý na studovaných a domýšlivých lidech. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 80.82) PPZ 119.1

Kdo opravdově hledá pravdu a z Písma svatého přijímá s radostí každý paprsek světla, ten dojde plného poznání. Bůh takové lidi použije, aby zjevil světlo a moc, které jeho slávou osvítí celou zemi. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 729) PPZ 119.2

Je zapotřebí umět se ovládat, mít čisté srdce a mysl. To má větší cenu než vynikající talenty a znalosti. Prostý člověk, který je zvyklý následovat Boží doporučení, je více způsobilý pro Boží dílo než ten, který má mnoho schopností, ale nevyužívá je správným způsobem. (The Review and Herald, 27. listopad 1900.) PPZ 119.3

Boží pracovníci získají kvalifikaci spíše pomazáním Ducha než studiem ve vědeckých ústavech. Tím povede muže víry a modlitby, aby se svatým nadšením hlásali poselství, které jim Bůh svěřil. (The Great Controversy, s. 606) PPZ 119.4

Bůh použije dokonce analfabety

Ti, kteří přijmou Krista jako osobního Spasitele, vydrží zkoušky posledních dnů. Dokonce i nevzdělaní Ježíšovi následovníci budou schopni čelit pochybnostem a otázkám, které budou vyvolány bezbožností a posměvačstvím. PPZ 119.5

Ježíš obdaří své učedníky takovou výřečností a moudrostí, že jim jejich nepřátelé nebudou schopni odporovat, ani nebudou moci u nich vyvolat pochybnosti. Ti, kteří neuměli argumentovat proti satanským klamům, budou podávat přesvědčivá svědectví, jež vyvedou z míry i muže, kteří se pokládají za vzdělané. Z úst nevzdělaných lidí poplynou slova s takovou mocí a moudrostí, že se prostřednictvím těchto výpovědí obrátí k pravdě tisíce lidí. PPZ 119.6

Proč budou mít nestudovaní lidé větší vliv než lidé studovaní? Nestudovaní lidé získají prostřednictvím víry v Krista spojení s čistou pravdou, zatímco vzdělaní lidé se od pravdy odvrátí. Prostý člověk je Kristovým svědkem. Neumí se odvolávat na dějiny ani na tzv. vyšší vědu, avšak přesvědčující důkazy získává z Božího slova. Pravda, kterou zvěstuje pod vlivem Ducha svatého, je tak jasná a výmluvná a je nesena s takovou mocí, že jí nebude možné nic vytknout. (Manuscript Releases 8, s. 187,188) PPZ 119.7

Děti budou zvěstovat poselství

Dokonce i mezi těmi, kteří nemají žádné zvláštní vzdělání, budou mnozí zvěstovat Boží slovo. Duch přiměje i děti, aby šly a zvěstovaly Boží poselství. Boží Duch bude seslán na všechny, kteří se poddají jeho požadavkům. Přitom nebudou používat žádné lidské metody a z nich vyplývající pravidla a opatrné postupy, ale budou zvěstovat poselství s mocí Ducha svatého. (Evangelism, s. 700) PPZ 120.1

Když nebesa poznají, že lidé neumějí představovat pravdu v takové prostotě, jak to dělal Ježíš, pak budou dokonce i děti pod vlivem Ducha svatého hlásat Boží pravdu. (The Southern Work, s. 66) PPZ 120.2

Působení andělů

Nebeští andělé působí na lidi, aby se důkladně zabývali důležitými myšlenkami Bible. Bude vykonáno dosud největší dílo a sláva nebude přiznána lidem, protože to jsou andělé, kteří dnem i nocí působí na lidi, jež mají být spaseni. (Counsels to Writers and Editors, s. 140) PPZ 120.3

Na světě je mnoho takových lidí jako Kornélius. … To, co Bůh učinil pro Kornélia, učiní také pro své věrné následovníky. … Tito lidé poznají Boha podobně jako Kornélius, když ho navštívily nebeské bytosti. (Letter 197, 1904) PPZ 120.4

Když Boží moc podpoří lidské úsilí, rozšíří se dílo jako oheň ve stepi. Bůh zaměstná pomocníky, jejichž původ bude pro lidi záhadou. Andělé vykonají dílo, které by přineslo lidem požehnání, kdyby je uskutečnili sami, a tak splnili Boží požadavky. (Selected Messages 1, 118) PPZ 120.5

Poselství celému světu

Anděl, který se spojí s hlásáním poselství třetího anděla, osvítí celou zemi svou slávou. Bible tím předpovídá neobyčejně silné působení, které zasáhne celý svět. … Boží sluhové s tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili Boží poselství. Po celém světě budou varování šířit tisíce hlasů. (The Great Controversy, s. 611,612) PPZ 120.6

Poselství anděla letícího za třetím andělem má být rozšířeno po celém světě. Má to být poselství žně, a přitom celá země bude ozářena Boží slávou. (Letter 86, 1900) PPZ 120.7

Když na nás skutečně přijde bouře pronásledování, … pak se poselství třetího anděla změní v hlasité volání a celá země bude ozářena Boží slávou. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 401) PPZ 120.8

V každém americkém městě musí být hlásána pravda, stejně tak i v každé zemi světa musí být předáno varovné poselství. (The General Conference Bulletin, 30. března 1903) PPZ 121.1

V době hlasitého volání církev podpoří Boží zásah při rozšiřování poselství, a to v takové míře, že se toto světlo dostane do každého velkoměsta i městečka. (Evangelism, s. 694) PPZ 121.2

Nacházíme se bezprostředně na počátku krize. V moci Ducha svatého nyní musíme rozhlásit významnou pravdu pro tyto poslední dny. Nebude to již dlouho trvat, kdy každý uslyší výstrahu a učiní rozhodnutí. Pak přijde konec. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 24) PPZ 121.3

Poselství uslyší králové, zákonodárci a jiní představitelé

Nyní se nám zdá nemožné, že každý se bude muset sám obhájit. Bůh mi zjevil, že přijde doba, kdy budeme muset stát před porotami a tisíci lidmi. Pak bude muset každý vyznat důvod své víry. Setkáme se s nejostřejší kritikou ke každému svému stanovisku. Proto musíme studovat Boží slovo, abychom uměli zdůvodnit, proč se držíme tohoto učení. (The Review and Herald, 18. prosince 1888) PPZ 121.4

Mnozí budou stát před soudy, představiteli a učenými tohoto světa, aby odůvodnili svou víru. Ten, kdo pravdě rozumí jen povrchně, nebude schopen jednoznačně vysvětlit biblické stanovisko a představit důvody své víry. Takoví lidé budou bezradní a zahanbení. Nikdy si namlouvejme, že se nepotřebujeme důsledně zabývat Biblí, protože se nikdy nedostaneme do takové situace. Nikdo neví, co od něj bude Bůh požadovat. (Fundamentals of Christian Education, s. 217) PPZ 121.5

Mnozí adventisté se brání světlu

Ve sborech (adventistů sedmého dne) se bude zázračně zjevovat Boží moc. To ale nepoznají ti, kteří se před Bohem nepokořili a neotevřeli své srdce k vyznání hříchů a pokání. Ve zjevení moci, která ozáří zemi Boží slávou, uvidí něco, co budou ve své zaslepenosti pokládat za nebezpečí. Vzbudí to v nich strach, vzepřou se tomu a zavrhnou tuto moc. Protože Bůh nepůsobí tak, jak si to představovali, budou se stavět proti jeho působení. Řeknou: “Proč bychom neměli poznat Božího Ducha, když jsme již tak dlouho v církvi?” (The Review and Herald Extra, 23. prosince 1890) PPZ 121.6

Poselství třetího anděla nebude pochopeno. Poznání, které země obdrží i s jeho nádherou, bude těmi, kteří nechtějí žít podle tohoto poznání, označeno za falešné světlo. (The Review and Herald, 27. května 1890) PPZ 121.7

Většina neadventistů odmítne poselství

Mnozí z těch, kteří poselství uslyší (převážná většina), neuvěří tomuto vážnému varování. Neméně bude těch, kteří pohrdají Božím zákonem, jenž je znamením věrnosti. Věřící budou nazváni snílky. Duchovní budou nabádat lidi, aby je neposlouchali. Také Noemovi se vedlo podobně, když jej Boží Duch ponoukal ke hlásání poselství bez ohledu na to, zda lidé chtějí naslouchat, nebo ne. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 233) PPZ 122.1

Někteří uposlechnou výstrahu, ale většina jí pohrdne. (In Heavenly Places, s. 343) PPZ 122.2

Protože se však někteří lidé nebudou chtít spokojit pouze s lidskou autoritou a budou žádat jednoznačné důkazy z Písma, jejich duchovní se rozzlobí jako kdysi farizeové, protože bude zpochybněna jejich autorita, označí poselství za ďábelské a budou podněcovat davy lidí, kteří milují hřích, aby odmítali a pronásledovali hlasatele poselství. (The Great Controversy, s. 607) PPZ 122.3

Velké množství lidí uposlechne volání

Lidé roztroušení v různých náboženských skupinách uposlechnou volání. Budou rychle vyvedeni z odsouzených církví jako Lot ze Sodomy před jejím zničením. (Early Writings, s. 279) PPZ 122.4

Bude zde armáda statečných věřících, která bude v posledních zkouškách pevná jako skála. (Selected Messages, sv. 3, s. 390) PPZ 122.5

Mnozí z těch, kteří opustí svět, a dokonce i katolickou církev, předčí svou horlivostí ty, kteří již dlouho zvěstují pravdu. (Selected Messages, sv. 3, s. 386,387) PPZ 122.6

Mnozí přijmou víru a postaví se na Boží stranu. (Evangelism, s. 700) PPZ 122.7

Mnozí, kteří se ztratili stádu, se k němu znovu vrátí, aby následovali velkého pastýře. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 401) PPZ 122.8

V pohanské Africe, v katolických zemích Evropy a Jižní Ameriky, v Číně, v Indii, na mořských ostrovech a ve všech temných koutech země má Bůh připraveny šiky vyvolených, kteří zazáří v temnotě a odpadlému světu jasně zjeví proměňující sílu poslušnosti Božího zákona. Již dnes se takoví objevují v každém národě a mluví každým jazykem; a v hodině nejhlubšího odpadnutí, až satan vynaloží největší úsilí, aby “všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci” přijali pod trestem smrti znamení, že zachovávají falešný den odpočinku, tehdy tito věrní, “bez úhony a upřímní, Boží děti bez vady” zazáří “jako hvězdy ve světě”. Zjevení 13,16; Filipským 2,15; (Prophets and Kings, s. 188,189) PPZ 122.9

Tisíce se obrátí v jediném dni

Tisíce lidí poznají pravdu na poslední chvíli. … Toto obrácení lidí k pravdě nastane tak rychle, že i církev tím bude překvapena. Boží jméno bude oslaveno. (Selected Messages, sv. 2, s. 16) PPZ 123.1

V jediném dni se tisíce lidí obrátí k pravdě. Budou to ti, kteří v “hodině jedenácté” poznají působení Ducha svatého a přijmou pravdu. (The Ellen G. White 1888 Materials, s. 755) PPZ 123.2

Přichází doba, kdy se během jediného dne obrátí tolik lidí jako o letnicích, když učedníci přijali Ducha svatého. (Evangelism, s. 692) PPZ 123.3

Upřímní nebudou dlouho váhat

Mnozí ještě nevědí, jaké stanovisko zaujmout. Ale to se změní. Když zazní hlasité volání, budou na to připraveni. Nebudou se dlouze rozhodovat a zaujmou své stanovisko. (Evangelism, s. 300.301) PPZ 123.4

Brzy přijdou poslední zkoušky na všechny obyvatele země. V té době se budou lidé rozhodovat rychle. Ti, které přesvědčilo zvěstované slovo, se postaví na stranu Ježíše Krista. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 149) PPZ 123.5

Každý opravdu upřímný člověk dospěje k poznání pravdy. (The Great Controversy, s. 522) PPZ 123.6

Poselství nebude šířeno ani tak pomocí argumentů jako hlubokým přesvědčováním Božího Ducha. Důkazy už byly podány. Semeno bylo zaseto, nyní klíčí a přináší plody. Tiskoviny rozšířené evangelisty zapůsobily svým vlivem. Mnozí lidé, na které měly vliv, však nemohli plně porozumět pravdě nebo se jí řídit. Nyní pronikají paprsky světla všude, pravdu lze vidět v její plné kráse a upřímné Boží děti lámou pouta, která je svazovala. Rodinné svazky a církevní vztahy je už nebudou moci zadržet. Pravda pro ně bude mít větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, postaví se velký počet lidí na Boží stranu. (The Great Controversy, s. 612) PPZ 123.7

Vliv literatury

Brzy se během jediného dne obrátí více než tisíc lidí. Většina z nich získá své první poznatky z naší literatury. (Evangelism, s. 693) PPZ 123.8

Výsledky rozšiřování této knihy (Velký spor věků) nemohou být posuzovány na základě toho, co jsme dosud pozorovali. Po jejím přečtení mnozí najdou odvahu spojit se s těmi, kteří zachovávají Boží přikázání. Přesto však značný počet těch, kteří si ji přečtou, nezmění své přesvědčení, dokud nenastanou události, které jsou v ní předpověděny. Naplnění některých předpovědí nadchne lidí vírou, se kterou budou působit na jiné lidi. V závěrečné době bude země ozářena Boží slávou a díky této knize mnozí zaujmou k Božímu zákonu správný postoj. (Colporteur Ministry, s. 128,129) PPZ 123.9

Naše vydavatelství vyplní ve velkém rozsahu dílo jiného anděla, který přichází z nebe s velikou mocí a ozáří zemi svojí slávou. (Zjevení 18,1) (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 140)

15. Kapitola — Boží pečeť a znamení šelmy

Jen dvě třídy lidí

Mohou být pouze dvě třídy lidí. Každá bude zřetelně označena, a to buď pečetí živého Boha, nebo znamením šelmy či jejího obrazu. (The Review and Herald, 30. ledna 1900) PPZ 125.1

Celý křesťanský svět bude vtažen do velkého sporu mezi vírou a bezbožností. Každý zaujme své stanovisko. Mnozí se zdánlivě nechtějí v tomto boji postavit na žádnou stranu. Nechtějí vzbudit dojem, že se staví proti pravdě, ale nebudou mít dost odvahy postavit se na Kristovu stranu ze strachu před ztrátou majetku nebo pověsti. Tito všichni budou započteni mezi Kristovy nepřátele. (The Review and Herald, 7. února 1893) PPZ 125.2

Když se přiblížíme době konce, bude rozdíl mezi dětmi světla a dětmi temnoty stále jasnější. Budou se stále více a více lišit. Tento protiklad vyjádřil Kristus slovem “znovuzrození”, což znamená zemřít světu a žít pro Boha. To je ta rozdělující zeď, která dělí nebe a zemi a popisuje rozdíl mezi těmi, kteří patří světu, a těmi, kteří byli povoláni a jsou vzácní v Božích očích. (Special Testimony to the Battle Creek Church, s. 3) PPZ 125.3

Rodiny budou rozděleny

Také členové rodin se budou rozdělovat. Věřící obdrží pečeť. “Ti budou, praví Hospodin zástupů, v den, který připravuji, mým zvláštním vlastnictvím, budu k nim shovívavý, jako bývá shovívavý otec k synu, jenž mu slouží.” Malachiáš 3,17. Kdo poslouchá Boží přikázání, ten je také zajedno s Duchem svatým. Takoví vejdou branami města a budou jíst ovoce stromu života. PPZ 125.4

“Tito budou vzati.” Jejich jména jsou zapsána v knize života, zatímco ti, se kterými předtím žili, obdrží znamení konečného oddělení od Boha. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 234,235) PPZ 125.5

Budeme souzeni podle poznání

Mnozí, kteří neměli stejné možnosti poznání, jaké byly darovány nám, vejdou do nebe před těmi, kteří mají velké poznání, ale přesto podle něj nežijí. Mnozí žijí podle svého poznání nejlépe, jak mohou, a podle toho budou také souzeni. (Letter 36, 1895) PPZ 125.6

Všichni musejí čekat, až nastane pevně stanovená doba, kdy bude varování rozneseno do všech končin světa a všichni lidé obdrží dostatek poznání a důkazů. Někteří mají méně poznání než jiní, avšak každý bude souzen podle svých znalostí. (Manuscript 77, 1899) PPZ 126.1

Obdrželi jsme velké poznání Božího zákona. Tento zákon je mravním měřítkem. Od lidí se očekává jeho zachovávání. Podle něj budou souzeni během dne soudu. V tomto dni budou lidé souzeni podle obdrženého poznání. (The Review and Herald, 1. ledna 1901) PPZ 126.2

Ti, kdo obdrželi velké poznání, ale nebrali ho vážně, jsou v horší situaci než ti, kterým nebylo dáno tolik možností. Tito lidé vyvyšují sami sebe, a ne Boha. Jejich odsouzení bude v každém případě odpovídat zneuctění, které Bohu způsobili. (Manuscript Releases 8, s. 168) PPZ 126.3

Každý obdrží dostatek informací, aby se mohl rozumně rozhodnout. (The Great Controversy, s. 605) PPZ 126.4

Žádná omluva pro vědomou slepotu

Nikdo nebude potrestán za víru, kterou nikdy nezískal a ani neměl možnost získat. Přesto se mnozí zdráhají přijmout pravdu a následovat ji jen proto, že se chtějí přizpůsobit světu. Pravda v té míře, v jaké jí porozuměli, a obdržené poznání budou pro ně znamenat odsouzení. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, s. 1145) PPZ 126.5

Kdo má příležitost naslouchat pravdě, ale nedělá to a nesnaží se jí porozumět s tím, že neznalost omlouvá, bude uznán před soudem vinným, jako kdyby pravdu zavrhl. Nebude existovat žádná omluva pro ty, kteří si vědomě vyvolili život v bludu, ačkoliv mohli poznat, co je pravda. Ježíš zaplatil svým utrpením a smrtí za všechny hříchy vykonané v nevědomosti, ale ne za vědomé setrvávání v duchovní slepotě. PPZ 126.6

Nebudeme zodpovědni za poznání, které jsme nezískali, ale za to, které jsme odmítli a zavrhli. Člověk nemůže přijmout pravdu, která mu nebyla nikdy přednesena, a proto nemůže být souzen kvůli poznání, které nikdy neobdržel. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 5, s. 1145) PPZ 126.7

Důležitost praktického projevu laskavosti

Výrok posledního soudu bude závislý na praktickém projevu laskavosti. Kristus vidí každý čin prokázaného dobrodiní, jako by byl vykonán přímo pro něj. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 399) PPZ 126.8

Lidé, kteří se před ním shromáždí, budou rozděleni do dvou skupin. Jejich věčný osud bude záviset na tom, co udělali nebo neudělali pro chudé a trpící… PPZ 127.1

I mezi pohany jsou dobří lidé. Dříve než k nim pronikla slova života, přátelili se s misionáři a s nasazením vlastního života jim pomáhali. Někteří pohané uctívají Boha a ani o tom nevědí. Nikdo jim totiž Boží světlo nezvěstoval. Přesto nezahynou. Neznají sice psaný Boží zákon, naslouchají však jeho hlasu v přírodě a žijí podle něj. Jejich skutky dokazují, že Duch svatý zapůsobil na jejich srdce a Bůh je přijal za své děti. PPZ 127.2

Jak překvapeni a potěšeni asi budou tito nejponíženější mezi národy a pohany, až jim Spasitel řekne: “Cokoliv jste učinili jednomu z těchto nejmenších, mně jste učinili.” Matouš 25,40. Také Bůh se ve své nekonečné lásce bude těšit z toho, jakou radost jim jeho pochvalné uznání způsobí. (Touha věků, s. 408,409) PPZ 127.3

Rozhodující jsou motivy

V den soudu se budou někteří odvolávat na své dobré skutky jako na důvod, pro který si zaslouží uznání. Řeknou: “Dal jsem mladým lidem práci. Dal jsem peníze na zakládání nemocnic. Pomohla jsem vdovám v nouzi. Pozval jsem chudobné do svého domu.” Ano, avšak jejich motivy pramenily z egoismu, nebyly čisté, proto nemohly být v Božích očích přijaty. Ve všem, co činili, se do popředí dostávalo vlastní “já”. (Manuscript 53, 1906) PPZ 127.4

Povaha našich skutků závisí na pohnutce. Ta rozhoduje o tom, zda je náš čin hodný opovržení, či zda je projevem mravní síly. (Touha věků, s. 391) PPZ 127.5

Co je Boží pečeť?

Jakmile věřící dostanou na svá čela pečeť, budou připraveni na dobu tříbení, která bude následovat. Nejedná se přitom o viditelné znamení, nýbrž o utvrzení se v pravdě, jak po stránce rozumové, tak i duchovní. Zapečetění věřící již nemohou být odděleni od Krista. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 4, s. 1161) PPZ 127.6

Pečeť živého Boha dostanou ti, kteří svědomitě zachovávají sobotu Páně.29 (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 980) PPZ 127.7

Kdo chce obdržet na své čelo Boží pečeť, musí zachovávat sobotu podle čtvrtého přikázání. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 970) PPZ 128.1

Správné zachovávání soboty je znamením věrnosti Bohu. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 981) PPZ 128.2

Jedině čtvrté z deseti Božích přikázání obsahuje pečeť velkého Zákonodárce, Stvořitele nebe i země. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 350) PPZ 128.3

Úcta k Božímu památníku ustanovenému v Edenu, k zachovávání soboty, sedmého dne týdne, je zkouškou věrnosti Bohu. (Letter 94, 1900) PPZ 128.4

Všechny Boží děti obdrží znamení. Podobně bylo znamení umístěno na dveřích domovů Hebrejů, aby lid byl zachován před záhubou. Bůh řekl: “Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvětitel jejich.” Ezechiel 20,12 BK; (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 969) PPZ 128.5

Podobni Kristu

Pečeť živého Boha bude dána těm, jejichž charakter je podobný charakteru Kristovu. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 970) PPZ 128.6

Ti, kteří přijmou pečeť živého Boha a budou v době soužení ochráněni, musí dokonale odrážet Ježíšův obraz. (Early Writings, s. 71) PPZ 128.7

Nikdy nebude Boží pečeť dána na čelo nečistého člověka. Nikdy nebude na čele ctižádostivého muže či ženy, nikdy na čele těch, kteří milují svět, lžou nebo podvádějí. Kdo obdrží tuto pečeť, bude jako uchazeč o nebe stát před Bohem bez poskvrny. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 216) PPZ 128.8

Láska se prokazuje poslušností a dokonalá láska zahání strach. Ti, kteří milují Boha, mají na svých čelech Boží pečeť a konají Boží dílo. (Sons and Daughters of God, s. 51) PPZ 128.9

Ten, kdo se úspěšně postaví na odpor zkaženému vlivu světa a jeho zlu, bude patřit k těm, kteří obdrží pečeť živého Boha. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 445) PPZ 128.10

Snažíme se ze všech sil, které nám Bůh dává, abychom dosáhli míry velikosti mužů a žen v Kristu? Snažíme se dosáhnout jeho velikosti tím, že saháme stále výše a výše a pokoušíme se získat dokonalost jeho charakteru? Až Boží služebníci dosáhnou tohoto bodu, budou na svém čele zapečetěni. Anděl, který bude vykonávat tuto práci, prohlásí: “Stalo se!” Zjevení 16,17. Budou dokonalí v tom, který je stvořil a vykoupil. (Selected Messages, sv. 3, s. 427) PPZ 128.11

Již zapečetěni

Viděla jsem, že zkouška týkající se zachovávání soboty nemohla nastat dříve, než skončila Ježíšova prostřednická služba ve svatyni a než vešel za oponu. Proto křesťané, kteří zemřeli dříve, než se otevřely dveře do svatyně svatých (po ukončení půlnočního volání v sedmém měsíci 1844), a kteří nezachovávali pravou sobotu, odpočívají nyní v naději, neboť neobdrželi světlo o sobotě tak jako my. Viděla jsem, že satan v této věci pokouší mnohé z Božího lidu. Někteří pochybují, zda sobota může pro nás být zkušebním kamenem, když mnozí dobří křesťané zemřeli, aniž by zachovávali pravou sobotu… PPZ 128.12

Satan se snaží použít nyní v době zapečeťování jakoukoli lest, jen aby zadržel Boží lid od poznání přítomné pravdy a uvedl jej do stavu nerozhodnosti. (Early Writings, s. 42,43) PPZ 129.1

Viděla jsem, že Tvá žena (s. Hastingsová) byla zapečetěna a že na Boží pokyn povstane a bude mezi 144 000 spravedlivými. Viděla jsem, že není třeba pro ni truchlit, protože bude v době soužení odpočívat. (Selected Messages, sv. 2, s. 263) PPZ 129.2

Na naší zemi žijí lidé, kteří jsou starší devadesáti let. Následky stáří můžeme vidět v jejich tělesné slabosti. Přesto důvěřují Bohu a Bůh je miluje. Nesou Boží pečeť a budou patřit k těm, kterým Pán řekl: "…blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu." (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 982) PPZ 129.3

Kéž by Boží pečeť byla vložena na nás

Zanedlouho každý, kdo je Božím dítětem, obdrží Boží pečeť. Kéž by byla umístěna na našich čelech! Kdo snese myšlenku, že by měl být vynechán, když Boží anděl vyjde, aby zapečetil Boží služebníky? (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 969,970.) PPZ 129.4

Nemá-li věřící člověk dostatečně pevnou víru v těchto poměrně klidných dnech, co ji posílí, až přijde ona velká zkouška a vyjde nařízení proti všem, kteří nebudou chtít uctívat obraz šelmy a nepřijmou její znamení na svá čela a ruce? Tato vážná doba není v daleké budoucnosti. Místo toho, abychom byli slabí a nerozhodní, měli bychom sbírat sílu a odvahu pro dobu soužení. (Testimonies For The Church, sv. 4, s. 251) PPZ 129.5

Co je znamením šelmy

Apoštolu Janovi byl ukázán lid, který se jednoznačně odlišoval od těch, kteří uctívali šelmu a její obraz a zachovávali první den týdne. Zachovávání tohoto dne je znamením šelmy. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 133) PPZ 129.6

Když přijde doba zkoušky, bude zcela jasně ukázáno, co je znamení šelmy. Je to svěcení neděle. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 980) PPZ 129.7

Znamení neboli Boží pečeť je zjevena v zachovávání soboty, sedmého dne týdne, Boží památky stvoření… Znamením šelmy je naproti tomu zachovávání prvního dne týdne… (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 117) PPZ 130.1

"A nutí všechny, malé i veliké, …aby měli na pravé ruce nebo na čele cejch…" Zjevení 13,16. Lidé se nejen zdrží práce v neděli, ale ve svých myslích uznají neděli za sobotu. (Special Testimony to Battle Creek Church, s. 6, 7) PPZ 130.2

Kdy bude přijato znamení šelmy?

Zatím ještě nikdo neobdržel znamení šelmy. (Evangelism, s. 234, 1899) PPZ 130.3

Zachovávání neděle není a nebude znamením šelmy, dokud nebude vydán výnos přikazující lidem svěcení modlářského dne odpočinku. Přijde čas, kdy tento den bude zkouškou, dnes tomu tak ještě není. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 977) PPZ 130.4

Bůh dal sobotu jako znamení vztahu mezi ním a lidmi, jako důkaz lidské věrnosti. Ti, kteří obdrželi světlo o Božím zákonu, avšak nadále ho i v době velké krize neposlouchají, vyvyšují lidské zákony nad Boží zákon. Takoví lidé také obdrží znamení šelmy. (Evangelism, s. 235) PPZ 130.5

Sobota bude velkým zkušebním kamenem věrnosti, protože je to zvlášť popíraný článek pravdy. Až budou lidé podrobeni závěrečné zkoušce, bude jasně vymezena hranice mezi těmi, kteří Bohu slouží a kteří mu neslouží. PPZ 130.6

Zachovávání nesprávného dne odpočinku v souladu se zákony státu, ale proti čtvrtému přikázání, bude projevem věrnosti moci, která je Bohu nepřátelská. Zachovávání pravé soboty jako výraz poslušnosti Božího zákona bude důkazem věrnosti Stvořiteli. Jedna část lidí přijetím znamení podřízenosti světské moci přijme znamení šelmy, druhá, která se rozhodne, že zůstane věrná Boží autoritě, přijme Boží pečeť. (The Great Controversy, s. 605) PPZ 130.7

Vynucování svěcení neděle bude zkouškou

Nikdo nebude odsouzen, dokud neobdrží světlo a nepozná svou povinnost, jež vyplývá ze čtvrtého Božího přikázání. Avšak ve chvíli, kdy bude vydán výnos přikazující svěcení falešné soboty a kdy hlasité volání třetího anděla bude varovat lid před uctíváním šelmy a jejího obrazu, tehdy bude naprosto jasně stanovena dělicí hranice mezi omylem a pravdou. Tehdy ti, kteří budou i nadále setrvávat v přestupování čtvrtého přikázání, obdrží znamení šelmy. (Evangelism, s. 234,235) PPZ 130.8

Když však bude zachovávání neděle přikázáno zákonem a svět bude seznámen s tím, co je to sobota — pravý den odpočinku, pak bude každý, kdo přestoupí Boží přikázání a bude poslouchat příkazy vydané Římem, uctívat papežství více než Boha. Bude uctívat římskou autoritu a moc, která vynutila zachovávání neděle nařízené Římem. Bude uctívat šelmu a její sochu (obraz). PPZ 131.1

Když lidé odmítnou ustanovení — o němž Bůh prohlásil, že je znamením jeho moci — a budou místo něho uctívat to, co Řím považuje za znamení své svrchovanosti, přijmou tím znak oddanosti šelmě — “cejch šelmy”. Teprve až bude tato otázka lidem jasně vyložena a až lidé budou postaveni před volbu mezi Božími přikázáními a lidskými příkazy, tehdy ti, kdo přijmou lidskou autoritu, dostanou “cejch šelmy”. (The Great Controversy, s. 449)

16. Kapitola — Ukončení doby zkoušky

Nikdo neví, kdy skončí doba zkoušky

Bůh nám neodhalil, kdy se přestane toto poselství hlásat, ani kdy bude ukončena doba milosti. Co nám bylo zjeveno, je určeno k přijetí nám a našim dětem. Nesnažme se však poznat to, co bylo z rozhodnutí Všemohoucího ponecháno jako tajemství… PPZ 132.1

V dopisech jsem často dostávala otázku, zda mi bylo řečeno, kdy bude ukončena doba milosti. Odpověděla jsem, že mám jediné poselství, a to že nyní je čas pracovat, dokud je den. Pak přijde noc, kdy už nikdo nebude moci pracovat. (Selected Messages, sv. 1, s. 191) PPZ 132.2

Nedělní zákon přijde před ukončením doby zkoušky

Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen dříve, než skončí zkouška. Toto má být zkouškou30 pro Boží lid a podle toho bude rozhodnuto o jeho věčném životě. (Selected Messages, sv. 2, s. 81) PPZ 132.3

Co však představuje socha nebo také obraz šelmy? Jak má vypadat? Jde o napodobení první šelmy, které zhotoví šelma se dvěma rohy. Říká se o ní, že je sochou šelmy.31 Abychom poznali, jak socha vypadá a jak má být vytvořena, musíme prozkoumat charakteristiku první šelmy, to je papežství. PPZ 132.4

Když raná církev tím, že opustila prostotu evangelia a přijala pohanské obřady a zvyklosti, přestala být čistou církví Ježíše Krista, pozbyla Božího Ducha a Boží moc. Pak hledala podporu u světské moci, aby ovládla svědomí lidí. Výsledkem bylo papežství, církev, která ovládla státní moc a používala ji k prosazování svých záměrů — zvláště pro trestání “kacířství”. Mají-li Spojené státy vytvořit obraz šelmy, musí náboženská moc ovládnout státní správu tak, že ji církev bude využívat k uskutečnění svých cílů. … PPZ 132.5

“Socha (obraz) šelmy” představuje onu formu odpadlého protestantismu, která vznikne, až protestantské církve budou hledat pomoc státu k prosazování své věrouky. (The Great Controversy, s. 443.445) PPZ 132.6

Doba zkoušky končí ukončením zapečeťování

Těsně před zahájením doby soužení jsme všichni obdrželi pečeť živého Boha. Viděla jsem, jak andělé přestali zadržovat čtyři větry. Nastal hlad, mor a války, národ povstal proti národu a celý svět se ocitl ve zmatku. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 968.) PPZ 133.1

Viděla jsem v nebi anděly, kteří spěchali z místa na místo. Jeden anděl s kalamářem po boku se vrátil ze země a oznamoval Pánu Ježíši, že jeho dílo je dokonáno a že svatí jsou sečteni a zapečetěni. Potom jsem viděla Pána Ježíše vykonávajícího službu u truhly, která obsahuje deset Božích přikázání, jak odložil kadidelnici. Pak pozdvihl své ruce vzhůru a řekl mocným hlasem: “Je dokonáno.” (Early Writings, s. 279.) PPZ 133.2

Už zůstává jen malý časový okamžik. Ačkoliv se zvedá národ proti národu a království proti království, všeobecná válka ještě nevypukla. Čtyři větry jsou ještě zadržovány, dokud Boží služebníci nebudou zapečetěni na svých čelech. Tehdy mocnosti země napnou své síly k poslednímu velkému boji. (Testimonies For The Church, sv. 6, s. 14) PPZ 133.3

Anděl, vracející se ze země, ohlašuje, že jeho úkol skončil. Na svět přišla závěrečná zkouška a všichni, kdo zůstali věrni Božím přikázáním, dostali “pečeť živého Boha”. Tehdy Pán Ježíš ukončí svou prostřednickou službu v nebeské svatyni. Pozvedne ruce a pronese silným hlasem: “Dokonáno jest!” (The Great Controversy, s. 613) PPZ 133.4

Zkouška skončí náhle a neočekávaně

Když Pán Ježíš ukončí svou prostřednickou službu při obhajobě lidí, případy všech budou provždy rozhodnuty… Doba zkoušky skončila. Kristova prostřednická služba dospěla ke svému závěru. Tento okamžik přijde náhle a ti, kteří zanedbali očištění svých duší zachováváním pravdy, budou zaskočeni v duchovním spánku. (Testimonies For The Church, sv. 2, s. 191, 1868) PPZ 133.5

Ukončení doby zkoušky přijde náhle a nečekaně ve chvíli, kdy to budeme nejméně očekávat. Již dnes však můžeme mít svůj list v nebi čistý a můžeme mít jistotu, že nás Bůh přijal. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 989) PPZ 133.6

Až skončí vyšetřující soud, bude rozhodnuto o věčném údělu všech lidí, o jejich životě nebo smrti. Doba milosti skončí krátce před tím, než se na nebeských oblacích ukáže Pán Ježíš. … PPZ 133.7

Když Noe vstoupil před potopou do korábu, Bůh za ním zavřel dveře a bezbožné nechal venku. Po sedm dní žili lidé v nevědomosti — ač o jejich údělu už bylo rozhodnuto, pokračovali ve svém bezstarostném, rozmařilém životě a posmívali se varováním o hrozícím soudu. Pán Ježíš řekl: “Takový bude i příchod Syna člověka.” Matouš 24,39. Tiše, nepozorovaně — jako zloděj o půlnoci přijde rozhodující hodina, kdy se naplní úděl každého člověka a navždy skončí nabídky Boží milosti hříšníkům. … PPZ 133.8

Právě tehdy, když bude podnikatel plně zaměstnán honbou za ziskem, kdy se bude milovník radovánek oddávat požitkům, kdy se marnivá žena bude ověšovat šperky, se může stát, že Soudce celé země vynese rozsudek: “Byl jsi zvážen na vahách a shledán lehký.” Daniel 5,27; (The Great Controversy, s. 490,491) PPZ 134.1

Chování lidí před ukončením doby zkoušky

Spravedliví i bezbožní pak budou ještě žít na zemi jako smrtelníci — budou orat i stavět, budou jíst a pít, a nikdo nebude vědět, že v nebeské svatyni bylo vyneseno konečné, neodvolatelné rozhodnutí. (The Great Controversy, s. 491) PPZ 134.2

Stejně nebudou obyvatelé země vědět, až bude v nebeské svatyni vyhlášeno neodvolatelné rozhodnutí, a tím navždy určen úděl světa. Lidé, které nakonec Boží Duch opustí, budou dále dodržovat náboženské formy. Satanská horlivost, kterou jim vdechne kníže zla, aby dokončil své zhoubné plány, bude vypadat jako horlivost pro Boha. (The Great Controversy, s. 615, 1911) PPZ 134.3

Avšak pšenice a koukol "porostou spolu až do žně". Spravedliví i nespravedliví budou až do konce plnit své životní povinnosti. Děti světla žijí mezi dětmi tmy, aby všichni mohli vidět rozdíl. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 100) PPZ 134.4

Kristus oznámil, že až se vrátí, budou někteří z těch, kteří jej očekávali, zaujati svými obchody. Někteří budou zasévat na poli, jiní budou sbírat úrodu a další budou mlít ve mlýně. (Manuscript 26, 1901) PPZ 134.5

Nevěra a prostopášnost budou pokračovat

Skepticismus a takzvaná věda značně podkopaly v křesťanském světě důvěru v Bibli. Těmi, kteří chtějí jít pohodlnou cestou a kteří chtějí Boha ze svého svědomí odstranit, jsou ochotně přijímány nejrůznější bludy a bajky. Takoví lidé říkají: "Zítra bude stejně tak jako dnes, nebo ještě lépe." Ale uprostřed nevěry a bezbožných radovánek bude slyšet volání archanděla a zazní mocný zvuk Boží polnice. … PPZ 134.6

Když všichni budou plně zaměstnaní a nechají se polapit sobeckými touhami po zisku, Ježíš přijde neočekávaně jako zloděj v noci. (Manuscript 15b, 1886) PPZ 134.7

Až se lidé, kteří se považují za Boží lid, začnou směšovat se světem, žít tak, jak žije svět a účastnit se zapovězených zábav, až se rozmařilost světa stane rozmařilostí církve, až budou znít svatební zvony a všichni se budou radovat, že je čeká na zemi mnoho let blahobytu — tehdy, náhle — jako blesk z nebe — přijde konec jejich slibných vidin a klamných nadějí. (The Great Controversy, s. 338.339) PPZ 135.1

Lidé budou stále obchodovat

Když Lot varoval své blízké, že Sodoma bude zničena, nevěřili jeho slovům, ale dívali se na něj jako na fanatika. Záhuba je zastihla nepřipravené. Stejně tak tomu bude, když se Kristus vrátí — farmáři, řemeslníci, právníci i obchodníci budou zcela zaujati svými osobními zájmy a den Páně na ně přijde jako past. (The Review and Herald, 10. března 1904) PPZ 135.2

Když duchovní, farmáři, obchodníci, právníci a jiní významní lidé s dobrou pověstí budou říkat: "Pokoj a bezpečí," tehdy náhle přijde záhuba. Lukáš podává zprávu o Kristových slovech, že den Páně přijde jako past. Symbolicky si lze představit zvíře, které se při hledání kořisti náhle samo ocitá v pasti lovce. (Manuscript Releases 10, s. 266) PPZ 135.3

Když lidé žijí bezstarostně, zaujati obchodováním nebo zábavou, přichází nenadále zloděj. Tak tomu bude i s příchodem Syna člověka. (Letter 21, 1897) PPZ 135.4

Falešná jistota

Když plané filozofování potlačuje bázeň z Božího soudu, když učitelé náboženství hlásají nastávající dlouhý věk míru a blahobytu, když se svět utápí v samých radovánkách, odmítá Boží upozorňování a tropí si posměch z jeho poslů, pak "přijde na ně zahynutí, a neujdou". (Patriarchs and Prophets, s. 104) PPZ 135.5

Ať nastane Boží den kdykoli, přijde na bezbožné nečekaně. Život půjde zdánlivě dál a lidé budou plně zaměstnáni zábavami, obchodem a vyděláváním peněz, náboženští vůdcové budou opěvovat pokrok a osvícenost světa a lidé budou ukolébáni falešnou jistotou — tehdy, podobně jako se zloděj o půlnoci vkrádá nestřeženými dveřmi, tak přijde náhlá zkáza na nezodpovědné a bezbožné a "neuniknou". 1. Tesalonickým 5,3; (The Great Controversy, s. 38) PPZ 135.6

Satan pochopí, že doba zkoušky končí

V době soužení bude satan ovlivňovat bezbožné. Ti obklíčí Boží lid, aby jej zničili. Netuší ale, že vedle jejich jmen v nebeských knihách bylo napsáno: "odpuštěno". (The Review and Herald, 19. listopadu 1908) PPZ 135.7

Jako satan zapůsobil na Ezaua, aby vytáhl proti Jákobovi, tak bude působit na bezbožníky, aby zahubili Boží lid v čase soužení. …Vidí, že je střeží svatí andělé a vyvozuje z toho, že jim byly odpuštěny hříchy. Neví však, že o jejich případech bylo rozhodnuto v nebeské svatyni. (The Great Controversy, s. 618) PPZ 136.1

Hlad po Božím slově

Ti, kdo nyní nepřijímají, nestudují a necení si Božího slova zvěstovaného Božími služebníky, toho budou později hořce litovat. Viděla jsem, že Pán po ukončení soudu projde zemí a tehdy na ni dopadnou strašlivé rány. Pak ti, kteří opovrhovali Božím slovem a kteří ho znevažovali, "budou vrávorat od moře k moři a ze severu na východ; budou pobíhat a hledat slovo Hospodinovo, ale nenajdou." Ámos 8,12. Na zemi bude hlad po slyšení Božího slova. (Manuscript 1, 1857) PPZ 136.2

Přímluvy za bezbožné skončí

Hlasatelé Boží pravdy dokonali své závěrečné dílo, přednesli poslední modlitbu, vylili poslední hořké slzy nad odpadlou církví a bezbožnými lidmi. Předali poslední vážné varování. Ó, jak by nyní ochotně ti, kteří vyznávali, že věří pravdě, ale nežili v souladu s ní, dali své domy a majetky, které až doposud chtivě shromažďovali, aby jim byla osvětlena cesta záchrany a aby uslyšeli slova naděje, modlitby, povzbuzení nebo i napomenutí ze strany svých pastýřů. Místo toho musí marně hladovět a žíznit. Jejich žízeň již nebude uhašena, neobdrží žádnou útěchu. Jejich osud je navěky zpečetěn. Bude to pro ně doba nepředvídatelné hrůzy. (Manuscript 1, 1857) PPZ 136.3

V době, kdy Boží soudy budou dopadat bez milosti na zemi, budou tito bezbožníci závidět těm, kteří "se nacházejí pod ochranou Nejvyššího", v příbytku, ve kterém Pán ukrývá všechny, kteří jej milovali a zachovávali jeho přikázání! Bezbožní, trpící následkem svých hříchů, budou moci skutečně závidět spravedlivým. Ale dveře milosti budou již zavřeny. Po ukončení doby milosti nebudou přijaty žádné přímluvné modlitby. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 3, s. 1150) PPZ 136.4

Změna povahy již nebude možná

Pán přijde s mocí a velikou slávou. Vykoná úplné oddělení spravedlivých od bezbožných. Ti, kteří nemají dost oleje v lampách, jej již nebudou moci doplnit. Pak se vyplní Kristova slova: "Té noci budou dva na jednom loži, jeden bude přijat, a druhý zanechán. Dvě budou mlít spolu obilí, jedna bude přijata, a druhá zanechána." Spravedliví i bezbožní žijí vedle sebe a společně pracují. Pán však zná jejich charaktery. Rozpozná ty, kteří jsou poslušnými dětmi, jež milují a ostříhají jeho přikázání. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 234) PPZ 136.5

Smrt je vážnou skutečností, ale život je daleko vážnější. Každá myšlenka, každé slovo a každý skutek našeho života se s námi opět setkají. Co uděláme ze sebe v době přípravy, tím musíme zůstat po celou věčnost. Smrt znamená rozklad těla, nikoli však změnu našeho charakteru. Druhý Kristův příchod nám nedá jiný charakter. Jeho příchod jej pouze upevní a učiní trvalým. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 466) PPZ 137.1

Ani další doba milosti nepřesvědčí bezbožníky PPZ 137.2

Máme získat to nejlepší podle našich současných možností. Neexistuje žádná druhá doba milosti, která by nás mohla připravit pro nebe. Nyní je naše jediná a poslední příležitost získat takový charakter, který nám umožní bydlet v příbytcích připravených Pánem pro ty, jež poslouchají jeho přikázání. (Letter 20, 1899) PPZ 137.3

Po příchodu Páně již nebude žádná další doba milosti. Kdo tvrdí opak, podvádí sám sebe. Před příchodem Krista bude na zemi stav podobný stavu před potopou. Když se Spasitel objeví na nebeských oblacích, nikdo nebude mít další příležitost získat spasení. Všichni se již rozhodli. (Letter 45, 1891) PPZ 137.4

Všichni budou přezkoušeni podle míry poznání, které obdrželi. Ten, kdo se od pravdy odvrátí k bajkám, nemůže očekávat další možnost milosti ani během tisíciletí. Kdo zavrhl přesvědčení, které mu Duch svatý vložil do srdce, nepřijal pravdu a ještě ovlivňoval druhé, a tak jim bránil v poznání, se již nikdy nedá přesvědčit. Kdo v době milosti nebude brát vážně možnost změny svého charakteru, tomu Bůh už nedá žádnou další příležitost. Rozhodnutí je konečné. (Letter 25, 1900)

17. Kapitola — Sedm Posledních ran a Bezbožní

(Doba velkého soužení, I. část)

Budou vylity kalichy Božího hněvu

Před našimi zraky se budou odehrávat důležité události. Bude se ozývat jedno troubení za druhým a jednotlivé kalichy budou vylity na obyvatele země. (Selected Messages, sv. 3, s. 426) PPZ 138.1

Již brzy anděl milosti opustí zemi a bude vylito sedm posledních ran. Boží hněv bude dopadat jako blesky, až Bůh začne kárat ty, kdo přestupují zákon. Až do konce již nebude žádná úleva. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 182) PPZ 138.2

Konflikt mezi národy

Čtyři mocní andělé zadržují síly této země až do okamžiku, kdy Boží služebníci budou zapečetěni na svých čelech. Národy jsou připraveny jít do války, jsou však zadržovány Božími anděly. Až budou tyto bránící síly odvolány, nastane doba soužení a neštěstí. Budou vynalezeny strašné válečné zbraně. Lodě i s lidmi budou pohřbeny v hlubinách moře. Všichni, kdo nevlastní ducha pravdy, se sjednotí pod vedením satanských mocností, budou však pod kontrolou až do velké bitvy na místě zvaném Harmagedon. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 967) PPZ 138.3

Celý svět se promění v ruiny

Andělé nyní zadržují větry, aby nemohly vát, dokud svět nebude varován o Kristově blízkém příchodu. Avšak hrozné a temné mraky se již hromadí a každou chvíli se může nad zemí přehnat bouře. Když andělé na Boží příkaz uvolní zadržované živly, tehdy se budou dít hrozné scény, které není schopno popsat žádné pero. (Education, s. 179,180) PPZ 138.4

Spasitelovo proroctví o tom, že Jeruzalém postihne trest, se splní ještě podruhé. Strašná zkáza Jeruzaléma je pouze náznakem oné závěrečné zkázy. V údělu vyvoleného města můžeme vidět úděl celého světa, který odmítá Boží milost a pošlapává Boží zákon. (The Great Controversy, s. 36) PPZ 138.5

Satan pak zavleče obyvatele světa do závěrečné velké doby soužení. Boží andělé přestanou zadržovat vichřice lidských vášní, najednou se projeví všechno zadržované napětí. Celý svět bude zatažen do strašnější zkázy, než byla zkáza starého Jeruzaléma. (The Great Controversy, s. 614) PPZ 138.6

Bůh je spravedlivý, a zároveň milosrdný

Boží slávou je milosrdenství, trpělivost, upřímnost, dobrota a pravda. Avšak spravedlnost projevená při potrestání hříšníka je také Boží slávou stejně jako projev milosrdenství. (The Review and Herald, 10. března 1904) PPZ 139.1

Bůh Izraele vykoná soud nad bohy tohoto světa stejně jako kdysi nad bohy Egypta. Ohněm, povodněmi, nemocemi a zemětřeseními zničí celou zemi. Tehdy vykoupení budou vyvyšovat a oslavovat Boží jméno. Neměli by ti, kteří žijí jako ostatky na konci dějin této země pochopit Boží naučení? (Manuscript Releases 10, s. 240,241) PPZ 139.2

Ten, který je naším přímluvcem, který slyší všechny kajícné modlitby a vyznání hříchů a který je obklopen duhou, symbolem lásky a milosrdenství, už brzy ukončí své dílo v nebeské svatyni. Pak místo lásky a milosrdenství bude vládnout spravedlnost. Ten, v kterého jeho lid doufal, nyní přijme to, co mu právem náleží — úřad Nejvyššího soudce. (The Review and Herald, 1. ledna 1889) PPZ 139.3

V celé Bibli je Bůh představován nejen jako milostivý a milosrdný, ale také jako Bůh, který je spravedlivý a nestranný. (The Signs of the Times, 24. března 1881) PPZ 139.4

Jistota Božího soudu

V naší době je Boží láska přestavována tak, jako by Bohu nedovolovala potrestat hříšníka. Tak přemýšlejí lidé, kteří se opírají o své vlastní, nízké standardy práva a spravedlnosti. “To jsi dělával a já jsem mlčel.” Žalm 50,21. Tito lidé hodnotí Boha podle sebe. Myslí si, že Bůh by se měl chovat podle jejich představ, podle toho, jak sami plánují a jednají za určitých okolností. … PPZ 139.5

V žádném království či státě nemohou o výši trestu rozhodovat ti, kteří přestoupili zákon. Vše, co máme, všechna dobrodiní milosti, která nám jsou k dispozici, náležejí Bohu. To, jak odporný je v Božích očích hřích, nemůže být námi posouzeno, tak jako nebesa nemohou být změřena otevřenou dlaní. Bůh je Otcem, ale i mravním Vůdcem. Je Zákonodárcem. Vydal zákon a také podle něj jedná. Zákon, který nezná trest, nemá žádnou moc. PPZ 139.6

Někdo může namítnout, že milující otec by neodsoudil své děti na smrt v ohni, kdyby měl moc je zachránit. Ale Bůh pro dobro svých poddaných a kvůli bezpečnosti potrestá ty, kdo přestupují jeho zákon. On nejedná podle lidských plánů. Může vykonat konečnou spravedlnost, na kterou člověk nemá právo. Noe by se Bohu nelíbil, kdyby začal topit posměvače a zlostníky, kteří jej tak dlouho dráždili. Bůh však prostřednictvím potopy odsoudil celý tehdejší svět. Lot neměl právo trestat své zetě za to, že se mu posmívali, ale Bůh to udělal s odpovídající spravedlností. PPZ 139.7

Kdo může říci, že Bůh nevykoná to, co řekl? (Manuscript Releases 12, s. 207-209; Manuscript Releases 10, s. 265) PPZ 140.1

Soud přijde, když Bůh odejme svou ochranu

Bylo mi ukázáno, že Boží soudy přijdou na lidi tím, že se sami dostanou mimo Boží ochranu. Pán varuje, usměrňuje, napomíná a doporučuje lidem jedinou bezpečnou cestu. Jestliže ti, kteří byli předmětem jeho zvláštní péče, budou nadále chodit svou vlastní cestou, nebudou dbát hlasu Božího Ducha a jestliže i po dalších varováních budou jednat podle vlastní vůle, pak Bůh neporučí svým andělům, aby od nich odvraceli satanovy útoky. PPZ 140.2

Je to satanova moc, která způsobuje na moři i na pevnině neštěstí, katastrofy a lidská utrpení. Tak se mnozí stávají jeho kořistí. (Manuscript Releases 14, s. 3) PPZ 140.3

Bůh použije své nepřátele jako nástroje trestu vůči těm, kteří odešli za svými zhoubnými cestami, a tímto způsobem nevhodně a převráceně představili Boží pravdu a poskvrnili ji. (The Paulson Collection of Ellen G. White Letters, s. 136) PPZ 140.4

Nakonec bude Duch svatý, který byl znevažován, zavrhován a zlehčován, odebrán ze země. Jakmile Duch svatý přestane působit, satan zahájí své strašné dílo na zemi i na moři. (Manuscript 134, 1898) PPZ 140.5

Bezbožní lidé zašli za hranici Boží milosti. Boží Duch, kterému tvrdošíjně vzdorovali, od nich nyní odešel. Nebude je chránit Boží milost a budou vydáni napospas satanu. (The Great Controversy, s. 614) PPZ 140.6

Někdy i svatí andělé užívají zničující moc32

Na Jericho měly dopadnout Boží soudy. Byla to pevnost. Ale vůdce Hospodinových zástupů sám sestoupil z nebe, aby vedl nebeské armády útokem na toto město. Boží andělé zbořili silné hradby. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 264) PPZ 140.7

Pod Božím vedením mají andělé nesmírnou moc. Při jedné příležitosti vyhladili na Kristův rozkaz za jedinou noc sto osmdesát pět tisíc mužů asyrské armády. (Touha věků, s. 447) PPZ 140.8

Týž anděl, který přišel z nebeských dvorů, aby zachránil Petra, byl poslem hněvu a soudu nad Herodem. Anděl se dotkl Petra, aby ho probudil ze spánku; zcela jinak se dotkl bezbožného krále; svým dotykem srazil jeho pýchu a vykonal na něm trest Všemohoucího. Herodes zemřel za velkých muk tělesných i duševních, zasažen Božím soudem. (The Acts of the Apostles, s. 152) PPZ 141.1

Jediný anděl usmrtil všechny prvorozené v Egyptě a naplnil zemi smutkem a nářkem. Když David přestoupil Boží příkaz tím, že nechal sečíst lid, způsobil jediný anděl strašnou zkázu jako trest za jeho hřích. Stejnou moc, kterou projevili Boží andělé, projeví — až to Bůh dovolí — také zlí andělé. Tyto síly jsou již připraveny a čekají jen na Boží svolení, aby všude šířily zkázu. (The Great Controversy, s. 614) PPZ 141.2

První dvě rány

Až Kristus skončí svou prostřednickou službu ve svatyni, dopadnou tresty na ty, kdo uctívají šelmu a přijali její znamení. Zjevení 14,9.10. Rány, které dopadly na Egypt, když Bůh chtěl vysvobodit Izrael, dávají tušit, jaké rány — co do podstaty, ale ještě větší síly — dopadnou na svět těsně před konečným vysvobozením Božího lidu. Pisatel knihy Zjevení o těch strašných ranách napsal: “Zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem.” Moře “se změnilo v krev jako krev zabitého a všechno živé v moři zahynulo.” (The Great Controversy, s. 627,628) PPZ 141.3

Rány dopadaly na obyvatele země. Někteří obviňovali Boha a proklínali jej. Jiní přiběhli k věrným Božím dětem a ptali se, jak mohou uniknout Božímu soudu. Svatí jim však již nemohli pomoci. Za hříšníky byla vyřčena poslední vroucí modlitba, byla prolita poslední slza, bylo předáno poslední břemeno, dozněla poslední výstraha. (Early Writings, s. 281) PPZ 141.4

Třetí rána

Viděla jsem, jak čtyři andělé drží čtyři větry, dokud Pán Ježíš nedokoná ve svatyni svatých své dílo. Teprve potom přijde posledních sedm ran. Tyto rány popudí bezbožné proti spravedlivým, neboť si budou myslet, že jsme příčinou Božích soudů a že rány ustanou, pokud nás odstraní. Byl vydán výnos, aby svatí byli zabiti. Proto také dnem i nocí volali o vysvobození. (Early Writings, s. 36,37) PPZ 141.5

Moře “se změnilo v krev jako krev zabitého a všechno živé v moři zahynulo.” Tyto hrozné rány jen obhajují Boží spravedlnost. Anděl prohlásil: “Spravedlivý jsi, Bože, svatý…, že jsi vynesl tento rozsudek: těm, kdo prolili krev svatých a proroků, dal jsi pít krev; stalo se jim po zásluze!” Zjevení 16,2-6. Tím, že odsuzovali Boží lid k smrti, zaslouží si trest, jako kdyby je vlastníma rukama zabili. (The Great Controversy, s. 627,628) PPZ 141.6

Čtvrtá rána

V následující ráně bude slunci dána “moc spalovat lidi svou výhní”. (Zjevení 16,8.9) Proroci líčí, jak země bude v této době vypadat: “Pole je popleněno, truchlí role… Všechno polní stromoví je suché. Lidským synům vyschl zdroj veselí.” “Zrno vyschlo pod hroudami, sklady jsou zpustošené… Jak těžce oddychuje dobytek! Stáda skotu se plaší, nemají pastvu… V potocích vyschla voda, stepní pastviny pozřel oheň.” “V onen den se obrátí chrámové zpěvy v kvílení, je výrok Panovníka Hospodina, mnoho mrtvých těl bude pohozeno na všech místech.” Jóel 1,10-12.17-20; Ámos 8,3. PPZ 142.1

Tyto pohromy nepostihnou celou zemi, protože by zahynuli všichni obyvatelé světa. Budou to však tak strašné rány, jaké lidé ještě nikdy nezažili. (The Great Controversy, s. 628,629) PPZ 142.2

Pátá rána

Davy zlých lidí se budou chystat vrhnout se na své oběti s vítězoslavným pokřikem, s posměchem a proklínáním, ale vtom padne na zemi hustá mlha, černější než nejtemnější noc. Pak se na nebi objeví duha, zářící slávou Božího trůnu, a bude se zdát, že obklopuje každý hlouček modlících se lidí. Rozzuřené davy se náhle zastaví. Jejich posměšný křik ustane.

Zapomenou, proti komu směřovalo jejich vražedné běsnění. S hroznými předtuchami budou sledovat znamení Boží smlouvy a budou se chtít skrýt před její pronikavou září. … PPZ 142.3

Uprostřed noci Bůh projeví svou moc a vysvobodí svůj lid. Objeví se slunce a rozzáří se v plné síle. V rychlém sledu se budou ukazovat znamení a divy. Bezbožní budou hledět s hrůzou a zděšením na to, co se bude dít, zatímco spravedliví lidé budou sledovat se slavnostní radostí znamení svého vysvobození. (The Great Controversy, s. 635,636) PPZ 142.4

Na nebi se objeví Boží zákon

Pak se na obloze ukáže ruka držící dvě kamenné desky složené na sobě. Prorok prohlásil: “Nebesa hlásají jeho spravedlnost, Bůh sám bude soudcem.” Žalm 50,6. Svatý zákon, projev Boží spravedlnosti, byl vyhlášen ze Sinaje jako pravidlo života za hromů a v ohni, nyní je lidem představen jako měřítko soudu. Ruka desky otevře a lidé na nich uvidí přikázání desatera, zaznamenaná jakoby ohnivým perem. Slova budou tak zřetelná, že je bude moci přečíst každý. Paměť se oživí, temno pověr a falešných nauk bude z myslí lidí odstraněno a všichni obyvatelé světa uvidí deset krátkých, výstižných a pádných Božích výroků. (The Great Controversy, s. 639) PPZ 142.5

Ztracení proklínají své falešné pastýře

Členové církví, kteří poznali Boží slovo a přesvědčili se o pravdě, ale přesto svěřili své spasení duchovním, se v Božím dni dovědí, že žádný člověk nemůže zaplatit za jejich přestoupení. Bude se ozývat strašný křik: “Jsem ztracen, na věky ztracen.” Lidé budou připraveni lynčovat své duchovní pastýře, kteří hlásali bludy a tupili pravdu. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 4, s. 1157) PPZ 143.1

…všichni budou ale svorně proklínat své náboženské učitele. Nevěrní duchovní pastýři jim předpovídali příjemné věci. Vedli své posluchače, aby nebrali vážně Boží zákon a pronásledovali ty, kdo ho zachovávali. Nyní však budou tito falešní učitelé zoufale před ostatními lidmi vyznávat, že šířili bludy. Zástupy lidí budou zuřit. Budou volat: “Jsme ztraceni, a vy jste zapříčinili naši záhubu,” a obrátí se proti falešným pastýřům. Lidé, kteří je kdysi nejvíce obdivovali, je budou nejvíce proklínat. Stejné ruce, které jim kdysi kladly na hlavu vavříny, je budou chtít nyní zničit. Zbraně, které měly pobít Boží lid, budou použity ke zničení jejich nepřátel. (The Great Controversy, s. 655,656, 1911) PPZ 143.2

Zde vidíme, že církev, Boží svatyně, byla první, která pocítila Boží hněv. Starci (Ezechiel 9,6), kterým Bůh udělil veliké světlo a kteří měli být strážci duchovních zájmů lidu, zklamali důvěru, která byla na ně vložena. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 211) PPZ 143.3

Boží slovo bylo díky falešným pastýřům zbaveno svého účinku… Jejich činy se však brzy obrátí proti nim. Tehdy budeme svědky událostí popsaných v osmnácté kapitole Zjevení, kdy Boží soudy dopadnou na Babylon. (Manuscript 60, 1900) PPZ 143.4

Šestá rána

Ďábelští duchové budou navštěvovat vládce země i celý svět, zahrnou je klamy a budou na ně naléhat, aby se přidali k satanovi v jeho posledním boji proti Boží vládě. (The Great Controversy, s. 624) PPZ 143.5

Boží Duch bude ze světa postupně odcházet. Satan vyzbrojuje své ďábelské duchy, aby "vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha." Zjevení 16,14; (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 983) PPZ 143.6

V Janově popisu v šestnácté kapitole knihy Zjevení je představena zázračná moc, která chce celý svět strhnout k poslední válce. Pak končí symbolická řeč a hlas trouby ještě jednou vydává jasný a burcující hlas: "Hle, přicházím nečekaně jako zloděj. Blaze tomu, kdo bdí a střeží svůj šat, aby nechodil nahý a aby nebylo vidět jeho nahotu!" Zjevení 16,15. Po pádu byli Adam a Eva nazí, protože jejich světelné roucho, které jim poskytovalo bezpečí, jim bylo odňato. PPZ 144.1

Svět zapomene na Boží varování stejně jako obyvatelé země v době Noema a obyvatelé Sodomy v době Lota. Probudili se se svými hříšnými plány a myšlenkami, avšak náhle z nebe spadl oheň se sírou a zahubil bezbožné obyvatele. "Právě tak bude v den, kdy se zjeví Syn člověka." Lukáš 17,30; (Manuscript Releases 14, s. 96,97, 1896) PPZ 144.2

Poslední velký boj mezi Bohem a satanem

Dvě proti sobě stojící mocnosti se utkají v poslední bitvě. Na jedné straně je Stvořitel nebe i země. Všichni, kteří mu patří, nesou jeho pečeť a poslouchají jeho přikázání. Na druhé straně stojí kníže temnoty spolu s těmi, kteří se rozhodli pro bezbožnost a vzpouru. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 982,983) PPZ 144.3

Před námi je obrovský boj. Blížíme se k bitvě ve velkém dni všemohoucího Boha. Vše, co je dosud ovládáno, se vymkne kontrole. Anděl milosti se připravuje opustit trůn a ponechá svět pod vládou satana. Pozemské mocnosti povstaly v tvrdošíjné vzpouře proti nebeskému Bohu. Jsou plné nenávisti vůči těm, kteří Bohu slouží, a zakrátko se odehraje poslední velká bitva mezi dobrem a zlem. Země se stane bitevním polem, scénou posledního zápolení a konečného vítězství. Právě zde, kde satan tak dlouhou dobu naváděl lidi, aby Boha neposlouchali, bude vzpoura navždy ukončena. (The Review and Herald, 13. května 1902) PPZ 144.4

Boj, který zuří mezi těmito dvěma vojsky, je právě tak skutečný jako boj, který svádějí vojska tohoto světa, a na výsledku duchovního boje závisí věčný osud. (Prophets and Kings, s. 176) PPZ 144.5

Celý svět se postaví na jednu či druhou stranu

Celý svět bude stát buď na jedné, nebo na druhé straně sporu. Nastane bitva u Harmagedonu. V tento den nikdo z nás nesmí být nalezen spící. Musíme být ostražití jako moudré panny a ve svých nádobách i lampách musíme mít olej. Moc Ducha svatého musí být s námi a vůdce Hospodinova vojska bude stát v čele nebeských andělů, aby řídil bitvu. (Selected Messages, sv. 3, s. 426) PPZ 144.6

Nepřátelství satana vůči dobru bude stále zřetelnější podle toho, jak bude stále usilovněji zapojovat své síly v poslední vzpouře. Každý člověk, který není zcela odevzdán Bohu a chráněn jeho mocí, se spojí se satanem proti Bohu a zapojí se do boje proti Vládci vesmíru. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 465) PPZ 145.1

Brzy budou muset obyvatelé světa zaujmout jednoznačné stanovisko, buď pro, nebo proti Vládci nebe. (Testimonies For The Church, sv. 7, s. 141, 1902) PPZ 145.2

Sedmá rána

Musíme prostudovat vylití sedmé rány. (Zjevení 16,17-21). Mocnosti zla se v tomto konfliktu nevzdají bez boje. Boží prozřetelnost zasáhne v harmagedonské bitvě. Když bude země osvícena slávou anděla z osmnácté kapitoly Zjevení, probudí se ze spánku dobré i zlé mocnosti a vojska živého Boha ovládnou bitevní pole. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 983) PPZ 145.3

Brzy má dojít k bitvě u Harmagedonu. Ten, na jehož plášti je napsáno jméno: Král králů a Pán pánů, bude oděn do bělostného čistého kmentu, pojede na bílém koni a povede nebeská vojska. (Zjevení 19,11-16; (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 982, 1899) PPZ 145.4

Celá země se bude kymácet a vzdouvat jako mořské vlny. Její povrch bude pukat. Bude to vypadat, jako by se hroutily její základy. Celá horstva se budou propadat do země. Obydlené ostrovy zmizí. Přístavy, které se bezbožností podobaly Sodomě, pohltí rozběsněné moře. … Nejpyšnější města se ocitnou v troskách. Nádherné paláce, pro které velcí muži světa obětovali své majetky, aby se proslavili, se zhroutí před jejich očima. Zdi vězení se rozestoupí a Boží lid, který v nich byl vězněn pro svou víru, bude vysvobozen. (The Great Controversy, s. 637)

18. Kapitola — Sedm Posledních ran a Spravedliví

(Čas velkého soužení, II. část)

Doba soužení začne po ukončení doby zkoušek

Až Kristus skončí své dílo prostředníka ve prospěch lidí, pak začne tento čas úzkosti. Pak se bude rozhodovat o každé duši a nebude již krve smíření, která by smyla hřích. Až Ježíš opustí své místo přímluvce za člověka u Boha, bude slavnostně oznámeno: “Kdo škodí, škoď ještě; a kdo smrdí, smrď ještě; a kdo jest spravedlivý, ospravedlni se ještě; a svatý posvěť se ještě.” Zjevení 22,11 BK. Pak ustoupí ze země Boží Duch, který zadržuje zlo. (Patriarchs and Prophets, s. 201) PPZ 146.1

Boží lid je připraven

Až skončí poselství třetího anděla, přestane se Kristova milost přimlouvat za hříšné obyvatele světa. Boží lid splnil svůj úkol, obdržel “pozdní déšť”, “čas odpočinutí”, rozvlažení od Hospodina, a je připraven pro nastávající dobu zkoušky. Andělé spěchají sem a tam. Anděl, vracející se ze země, ohlašuje, že jeho úkol skončil. Na svět přišla závěrečná zkouška a všichni, kdo zůstali věrni Božím přikázáním, dostali “pečeť živého Boha”. Tehdy Pán Ježíš ukončí svou prostřednickou službu v nebeské svatyni. … Ježíš Kristus vykonal smíření za svůj lid a vymazal jeho hříchy. Doplnil se počet občanů jeho království. “Království, panstva a velikost království pod celým nebem” budou dány dědicům spasení a Pán Ježíš bude vládnout jako Král králů a Pán pánů. (The Great Controversy, s. 613,614.) PPZ 146.2

Nepředstavitelná hrůza

Doba soužení a úzkosti, která nás čeká, bude vyžadovat víru, která dokáže překonat námahu, čekání a hlad — víru, která neochabne ani v nejtěžších zkouškách. … PPZ 146.3

Brzy nastane doba soužení, jaké dosud nebylo. Proto budeme potřebovat zkušenost, již dosud nemáme a kterou mnozí ani příliš netouží získat. Často bývá soužení daleko větší v představách než ve skutečnosti. O závěrečné zkoušce, která je před námi, to však neplatí. Ani nejživější obrazotvornost si nedokáže představit velikost této zkoušky. (The Great Controversy, s. 621,622) PPZ 146.4

Až Ježíš opustí svatyni svatých, jeho ovlivňující Duch bude odňat představitelům národů i lidu. Budou přenecháni nadvládě zlých andělů. Poté budou podle jejich rad a pod jejich vedením vydány takové zákony, že kdyby nebyl tento čas velmi krátký, nemohl by být spasen žádný člověk. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 204) PPZ 147.1

Mnozí zemřou před dobou soužení

Nemusí být vždy rozumné prosit o uzdravení… Jen Pán ví, zda ti, za které předkládáme své prosby, budou schopni vydržet zkoušku, která by na ně přišla, kdyby zůstali naživu. On zná konec od počátku. Mnozí budou uloženi k odpočinku dříve, než přijde na tento svět doba soužení. (Counsels on Health, s. 375, 1897) PPZ 147.2

Opakovaně jsem byla Pánem poučena, že mnohé děti budou vzaty dříve, než nastane čas soužení. Své děti spatříme znovu, až vstoupíme do nebeských příbytků. (Selected Messages, sv. 2, s. 259) PPZ 147.3

Satanův cíl: zničit všechny, kdo zachovávají sobotu

Velký podvodník říká: “Naším hlavním úkolem je umlčet sektu světitelů soboty. … Nakonec dosáhneme toho, že všichni, kteří se nepodřídí naší autoritě, budou zahubeni.” (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 472,473) PPZ 147.4

Cílem satana je jejich úplné vyhlazení, aby jeho vláda nad světem byla nezpochybnitelná. (Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 37) PPZ 147.5

Církev ostatků se ocitne ve veliké zkoušce. Ti, kdo zachovávají Boží přikázání a mají Ježíšovu víru, pocítí hněv draka a jeho pomocníků. Satan pokládá obyvatele země za své poddané. Získal nadvládu nad odpadlými církvemi. Avšak je zde malá skupina, která odporuje jeho vládě. Kdyby je mohl ze země vyhladit, jeho vítězství by bylo úplné. Jako kdysi podněcoval pohanské národy, aby zničily Izrael, tak bude v blízké budoucnosti podněcovat bezbožné, aby vyhubili Boží lid. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 231) PPZ 147.6

Obvinění používaná proti Božímu lidu

Viděla jsem, jak čtyři andělé drží čtyři větry, dokud Pán Ježíš nedokoná ve svatyni svatých své dílo. Teprve potom přijde posledních sedm ran. Tyto rány popudí bezbožné proti spravedlivým, neboť si budou myslet, že jsme příčinou Božích soudů a že rány ustanou, pokud nás odstraní. (Early Writings, s. 36) PPZ 147.7

Když anděl milosti rozvine svá křídla a odletí, začne satan konat ďábelské skutky, které již dávno zamýšlel. Bouře a špatné počasí, války a krveprolití, to vše jsou jeho záliby, pomocí kterých sklízí svou žeň. Svede lidi tak dokonale, že budou tvrdit, že tato neštěstí jsou důsledkem zneuctění prvního dne týdne. Z kazatelen národních církví bude hlásáno tvrzení, že svět je trestán, neboť neděle se nesvětí tak, jak by měla. (The Review and Herald, 17. září 1901) PPZ 148.1

Zazní požadavek, aby nebyla tolerována menšina, která se staví proti nařízení církví a státnímu zákonu, protože je lepší, aby trpělo několik lidí, než aby celý národ upadl do zmatku a nezákonnosti. Stejně argumentovali před 1 900 lety představitelé židovského národa proti Kristu. … To bude rozhodující argument. (The Great Controversy, s. 615) PPZ 148.2

Smrt pro všechny, kteří nesvětí neděli

Byl vydán výnos, aby svatí byli zabiti. Proto také dnem i nocí volali o vysvobození. (Early Writings, s. 36,37) PPZ 148.3

Tak jako Nebúkadnesar, král Babylonu, vydal dekret, aby všichni, kteří se nepokloní a nevzdají čest soše, byli zabiti, tak bude schváleno, aby všichni, kteří nebudou ctít neděli, byli potrestáni vězením a smrtí. … Ať všichni pozorně čtou třináctou kapitolu Zjevení, neboť se týká všech lidí, malých i velkých. (Manuscript Releases 14, s. 91) PPZ 148.4

Zakrátko má na Boží lid přijít doba soužení. Tehdy bude vydán dekret zakazující těm, kteří zachovávají sobotu Páně, kupovat i prodávat. Hrozí jim tvrdý trest, dokonce i trest smrti, nebudou-li zachovávat první den týdne jako den odpočinku. (In Heavenly Places, s. 344) PPZ 148.5

Mocnosti, které budou společně bojovat proti Božím přikázáním, nařídí, aby se “všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci” (Zjevení 13,16) řídili tradicí církve a zachovávali nesprávný den odpočinku. Všichni, kdo nebudou chtít přijmout toto nařízení, budou vystaveni trestům, až bude nakonec vyhlášeno, že zaslouží trest smrti. (The Great Controversy, s. 604) PPZ 148.6

Hněv lidí bude namířen zvláště proti těm, kteří zachovávají sobotu podle čtvrtého přikázání; nakonec bude vydáno všeobecné nařízení, podle něhož všichni takoví zaslouží smrt. (Prophets and Kings, s. 512) PPZ 148.7

Jako za doby krále Achašveróše

Nařízení, které bude nakonec vydáno proti ostatkům Božího lidu, bude velmi podobné nařízení, jež vydal Achašveróš proti Židům. V malém houfu věřících, kteří zachovávají sobotu, vidí dnes nepřátelé pravé církve Mordokaje v bráně. Úcta Božího lidu k Božímu zákonu je stálou výtkou těm, kteří odvrhli Boží bázeň a pošlapávají Boží sobotu. (Prophets and Kings, s. 605) PPZ 148.8

Viděla jsem, jak se představitelé celého světa radili a byli přitom obklopeni satanem a jeho anděly. Pak jsem spatřila dopis, jehož kopie byly rozšiřovány po celé zemi a který lidem dovoloval, aby po určité době usmrtili ty svaté, kteří se nevzdají své zvláštní víry a nebudou chtít ustoupit od svěcení soboty a zachovávat první den týdne. (Early Writings, s. 282,283) PPZ 149.1

Bude-li Boží lid důvěřovat Pánu a bude-li se vírou spoléhat na jeho moc, budou záměry satana v těchto dnech zneškodněny stejně jako v Mordokajově době. (The Signs of the Times, 22. února 1910) PPZ 149.2

“Ostatky” hledají útočiště u Boha

“V oné době povstane Míkael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize.” Daniel 12,1. Když přijde tento čas soužení, bude již rozhodnuto o každém případu. Od této chvíle již nebude žádná další doba zkoušky a ani milosti pro nekající lidi. Jeho lidu bude vtisknuta Boží pečeť. PPZ 149.3

Malá skupinka ostatků nebude schopna se sama bránit ve smrtelném boji s mocnostmi země, které budou vedeny armádou šelmy. Své útočiště budou hledat u Boha. Nejvyšší pozemské mocnosti vydají nařízení, že se lidé pod hrozbou trestu pronásledování a smrti mají klanět šelmě a přijmout její znamení. Kéž Bůh v této době pomůže svému lidu, protože jak by mohl obstát v takovém hrozném zápase bez jeho pomoci! (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 212,213) PPZ 149.4

Boží lid utíká z měst, mnozí jsou uvězněni

Protože dekrety vydané různými představiteli křesťanstva proti věřícím, kteří budou zachovávat Boží přikázání, zruší ochranu, kterou jim poskytuje vláda, budou vydáni napospas lidem, kteří je budou chtít zničit. Proto Boží lid uteče z měst a vesnic a společně odejde na nejpustší a nejosamělejší místa. Mnozí najdou útočiště v horách. … Avšak mnoho lidí ze všech národů a tříd, vysoce postavených i prostých, zámožných i chudých, černých i bílých, upadne do nespravedlivého a krutého otroctví. Těžké dny nastanou pro lidi, které Bůh miluje. Budou zajímáni, vsazováni do vězení, odsuzováni na smrt, někteří budou ponecháni v odporných vězeňských kobkách, aby tam zahynuli hlady. (The Great Controversy, s. 626) PPZ 149.5

I když všeobecné nařízení stanoví dobu, kdy mají být lidé věrní Božím přikázáním odsouzeni k smrti, nebudou jejich nepřátelé v mnoha případech čekat na stanovenou dobu a budou se pokoušet připravit je o život ještě dříve, než zákon vstoupí v platnost. Nikdo však nebude moci překonat mocné strážce hlídající každého věrného Kristova následovníka. Někteří věrní budou napadáni při svém útěku z měst a vesnic, ale zbraně pozdvižené proti nim se zlomí a klesnou bezmocně k zemi jako stébla trávy. Jiné ochrání andělé v podobě vojáků. (The Great Controversy, s. 631) PPZ 150.1

Boží lid nebude v této době společně na jednom místě. Bude rozptýlen po skupinkách do celého světa. Každý bude zkoušen samostatně, ne ve skupinách. Každý musí sám obstát v této době zkoušky. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 4, s. 1143) PPZ 150.2

Víra jednotlivých členů církve bude zkoušena tak, jakoby kromě nich nebyl na zemi žádný jiný člověk. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 983) PPZ 150.3

Domy a pozemky jsou bez užitku

Domy a pozemky v době soužení nebudou svatým k ničemu, protože budou muset utéci před rozvášněným davem. V této době již nebude možné tento majetek prodat a peníze upotřebit k šíření Boží pravdy. … PPZ 150.4

Poznala jsem, že když někteří lpěli na svém majetku a neptali se Pána na své povinnosti, on jim je ani neukázal. Mohli si majetek ponechat, avšak v době soužení byl pro ně přítěží jako hora hrozící zavalením. Teprve pak jej chtěli odložit, ale už jim to nebylo umožněno. …

Pokud chtějí být poučeni, pak jim Bůh ukáže, kdy a co by měli prodat. (Early Writings, s. 56,57) PPZ 150.5

Je příliš pozdě na to, abychom lpěli na pozemském bohatství. Brzy nebudou potřebné ani domy, ani pozemky a nikomu již nebudou k užitku, neboť na svět bude stále silněji doléhat tíha Božího prokletí. Uslyšíme výzvu: “Prodejte, co máte, a rozdejte to.” Lukáš 12,33. Toto poselství by mělo být věrně hlásáno, aby proniklo hluboko do lidských srdcí. Boží vlastnictví může být vráceno v darech pro rozvoj jeho díla ve světě. (Manuscript Releases 16, s. 348) PPZ 150.6

Doba Jákobova soužení

Nakonec bude proti světitelům pravé soboty vydáno nařízení, které určí, že si zaslouží nejpřísnější trest a po určité době budou moci být odsouzeni k smrti. Katolicismus ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém světě budou postupovat společně proti lidem, kteří dodržují všechna Boží přikázání. Pak pro Boží lid nastane doba soužení a utrpení, kterou popsal prorok Jeremiáš jako dobu Jákobova soužení. (The Great Controversy, s. 615,616) PPZ 150.7

Z lidského pohledu to bude vypadat tak, že Boží lid bude muset brzy zpečetit své svědectví vlastní krví, jako kdysi mučedníci. I Boží lid se začne obávat, že je Pán zanechal, aby padli rukou svých nepřátel. Bude to doba velkého vnitřního zápasu. Ve dne i v noci budou volat k Bohu, aby je vysvobodil. … Jako kdysi Jákob, budou zápasit s Bohem. Bude na nich vidět, že vnitřně bojují, budou bledí. Nepřestanou však volat k Bohu. (The Great Controversy, s. 630) PPZ 151.1

Jákobův zážitek z oné noci zápasu a úzkosti představuje zkoušky, jimiž musí projít Boží lid před druhým Kristovým příchodem. Prorok Jeremiáš, který ve svatém vidění spatřil tuto dobu, pravil: “Hlas předěšení a hrůzy slyšíme, a … žádného pokoje… a obrácené všechněch obličeje v zsinalost. Ach, nebo veliký jest den tento, takže nebylo žádného jemu podobného. Ale jakť koli čas jest ssoužení Jákobova, předceť z něho vysvobozen bude.” Jeremjáš 30,5-7 BK; (Patriarchs and Prophets, s. 201) PPZ 151.2

Spravedliví budou očištěni od všeho zla

Podobně by v době soužení byli přemoženi Boží věrní, které bude trápit strach a úzkost, kdyby měli nějaké nevyznané hříchy. Zoufalství by je zbavilo víry a neměli by jistotu, že mohou prosit Boha o vysvobození. Budou si plně uvědomovat svou nehodnost, nebudou však muset odhalovat žádné skryté nepravosti. Jejich hříchy se již dříve dostaly před soud a byly vymazány, Bůh na ně už více nevzpomene. (The Great Controversy, s. 620) PPZ 151.3

Boží následovníci… si budou hluboce uvědomovat své nedostatky, a když zváží své prožité životy, jejich naděje se scvrknou. Vzpomenou však na velikost Božího milosrdenství a s vědomím své upřímné kajícnosti se budou dovolávat zaslíbení, jež dal Bůh prostřednictvím

Krista bezmocným kajícím hříšníkům. Neochabnou ve své víře, nebudou-li jejich modlitby okamžitě vyslyšeny. Přimknou se k Boží moci, tak jako se Jákob přimkl k andělu, a jejich duše řeknou: "Nepustím tě, leč mi požehnáš." (Patriarchs and Prophets, s. 202) PPZ 151.4

Věřící zůstanou naživu

Bůh nedopustí, aby bezbožní zahubili ty, kteří neuctívali šelmu a nepřijali její znamení. Viděla jsem, že kdyby bylo bezbožným dovoleno zabíjet věřící, satan, celé jeho zlé vojsko i všichni, kteří nenávidí Boha, by byli uspokojeni. Jakým triumfem by bylo pro satana, kdyby v posledním boji měl moc nad těmi, kteří tak dlouho očekávali toho, jehož tak milovali! Ti, kteří se věřícím lidem vysmívali při myšlence, že mají vstoupit na nebesa, na vlastní oči uvidí Boží péči o jeho lid i jeho slavné vykoupení. (Early Writings, s. 284) PPZ 151.5

Boží lid nebude ušetřen utrpení. Bude pronásledován a trápen, bude trpět nedostatkem a strádat hladem, Pán ho však nenechá, aby zahynul. (The Great Controversy, s. 629) PPZ 152.1

Kdyby krev Kristových věrných svědků byla prolita v té době, nebyla by — jako kdysi krev mučedníků — semenem, které by přineslo pro Boha úrodu dalších věřících. (The Great Controversy, s. 634) PPZ 152.2

Bůh se postará

Pán mi znovu ukázal, že snaha zaopatřit se pozemskými statky pro dobu soužení je v rozporu s Biblí. Viděla jsem, že kdyby věřící dělali zásoby potravin, budou jim v době soužení, až přijde válka, hlad a nemoci, násilím odebrány. Cizí lidé by z toho měli užitek. PPZ 152.3

Bude to pro nás doba, ve které budeme muset Pánu zcela důvěřovat, a on se o nás postará. Viděla jsem, že budeme mít chléb i vodu a že nebudeme trpět nedostatkem a hladem, protože Bůh je schopen připravit nám prostřený stůl i v pustině. Když bude potřeba, pošle i krkavce, aby nás živili, jak to učinil pro Eliáše, nebo způsobí, že bude z nebe padat mana, jak to udělal pro Izraelce. (Early Writings, s. 56) PPZ 152.4

Viděla jsem, že je před námi doba soužení, kdy kruté podmínky přinutí Boží lid k životu o chlebu a vodě…V době soužení už nebude nikdo pracovat. Zdrojem utrpení budou duševní boje, ale pokrm nám opatří Bůh. (Manuscript 2, 1858) PPZ 152.5

Doba soužení je přímo před námi. Situace bude od Božího lidu vyžadovat, aby zapřel sám sebe a aby jedl pouze tolik, kolik stačí k udržení života. Ale Bůh nás pro tento čas připraví. V této hrozné hodině bude naše potřeba příležitostí pro Boha, aby nám udělil svoji posilující moc a aby podepřel svůj lid. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 206) PPZ 152.6

Chléb a voda — to je vše, co je "ostatkům" zaslíbeno v době soužení. (The Story of Redemption, s. 129) PPZ 152.7

V čase úzkosti, před opětným Kristovým příchodem, ochrání spravedlivé pomoc nebeských andělů. (Patriarchs and Prophets, s. 256) PPZ 152.8

Bez prostředníka, avšak ve stálém spojení s Kristem

Ježíš Kristus vykonal smíření za svůj lid a vymazal jejich hříchy. Doplnil se počet občanů jeho království. … PPZ 153.1

Až opustí nebeskou svatyni, zahalí obyvatele země temnota. V té době budou muset věřící žít před svatým Bohem bez přímluvce. (The Great Controversy, s. 613,614) PPZ 153.2

Zapomene Bůh na svůj lid v této těžké hodině? … Nepřátelé je mohou vsadit do vězení, vězeňské zdi však nemohou přerušit jejich spojení s Ježíšem Kristem. Pán, který vidí každou jejich slabost a zná každou jejich zkoušku, stojí nad všemi pozemskými silami. V pustých vězeňských celách je navštíví andělé a přinesou jim nebeské světlo a pokoj. Vězení se stane palácem, protože v něm budou lidé bohatí ve víře, a jeho temné stěny se rozzáří nebeským jasem jako tehdy, když se Pavel a Síla modlili a zpívali chvalozpěvy o půlnoci ve vězení ve Filipis. (The Great Controversy, s. 626,627) PPZ 153.3

Kdyby se lidé mohli dívat nebeským zrakem, viděli by zástupy mocných andělů, jak pečují o ty, kdo zachovávají Kristovo slovo. Se soucitem sledují andělé jejich soužení a naslouchají jejich modlitbám. Čekají na rozkaz svého Velitele, aby je mohli vysvobodit z hrozícího nebezpečí. … Drahý Spasitel nám pošle pomoc právě včas, když ji budeme potřebovat. (The Great Controversy, s. 630.633) PPZ 153.4

Je nemožné představit si zkušenost Božího lidu, který na zemi zažije, jak se nebeská sláva bude mísit s opakovaným pronásledováním z minulosti. Věřící budou kráčet ve světle plynoucím od Božího trůnu. Prostřednictvím andělů bude zachováno stálé spojení mezi nebem a zemí. … PPZ 153.5

V nadcházející době soužení — jakého nebylo od vzniku národa — budou Boží vyvolení stát neporušeni. Satan se svými zástupy nebude moci Boží dítky zničit, protože mocní Boží andělé je budou chránit. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 16,17) PPZ 153.6

Boží lidé nebudou pěstovat hříšné sklony

Nyní, kdy náš Velekněz koná dílo smíření za nás, musíme usilovat o dokonalost v Kristu. Náš Spasitel se ani myšlenkou nepoddal moci pokušení. Satan hledá v lidských srdcích slabá místa, která může využít. Když někdo pěstuje hříšnou náklonnost, satan ji zužitkuje pro svá pokušení. Pán Ježíš o sobě řekl: “Přichází vládce tohoto světa. Proti mně nic nezmůže.” Jan 14,30. Satan nedokázal najít na Božím Synu nic, čím by nad ním mohl zvítězit. Boží Syn zachovával přikázání svého Otce a nebylo v něm hříchu, kterého by satan mohl využít ve svůj prospěch. V takovém stavu musejí být lidé, kteří chtějí obstát v době soužení. (The Great Controversy, s. 622,623) PPZ 153.7

Boj s vlastním já pokračuje

Pokud zde bude vládnout satan, musíme potlačovat sobectví a přemáhat hříchy, k nimž jsme sváděni; pokud trvá život, není zastávky, není chvíle, které bychom se dožili a mohli říci: Dosáhl jsem posvěcení. Posvěcení je výsledkem celoživotní poslušnosti. (The Acts of the Apostles, s. 560,561) PPZ 153.1

Proti tělesným žádostem se musí stále bojovat. K tomu potřebujeme pomoc očišťujícího vlivu Boží milosti. Ta bude obracet naše myšlenky vzhůru a povede nás, abychom se zabývali čistými a svatými věcmi. (Testimonies For The Church, sv. 2, s. 479) PPZ 153.2

V našich myšlenkách si můžeme vytvořit neskutečný svět. Můžeme si představit ideální církev, kde už žádná satanova pokušení nesvádějí lidi k hříchu. Ale taková dokonalost existuje pouze v našich představách. (The Review and Herald, 8. srpna 1893) PPZ 153.3

Až lidé obdrží svaté tělo, nezůstanou na zemi, ale budou vzati do nebe. Hřích je sice v tomto životě odpuštěn, ale jeho důsledky nejsou ještě zcela odstraněny. Teprve při svém příchodu Kristus "promění tělo naší poníženosti v podobu těla své slávy." Filipským 3,21; (Selected Messages, sv. 2, s. 33) PPZ 153.4

Sto čtyřicet čtyři tisíce

Budou zpívat "novou píseň" před Božím trůnem, píseň, kterou se nikdo kromě sto čtyřiačtyřiceti tisíc nemůže naučit. Je to píseň Mojžíše a Beránka — píseň vysvobození. Jen sto čtyřiačtyřicet tisíc vykoupených se může naučit této písni, protože je to píseň jejich života — života, jaký nikdo jiný neprožil. "To jsou ti, kdo … následují Beránka, kamkoli jde." Byli přeneseni ze země živí jako "první z lidstva … Bohu a Beránkovi." Zjevení 15,2.3; 14,1-5. "To jsou ti, kteří přišli z velikého soužení," prošli dobou soužení, jakého nebylo na zemi od doby, kdy na zemi žijí lidé. Vytrpěli úzkost Jákobova soužení, byli bez přímluvce při konečném vylití Božích ran. (The Great Controversy, s. 648,649) PPZ 153.5

Není Boží vůlí vést spory o otázkách, které lidem nepomohou v duchovní oblasti, například: Kdo bude zahrnut do počtu sto čtyřiceti čtyř tisíc? Boží vyvolení budou brzy znát odpověď. (Selected Messages, sv. 1, s. 174) PPZ 153.6

Vysvobození Božího lidu

Satanovo vojsko a nevěřící lidé s jásotem obklopí věřící a budou přesvědčeni o tom, že pro ně již není úniku. Ale uprostřed jejich triumfálního jásání uslyší silné hromobití. Nebe se zahalí do temnoty, zůstane osvětleno pouze oslňujícím paprskem strašlivé Boží slávy, když Bůh promluví ze svého svatého příbytku. PPZ 153.7

Základy země se začnou třást. Budovy se nakloní a začnou padat dolů s hrozným praskáním. Moře bude vařit jako voda v hrnci a celá země se ocitne ve strašlivém pohybu. Zajetí spravedlivých pominulo. Sladkým a slavnostním šepotem sdělují jeden druhému:

“Jsme vysvobozeni. To je Boží hlas.” (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 353,354) PPZ 154.1

Až bude zrušena ochrana, kterou dnes poskytují státní zákony lidem, kteří respektují Boží zákon, vznikne současně v různých zemích hnutí usilující o jejich záhubu. Až se přiblíží nařízením stanovená doba, lidé se spojí, aby zničili nenáviděnou sektu. Rozhodnou se zasadit jí jedné noci rázný úder, který umlčí jejich projevy nesouhlasu a kritiky. PPZ 154.2

Boží lidé — někteří ve vězeňských celách, jiní v osamělých úkrytech v lesích a v horách — budou prosit o Boží ochranu, zatímco skupiny vojáků, podněcované padlými anděly, se je budou snažit zničit. … Davy zlých lidí se budou chystat vrhnout na své oběti s vítězoslavným pokřikem, s posměchem a proklínáním, ale vtom padne na zemi hustá mlha, černější než nejtemnější noc. … PPZ 154.3

Uprostřed noci Bůh projeví svou moc a vysvobodí svůj lid. … Uprostřed rozbouřeného nebe se objeví jedno místo nepopsatelného jasu. Z něho zazní silný Boží hlas a prohlásí: “Stalo se!” Zjevení 16,17. Tento hlas otřese nebesy i zemí. … PPZ 154.4

Nejpyšnější města se ocitnou v troskách. Nádherné paláce, pro které velcí muži světa obětovali své majetky, aby se proslavili, se zhroutí před jejich očima. Zdi vězení se rozestoupí a Boží lid, který v nich byl vězněn pro svou víru, bude vysvobozen. (The Great Controversy, s. 635-637)

19. Kapitola — Kristův návrat

Sedmá rána a zvláštní zmrtvýchvstání

Nastane “hrozné zemětřesení, jaké nebylo, co je člověk na zemi,” tak silné to bude zemětřesení. (Zjevení 16,17.18) Bude to vypadat, jako by se obloha otvírala a zavírala a jako kdyby jí probleskovala sláva od Božího trůnu. Hory se budou třást jako třtina ve větru a rozervané skály budou padat na všechny strany. … Celá země se bude kymácet a vzdouvat jako mořské vlny. Její povrch bude pukat. Bude to vypadat, jako by se hroutily její základy. Celá horstva se budou propadat do země. Obydlené ostrovy zmizí. Přístavy, které se bezbožností podobaly Sodomě, pohltí rozběsněné moře. … Veliké kroupy, těžké “jako cent”, vykonají dílo zkázy. (Zjevení 16,19.21) … PPZ 155.1

Hroby se otevřou a “mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze.” (D 12,2) Všichni, kdo zemřeli s vírou v poselství třetího anděla, vyjdou z hrobu oslaveni, aby slyšeli Boží smlouvu pokoje spolu s těmi, kdo zachovávali Boží zákon. Také “ti, kdo ho probodli” (Zjevení 1,7), kdo se vysmívali smrtelnému zápasu Ježíše Krista a zesměšňovali jej, i nejzarputilejší odpůrci jeho pravdy a jeho lidu budou vzkříšeni, aby ho spatřili v jeho slávě a aby viděli, jakou odplatu dostanou věrní a poslušní. (The Great Controversy, s. 636,637) PPZ 155.2

Bůh oznámí čas Kristova příchodu

Objevily se temné, těžké mraky a seskupily se dohromady. Obloha se otevírala a zavírala. Potom jsme otevřeným prostorem v souhvězdí Orionu mohli vidět, odkud přicházel Boží hlas. (Early Writings, s. 41) PPZ 155.3

Brzy jsme slyšeli Boží hlas33 jako hukot mnohých vod, který nám oznamoval den i hodinu Ježíšova příchodu. Žijící svatí, kterých bylo 144 000, poznali tento hlas a rozuměli mu, zatímco bezbožní jej pokládali za hřmění a zemětřesení. (Early Writings, s. 15) PPZ 155.4

Když Bůh oznamoval den a hodinu Ježíšova příchodu a opakoval lidu věčnou smlouvu, řekl jednu větu, pak se odmlčel, zatímco se jeho slova rozléhala po celé zemi. Boží Izrael stál se zraky upřenými vzhůru a naslouchal slovům, která vycházela z Hospodinových rtů a oblétla celý svět jako hřmot nejmohutnějšího hromu. Byla to vážná chvíle. Na konci každé věty svatí zvolali: “Sláva! Halelujah!” Jejich obličeje zářily Boží slávou, podobně jako Mojžíšův obličej, když sestoupil s hory Sinaj. Bezbožní je nemohli přes Boží slávu ani spatřit. A když bylo vyřčeno věčné požehnání nad těmi, kteří oslavovali Boha zachováváním jeho svaté soboty, zaznělo mocné volání oznamující vítězství nad šelmou a jejím obrazem. (Early Writings, s. 285,286) PPZ 156.1

Neměla jsem nejmenší ponětí o čase, o kterém hovořil Boží hlas. Slyšela jsem oznámení hodiny, ale po skončení vidění se mi vytratilo z paměti. Přede mnou se odehrávaly úchvatné a slavnostní scény, jež lidský jazyk nedokáže náležitě popsat. To vše pro mne bylo živou skutečností. Na závěr scény se objevil velký bílý oblak, na kterém seděl Syn člověka. (Selected Messages, sv. 1, s. 76) PPZ 156.2

Zděšení ztracených

Když se země bude potácet jako opilá a nebe se bude svíjet v tom velikém Božím dni, kdo bude moci obstát? Lidé s hrůzou uvidí, že se tomu budou snažit marně uniknout. “Hle, přichází v oblacích! Uzří ho každé oko…” Zjevení 1,7. Zavržení budou proklínat přírodu — svého boha — a budou volat k horám a skalám: “Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu…” Zjevení 6,16; (That I May Know Him, s. 356) PPZ 156.3

Když Boží hlas změní úděl vykoupených, lidé, kteří ztratili všechno ve velkém životním zápasu, prožijí strašné probuzení. … To, co celý život budovali, padne během okamžiku. Bohatí budou oplakávat zkázu svých nádherných domů a ztrátu svého zlata a stříbra. … Bezbožní budou hořce litovat; ne však toho, že hříšně zanedbávali Boha a své bližní, ale toho, že Bůh zvítězil. Budou naříkat, že to tak dopadlo, nebudou však litovat toho, že byli bezbožní. (The Great Controversy, s. 654) PPZ 156.4

Ježíš přichází v moci a slávě

Brzy poté se na východě objeví malý černý obláček velikosti asi poloviny mužské dlaně. Bude to oblak, který obklopuje Spasitele a z dálky se jeví jako zahalený ve tmě. Boží lid bude vědět, že je to znamení Syna člověka. V uctivém tichu budou lidé sledovat, jak se přibližuje k zemi, jak je stale světlejší a nádhernější, až z něj bude velký bílý oblak, jehož základem je sláva podobná stravujícímu ohni, nad nímž se klene duha úmluvy. Pán Ježíš přijde jako mocný dobyvatel. … PPZ 156.5

S nebesky krásnými chvalozpěvy ho na jeho cestě bude doprovázet nespočetný zástup andělů. Bude se zdát, že celá obloha je plná zářících postav, “deseti tisíci desetitisíců a tisíci tisíců”. Lidský jazyk nedokáže tento obraz popsat, mysl smrtelníka není schopna vnímat takovou nádheru. … PPZ 157.1

Král králů bude sestupovat na oblaku, zahalen v plamenech ohně. Nebe se svine jako svitek, země se bude před ním třást, všechny hory a ostrovy se budou pohybovat. (The Great Controversy, s. 640-642) PPZ 157.2

Reakce těch, kteří probodli Krista

Ti, kteří hráli hlavní roli v zavržení a ukřižování Krista, vstanou, aby jej spatřili takového, jakým je, a ti, kteří jej odmítli, budou vzkříšeni, aby viděli oslavené svaté, neboť tehdy budou svatí v jediném okamžiku proměněni a budou uchváceni vzhůru vstříc Pánu. Ti, kteří na Krista vložili purpurové roucho a vtiskli na jeho skráně trnovou korunu, stejně jako ti, kteří probili hřeby jeho ruce a nohy, budou na něj hledět a budou naříkat. (Manuscript Releases 9, s. 252) PPZ 157.3

Připomenou si, jak pohrdali jeho láskou, jak zneužili jeho laskavost. Osvobodili raději Barabáše, vraha a zločince, a Ježíše korunovali trny, bičovali jej a nakonec ukřižovali. V hodině jeho největšího utrpení se mu kněží a vůdcové Izraele posmívali slovy: “Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je král izraelský — ať nyní sestoupí z kříže a uvěříme v něho!” Matouš 27,42. Všechno napadání a posměch vrhaný Kristu do tváře, všechna utrpení způsobená jeho učedníkům nyní ožijí v jejich paměti tak silně, jako by znovu prožívali okamžiky, kdy toto satanské dílo vykonávali. PPZ 157.4

Hlas, který byl tak často plný proseb a domlouvání, nyní zazní znovu v jejich uších. Znovu jasně uslyší každý zvuk slavnostních proseb jako tehdy, když náš Spasitel hovořil v synagogách a na ulicích. Pak ti, kteří jej probodli, budou volat na hory a skály, aby na ně padly a zakryly je před tváří toho, který sedí na trůnu a před hněvem Beránkovým. (Letter 131, 1900) PPZ 157.5

“Probuďte se vy, kteří spíte, a povstaňte!”

Mraky začínají ustupovat a objevuje se světlé znamení Syna člověka. Věřící vědí, co tento oblak znamená. Je slyšet zvuk hudby, a když se oblak přibližuje, otevírají se hroby a mrtví vstávají. (Manuscript Releases 9, s. 251,252) PPZ 157.6

“Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou…” Jan 5,28.29. Tento hlas zazní již brzy a všichni svatí, kteří zesnuli v Ježíši, se probudí a opustí svá vězení. (Manuscript 137, 1897) PPZ 158.1

Všichni spravedliví mrtví, od Adama až k poslednímu svatému, který zemře, uslyší hlas Božího Syna a vstanou z hrobu k věčnému životu. (Touha věků, s. 385) PPZ 158.2

Zatímco se země bude otřásat, blesky šlehat oblohou a dunět hrom, hlas Božího Syna zavolá mrtvé věřící. Boží Syn pohlédne na hroby spravedlivých, pozvedne ruce k nebi a zvolá: “Probuďte se, probuďte se, probuďte se, vy, kdo spíte v prachu, a vstaňte!” Mrtví na celé zeměkouli uslyší jeho hlas a ožijí. Celá země zaduní krokem neobyčejně velkého zástupu ze všech národů, ras, kmenů a jazyků. Vyjdou z vězení smrti oděni nesmrtelnou slávou a zvolají: “Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?” (1. Korintským 15,55. Živí a vzkříšení vykoupení spojí své hlasy v dlouhém, radostném, vítězném volání. (The Great Controversy, s. 644) PPZ 158.3

Z jeskyní a z vězení

V horských jeskyních, skalních rozsedlinách a skrýších zjeví Spasitel svou přítomnost a slávu. PPZ 158.4

Ještě chvíli a ten, který má přijít, přijde a neopozdí se. Jeho oči jako plamen ohně pronikají pevně uzamčenými vězeňskými celami a nalézají tam uvězněné lidi, jejichž jména jsou zapsána v Beránkově knize života. Spasitelovy oči vidí každý problém, rozeznají každé nebezpečí. Není nic, co by před ním mohlo být skryto. Neexistují žádné starosti a utrpení jeho lidu, které by nepřekonalo Kristovo milosrdenství. PPZ 158.5

Také Boží dítě zažije nejprve veliký strach při pohledu na Kristovu nádheru. Bude mít pocit, že není schopno žít v jeho svaté přítomnosti. Ale uslyší to, co slyšel i Jan: “Neboj se.” Ježíš položil svou ruku na Janovo rameno, pozvedl jej ze země a postavil před sebe. To učiní i s těmi, kteří mu důvěřují a jsou mu věrni. (That I May Know Him, s. 360,361) PPZ 158.6

Dědici Božího království přicházejí z chatrčí, chýší, věznic, popravišť, hor, pouští, zemských i mořských jeskyní. (The Great Controversy, s. 650) PPZ 158.7

Z hlubin oceánů, z dolů i z hor

Když Kristus přijde, aby vzal k sobě ty, kteří mu byli věrni, tehdy zazní poslední troubení, které uslyší celá země od štítů nejvyšších hor až ke dnu nejhlubších údolí. Spravedliví mrtví uslyší zvuk poslední polnice a vyjdou ze svých hrobů, aby se oděli nesmrtelností a setkali se se svým Pánem. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 909) PPZ 158.8

S radostí přemýšlím o zmrtvýchvstání spravedlivých, kteří budou po celé zemi probuzeni a vyjdou ze skalních jeskyň, zemských rozsedlin, puklin země, či dna moří a oceánů. Nikdo nebude přehlédnut. Všichni uslyší jeho hlas. Povstanou v triumfální slávě vítězství. (Letter 113, 1886) PPZ 159.1

Jaký pohled budou představovat tyto hory a pohoří (ve Švýcarsku), když Kristus, Dárce života, probudí mrtvé a vrátí jim život! Vyjdou z jeskyní, rozsedlin, hlubokých studní, kam byla jejich těla pohřbena. (Letter 97, 1886) PPZ 159.2

Bezbožní budou zahlazeni

V šíleném boji jejich vášní a vylitím nezředěného Božího hněvu padnou bezbožní obyvatelé země — kněží, vládci a lid, bohatí i chudí, vysoce postavení i prostí. “Ti, které Hospodin v onen den skolí, zůstanou ležet od jednoho konce země ke druhému. Nebude se nad nimi naříkat, nebudou sebráni, nebudou pohřbeni.” Jeremjáš 25,33. PPZ 159.3

Při příchodu Ježíše Krista budou bezbožní odstraněni z povrchu celé země — Pán je zabije dechem svých úst a zničí je svým slavným příchodem. Pán Ježíš uvede svůj lid do Božího města a země zůstane pustá. (The Great Controversy, s. 657) PPZ 159.4

“Náš Bůh je” pro každý hřích “oheň stravující”. Židům 12,29. Duch svatý spaluje hřích v každém, kdo se podřizuje jeho moci. Pokud však lidé setrvávají v hříchu, ztotožňují se s ním. Boží sláva, která ničí hřích, zničí i je. (Touha věků, s. 63) PPZ 159.5

Sláva vyzařující z jeho tváře bude pro spravedlivé životem, a pro bezbožné spalujícím ohněm. (Touha věků, s. 381) PPZ 159.6

Boží soud nad bezbožnými — akt milosti

Mohou být lidé, kteří celý život prožili ve vzpouře proti Bohu, náhle přeneseni do nebe a sledovat vysoký a svatý stav dokonalosti, který tam panuje, dívat se, jak je každá bytost naplněna láskou, každá tvář září radostí, jak zní krásná hudba k poctě Boha a Beránka a nepřetržitý proud světla vyzařuje na vykoupené z tváře Boha, který sedí na trůnu? Mohou lidé, kteří nenávidí Boha, pravdu a svatost, přijít mezi nebeské zástupy a zpívat s nimi chvalozpěvy? Mohli by snést slávu Boha a Beránka? Ne, Bůh jim poskytl lhůtu milosti, aby si mohli vytvořit povahu pro nebesa. Oni však nikdy neučili svou mysl, aby si zamilovala čistotu, nikdy se neučili jazyku nebes — a nyní je už příliš pozdě. Život prožitý ve vzpouře proti Bohu je nepřipravil pro nebe. Svatost a pokoj nebe by jim působily utrpení. Boží sláva by pro ně byla zničujícím ohněm. Nutně by se z tak svatého místa snažili uprchnout. Přáli by si zemřít, aby se ukryli před tváří Spasitele, který zemřel, aby je zachránil. Bezbožní lidé sami rozhodují o svém údělu. Sami se dobrovolně vyloučili z nebe, Bůh to ve své spravedlnosti a milosti jen přijme. (The Great Controversy, s. 542,543) PPZ 159.7

Směrem k domovu

Žijící spravedliví budou proměněni “naráz, v okamžiku”. 1. Korintským 15,52. Až zazní Boží hlas, budou oslaveni. Stanou se nesmrtelnými a spolu se vzkříšenými vykoupenými budou “uchváceni v oblacích vzhůru vstříc Pánu”. 1. Tesalonickým 4,17. Andělé “shromáždí vyvolené od čtyř úhlů světa, od nejzazších konců země po nejzazší konce nebe.” Marek 13,27. Andělé přinesou malé děti jejich matkám. Přátelé, které smrt dávno rozdělila, se znovu setkají, aby se už nikdy neodloučili, a s radostným zpěvem budou společně vystupovat do Božího města. (The Great Controversy, s. 645) PPZ 160.1

Všichni jsme byli neseni na oblaku po dobu sedmi dní ke skleněnému moři. (Early Writings, s. 16) PPZ 160.2

Když se vítězný vůz pohyboval kupředu, bylo slyšet od kol a od nosných křídel volání: “Svatý!” a skupina andělů obklopujících oblak volala: “Svatý, svatý, svatý Pán, Všemohoucí Bůh!” Zachránění na oblaku odpovídali: “Chvála a čest! Halelujah!” (Early Writings, s. 35) PPZ 160.3

Jak slavný bude okamžik, až jej spatříme a budeme přivítáni jako jeho vykoupení. Čekali jsme sice dlouho, ale naše naděje nevyhasla. Teprve až uzříme Krále v jeho kráse, budeme navždy šťastni. Mám pocit, jako bych měla hlasitě volat: “Jdeme domů!” (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 253) PPZ 160.4

Andělé budou zpívat: “Kristus zvítězil!”

V ten den budou vykoupení zářit slávou Otce a Syna. Andělé uvítají tóny svých zlatých harf Krále a jeho zachráněné, ty, kteří byli obmyti a jejichž roucha byla vybílena v krvi Beránkově. Zazní píseň vítězství a naplní celá nebesa. Kristus zvítězil! Nyní vstupuje do nebeských příbytků v průvodu svých vykoupených, kteří jsou důkazem toho, že jeho utrpení a oběť nebyly přineseny nadarmo. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 285,286) PPZ 160.5

Pán Ježíš s nevýslovnou láskou přivítá své věrné, aby se radovali “u svého Pána”. Spasitel se bude radovat, protože v království slávy uvidí ty, které zachránil svým utrpením a ponížením. (The Great Controversy, s. 647) PPZ 161.1

Ve výsledcích své práce spatří Kristus svou odměnu. V nespočetném zástupu, který je bez poskvrny a stojí před ním s nepopsatelnou radostí, vidí ovoce své námahy. Jeho krev byla naším spasením, jeho život příkladem. (Education, s. 309) PPZ 161.2

Svatí obdrží koruny a harfy

Potom jsem viděla veliký počet andělů, kteří přinesli z města krásné koruny. Pro každého vykoupeného přinesli jednu se jménem, které bylo na koruně napsáno. Andělé je podávali Kristu a on je svou vlastní pravicí vkládal na hlavy vykoupených. (Early Writings, s. 288) PPZ 161.3

Svatí v počtu 144 000 stáli ve čtverci na skleněném moři. Někteří z nich měli velmi jasně zářící koruny, druhým zářily méně. Některé koruny měly mnoho hvězd, jiné jich měly jen několik, ale všichni se svými korunami byli plně spokojeni. (Early Writings, s. 16,17, 1851) PPZ 161.4

Jas koruny života bude jasně zářit nebo jen matně svítit, bude na ní mnoho klenotů nebo jen několik, podle toho, jak jsme jednali. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, s. 1105) PPZ 161.5

V nebi nebude ani jeden zachráněný, jehož koruna by neměla alespoň jednu hvězdu. Každý, kdo vstoupí do nebe, tam potká lidi, kteří nalezli cestu ke spasení jeho zásluhou. (The Signs of the Times, 6. června 1892) PPZ 161.6

Před vstupem do Božího města předá Spasitel svým následovníkům symboly vítězství a oblékne jim královský oděv. Zářící řady se seřadí do otevřeného čtverce kolem svého Krále… Pán vloží vlastní rukou korunu slávy na hlavu každého vítěze. … Každý dostane palmu vítězství a třpytící se harfu. Když pak velící andělé udají tón, zazní z každé harfy krásná a bohatá melodie. … Zástupy vykoupených budou stát před Svatým městem. Pán Ježíš otevře doširoka perlové brány a zástupy, které zachovávaly pravdu, vstoupí. (The Great Controversy, s. 645,646) PPZ 161.7

20. Kapitola — Dědictví vykoupených34

Boží dar

Kristus, jedině Kristus a jeho spravedlnost, nám dovolují získat právo vstoupit do nebe. (Letter 6b, 1890) PPZ 162.1

Pyšný člověk si chce spasení zasloužit. Ale právo na vstup do nebe a způsobilost pro život v něm nám dává jedině Kristova spravedlnost. (Touha věků, s. 188) PPZ 162.2

Spasitel se ztotožňuje s každým člověkem. Stal se jedním z nás, abychom se mohli stát členy nebeské rodiny. (Touha věků, s. 409) PPZ 162.3

Vzácnější než právo, které umožňuje bydlet v nejkrásnějším pozemském paláci, je právo bydlet v příbytcích, které nám šel připravit náš Spasitel. A lepší než všechna chvála světa budou Spasitelova slova k jeho věrným spolupracovníkům: “Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.” Matouš 25,34; (Christ's Object Lessons, s. 374) PPZ 162.4

Proč bychom měli více přemýšlet o budoucím světě?

Ježíš nám ukázal nebe a našim očím představil jeho slávu, aby věčnost neunikla naší pozornosti. (ST 4. dubna 1895) PPZ 162.5

Spatříme-li skutečnost věčnosti, zvykneme si přemýšlet o Boží přítomnosti. To nás bude chránit před nepřítelem. Získáme sílu, jistotu a naši duši to osvobodí od každého strachu. Když přijmeme atmosféru nebe, nebudeme se radovat ze světských věcí… PPZ 162.6

Kristus nám ukazuje přednosti nebeských věcí. Představuje nám je jedinečným způsobem, a tak zaměstnává naši mysl přemýšlením o kráse nebe. Náš myšlenkový svět naplní obrazy věčné krásy… PPZ 162.7

Velký Učitel přestavuje člověku obraz světa budoucnosti. Představuje jej lidskému zraku s celou jeho nádherou… Usměrní-li se myšlení člověka na příští požehnaný život, především ve srovnání s pomíjejícími věcmi tohoto světa, pak si takový člověk uvědomí jasný rozdíl. To ovlivní srdce, duši i celou jeho bytost. (Our High Calling, s. 285,286) PPZ 163.1

Motivace křesťanů

Mimořádná odměna za správné jednání, radost nebe, společenství andělů, úzký a láskyplný vztah k Bohu a jeho Synu, jedinečné možnosti rozvíjet své schopnosti, které se nabízejí našim silám pro věčnost — není to vše dost silné povzbuzení k tomu, abychom z celého srdce a z lásky sloužili našemu Stvořiteli a Zachránci? (Steps to Christ, s. 21,22) PPZ 163.2

Když se setkáme v míru s Kristem a budeme navždy spaseni, pak budeme nejšťastnějšími lidmi. Budeme konečně doma, tam, kde nás již nebudou obtěžovat bezbožní a kde všichni unavení naleznou odpočinek. (Letter 113, 1886) PPZ 163.3

S radostí hledím na vše, co je v přírodě krásné. Myslím, že bych mohla být šťastná i na této zemi, obklopena dobrými věcmi stvořenými Bohem, kdyby neexistovalo prokletí hříchu. Budeme však mít nové nebe a novou zemi. Apoštol Jan píše: “A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: ‘Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.’” Zjevení 21,3. Jak nádherná naděje, nádherná perspektiva! (Letter 62, 1886) PPZ 163.4

Pravé a skutečné místo

Pro učedníky bylo zdrojem radosti vědomí, že mají v nebi Přítele, který se za ně přimlouvá! Když viděli Kristovo nanebevstoupení, změnily se všechny jejich názory a představy týkající se nebe. Dříve měli za to, že je to neohraničený prostor obydlený nehmotnými duchy. Nyní se v jejich myslích nebe spojovalo z myšlenky na Ježíše, kterého milovali a ctili nade vše, se kterým rozmlouvali a putovali, kterého se dotýkali, dokonce i po jeho zmrtvýchvstání… PPZ 163.5

Teď již pro ně nebe nebylo neurčitým nepochopitelným prostorem. Nyní se na nebe dívali jako na svůj příští domov, kde jejich Spasitel pro ně ve své lásce připravuje příbytky. (The Spirit of Prophecy, sv. 3, s. 262) PPZ 163.6

Někteří lidé z obavy, aby si život vykoupených příliš nezhmotnili, všechny biblické zprávy o budoucím domově zduchovňují. Ježíš Kristus své učedníky ujistil, že odchází pro ně připravit příbytky v Otcově domě. (The Great Controversy, s. 674,675) PPZ 163.7

Na nově učiněné zemi se budou vykoupení zabývat a těšit tím, co přinášelo na počátku štěstí Adamovi a Evě. Bude to opět rajský život, život v zahradě a na poli. (Prophets and Kings, s. 730,731) PPZ 164.1

Nepopsatelná nádhera

Viděla jsem Ježíšovu nádheru a slávu. Jeho tvář byla jasnější než slunce v poledne. Jeho roucho bylo bělejší než nejbělejší běloba. Jak jen vám mohu… popsat slávu nebes a nádheru andělů, zpívajících a hrajících na desetistrunných harfách! (Letter 3, 1851) PPZ 164.2

Tyto neobyčejně krásné věci, které jsem tam viděla, nemohu ani vylíčit. Kdybych tak mohla mluvit řečí Kanánu, pak bych snad mohla trochu vyprávět o slávě toho světa. (Early Writings, s. 19) PPZ 164.3

Lidská řeč mi neumožňuje, abych se byť jen pokusila popsat nebesa. Když se přede mnou ten pohled objevil, jen jsem tiše stála uchvácena obdivem. Nepřekonatelná krása a neobyčejná sláva mne tak uchvátila, že jsem odložila pero a zvolala: “Ó, jaká láska! Jaká podivuhodná láska!” I sebevznešenější řeč nemůže vylíčit slávu nebes nebo popsat nevystižitelnou hloubku Spasitelovy lásky. (Early Writings, s. 289) PPZ 164.4

Lidská řeč nedokáže popsat odměnu, která čeká spravedlivé. Pochopí ji jen lidé, kteří ji zakusí. Rozum smrtelného člověka nemůže pochopit slávu Božího ráje. (The Great Controversy, s. 675) PPZ 164.5

Kdybychom jedinkrát spatřili nebeské město, nechtěli bychom již nikdy bydlet na zemi. (The Signs of the Times, 8. dubna 1889) PPZ 164.6

Bystřiny, pahorky a stromy

Viděla jsem strom života a Boží trůn. Od trůnu vycházela řeka čisté vody a na obou stranách této řeky byl strom života. Kmen stromu z čistého zářícího zlata byl na obou březích. Zpočátku jsem se domnívala, že vidím dva stromy. Když jsem se však podívala znovu, viděla jsem, že na vrcholu byly spojeny. Tak stojí strom života na každé straně řeky života. Jeho větve se klonily až k místu, kde jsme stáli. Jeho ovoce bylo nádherné, vypadalo jako zlato smíchané se stříbrem. (Early Writings, s. 17) PPZ 164.7

Budou tam věčně proudící toky, průzračné jako křišťál, a na jejich březích budou šumící stromy zastiňovat cesty, připravené pro Boží vykoupené. Rozsáhlé nížiny tam budou stoupat ke krásným pahorkům a Boží hory zdvíhat své majestátní vrcholky. V pokojných rovinách, při živých tocích, najde Boží lid, který byl na světě tak dlouho poutníkem a cizincem, svůj domov. (The Great Controversy, s. 675) PPZ 164.8

Květiny, ovoce a zvířata

Potom jsem viděla jiné pole se všemi druhy květin, a když jsem je utrhla, zvolala jsem: “Ony nikdy neuvadnou!” Opět jsem viděla jiné pole s vysokou trávou, překrásnou na první pohled, byla svěže zelená, a když se majestátně vlnila na počest Krále Ježíše, leskla se jako stříbro a zlato. Pak jsme vstoupili na pole, kde byly všechny druhy zvířat — lev, beránek, levhart, vlk — všechna spolu v úplné svornosti. Procházeli jsme jejich středem a ona nás pokojně následovala. PPZ 165.1

Pak jsme vešli do lesa, ne do tmavého lesa, jaké máme zde, nýbrž do světlého a překrásného. Všichni jsme zvolali: “Budeme bezpečně přebývat na samotách a spát v lesích.” Prošli jsme lesem a pokračovali dál směrem k hoře Sion… PPZ 165.2

Na hoře byl neobyčejně krásný chrám. Kolem chrámu byly všechny druhy stromů, aby okrašlovaly toto místo. Buky, smrky, jedle, olivy, myrty a granátové jabloně, větve fíkovníků se skláněly pod tíhou ovoce. To vše bylo příčinou, že toto místo bylo velmi krásné… PPZ 165.3

Viděla jsem stůl z čistého stříbra dlouhý mnoho mil, avšak naše oči jej přece mohly přehlédnout. Viděla jsem tam ovoce ze stromu života, manu, mandle, fíky, granátová jablka, vinné hrozny a mnohé jiné druhy ovoce. (Early Writings, s. 18,19) PPZ 165.4

Síla věčného mládí

Všichni vyjdou ze svých hrobů tak velcí, jak velcí do nich byli uloženi. Mezi vzkříšenými bude mohutný a vznešený Adam, jen o málo menší než Boží Syn. Výrazně se bude lišit od lidí pozdějších generací, z toho bude patrné, jak velice lidstvo degenerovalo. Všichni však vstanou se svěžestí a silou věčného mládí. … Vykoupení budou mít opět přístup ke stromu života z dávno ztraceného ráje a “porostou” (Malachiáš 3,18 BK) tak, že dosáhnou plné postavy lidského rodu v jeho původní podobě. (The Great Controversy, s. 644,645.) PPZ 165.5

Kdyby Adam nebyl při svém stvoření obdařen nejméně dvacetinásobnou životní silou, než jakou mají dnešní lidé, lidstvo by při své současné životosprávě, odporující zákonům přírody, dávno vyhynulo. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 138) Nikdo nebude potřebovat odpočinek, ani po něm nebude toužit. Nikoho neunaví konat Boží vůli a chválit jeho jméno. Budeme stále cítit svěžest jitra, které nikdy neskončí. … Přijímání nových poznatků neunaví mysl a nevyčerpá tvůrčí sílu. (The Great Controversy, s. 676,677) PPZ 165.6

Nebesa znají jen zdraví. (Testimonies For The Church, sv. 3, s. 172) PPZ 166.1

Je nám přislíbeno štěstí

…Ježíš poodhalil tajemství budoucnosti. “Po vzkříšení se lidé nežení ani nevdávají, ale jsou jako nebeští andělé.” Matouš 22,30; (Touha věků, s. 385) PPZ 166.2

Dnes si mnozí myslí, že na nové zemi se budou lidé vdávat a ženit a že se budou rodit děti. Ti, kteří věří Písmu, nemohou přijímat takové učení. To, že se na nové zemi budou rodit děti, nepochází z “prorockého slova”. … PPZ 166.3

Je opovážlivé spekulovat o věcech, o kterých se Bůh ve svém Slově nezmínil. Nemáme spekulovat o našem budoucím stavu. (Selected Messages, sv. 1, s. 172,173) PPZ 166.4

Boží spolupracovníci nemají ztrácet čas spekulacemi o podmínkách života na nové zemi. Je troufalé ztratit se v domněnkách a teoriích o věcech, které nám Pán nezjevil. On učinil všechna opatření pro náš šťastný budoucí život a je zbytečné o jeho plánech spekulovat. Také nesmíme srovnávat skutečnost budoucího života s podmínkami současnosti. (Gospel Workers, s. 314) PPZ 166.5

Totožnost nám zůstane

Ježíšovo vzkříšení představuje konečné zmrtvýchvstání všech, kdo zemřeli v Pánu. Učedníci poznali tvář zmrtvýchvstalého Spasitele, jeho chování i řeč. Tak jako vstal z mrtvých

Ježíš, mají vstát i lidé, kteří zesnuli v něm. Jednou poznáme své přátele stejně, jako učedníci poznali Ježíše. I kdyby je nemoc v tomto smrtelném životě nějak poznamenala, změnila nebo znetvořila, vstanou dokonale zdraví a krásní. Jejich totožnost však zůstane i v oslaveném těle plně zachována. (Touha věků, s. 513) PPZ 166.6

Vstaneme stejní, ale bez nemocí a všech vad. Znovu ožijeme, budeme mít stejnou osobnost i vlastnosti, takže nás naši přátelé rozpoznají. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 6, s. 1093) PPZ 166.7

Budeme tam poznávat a sami budeme poznáni. Láska a soucit, které Bůh vložil do lidské duše, tam naleznou nejpravdivější a nejlepší použití. (Education, s. 306) PPZ 166.8

Pěkný a harmonický

Když Adam vyšel z ruky Stvořitele, měl statnou a harmonickou postavu. Byl více než dvakrát vyšší než dnes na zemi žijící lidé, a přitom měl velmi krásné proporce. Byl dokonalý a krásný, jeho kůže nebyla bílá ani šedivá, nýbrž načervenale planoucí zdravím. Eva nebyla tak vysoká jako Adam, její hlava dosahovala něco málo nad jeho ramena. Byla velmi půvabná, její postava byla dokonalá a velmi krásná. (Spiritual Gifts, sv. 3, s. 34) PPZ 167.1

Tento nevinný pár nenosil umělý oděv; byl oděn světlem, slávou a svatozáří právě tak jako andělé. Pokud žili v poslušnosti k Bohu, zahaloval je tento světelný šat. (Patriarchs and Prophets, s. 45) PPZ 167.2

Radost ze setkání

Na každé straně brány vidíme zástupy andělů, a když jí procházíme, Ježíš říká: “Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.” Matouš 25,34. Chce, abychom se radovali s ním. Co to znamená? Je to radost z výsledků vašeho úsilí, otcové. Radost z ovoce vaší námahy, matky. Jsou zde vaše děti a na jejich hlavách koruny života. (Child Guidance, s. 567,568) PPZ 167.3

Největším darem od Boha je Kristus. Jeho život patří nám, neboť byl dán za nás. Zemřel za nás a byl vzkříšen, abychom mohli vyjít z hrobů ke slavnému společenství s nebeskými anděly, abychom se mohli setkat s našimi milovanými a rozpoznat jejich tváře. Tím, že se podobají Kristu, nemizí jejich charakter, ale bude proměněn do jeho vznešené podoby. Každý svatý, který má zde na zemi rodinu, tam pozná své drahé. (Selected Messages, sv. 3, s. 316) PPZ 167.4

Děti a duševně nemocní

Když malé děti vstanou ze svých hrobů nesmrtelné, ihned se ocitnou v náručí svých matek. Setkají se znovu, aby se už nikdy neodloučily. Mnozí maličcí tam však matku mít nebudou. Ty přijmou andělé a zavedou je ke stromu života. (Selected Messages, sv. 2, s. 260) PPZ 167.5

Někteří se ptali, jestli budou malé děti věřících rodičů spaseny, když jejich charakter ještě nebyl vyzkoušen. Odpověděla jsem, že víra věřících rodičů chrání děti, jako tomu bylo, když Bůh seslal svůj soud na egyptské prvorozené… PPZ 167.6

Nevíme, jestli všechny děti nevěřících rodičů budou spaseny, protože Bůh v této věci svůj úmysl neoznámil. (Selected Messages, sv. 3, s. 313-315) PPZ 167.7

Jde-li o případ “A”, vidíš ho takového, jakým je nyní. Naříkáš nad jeho duševní nemocí. On si však hřích neuvědomuje. Boží milost odstraní jeho zděděnou, vrozenou mentální zaostalost a on obdrží dědictví s věřícími. Tobě dal Pán rozum. “A” je podle rozumových možností dítětem, jeho přítulnost a poslušnost je dětská. (Manuscript Releases 8, s. 210) PPZ 168.1

Věřícím matkám je vzdána čest

Když zasedne soud a budou otevřeny knihy, když velký Soudce prohlásí: “Činil jsi dobře,” a koruna nesmrtelné slávy bude vložena na hlavu vítěze, mnozí před očima shromážděného vesmíru pozvednou své koruny, budou ukazovat na své matky a říkat: “To ona mne díky Boží milosti učinila tím, kým jsem. Její poučování a modlitby byly požehnáním pro mé spasení.” (Messages to Young People, s. 330) PPZ 168.2

Boží andělé zvěčňují jména matek, které vynakládají velké úsilí, aby získaly své děti pro Ježíše Krista. (Child Guidance, s. 568) PPZ 168.3

Získání lidí pro Krista

Když se vykoupení postaví před Pána, shromáždí se tam také mnozí, kteří zde budou jen díky věrnému a trpělivému úsilí vynaloženému za ně v přímluvných modlitbách a v opravdovém přesvědčování, aby hledali spasení v Kristu. Takto obdrží svoji odměnu ti, kteří na tomto světě spolupracovali s Bohem. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 196,197) PPZ 168.4

Když se otevřou brány nebeského Jeruzaléma a budou se otáčet na lesknoucích se závěsech, národy, které zachovávaly pravdu, vejdou dovnitř. Koruny slávy budou na jejich hlavách a lidé vzdají Bohu čest a chválu. Tehdy k tobě někteří přijdou a řeknou: “Kdybys se mnou tak upřímně nehovořil, kdybys kvůli mně neplakal a horlivě se za mne nemodlil, nikdy bych nespatřil Krále v jeho nádheře.” To bude ta nejkrásnější odměna. Jak málo významná je pochvala lidí v tomto pomíjivém pozemském životě ve srovnání s nekonečnou odměnou, která čeká věrné v příštím nesmrtelném životě! (Words of Encouragement to Self-supporting Workers, s. 16) PPZ 168.5

Charakter zůstane

Chceš-li být svatým v nebi, musíš být nejprve svatým na zemi. Charakter, který jsi získal v tomto životě, se smrtí ani zmrtvýchvstáním nezmění. PPZ 168.6

Vyjdeš z hrobu se stejnými sklony či touhami, jaké jsi projevoval doma či ve společnosti. Ježíš při svém příchodu nezmění charakter lidí. Dílo proměny musí být vykonáno nyní. Náš každodenní život rozhoduje o naší budoucnosti. Musíme činit pokání, vidět jasně vady našeho charakteru a zvítězit nad nimi Kristovou milostí. V době zkoušky musí být náš charakter zformován tak, abychom byli připraveni k obývání nebeských příbytků. (Manuscript Releases 13, s. 82) PPZ 169.1

Nebeský pokoj a láskyplná atmosféra

Nevlídní a nezdvořilí lidé již nebudou svou přítomností narušovat pokoj a soulad nebeských příbytků. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 140) PPZ 169.2

V nebesích je všechno ušlechtilé a vznešené. Všichni usilují o dobro a štěstí ostatních. Nikdo se nevěnuje jen sám sobě. Největší radostí svatých bytostí je vidět radost a štěstí těch, kteří je obklopují. (Testimonies For The Church, sv. 2, s. 239) PPZ 169.3

Zdálo se mi, že jsem se ocitla tam, kde vládne ničím nerušený pokoj a kde již nejsou žádné pozemské spory. Bylo to v nebi, v království spravedlnosti, kde žijí jen samé svaté a čisté bytosti. Desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců žijí šťastně ve vzájemné důvěře a chválí Boha a jeho Syna. Jejich hlasy se pojí v dokonalé harmonii. Nikdy si vzájemně neubližovali. Nebeská knížata, mocnáři této nádherné říše, se předstihují v tom, co je dobré, a usilují o štěstí a radost druhých. Největší z nich považuje sám sebe za nejmenšího a nejmenší je největším ve své vděčnosti a v bohatství lásky. PPZ 169.4

Pro temné bludy zatemňujících intelekt tam není místo. Pravda a vědomosti, jasné a dokonalé, odstraňují všechny pochybnosti. Žádný projev nejistoty nevrhá svůj ponurý stín na šťastné obyvatele. Žádný ohlas či ozvěna sporu nenarušují dokonalý pokoj nebe. Jeho obyvatelé neznají zármutek ani slzy. Vše je v dokonalé harmonii, dokonalém pořádku a čisté radosti. PPZ 169.5

Nebe je místem, kde sympatie sídlící ve všech srdcích jsou vyjádřeny v každém pohledu. Panuje zde láska. Není zde žádný nesoulad, žádné spory či slovní roztržky. (Manuscript Releases 9, s. 104,105) PPZ 169.6

Žádná pokušení ani hřích

Nebude zde strom poznání dobrého a zlého, který by mohl být příležitostí k pokušení. Také zde nebude pokušitel ani možnost páchat zlo. (Education, s. 302) PPZ 169.7

Slyšela jsem vítězné volání svatých andělů a vykoupených lidí, který zněl jako koncert tisíců hudebních nástrojů. Vyjadřoval radost z toho, že již nikdy více nebudou satanem trápeni a pokoušeni a že obyvatelé ostatních světů budou od něj a jeho pokušení navždy osvobozeni. (The Story of Redemption, s. 416) PPZ 169.8

Komunikace s Otcem a jeho Synem

Boží lid bude mít přednost osobně se stýkat s Otcem a Synem. … Potom však Boha uvidíme tváří v tvář, žádný závoj nebude zastírat náš pohled. (The Great Controversy, s. 676,677) PPZ 170.1

Navždy s ním budeme bydlet a přebývat ve světle jeho nádherné tváře. Mé srdce bije radostí nad touto úžasnou vyhlídkou. (In Heavenly Places, s. 352) PPZ 170.2

Nebe je tam, kde je Kristus. Nebe by nebylo nebem pro ty, kteří Ježíše milují, kdyby tam nebyl. (Manuscript 41, 1897) PPZ 170.3

Bůh bude jejich Bohem a oni budou jeho lidem. Budou si navzájem blízcí a bude mezi nimi panovat láska. (Touha věků, s. 385) PPZ 170.4

Koruny, které sám vložil na naše hlavy, položíme k nohám Vykupitele a dotekem zlatých harf naplníme celá nebesa chválami toho, který sedí na trůnu. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 254) PPZ 170.5

Pokud jsou Bohu věrni v tomto životě, nakonec “budou hledět na jeho tvář a na čele ponesou jeho jméno”. Zjevení 22,4. V čem jiném spočívá požehnání nebe než ve spatření Boha? Jakou větší radost může prožívat hříšník spasený Kristovou milostí, než když může hledět na Boží tvář a být si vědom toho, že je to tvář jeho Otce? (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 268) PPZ 170.6

Společenství andělů s věrnými všech věků

Všichni vykoupení pak pochopí službu andělů ve svých životech. Jaká to bude zkušenost potkat se s andělem, který nás chránil od prvého okamžiku našeho života! Sledoval naše kroky, chránil nás v dobách nebezpečí, byl s námi i v okamžiku smrti, zapamatoval si místo našeho posledního odpočinku, a také nás při vzkříšení první pozdravil. Jaké to bude, až se od něj dovíme, jak v našich životech Bůh zasahoval a jak s námi spolupracoval při každém správném činu! (Education, s. 305, 1903) PPZ 170.7

O viditelných i neviditelných nebezpečích, ze kterých nás Boží andělé vyvedli, se však dozvíme až ve světle věčnosti. (Touha věků, s. 149) PPZ 170.8

Láska a soucit, které Bůh vložil do lidského srdce, se tam projeví nejplněji a nejušlechtileji. Čisté společenství se svatými bytostmi, harmonický společenský život se vznešenými anděly i těmi, kdo byli ve všech dobách Bohu věrni, kdo vyprali svá roucha a vybělili je v krvi Beránkově, svatá pouta, která spojují “každý nebeský i pozemský rod” (Efezským 3,15) — to vše bude přispívat ke štěstí vykoupených. (The Great Controversy, s. 677) PPZ 170.9

Svědectví pro nepadlé bytosti

“…Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil…” Matouš 20,28. Kristovo dílo zde na zemi je pokračováním díla v nebi. Proto naší odměnou za spolupráci s ním na tomto světě bude ještě větší nasazení v jeho službě ve světě, který přijde. “Jste moji svědkové, je výrok Hospodinův, a já jsem Bůh.” Izajáš 43,12. Takovými svědky budeme i na věčnosti. PPZ 171.1

Proč tento velký spor trval tak dlouho? Proč nebyl satan zničen na samém počátku své vzpoury? To proto, aby se celý vesmír mohl přesvědčit o Boží spravedlnosti v jednání se zlem a aby hřích mohl být navždy odsouzen. V plánu spasení existují takové výšiny a hloubky, které nemůže náš rozum vysvětlit, zázraky, na které se i andělé dívají s obdivem. Ze všech stvořených bytostí pouze vykoupení poznali na vlastní kůži skutečný boj s hříchem. Spolupracovali s Kristem a zakusili to, co ani andělům nebylo dáno prožít, měli spoluúčast na Kristově utrpení. Neměli by vyprávět o tajemství spasení? Neměli by říci něco, co by mělo význam pro nepadlé bytosti? (Education, s. 308) PPZ 171.2

Chválení Boha bohatou melodickou hudbou

V tom požehnaném světě bude hudba a zpěv znít nádherně a úchvatně. Žádné smrtelné ucho nic takového neslyšelo, žádná mysl není schopna si nic podobného představit. … PPZ 171.3

Píseň, kterou budou zpívat vykoupení, píseň jejich vlastní zkušenosti, bude hlásat slávu Bohu: “Veliké a podivuhodné jsou tvé činy, Pane Bože Všemohoucí; spravedlivé a pravdivé jsou tvé cesty, Králi národů. Kdo by se nebál tebe, Pane, a nevzdal slávu tvému jménu, neboť ty jediný jsi Svatý…” Zjevení 15,3.4; (Education, s. 307-309) PPZ 171.4

Jeden anděl všechny vedl. Nejdříve se dotkl struny harfy a udal správný tón. Pak všichni společně zpívali nebeské melodie. Není možné to vůbec popsat. Byla to božská melodie. (Testimonies For The Church, sv. 1, s. 146) PPZ 171.5

Nepřijde již jako muž bolesti, ale jako oslavený vítězný král se postaví na Olivovou horu a potom zazní haleluja Židů i hosana pohanů a hlasy obrovského zástupu vykoupených budou provolávat: Korunujte jej na Pána všeho! (Touha věků, s. 529) PPZ 171.6

Poklady vesmíru

Jak široké pole se tam otevře našemu studiu, až bude odstraněn závoj, který zatemňuje náš zrak, a naše oči spatří svět krásy, ze kterého nyní zachycujeme pouhé záblesky pomocí mikroskopu. Uvidíme slávu nebes, kterou nyní jenom zdaleka zkoumáme dalekohledem. Navždy bude odstraněn hřích a celá země se objeví “v kráse Pána Boha našeho”! Vědci tam budou moci číst zprávu o stvoření a již nenaleznou nic, co by jim připomínalo zákon hříchu. Budou naslouchat hlasům přírody a neuslyší ani hlas nářku, ani bolestné sténání. … PPZ 172.1

Boží děti budou moci zkoumat všechny poklady vesmíru. S nevýslovným nadšením budeme pronikat do radosti a moudrosti bytostí, které nepadly. Rozdělí se s námi o poklady, které byly získány během věků strávených v rozjímání o Božím díle. (Education, s. 301.305) PPZ 172.2

Neomezeni smrtelností a únavou poletí na vzdálené světy, které trpěly pohledem na lidskou bídu a které jásaly štěstím při zprávě o každém vykoupeném člověku. … Nezkresleně budou pozorovat slávu stvoření — slunce, hvězdy a hvězdné systémy —, jak všechny ve stanoveném řádu krouží kolem Božího trůnu. Každá věc, od nejmenší po největší, nese jméno Stvořitele a všechno ukazuje bohatství jeho moci. (The Great Controversy, s. 677,678) PPZ 172.3

Tajemství plánu vykoupení

Vykoupení budou cestovat a navštěvovat nové světy. Mnoho času věnují studiu tajemství vykoupení. (The S.D.A. Bible Commentary, sv. 7, s. 990) PPZ 172.4

Otázka vykoupení bude zajímat srdce, mysl i duši spasených po celou věčnost. Pochopí pravdy, které Ježíš chtěl svým následovníkům objasnit již dávno, ale nemohl, protože jim chyběla potřebná víra. Stále znovu budou objevovat nové pohledy na Kristovu dokonalost a velkolepost. Starostlivý a věrný hospodář bude přes nekonečné věky vynášet ze svého pokladu stará i nová bohatství. (Christ's Object Lessons, s. 134) PPZ 172.5

Teprve potom se před námi otevře panoráma velkého sporu, který vznikl ještě před počátkem země a který skončí až na konci dějin této země. Vše bude odhaleno — původ hříchu, jeho neblahá a podvodná moc, vítězství pravdy nad falešným učením. Závoj mezi viditelným a neviditelným světem bude odstraněn a našemu zraku se zjeví úžasné věci. (Education, s. 304) PPZ 172.6

I když skončí pozemské starosti, bolesti i pokušení a budou odstraněny jejich příčiny, vykoupení si vždy budou jasně uvědomovat, kolik stála jejich záchrana. … PPZ 172.7

Náš Vykupitel navždy ponese stopy po svém ukřižování. Na jeho raněné hlavě, v jeho boku, na jeho rukou a nohou zůstanou jediné stopy krutého díla, které působí hřích. (The Great Controversy, s. 651.674) PPZ 173.1

Rozřešení životních dilemat

Teprve potom se vysvětlí všechny zmatky našeho života. Tam, kde se zdálo, že existuje pouze zklamání, zmařené úmysly a zničené plány, uvidíme velké, všeobsahující a k cíli vedoucí plánování v jedinečném božském souladu. (Education, s. 305) PPZ 173.2

Tam nás Ježíš povede podél řeky živé vody, která vytéká od Božího trůnu, a vysvětlí nám ty temné situace, kterými nás na této zemi provedl, aby zdokonalil naši povahu. (Testimonies For The Church, sv. 8, s. 254) PPZ 173.3

Všechno, co nás z Boží prozřetelnosti dosud mátlo, nám bude v budoucím světě objasněno. Bude nám odhaleno tajemství milosti. Tam, kde omezená lidská mysl narážela pouze na zmatek a nenaplněné sliby, uvidíme jedinečný a dokonalý soulad. Pochopíme, že Boží nekonečná láska nám dala prožít zkušenosti, které pro nás byly nepředstavitelně těžké. Když však pochopíme něžnou péči toho, který působí, aby všechny věci napomáhaly k dobrému, budeme se těšit nevýslovnou radostí a plností slávy. (Testimonies For The Church, sv. 9, s. 286) PPZ 173.4

Výsledky ušlechtilých skutků

Všichni, kdo nezištně pracovali, spatří ovoce své práce. Teprve zde uvidí výsledek každého správného rozhodnutí a každého ušlechtilého činu. Něco málo z toho můžeme vidět již nyní. Avšak jak málo výsledků i té nejušlechtilejší práce na světě je patrné jejímu původci v tomto životě! Mnozí se nezištně a neúnavně namáhají pro ty, na které jednoho dne přestanou mít vliv. Rodiče a učitelé uléhají ke svému poslednímu spánku a mají pocit, že jejich životní dílo bylo konáno nadarmo. Nevědí, že jejich věrnost otevřela prameny požehnání, které nikdy nepřestanou vyvěrat. Jedině vírou mohou vidět, jak se děti, které vychovávali, staly požehnáním a inspirací pro své blízké a jak je díky tomu jejich vliv tisíckrát větší. PPZ 173.5

Mnohý pracovník vysílá do světa poselství povzbuzení, naděje a odvahy, slova, která přinášejí požehnání srdcím v každé zemi. Osamocený se namáhá a nemá tušení o výsledcích své práce. Takovým způsobem jsou udělovány dary, nesena břemena a dokončováno dílo. Lidé sejí semeno, z něhož jiní sklízejí nad jejich hroby požehnanou úrodu. Sázejí stromy, aby jiní mohli vychutnat ovoce. Musejí se spokojit s tím, že dali impuls k dobru. Až v budoucnu na nové zemi uvidíme působení a výsledky všech těchto činů. (Education, s. 305,306) PPZ 173.6

Naše radost bude stále růst

V plánu vykoupení jsou tajemství, nad kterými i andělé v nebi neustále žasnou — to, že se Boží Syn stal člověkem a ve všech směrech byl rovný lidem. Jedinečná Otcova láska a blahosklonnost, která obětovala svého Syna. … PPZ 174.1

Toto vše budou vykoupení studovat po celou věčnost. Když budou pozorovat Boží dílo ve stvoření, budou se před jejich udivenými a šťastnými zraky otevírat stále nové pravdy. Zatímco budou více a více poznávat moudrost, lásku a Boží moc, bude se jejich rozum stále rozvíjet a budou prožívat stále větší radost. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 702,703) PPZ 174.2

Léta věčnosti, jak poplynou, budou přinášet stále bohatší a stále slavnější poznání Boha a Ježíše Krista. Jak se bude rozšiřovat poznání, poroste láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat jeho charakter. Když jim Pán Ježíš bude postupně odhalovat bohatství vykoupení a úžasné činy vykonané ve velkém sporu se satanem, budou srdce vykoupených projevovat ještě větší lásku a s ještě větší radostí uchopí zlaté harfy a desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalozpěvu. (The Great Controversy, s. 678) PPZ 174.3

Bez hranic

Budou se tam rozvíjet všechny síly, každá schopnost a každé nadání se prohloubí. Uskuteční se tam i ta největší odhodlání, bude dosaženo nejvznešenějších záměrů a nejvyšších cílů. Teprve tam vyvstanou nové možnosti, kterých bude možno dosáhnout. Budou to nové zázraky, které budeme obdivovat, a nové pravdy, které budeme moci pochopit. Stále budou vznikat nové podněty pro rozvoj těla, duše i ducha. (Education, s. 307) PPZ 174.4

Bez ohledu na to, jak daleko bychom pokročili v poznávání Boží moudrosti a moci, vždy nám zůstane ještě nekonečně více k poznávání. (The Review and Herald, 14. září 1886) PPZ 174.5

Všechna rodičovská láska, která od pokolení do pokolení proudila lidskými srdci, všechny studnice něžnosti, které se v lidských duších otevřely, nejsou ve srovnání s nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží láskou ničím jiným, než jen malým potůčkem proti nesmírnému oceánu. Lidský jazyk nedokáže vyjádřit tuto lásku, pero ji nemůže popsat. Můžeme o ní věčně přemýšlet. Můžeme pilně studovat Písmo, abychom ji pochopili. Můžeme vynaložit všechny síly a schopnosti, které nám Bůh propůjčil, a snažit se porozumět lásce a milosrdenství nebeského Otce. Přesto zůstane nekonečně mnoho nepochopitelného. O této lásce můžeme přemýšlet po celé věky, avšak nikdy plně nepochopíme její délku a šířku, hloubku i výšku. Nepochopíme lásku, která vedla Boha k tomu, aby dal svého jednorozeného Syna za hynoucí svět. Celá věčnost nevystačí, abychom plně odkryli její podstatu. (Testimonies For The Church, sv. 5, s. 740) PPZ 174.6

Celý vesmír prohlásí, že Bůh je LÁSKA

Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé, v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska. (The Great Controversy, s. 678)

V Očekáváni Konce